

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **101** Ljubljana, ponedeljek **5. 11. 2007**

Cena **2,30 €** · 550 SIT

ISSN **1318-0576**

Leto **XVII**

USTAVNO SODIŠČE

5023. Odločba o ugotovitvi, da so člani 8, 11, 14, 23 in 38 ZFO-1 v neskladju z Ustavo in da člani 12, 13, 21 in 24 ZFO-1 niso v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-24/07-66

Datum: 4. 10. 2007

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začem z zahtevo Mestne občine Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Čeferin, o. p., d. n. o., Grosuplje, ter Občine Trzin, Občine Log - Dragomer in Občine Šempeter - Vrtojba, ki jih zastopajo Bojan Makovec, Andrej Doles in Katarina Doles Toš, odvetniki v Domžalah, po opravljeni javni obravnavi 31. maja 2007, na seji 4. oktobra 2007

o d l o č i l o:

1. Člani 8, 11, 14, 23 in 38 Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06) so v neskladju z Ustavo.
2. Člani 12, 13, 21 in 24 Zakona o financiranju občin niso v neskladju z Ustavo.
3. Državni zbor mora ugotovljene neskladnosti iz 1. točke tega izreka odpraviti v enem letu po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

Obrazložitev

A.

1. Predlagateljice izpodbijajo 8., 11., 12., 13. in 14. člen ter 21., 23. in 24. člen Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06 – v nadaljevanju ZFO-1). Izpodbijane določbe naj bi bile v neskladju z 9. členom Evropske listine lokalne samouprave (Zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave, Uradni list RS, št. 57/96, MP, št. 15/96 – v nadaljevanju MELLs) in s 14., 138. in 142. členom Ustave. Člani 8, 11, 12, 13 in 14 ZFO-1 naj bi bili tudi v nasprotju z 2. in 10. členom Ustave. Iz vsebine zahteve izhaja, da predlagateljice izpodbijajo tudi 38. člen prehodnih in končnih določb ZFO-1. Z njim naj bi bilo kršeno načelo pravne varnosti (2. člen Ustave), ker naj bi ZFO-1 izpodbijano ureditvijo prehodnega obdobja določil občinam nekajletno obvezno sofinanciranje nalog s področja

primerne porabe iz posameznih neposrednih lastnih davčnih virov občin, tako da je ta delež najvišji v začetku prehodnega obdobja, s čimer naj bi oteževal prehod na nov način financiranja občin.

2. Predlagateljice navajajo, da je občinam na podlagi 23. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 32/06 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZFO) kot neposredni lastni vir pripadalo 35% dohodnine, in sicer v razmerju med odmerjeno dohodnino zavezancev, ki imajo stalno prebivališče v občini, in odmerjeno dohodnino v državi. Na podlagi izpodbijane ureditve naj bi predlagateljice prejele občutno manj sredstva kot po prej veljavni ureditvi (kar dokazujejo tudi s predloženimi izračuni), zaradi česar naj ne bi mogle v celoti izvajati zakonskih obveznosti s področja t. i. primerne porabe, torej obveznih nalog, ki jih občinam nalaga zakonodajatelj. Ker naj bi bilo zaradi zmanjšanja sredstev onemogočeno uresničevanje temeljnih funkcij lokalne samouprave, naj bi bila ureditev v neskladju s 138. členom Ustave. Posledično naj bi bili zaradi oteženega izvajanja že začelih projektov in investicij kršeni tudi načelo ustreznosti lastnih finančnih virov iz prvega odstavka 9. člena MEELS ter načelo stabilnosti in predvidljivosti pravne ureditve, ki izhaja iz 2. člena Ustave. Zaradi zmanjševanja finančne avtonomije naj bi bila okrnjena tudi pravica do lokalne samouprave, ki izhaja iz 9. člena Ustave. Ker naj bi izpodbijana ureditev posegla v sredstva, namenjena razvoju predlagateljic, naj bi to privedlo do znižanja kakovosti življenja njihovih prebivalcev.

3. Predlagateljice izpodbijani ureditvi nadalje očitajo, da dohodnina kot glavarina ne upošteva višine prispevanja dohodnine v državni proračun po posameznih občinah. Navajajo tudi, da dejansko prihaja do dvakratnega prerazporejanja sredstev od razvitejših do manj razvitih občin. Prvič zaradi metode izračuna primerne porabe in glavarine, drugič pa na podlagi tretjega odstavka 14. člena ZFO-1 v primeru več kot 15% presežka ugotovljenega prihodka občine iz glavarine nad izračunano primerno porabo. Trdijo, da postavlja takšna ureditev predlagateljice in njene prebivalce v primerjavi s prebivalci drugih občin v neenakopraven položaj, ker naj bi se sredstva iz razvitejših občin prelivala v manj razvite občine. S tem naj bi bilo kršeno načelo enakosti pred zakonom (14. člen Ustave).

4. Predlagateljice menijo, da je zakonodajalec s tem, ko je ZFO-1 preobrazil neposreden lastni vir občin iz naslova dohodnine v odstojena lastna sredstva občin iz državnega proračuna (ki so v 8. členu ZFO-1 opredeljena kot edini vir, namenjen financiranju primerne porabe), protiustavno posegel tako v 138. člen kakor tudi v 142. člen Ustave. Po mnenju predlagateljic namreč odstopljenih lastnih sredstev ni mogoče šteti

za lastne vire v smislu 142. člena Ustave. Ker naj bi izpodbijana ureditev občinam odvzela neposredne lastne vire financiranja in ker občine ne morejo vplivati na izračun primerne porabe ter izračun glavarine oziroma višino odstopljenih lastnih virov, je po mnenju predlagateljic protiustavno poseženo v njihovo finančno avtonomijo, ki zagotavlja materialno podlago za samoupravno delovanje lokalnih skupnosti ter njihovo neodvisnost v razmerju do države. Načinu izračuna primerne porabe pa očitajo, da ne upošteva v zadostni meri lastnosti in potreb posameznih lokalnih skupnosti.

5. Predlagateljice izpodbijani ureditvi očitajo tudi to, da zakon nima kriterijev in meril za določanje sredstev za sofinanciranje investicij v občinah. Ker določbe 21., 23. in 24. člena po mnenju predlagateljic teh kriterijev ne vsebujejo, naj bi to dopuščalo arbitrarnost in diskrecijo izvršilne veje oblasti, lokalne skupnosti pa postavilo v njej podrejeni in odvisni položaj. Člen 24 ZFO-1 naj bi bil tudi v nasprotju s šestim odstavkom 9. člena MEELS, ki med drugim določa, da naj subvencije oziroma dotacije lokalnim oblastem ne bodo strogo namenske za financiranje določenih projektov.

6. Prva predlagateljica (Mestna občina Ljubljana) v zahtevi glede na 10. člen Ustave opozarja tudi na poseben status Ljubljane kot glavnega mesta ter na posebne naloge, ki izvirajo iz tega statusa. Opozarja na to, da zakon nima določb, ki bi točno opredeljevale obseg financiranja oziroma sofinanciranja države pri izvajanju nalog glavnega mesta. Zaradi zmanjšanja sredstev za financiranje primerne porabe po ZFO-1 naj bi bilo poseženo tudi v položaj glavnega mesta.

7. Predlagateljice so na javni obravnavi zatrjevale še neskladje drugega odstavka 11. člena ZFO-1 z Ustavo. Menijo, da je ureditev, ki Vladi omogoča, da z uredbo določa tako metodologijo kakor tudi naloge, ki so podlaga za obračun in višino sredstev, ki jih občina prejme, v neskladju z načelom pravne varnosti (2. člen Ustave) ter z legalitetnim načelom (drugi odstavek 120. člena Ustave), saj občine postavlja v odvisnost od vsakokratne izvršilne veje oblasti.

8. Državni zbor v odgovoru zatrjuje, da izpodbijana ureditev ni v neskladju z Ustavo. Navaja, da se po zakonu odstopljeni prihodki državnega proračuna štejejo za lastne vire. Med lastnimi viri, ki so neposredni prihodek občinskega proračuna, in odstopljenimi lastnimi viri naj bi bila edina razlika ta, da so odstopljeni viri tisti primarni prihodek državnega proračuna, katerega del se odstopi občinam. Sama delitev virov po pripadnosti državnemu ali občinskemu proračunu ne ukinja davčnih virov kot samostojnih lastnih virov financiranja občin, zato sama po sebi ne more vplivati na izvrševanje lokalne samouprave. Meni, da predlagateljice zgolj z argumentom, da jim izpodbijana ureditev odvzema znaten del sredstev za financiranje njihovih nalog, ne izkazujejo zatrjevanega neskladja 11., 12., 13. in 14. člena ZFO-1 z Ustavo. Ugotavlja, da so po izračunih Ministrstva za finance predlagateljice med tistimi občinami, katerih prihodki presegajo za njihovo občino ugotovljeni obseg primerne porabe, kar naj bi pomenilo, da so finančni viri predlagateljic sorazmerni nalogam, ki jih morajo opravljati, in zato ustrezni, čeprav manjši od pričakovanih. Navaja tudi, da izračuni kažejo povečano stopnjo lastnega financiranja občin, torej povečano stopnjo finančne samostojnosti občin, kot je bila v prejšnjem zakonu. Državni zbor pritrjuje očitku, da v izpodbijanih določbah 21., 22. in 24. člena ZFO-1 niso določeni kriteriji za sofinanciranje investicij v občinah, vendar pa po njegovem mnenju to ne pomeni, da gre za neurejenost področja na zakonski ravni. Merila naj bi bila ugotovljiva z razlago drugega odstavka 22. člena ZFO-1. Ta določa, da veljajo merila predpisov, ki urejajo sofinanciranje investicij iz državnega proračuna, kar pomeni, da so ta merila ugotovljiva na podlagi razlage zakonskih določb. Glede zatrjevanega neskladja drugega odstavka 11. člena z Ustavo je Državni zbor na javni obravnavi oporekal trditvi, da sta navedena člena v nasprotju z načelom legalitete. Po mnenju Državnega zbora ZFO-1 v 11. členu podrobno našteva naloge oziroma področja dela občin, ki se upoštevajo pri izračunu primerne porabe.

9. Tudi Vlada meni, da so očitki predlagateljic neutemeljeni. ZFO-1 naj bi zagotavljal sorazmernost virov financiranja z nalogami občine, krepil finančno avtonomijo lokalne samouprave in zmanjševal odvisnost od državnega proračuna. Državljanom naj bi zagotavljal enakopravnejše možnosti za zadovoljevanje njihovih skupnih potreb in interesov. Navaja, da ugotovitev primerne obsega potrebnih sredstev, s katerimi je to financiranje zagotovljeno enakopravno za vse občine in njihove prebivalce, temelji na oceni stroškov in je izraženo v povprečnini, to je primernih stroških na prebivalca v državi. Nadalje navaja, da je v postopek določanja višine povprečnine za posamezno proračunsko leto vgrajen dogovor med reprezentativnim združenjem občin in Vladi o morebitnih novih nalogah občin v prihodnjem obdobju ter o višini povprečnine. Pri izračunu primerne porabe v skladu s povprečnino so upoštevane razlike med občinami, ki se nanašajo na njene prebivalce in območje.

10. Vlada tudi navaja, da bi zgolj povečevanje odstotka dohodnine, namenjene občinam, nesorazmernost virov financiranja glede na stroške le povečevalo. Meni, da novi način razporeditve prihodkov iz dohodnine v celoti uveljavlja določbo petega odstavka 9. člena MELLs, to je zagotovitev finančne izravnave ali drugih ustreznih ukrepov za popravno učinkov neenake porazdelitve možnih finančnih virov in finančnega bremena finančno šibkejših lokalnih skupnosti. Novi način razporeditve dohodnine naj bi tako zagotavljal stabilen občinski vir, skladen z gibanjem stroškov občinskih nalog. Občine z njim razpolagajo samostojno. Občine naj bi primerno porabo v celoti financirale s prihodki iz dohodnine. Navaja tudi, da Zakon ne posega v lastne vire, ki so "neposreden" prihodek občinskega proračuna, zato naj bi zagotavljal popolno finančno avtonomijo občin pri financiranju tistih nalog ali projektov in programov, ki jih občine avtonomno določijo s svojimi predpisi in odločitvami. Samostojnost pri odločanju o porabi sredstev občinskega proračuna je zagotovljena tudi pri financiranju primerne porabe občin. Le v prehodnem obdobju naj bi se lastni viri, ki so neposreden prihodek občinskega proračuna, v ustreznih odstotkih v ta namen še upoštevali. Njihov delež se bo postopno zmanjševal, po izteku prehodnega obdobja pa bodo občine primerno porabo v celoti financirale s prihodki od dohodnine, kar posledično pomeni, da bo delež prihodka iz tega naslova do leta 2012 realno naraščal. Navaja, da je sofinanciranje investicij iz državnega proračuna glede na prejšnjo ureditev bistveno spremenjeno. Vgrajeni so ukrepi za spodbujanje skladnejšega razvoja. Pri sofinanciranju naj bi šlo za izvrševanje državnega proračuna, za kar so odgovorni Vlada in ministrstva. Zato naj bi predpis ministra določil kriterije za sofinanciranje investicij na posameznem področju, pri tem pa naj bi bila obvezno upoštevana stopnja razvitosti občine. Vlada poudarja, da dodeljevanje sredstev sofinanciranja torej temelji na predpisanih merilih in da naj ne bi bilo prepuščeno trenutni odločitvi. Razlikovanje občin glede na indeks razvojne ogroženosti pa naj bi bilo utemeljeno in v skladu z namenom sofinanciranja.

B. – I.

11. Občina lahko na podlagi 91. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ur. p. b., 60/07 – v nadaljevanju ZLS) vložiti zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov države, če ti posegajo v ustavni položaj in pravice lokalne skupnosti. Ker nova zakonska ureditev financiranja občin predlagateljicam povzroči znižanje višine lastnih sredstev za financiranje primerne porabe glede na prej veljavni ZFO, je procesna predpostavka iz 91. člena ZLS za vložitev zahteve podana.

12. Prva predlagateljica (Mestna občina Ljubljana) opozarja v zahtevi tudi na svoj poseben položaj, ki ga ima kot glavno mesto (10. člen Ustave), ter na probleme, ki jih ima v zvezi s financiranjem nalog glavnega mesta. Naloge glavnega mesta ter podlaga za financiranje teh nalog so predmet Zakona o glavnem mestu (Uradni list RS, št. 22/04 – v nadaljevanju

ZGMRS). Ker prva predlagateljica v svoji zahtevi ne izpodbija ZGMRS, vprašanje financiranja nalog glavnega mesta pa neposredno ne posega na področje financiranja in izvrševanja nalog lokalne samouprave, Ustavno sodišče očitkov Mestne občine Ljubljana glede financiranja nalog glavnega mesta ni presojalo.

13. Ustavno sodišče je 31. 5. 2007 opravilo javno obravnavo.

B. – II.

14. V 9. členu Ustave je določeno, da je v Sloveniji zagotovljena lokalna samouprava. Ta zagotavlja prebivalcem lokalnih skupnosti, da sami upravljajo z lokalnimi zadevami na podlagi posebnega pravnega položaja lokalne skupnosti. Gre za obliko samostojnega urejanja in reševanja življenjskih potreb prebivalstva, ki živi na določenem območju. V Sloveniji je samoupravni položaj lokalnim skupnostim zagotovljen na ustavni ravni, kar pomeni, da jim ga zakonodajalec ne more odvzeti ali ga ogrožati. Ustava določa, da prebivalci uresničujejo lokalno samoupravo v občinah in drugih lokalnih skupnostih (138. člen Ustave). Iz ustavne opredelitve občine pa izhaja zahteva, naj bo občina sposobna samostojno opravljati lokalne zadeve oziroma zadovoljevati potrebe in interese svojih prebivalcev (prvi odstavek 140. člena Ustave). To pomeni, da sta za opravljanje lokalnih zadev neogibno potrebni tudi finančna sposobnost in avtonomnost občine.

15. Ustava v prvem stavku 142. člena določa, da se občina financira iz lastnih virov. Eden od temeljnih pogojev za uresničevanje ustavnega načela lokalne samouprave je tako v zagotavljanju zadostnih lastnih finančnih virov za financiranje izvirnih pristojnosti občin, tj. tistih, ki jih občina določi s svojimi akti neposredno na podlagi svojega ustavnega položaja, in tistih, ki jih kot pristojnost občine določajo zakoni. S tem se zagotavljata predvsem izvrševanje oblasti na nižjih ravneh v skladu z naravo nalog po načelu subsidiarnosti in uresničevanje ustavnega načela lokalne samouprave. Zato je od zadostnih finančnih virov posledično odvisna tudi stopnja avtonomnosti lokalne skupnosti, s tem pa tudi njene samoupravnosti.

16. MEELS v 9. členu vsebuje osem načel, ki jih morajo države pogodbenice spoštovati pri oblikovanju notranje zakonodaje, ki ureja financiranje lokalnih skupnosti. Tako določa, da so lokalne skupnosti upravičene do lastnih finančnih virov, s katerimi prosto razpolagajo v okviru svojih pooblastil, da morajo biti finančni viri v sorazmerju z nalogami, ki jih določata Ustava in zakon, da naj vsaj del sredstev izvira iz krajevnih davkov in prispevkov, katerih višino določijo same lokalne skupnosti v okviru zakona, da naj bodo finančni sistemi raznovrstni in prilagodljivi, da lahko sledijo dejanskemu gibanju stroškov opravljanja njihovih nalog. Za zaščito finančno šibkejših lokalnih skupnosti je treba uvesti postopke za finančno izravnavo ali druge ukrepe za popravo učinkov neenake porazdelitve možnih finančnih virov. To pa ne sme zmanjšati svobodnega odločanja lokalnih oblasti na področju njihovih nalog. Določa tudi, da je lokalne oblasti treba vprašati za mnenje, na kakšen način naj se jim prerazporejeni viri dodelijo. Subvencije oziroma dotacije pa naj ne bodo strogo namenske za financiranje določenih projektov.

17. Ustavni položaj omogoča lokalni samoupravi avtonomnost oziroma neodvisnost tudi v razmerju do države. Konkretni položaj in okviri avtonomije lokalne samouprave so opredeljeni z zakoni. V okviru svoje zakonodajne funkcije država sprejema predpise, ki urejajo področje lokalne samouprave, in v tem okviru predpise, ki urejajo financiranje lokalnih skupnosti. Ustava v drugem stavku 147. člena določa, da lokalne skupnosti predpisujejo davke in druge dajatve ob pogojih, ki jih določata Ustava in zakon. Lokalne skupnosti so torej pri predpisovanju davkov vedno omejene z zakonskimi okviri, ki jih določi država. Pravice lokalnih skupnosti, ki se nanašajo na njihovo materialno podlago za uresničevanje lokalne samouprave, so vedno izvedene iz sprejetih zakonov oziroma neposredno iz

Ustave.¹ Vendar je zakonodajalčeva dolžnost urediti sistem financiranja občin tako, da lahko prebivalci občine uresničujejo lokalno samoupravo. Pri določanju materialne podlage mora zakonodajalec izhajati iz 142. člena Ustave, obseg materialne podlage pa mora ustrezati nalogam, ki naj bi jih občina opravljala v okviru svojega delokroga. Med prihodki posamezne občine ter med ustavnimi in zakonskimi nalogami, ki naj bi jih izvajala občina, mora obstajati ustrezno razmerje, ki ga zahteva tudi načelo sorazmernosti iz 9. člena MEELS. Sistem financiranja občin mora občinam zagotavljati takšen obseg sredstev, za kolikšnega je zakonodajalec opredelil, da lahko občina z njim zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog (tako v odločbi št. U-I-82/96 z dne 17. 4. 1997, Uradni list RS, št. 35/97 in OdlUS VI, 52 in odločbi št. U-I-43/99 z dne 10. 6. 1999, Uradni list RS, št. 59/99 in OdlUS VII, 146). Zakonodajalec mora presojo kriterija primernosti določenega sistema financiranja lokalnih skupnosti opreti na značilnosti "abstraktne" občine in ne na posamezno občino, in sicer tako, da bo sistem ustrezal večini občin.²

18. Ustava v prvem stavku 142. člena določa, da se občine financirajo iz lastnih virov, tistim občinam, ki zaradi gospodarsko slabše razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanja svojih nalog, pa država zagotovi dodatna sredstva v skladu z zakonsko določenimi načeli in merili (drugi stavek 142. člena Ustave). MEELS v 9. členu kot finančni vir lokalnih skupnosti predvideva poleg lastnih tudi prerazporejene vire (6. točka tega člena). Tega 142. člen Ustave ne predvideva in je v tem pogledu strožji od MEELS. Dodatna sredstva, ki jih zagotavlja država, so torej v skladu z Ustavo namenjena samo gospodarsko slabše razvitim občinam, ki z lastnimi viri finančnega bremena, povezanega z opravljanjem njihovih nalog, ne bi zogle.

19. V zahtevi predlagateljice izpostavljajo tri ustavnopravna vprašanja. Prvo je vsebovano v trditvi predlagateljic, da nov model financiranja občin po ZFO-1 predlagateljicam jemlje znaten del sredstev, do katerih so bile upravičene po prej veljavnem sistemu (po ZFO), in jih prerazporeja v druge občine. To naj bi zmanjševalo avtonomijo predlagateljic na finančnem področju in posledično tudi na drugih področjih ter protiustavno poseglo v pravico do uresničevanja lokalne samouprave, ki jo zagotavlja 138. člen Ustave. Novi sistem naj bi v nasprotju s 142. členom Ustave ukinjal davčne vire kot samostojen lasten vir financiranja občin. Pri ugotavljanju višine primerne porabe naj ne bi v zadostni meri upošteval lastnosti, potreb in razvojnih programov posameznih občin, na višino izračuna primerne porabe kakor tudi glavarine³ pa naj občine ne bi imele nobenega vpliva. Drugo vprašanje, ki ga izpostavljajo predlagateljice, se nanaša na prehodno obdobje, ki naj bi v nasprotju z načelom pravne države nesorazmerno oteževalo postopen prehod na novo sistemsko ureditev. Tretje vprašanje pa se nanaša na to,

¹ ZLS v drugem odstavku 21. člena primeroma določa izvirne naloge občin. Te so konkretno določene kot občinske naloge oziroma pristojnosti z ZLS in z drugimi zakoni ter s statuti in z drugimi občinskimi splošnimi akti in se financirajo iz virov, določenih v zakonu, ki ureja financiranje občin. Če ti viri ne bi zadoščali za pokritje stroškov financiranja z zakoni določenih nalog posamezne občine (njene primerne porabe), sistem financiranja občin določa, da se razlika pokrije iz državnega proračuna. Poleg navedenih virov pa lahko zakonodajalec s posebnimi zakoni uzakoni še dodatne vire financiranja občin oziroma lahko v skladu s 147. členom Ustave določi pogoje, pod katerimi jih lahko občine kot lokalne skupnosti predpišejo same (glej odločbo št. U-I-40/97 z dne 21. 5. 1998, Uradni list RS, št. 45/98 in OdlUS VII, 89).

² Glej tudi odločbo št. U-I-98/95 z dne 11. 7. 1996 (Uradni list RS, št. 44/96 in OdlUS V, 118).

³ Glavarina je na prebivalca v državi ugotovljen delež dohodnine oziroma drugih davkov, odstopljen občinam za financiranje skupne primerne porabe občin (5. točka 2. člena ZFO-1). Odstopljeni državni davki so lahko davek na dodano vrednost, dohodnina, davek od dohodkov pravnih oseb, trošarine itd. Glavarina, pomnožena s številom prebivalcev občine in korigirana z indeksom raznolikosti občine, je prihodek občine iz naslova prihodkov državnega proračuna.

da zakon nima zakonskih kriterijev za sofinanciranje investicij, kar naj bi občine postavljalo v odvisen položaj od izvršilne veje oblasti.

20. Vlada v gradivu k predlogu ZFO-1 uvodoma navaja okoliščine, iz katerih je izhajala pri pripravi novega modela financiranja občin. Navaja, da po prejšnjem sistemu z zakonom določena primerna poraba na prebivalca ni upoštevala primerne višine sredstev, s katerimi lahko občina zagotovi financiranje lokalnih zadev javnega pomena, da je prihajalo do velikega nesorazmerja v strukturi tako lastnih prihodkov kakor tudi stroškov na prebivalca v posameznih občinah in s tem povezane višine izračunane primerne porabe. Zaradi tega nesorazmerja je velika večina občin pred spremembo sistema njihovega financiranja potrebovala finančno izravnavo za financiranje primerne porabe, kar je občine postavljalo v položaj odvisnosti od države; ta je posledično vplival na stopnjo občinske finančne in politične avtonomije, hkrati pa onemogočal izvajanje razvojnih funkcij občin. Občine, ki so prejemale finančno izravnavo, niso uporabljale vseh zakonskih možnosti za uvedbo davkov ali drugih javnih dajatev in so svoj razvoj v celoti financirale s sredstvi, ki so jih prejemale iz državnega proračuna. Občine so si tudi prizadevale zmanjšati delež lastnih prihodkov za financiranje primerne porabe, saj so na ta način povečale delež državne finančne izravnave. Na drugi strani pa občine (med njimi tudi Mestna občina Ljubljana, Občina Trzin in Občina Šempeter - Vrtojba), ki so ustvarile presežke lastnih sredstev za financiranje primerne porabe, teh niso prenašale v državni proračun, temveč so presežki sredstev ostajali njim.

Presoja skladnosti 8., 12., 13. in 14. člena ZFO-1 z Ustavo

21. Ustavno sodišče je najprej presojalo očitek predlagateljic, po katerem odstopljenih virov iz 8. člena ZFO-1 ni mogoče šteti za lastne vire v smislu 142. člena Ustave. Po izpodbijanem 8. členu ZFO-1 so viri financiranja primerne porabe tudi prihodki iz dohodnine in drugih davkov, ki so v skladu z zakonom prihodek državnega proračuna, in sicer za posamezno proračunsko leto v višini skupne primerne porabe občin. Z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna, se določijo davki in obseg prihodkov iz davkov, ki se odstopijo občinam v višini njihove skupne primerne porabe. Ti prihodki pa se na podlagi tretjega odstavka 8. člena ZFO-1 štejejo za lastne vire.

22. S tem, ko je zakonodajalec v tretjem odstavku 8. člena ZFO-1 določil, da odstopljeni viri štejejo za lastna sredstva občin, je očitno izhajal iz dejstva, da gre za sredstva državnega proračuna. Glede na to je treba presoditi, ali se sredstva iz dohodnine in drugih davkov, ki se zberejo v državnem proračunu in razdelijo občinam na podlagi zakonsko določenih kriterijev, neodvisno od tega, koliko teh sredstev izvira z območja posamezne občine, lahko štejejo za lastne vire občin v smislu 142. člena Ustave.

23. Prvi stavek 142. člena Ustave, ki določa, da se občina financira iz lastnih virov, pomeni pravilo pri financiranju občin, ki ga mora zakonodajalec upoštevati tudi pri vsakokratnem oblikovanju sistema njihovega financiranja. Drugi stavek istega člena Ustave, ki določa, da občinam, ki zaradi slabše gospodarske razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanja svojih nalog, država v skladu z zakonsko določenimi načeli in merili zagotovi dodatna sredstva, je v skladu z Ustavo mišljen kot izjema v sistemu financiranja občin. Sistem financiranja občin mora torej občinam zagotavljati takšen obseg sredstev, za kakršnega je zakonodajalec opredelil, da lahko občina z njim zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog. To zahteva tudi načelo sorazmernosti iz 2. točke 9. člena MEELS. Torej je tudi določitev oziroma opredelitev obsega primerne porabe (z zakonom določenih nalog občin) dolžnost in pravica države, vendar zakonska ureditev njenega financiranja države ne sme postaviti v dominanten (prevladujoč) položaj nasproti občinam.

24. Ustavna zahteva, da se občine financirajo iz lastnih sredstev (prvi stavek 142. člena Ustave) pri ustanavljanju občin ni bila v ospredju. Posledica tega je bila, da večina občin v prej veljavnem sistemu financiranja po ZFO ni ustvarjala in zagotavljala zadostnih lastnih virov za financiranje primerne porabe in je za njihovo delovanje morala v pretežni meri skrbeti država. Zagotavljanje dodatnih sredstev iz naslova finančne izravnave na podlagi drugega stavka 142. člena Ustave je v sistemu financiranja po ZFO dejansko postalo pravilo. Dosedanja ureditev financiranja občin po ZFO tako večini obstoječih občin ni zagotavljala tistega obsega lastnih sredstev v smislu prvega stavka 142. člena Ustave, za katerega je zakonodajalec opredelil, da lahko občina z njim zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog. Ob obstoječi teritorialni razdrobljenosti občin, ki pri večjem številu občin zaradi slabših prihodkovnih zmoglosti vodi k nezmožnosti samofinanciranja, ter ob upoštevanju ustavne zahteve po financiranju občin iz lastnih virov (v smislu prvega stavka 142. člena Ustave) je razumna aktivnejša vloga države tudi pri določanju ustrežnejšega obsega sredstev za financiranje primerne porabe, vendar morajo predvideni ukrepi države ostati v mejah, ki jih dopušča 142. člen Ustave.

25. Ustavno sodišče je v primeru presoje finančne avtonomije občine in funkcije finančne izravnave pri uresničevanju tega načela zavzelo stališče, da je občina za uresničevanje lokalne samouprave predvsem odgovorna sama – na temelju prizadevanj lastnega prebivalstva in gospodarstva. Zato je zagotavljanje finančne izravnave lahko omejeno oziroma pogojevano. Predvsem mora način zagotavljanja dodatnih sredstev (zagotavljanje finančne izravnave) občinam upoštevati finančno moč posamezne občine, in sicer ne le dejansko (udejanjeni prihodki), temveč tudi potencialno (neudejanjeni prihodki). Ta potencialna finančna moč so posamezne nevedene, a na podlagi Ustave in zakona možne dajatve. Če posamezna občina ne izkoristi vseh svojih možnosti za črpanje finančnih sredstev (način financiranja, ki ga uvede in predpiše občina, je tudi najučinkovitejši), gre pri finančni izravnavi brez kakršnih koli meril in omejitev le za pritisk na povečanje obsega solidarnosti prebivalcev drugih občin (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-43/99 z dne 10. 6. 1999, Uradni list RS, št. 59/99 in OdiUS VIII, 146, obrazložitev, točka 25). Ustavno sodišče je torej poudarilo odgovornost občin za uresničevanje njihovih nalog.

26. Tako iz 142. člena Ustave, ki je jasen in nedvoumen, kot iz ustavnosodne presoje izhajajo, da mora imeti občina s svojim aktivnim ravnanjem možnost vplivati na lastne finančne vire. O vidiku aktivnosti občine v razmerju do lastnih finančnih virov priča tudi gradivo za sprejemanje Ustave.⁴ V obrazložitvi je bilo navedeno, da je občina finančno samostojna, saj se financira z lastnimi dohodki; slabše gospodarsko razvitim občinam, ki ne morejo ustvarjati zadostnih sredstev, pa bi bila država v skladu z zakonom dolžna zagotavljati dodatna sredstva.

27. Glede na tako ustavno ureditev financiranja občin mora zakonodajalec občinam najprej neposredno in primarno zagotoviti dovolj obsežne lastne vire za pridobivanje sredstev za financiranje svojih nalog. Lastni viri občin naj bi bili z občino v neposrednem razmerju. Zakon bi moral torej določiti občino kot upravičenko neposredno na posameznem viru, npr. davku, četudi bi ga, tehnično gledano, pobirala država. Odstopljeni vir po ZFO-1, ki ga polnijo prerazporejena sredstva državnega proračuna, ne vsebuje neposrednih upravičenj občine do virov sredstev. Zato tak odstopljeni vir prav tako povzroča odvisnost občine od države in ne uresničuje njene odgovornosti za zagotavljanje lokalne samouprave in za zagotavljanje za to potrebnih sredstev. Iz navedb Vlade izhajajo, da se je tem vidikom država želela izogniti. Vendar je država dolžna zagotoviti tak sistem financiranja občin, ki bo zagotavljal, da prebivalci občine lahko uresničujejo lokalno samoupravo, hkrati pa upošteval, da je za uresničevanje lokalne samouprave odgovorna predvsem občina sama.

⁴ Poročevalec DZ, št. 17/90, str. 13 in 23, ter št. 30/91, str. 9 in 18.

28. Ureditev, po kateri so občinam iz državnega proračuna zagotovljena sredstva za izvajanje z zakoni določenih nalog občin v celoti in ki le štejejo kot lastni vir občin ter se po ZFO-1 v ta namen primarna lastna sredstva občin sploh ne uporabljajo, postavlja občine v pasiven položaj pri uresničevanju lokalne samouprave na svojem območju. Na tako ugotovitev ne more vplivati niti dejstvo, da ZFO-1 ne določa namena porabe odstopljenih finančnih sredstev, s katerimi lahko občine prosto (avtonomno) razpolagajo in jih lahko uporabijo tudi za financiranje tistih nalog, ki kot izvirne naloge občin niso določene z zakonom. Odstopljeni viri namreč niso tisti viri, ki jih občina ustvari sama, in jih zato ni mogoče šteti za lastna sredstva občin. Na kriterije dodelitve odstopljenih sredstev občine niti ne morejo vplivati, razen kolikor gre za dodatne naloge in za višino povprečnine v naslednjem proračunskem letu (drugi odstavek 12. člena ZFO-1). Tak sistem ustvarja pretežno odvisnost občin od sredstev državnega proračuna, kar ni v skladu z zahtevo po finančni avtonomiji občin, ki izhaja iz 142. člena Ustave, ter z zahtevo po funkcionalni samostojnosti občin, ki izhaja iz 140. člena Ustave. Zato je Ustavno sodišče odločilo, da je 8. člen ZFO-1 v neskladju z navedenima določbama Ustave.

29. Člen 14 ZFO-1, ki opredeljuje glavarino in metodo za izračun prihodka posamezne občine iz naslova glavarine, podrobneje opredeljuje način izvajanja 8. člena ZFO-1 ter s tem način odstopanja sredstev državnega proračuna iz dohodnine občinam za financiranje primerne porabe. Ker 14. člen ZFO-1 določa le način razporejanja (in prerazporejanja) odstopljenih državnih sredstev iz 8. člena ZFO-1, je posledično zaradi ugotovitve neskladja 8. člena ZFO-1 s 142. členom Ustave tudi sam v neskladju s 142. členom Ustave.

30. Ugotovljena neskladja z Ustavo pa ne pomenijo, da na financiranje občin druga ustavna načela nimajo vpliva. Glede na načelo socialne države iz 2. člena in tudi glede na načelo enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave je treba vsem prebivalcem, ne glede na to, v kateri občini prebivajo, zagotoviti dobrine, ki pomenijo njihove ustavne in zakonske pravice in jih izvajajo občine. V ta namen zakonodajalec celo mora uporabiti ukrepe, ki korigirajo objektivne razlike med občinami.

31. Zato navedbe predlagateljic, da bi moral sistem financiranja občin upoštevati različen prispevek prebivalcev posameznih občin, same po sebi ne zadostujejo za utemeljitev neskladja z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Pri finančno-materialni sestavini lokalne samouprave ne gre le za pravico do lastnih virov občin, temveč tudi za uresničevanje načela solidarnosti do razvojno šibkejših občin. Iz načela enakosti pred zakonom med drugim izhaja tudi zahteva, da so vsakomur zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine ne glede na njegovo gmotno stanje in družbeni položaj. Gmotno stanje ali družbeni položaj posameznika, ob drugih osebnih okoliščinah, ne smeta biti podlaga za razlikovanje pri uresničevanju človekovih pravic. To pomeni, da imajo vsi državljani, ne glede na njihov gmotni položaj oziroma prispevek v državni oziroma občinski proračun, enake pravice pri uresničevanju lokalne samouprave ter pravico do enakega obsega in kvalitete storitev, ki jih morajo občine nuditi lokalnemu prebivalstvu pri izvrševanju svojih izvirnih zakonskih nalog. Načelo prispevanja posameznika glede na njegovo premoženjsko stanje oziroma gmotni položaj (ki pomeni, da tisti, ki imajo višje prihodke oziroma dohodke, plačujejo tudi višje davke oziroma druge javne dajatve), je tako vgrajeno že v sam sistem pobiranja davkov, ki so najpomembnejši vir tudi za financiranje občin. S tem se med prebivalci Slovenije zagotavlja solidarnost, ki izhaja iz načela socialne države (2. člen Ustave), načelo enakosti pred zakonom pa je treba upoštevati predvsem z vidika prebivalcev v občinah.

32. Zato zakonsko urejanje prerazporejanja lastnih sredstev med posameznimi občinami v primeru ustvarjenih presežkov lastnih virov nad izračunano primerno porabo ne pomeni protiuustavnega posega v finančno avtonomijo občin, saj se s tem zagotavlja materialna podlaga za solidarnost med občinami in njihovimi prebivalci pri zagotavljanju obveznih nalog občin.

Vendar pa je treba pri lastnih virih občin zagotoviti neposredno povezavo med občino in virom. Sredstva, ki bi presegala višino sredstev za primerno porabo posamezne občine, bi kot lasten vir občin morala pomeniti materialno podlago za solidarnost in za zagotavljanje enakosti med občinami in njihovimi prebivalci. Ker pa lahko glede na tretji odstavek 14. člena ZFO-1 država v primeru ugotovljenega presežka nad izračunano primerno porabo neomejeno razpolaga tudi s sredstvi, zbranimi iz naslova zmanjšanih odstopljenih virov, je tudi v tem pogledu 14. člen ZFO-1 v neskladju s 142. členom Ustave.

33. Ker je ureditev financiranja občin celovit in obsežen sistem in ker bi morebitna razveljavitev katere od med seboj povezanih določb pomenila, da sistem financiranja občin ne bi deloval, Ustavno sodišče 8. in 14. člena ZFO-1 ni razveljavilo, temveč je ugotovilo njuno neskladje z Ustavo. Ker gre za zahtevna vprašanja financiranja celotne javne porabe, je zakonodajalcu določilo enoletni rok za odpravo ugotovljenih neskladnosti z Ustavo.

34. Zatrjevanje neskladja 12. in 13. člena ZFO-1 z 2., s 14., s 138. in s 142. členom Ustave predlagateljice opirajo na argument, da način izračuna primerne porabe po formuli iz ZFO-1 ne upošteva v zadostni meri lastnosti in potreb posameznih lokalnih skupnosti. Teh očitkov predlagateljice ne utemeljujejo podrobneje, zato jih Ustavno sodišče s tega vidika ni moglo preizkusiti. Ustavno spornost izpodbijane ureditve, ki poleg 8. in 14. člena ZFO-1 izhaja tudi iz 12. in 13. člena ZFO-1, predlagateljice utemeljujejo z zatrjevanim zmanjšanjem višine lastnih sredstev za financiranje primerne porabe v primerjavi s sistemom, ki je veljal pred uveljavitvijo ZFO-1.⁵

35. Ustava v 138. členu določa, da prebivalci Slovenije uresničujejo lokalno samoupravo v občinah in drugih lokalnih skupnostih. Eden od temeljnih pogojev za uresničevanje lokalne samouprave je v zagotavljanju zadostnih lastnih finančnih virov za financiranje izvirnih pristojnosti občin, kar občini zagotavlja finančno avtonomijo. Optimalen model financiranja lokalnih skupnosti teži k zagotavljanju takšne vertikalne davčne strukture, ki bi občinam brez premeščanja sredstev iz državnega proračuna omogočal v celoti pokrivati svoje potrebe.

36. Sprememba sistema financiranja občin, ki ima poleg pozitivnih učinkov za posamezne občine tudi negativne finančne posledice, ki se glede na prej veljavno ureditev kažejo v znižanju lastnih sredstev za financiranje primerne porabe iz naslova dohodnine, sama po sebi ne pomeni protiuustavnega posega v ustavno zagotovljene pravice s področja lokalne samouprave. Zato sama okoliščina, da so nekatere občine (med njimi tudi predlagateljice) na podlagi izpodbijanih določb ZFO-1 upravičene do nižjega zneska sredstev za financiranje primerne porabe kot po prej veljavnem sistemu, sama po sebi še ne pomeni protiuustavnega posega v finančno avtonomijo lokalnih skupnosti (142. člen Ustave) ter nezmožnosti za izvrševanje lokalne samouprave (138. člen Ustave).⁶ Za občine, ki po prej veljavnem ZFO niso bile odvisne od sredstev finančne izravnave in so celo ustvarjale presežek sredstev nad ugotovljeno primerno porabo, bi bilo z vidika načela sorazmernosti med viri in nalogami občin lahko sporno le zmanjševanje obsega lastnih virov za financiranje primerne porabe v tolikšni meri, da bi morale manjkajoča sredstva za izvajanje ustavnih in zakonskih nalog po novem sistemu financiranja občin nadomestiti s sredstvi finančne izravnave iz državnega proračuna. Eno od načel MEELS je tudi načelo sorazmernosti med viri sredstev in med nalogami lokalnih skupnosti (2. točka 9. člena MEELS). Vendar pa takšno zmanjšanje sredstev za financiranje primerne

⁵ To še posebej velja za mestne občine, ki so imele prej poseben (višji) koeficient za izračun primerne porabe.

⁶ Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-165/00 z dne 5. 12. 2002 (Uradni list št. 119/02 in OdlUS XI, 247) tudi navedlo, "da nižji obseg sredstev za kritje primerne porabe ne pomeni nezmožnosti uresničevanja lokalne samouprave. Določba 142. člena Ustave ne pomeni podlage za zagotovitev več sredstev, kot jih je potrebnih za obseg primerne porabe, do katerega je občina upravičena."

porabe pri predlagateljicah kakor tudi pri drugih občinah, ki po prej veljavnem sistemu financiranja občin po ZFO niso prejele sredstev finančne izravnave, ni izkazano.⁷

37. Določba 142. člena Ustave pa ne daje podlage za trditev, da bi morala sredstva, namenjena financiranju primerne porabe (z zakonom določenih nalog občin), sama po sebi zagotavljati tudi financiranje razvojnih projektov občin, ki dvigujejo raven kakovosti življenja prebivalcev posamezne občine. Ustava v 142. členu zakonodajalcu le nalaga, naj uzakoni tak sistem financiranja občin, ki bo zagotovil dovolj lastnih davčnih virov in s tem podlago za dolgoročen razvoj posamezne občine. Glede na navedeno je neutemeljen očitek predlagateljic, da izpodbijana ureditev zaradi zmanjšanja lastnih sredstev za financiranje primerne porabe v neskladju s 142. členom Ustave posega v sredstva predlagateljic namenjena njihovem razvoju. Posledično je neutemeljen tudi očitek, da v nasprotju s 138. členom Ustave krni izvrševanje lokalne samouprave.

38. Glede na povedano je Ustavno sodišče odločilo, da 12. in 13. člen ZFO-1 nista v neskladju z Ustavo.

Presoja 11. člena ZFO-1

39. Izpodbijani 11. člen ZFO-1 v prvem odstavku določa, da se za ugotovitev primerne obsega sredstev za financiranje nalog občin upoštevajo stroški financiranja nalog, ki jih morajo občine opravljati na podlagi svojih pristojnosti, določenih z zakoni za posamezna področja, zlasti pa stroški javnih služb in stroški za izvajanje javnih programov na področju predšolske vzgoje, osnovnega šolstva, primarnega zdravstvenega varstva, socialnega varstva, športa in kulture ter plačil za zdravstveno zavarovanje in drugih plačil v obsegu, ki se v skladu z zakonom financirajo iz občinskega proračuna; stroški lokalnih gospodarskih javnih služb, urejanja občinske prometne infrastrukture, zagotavljanja varnosti prometa na občinskih cestah, požarne varstva in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v obsegu, ki se v skladu z zakonom financirajo iz občinskega proračuna; stroški urejanja prostora in varstva okolja, za katero je pristojna v skladu z zakonom; stroški plačil stanarin in stanovanjskih stroškov v obsegu, ki se v skladu z zakonom financirajo iz občinskega proračuna; stroški delovanja občinskih organov in opravljanja upravnih, strokovnih, pospeševalnih in razvojnih nalog ter nalog v zvezi z zagotavljanjem javnih služb. V drugem odstavku 11. člen ZFO-1 nadalje določa, da Vlada z uredbo podrobneje določi naloge iz prejšnjega odstavka, katerih stroški se upoštevajo pri ugotovitvi primerne obsega sredstev za financiranje nalog občin, ter metodologijo za izračun povprečnine. Navedeno je po mnenju predlagateljic v nasprotju z zahtevo po jasnosti in določnosti pravnih norm kot enim od načel pravne države (2. člen Ustave) in z načelom legalitete (drugi odstavek 120. člena Ustave).

40. Zapoved jasnosti in določnosti predpisov kot eno od načel pravne države zahteva, da se pravna razmerja med državo in med pravnimi subjekti urejajo s splošnimi pravnimi normami tako, da je zanje delovanje države oziroma njenih organov vnaprej znano, pregledno in predvidljivo (primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-73/94 z dne 25. 5. 1995, Uradni list RS, št. 37/95 in OdlUS IV, 51). Načelo vezanosti izvršilne oblasti na zakon (načelo legalitete iz drugega odstavka 120. člena Ustave) pa izključuje možnost, da bi izvršilna veja oblasti brez zakonitih okvirov samostojno urejala tudi vprašanja, ki sodijo v polje zakonodajalca.

41. Uredba je po svoji pravni naravi podzakonski predpis, ki ga lahko izda Vlada za izvrševanje zakonov in drugih predpisov, kar predpostavlja njeno vsebinsko vezanost na zakon. Uredba ne sme v vsebinskem smislu določati ničesar brez

zakonske podlage in zunaj vsebinskih okvirov, ki morajo biti v zakonu izrecno določeni ali iz njega vsaj z razlago ugotovljivi.

42. Pri določanju metodologije za izračun povprečnine ter pri podrobnejši določitvi nalog iz prvega odstavka 11. člena ZFO-1 (katerih stroški se upoštevajo pri ugotovitvi primerne obsega sredstev za financiranje nalog občin) gre za dopolnjevanje zakonske norme. To sodi v pristojnosti izvršilne veje oblasti in je v skladu z zakonom in Ustavo vse dotle, dokler v zakon ne poseže tudi vsebinsko. Zato drugi odstavek 11. člena ZFO-1 zgolj zato, ker izvršilni oblasti prepušča, da z uredbo podrobneje določi naloge iz prvega odstavka 11. člena ZFO-1 ter določi metodologijo za izračun povprečnine, sam po sebi še ne narekuje ugotovitve neskladja izpodbijane določbe z načelom legalitete (drugi odstavek 120. člena Ustave). Ker pa prvi odstavek 11. člena ZFO-1 določa zgolj posamezna področja v pristojnosti občin, glede katerih se bodo naloge in stroški njihovega financiranja upoštevali pri ugotavljanju primerne obsega sredstev za financiranje primerne porabe, pri tem pa teh nalog vsebinsko določene ne opredeli, uredbi iz drugega odstavka 11. člena ne daje zadostne, jasne in vsebinske zakonske podlage za določitev nalog, katerih stroški se upoštevajo, ter določitev metodologije za izračun povprečnine. Zato je prvi odstavek 11. člena ZFO-1 v neskladju z načelom legalitete (drugi odstavek 120. člena Ustave).

43. Eden od temeljnih elementov samoupravnosti je poleg materialno-finančnega elementa tudi funkcionalni element. Ta priznava lokalnim skupnostim delovno področje nalog lokalnega ali regionalnega pomena, ki izražajo interese njihovih prebivalcev. Občine kot nosilke lokalne samouprave imajo glede na svoj samoupravni položaj pravico, da izrazijo mnenje, predstavijo svoja stališča in sodelujejo pri reševanju vseh tistih vprašanj, ki se nanašajo na uresničevanje lokalne samouprave.

44. ZLS v prvem odstavku 94. člena določa, da mora Državni zbor pred sprejemom zakonov in drugih predpisov, ki se v skladu z Ustavo nanašajo na koristi samoupravnih lokalnih skupnosti, pridobiti njihovo mnenje. Isti člen v drugem odstavku nadalje določa, da mora Vlada pred sprejetjem predlogov zakonov oziroma preden jih predloži Državnemu zboru v sprejem in pred sprejetjem drugih predpisov iz svoje pristojnosti, ki zadevajo pristojnosti, delovanje in financiranje občin, zagotoviti ustrezno sodelovanje združenj občin. Tretji odstavek 94. člena ZLS pa še določa, da se drugi odstavek 94. člena ZLS smiselno uporablja tudi, kadar posamezen minister sprejema predpis iz svoje pristojnosti.

45. ZLS od zakonodajalca, Vlade in posameznih ministrstev tako zahteva, da je lokalnim skupnostim dana možnost sodelovanja pri pripravi in sprejemanju predpisov, ki se nanašajo na koristi lokalnih skupnosti, njihove pristojnosti, delovanje in njihovo financiranje. Načelo sodelovanja lokalnih skupnosti pa je določeno tudi v 9. členu MELLs, ki zahteva, da so lokalne skupnosti na primeren način vprašane za mnenje o tem, na kakšen način naj se jim dodelijo prerazporejeni finančni viri.

46. Podlago za sodelovanje občin pri sprejemanju uredbe iz drugega odstavka 11. člena ZFO-1 tako daje ZLS v drugem in tretjem odstavku 94. člena. Vendar pa 94. člen ZLS, ki govori le o "zagotoviti ustreznega sodelovanja združenja občin" pri sprejemanju predpisov, ki zadevajo pristojnosti, delovanje in financiranje občin, določene ne opredeli načina sodelovanja lokalnih skupnosti pri urejanju vseh tistih vprašanj, ki sodijo v okvir izvrševanja lokalne samouprave. ZFO-1 ureja materialno podlago za izvrševanje lokalne samouprave. Pri urejanju tako pomembnega vprašanja, kot je financiranje občin, ki zagotavlja občinam finančno avtonomijo, ki je temeljni predpogoj njihove samoupravnosti, pa odsotnost določitve načina sodelovanja občine pri sprejemanju uredbe iz drugega odstavka 11. člena ZFO-1 lahko privede do izvzvitve pravice do sodelovanja občin ali njihovih reprezentativnih združenj iz 94. člena ZLS. Zato pomeni to, da zakon ne opredeli načina sodelovanja občin oziroma njihovih reprezentativnih združenj pri sprejemanju uredbe iz drugega odstavka 11. člena ZFO-1, s katero se podrobneje določajo naloge, katerih stroški se upoštevajo pri ugotovitvi

⁷ Glej podatke o izračunih primerne porabe občin za leto 2007 ter izračunih skupnih prihodkov iz glavarine za leto 2007, ki so objavljeni na spletni strani Ministrstva za finance. Ti med drugim kažejo tudi to, da so se skupni prihodki občin predlagateljic sicer zmanjšali, vendar pa tudi za leto 2007 presegajo ugotovljeno višino primerne porabe.

primerne obsega sredstev za financiranje nalog občin, neskladje z načelom lokalne samouprave iz 9. člena Ustave ter neskladje s pravico lokalnih skupnosti do uresničevanja lokalne samouprave iz 138. člena Ustave.

B. – III.

Presoja 38. člena prehodnih in končnih določb ZFO-1

47. Izpodbijani 38. člen ZFO-1 med vire za izračun glavarine v prehodnem obdobju vključuje tudi nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju NUSZ) in davčne prihodke občin (davek na dediščine in darila, davki na dobitke od klasičnih iger na srečo, davki na promet nepremičnin in upravne takse občinskih uprav) iz 21. člena ZFO. Tako je v prehodnem obdobju določeno nekajletno obvezno sofinanciranje nalog s področja primerne porabe iz naslova NUSZ in drugih davčnih prihodkov občin. Zaradi vključitve drugih neposrednih lastnih virov občin med vire za financiranje primerne porabe dobijo občine v prehodnem obdobju iz naslova virov, ki naj bi sicer služili v ta namen (dohodnina), manj sredstev, kot naj bi jih prejele po koncu prehodnega obdobja. Takrat naj bi bili dohodnina in drugi davki, ki so neposreden vir proračuna Republike Slovenije, (kot odstopljeni viri) edini vir, namenjen financiranju primerne porabe občin, vse druge neposredne lastne vire iz 6. in 7. člena ZFO-1 pa bi občine lahko porabile za naloge, ki bi jih določile same. To pomeni, da se bo šele po končanem prehodnem obdobju z nižjim odstotkom deleža lastnih prihodkov občin, ki se namenjajo za financiranje primerne porabe v prehodnem obdobju petih let, povečal delež odstopljenih prihodkov državnega proračuna za financiranje primerne porabe.

48. Glede na višino pobranega NUSZ ter drugih davčnih prihodkov po 21. členu ZFO v občinah v letih pred uveljavitvijo ZFO-1⁸ je treba ugotoviti, da tudi ta sredstva pomenijo pomemben delež sredstev občinskih proračunov. Zato povzroči upoštevanje teh virov v izračunu sredstev za primerno porabo v prehodnem obdobju za te občine (tudi za predlagateljice) še dodatno znižanje sredstev iz naslova glavarine (dohodnine) in s tem tudi dodatno zmanjšanje lastnih virov za financiranje nalog, ki so jih določile same.

49. Načelo varstva zaupanja v pravo, ki sodi med načela pravne države (2. člen Ustave), prizadetim osebam zagotavlja, da jim država njihovega pravnega položaja ne bo poslabšala arbitrarno, torej brez stvarnega razloga, ki je utemeljen v prevladujočem in legitimnem javnem interesu (glej tudi določbo Ustavnega sodišča št. U-I-112/95 z dne 8. 5. 1997, Uradni list RS, št. 34/97 in OdlUS VI, 57). Načelo varstva zaupanja v pravo varuje tudi občine kot javnopravne subjekte, spoštovano pa mora biti tudi pri sprejemanju oziroma spreminjanju predpisov, ki se nanašajo na njihovo financiranje. V varovani pravni položaj v skladu z načelom zaupanja v pravo ne sodijo le že pridobljene pravice, temveč v določeni meri tudi pričakovane pravice. Četudi je poslabšanje pravnega položaja pravnih subjektov utemeljeno z razumnim oziroma s stvarnim razlogom, pa sprememba njihovega pravnega položaja ne sme biti v nasprotju z načelom sorazmernosti, ki je tudi eno od načel pravne države. Načelo sorazmernosti namreč prepoveduje čezmerne posege države v pravni položaj pravnih subjektov, četudi ti zasledujejo legitimen cilj, ki je stvarno upravičen.

50. Občine sprejemajo svoje razvojne cilje in usmeritve na podlagi planiranja ter pričakovanih razpoložljivih sredstev, do katerih so upravičene na podlagi veljavne zakonodaje. Občine se sicer ne morejo zanašati na to, da se predpisi, ki urejajo področje njihovega financiranja, ne bodo spremenili. Vendar pa bi moral zakonodajalec v primerih, ko nenadna sistemska sprememba povzroči občini večje zmanjšanje lastnih virov, ki so jih naslovniki upravičeno pričakovali na podlagi prej veljavnega sistema (ter temu prilagodili dolgoročneje odločitve), pri določitvi prehodnega obdobja upoštevati tudi predpostavko

⁸ Glej podatke, objavljene na spletni strani Ministrstva za finance.

dolgoročneje načrtovanih projektov, ki so se začeli izvajati pred spremembo zakonodaje.

51. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-203/93 z dne 19. 1. 1995 (Uradni list RS, št. 18/95 in OdlUS IV, 6) med drugim navedlo, "da morajo biti redni viri financiranja javne porabe definirani v času priprave in sprejemanja proračunov Republike in občin in morajo ostati nespremenjeni v obdobju, za katerega je proračun sprejet. Taka vezanost zakonodajalca je predpogoj za zagotovitev pravne varnosti Republike, občin, nosilcev javnih funkcij in tretjih oseb, ki za izvajanje planiranih funkcij s temi subjekti sklepajo pravna razmerja." Ustavno sodišče je v navedeni odločbi tako poudarilo zahtevo, da mora zakonodajalec v zvezi s spreminjanjem virov financiranja javne porabe z vidika načela pravne varnosti upoštevati tudi že planirane projekte lokalnih skupnosti ter obseg razpoložljivih virov, do katerih so bile občine upravičene po veljavnih predpisih v času sprejemanja dolgoročno načrtovanih projektov.

52. Ureditev prehodnega obdobja, določenega v 38. členu ZFO-1, pa občinam, ob siceršnjem uravnoteženju višine odstopljenega vira prek glavarine, še dodatno zmanjšuje sredstva iz naslova glavarine za ustrezne deleže neposrednih lastnih virov, pri čemer je najvišji delež določen v začetku prehodnega obdobja. Posledično takšna ureditev lahko negativno vpliva in dodatno otežuje izvajanje že začetih projektov, ki se izvajajo tudi po spremembi sistema financiranja občin. Niti zakonodajalec niti Vlada ne navedeta razlogov za takšno ureditev prehodnega obdobja in ne pojasnita, ali je bilo (in kako) pri tem upoštevano načelo sorazmernosti posegov države v pravni položaj občin, pri katerih ima sprememba sistema zaradi prehodnega obdobja še dodatne negativne finančne posledice. Vendar ne glede na obstoj razlogov za takšno zmanjšanje sredstev Ustavno sodišče ugotavlja, da pri takšni ureditvi prehodnega obdobja ni razvidno, da bi zakonodajalec upošteval tudi planirane in že začete projekte občin v zvezi s pričakovanimi razpoložljivimi sredstvi, do katerih so bile upravičene na podlagi prej veljavne ureditve po ZFO. Zato je z izpodbijanim 38. členom ZFO-1 zakonodajalec v prehodnem obdobju posledično prekomerno posegel v lastne vire občin in s tem v neskladju z načelom zaupanja v pravo posegel v njihov pravni položaj. Zato je izpodbijana določba 38. člena ZFO-1 v neskladju z 2. členom Ustave.

53. Ustavno sodišče se je odločilo za ugotovitev neskladja 38. člena ZFO-1 z Ustavo, ker gre za zahtevna pravna vprašanja javnega financiranja, ki zahtevajo tudi ustrezno planiranje in usklajevanje med prihodki na eni strani in odhodki na drugi strani, in ker mora država z ustrezno notranjo usklajenostjo sistema javnega financiranja zagotoviti tudi podlage za financiranje občin. Tako bo imel zakonodajalec možnost, da, upoštevaje vse javne funkcije in dejavnosti, s proračunskimi predpisi prilagodi pravno ureditev javnih financ in v skladu z načelom varstva zaupanja v pravo zagotovi predlagateljicam skladno materialno podlago za izvrševanje nalog iz naslova primerne porabe, po možnosti že v naslednjem proračunskem obdobju.

B. – IV.

Presoja 21., 23. in 24. člena ZFO-1

54. Predlagateljice izpodbijani ureditvi očitajo, da ne ureja kriterijev in meril za določanje sredstev za sofinanciranje investicij v občinah. ZFO-1 v 21. členu daje podlago za pridobivanje sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo in investicij posebnega pomena za zadovoljevanje skupnih potreb in interesov prebivalcev občine, ki so uvrščene v načrte razvojnih programov občinskih proračunov. Člen 24 ZFO-1 pa vsebuje kriterije za določitev indeksa razvojne ogroženosti občine in za prednostno obravnavanje občin z višjim indeksom ogroženosti pri določanju obsega sredstev v zvezi z investicijami na razvojno ogroženih območjih. V čem naj bi bila nedoločena 21. in 24. člena ZFO-1, predlagateljice ne utemeljijo posebej, izpodbijana ureditev pa iz razlogov, ki jih navajajo, ni v neskladju z Ustavo. Zato je Ustavno sodišče odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

55. Iz navedb predlagatelj izhaja, da izpodbijajo to, da zakon ne vsebuje kriterijev in meril pri dodeljevanju sredstev za financiranje investicij oziroma dodeljevanju sredstev za druge namene (regionalne spodbude, spodbude ministrstev na področju dela idr.), katerim daje podlago 23. člen ZFO-1. Iz te določbe izhaja, da merila za dodeljevanje sredstev za sofinanciranje investicij iz 21. člena ZFO-1 določijo s pravilniki minister, pristojen za lokalno samoupravo, ter ministri, pristojni za posamezna področja. S pravilniki posamezni ministri določijo kriterije, podrobneje določijo namene porabe sredstev, upravičene stroške in pogoje za dodelitev sredstev.

56. Eno od načel pravne države iz 2. člena Ustave med drugim zahteva, da so norme opredeljene jasno in določno tako, da jih je mogoče izvajati, da ne omogočajo arbitrarnega ravnanja izvršilne veje oblasti in da nedvoumno ter dovolj določno opredeljujejo pravni položaj subjektov, na katere se nanašajo. Pri ureditvi, ki se nanaša na javne dajatve, poleg tega pa se dotika še vprašanja razmerij med državo in občino na področju financiranja, je zahteva po jasnih in določenih normah posebnega pomena. Zato je ureditev, ki občinam v razmerju do države glede vprašanj, ki se nanašajo na njihovo financiranje ne zagotavlja jasnega pravnega položaja, v neskladju z 2. členom Ustave.

57. Izvršilna oblast (Vlada in upravni organi) lahko pravno deluje samo na vsebinski podlagi in v okviru zakona (drugi odstavek 120. člena Ustave) in ne na podlagi lastnih predpisov ali pa celo samo na podlagi lastne funkcije v sistemu delitve oblasti. Tako ureditev terja že načelo delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave) na zakonodajno, izvršilno in sodno. Izvršilni upravni organi nimajo pravice izdajati splošnih norm brez vsebinske podlage v zakonu. Načelo vezanosti izvršilne oblasti na zakon (drugi odstavek 120. člena Ustave) tako izključuje možnost, da bi izvršilna veja oblasti brez zakonskih okvirov samostojno urejala tudi vprašanja, ki se nanašajo na določitev kriterijev za sofinanciranje investicij v občinah. Kriteriji za dodeljevanje sredstev sofinanciranja investicij tako ne morejo biti prepuščeni zgolj izvršilni veji oblasti brez podlage v zakonu. Ker je zakonodajalec opustil določitev zakonske podlage za delo izvršilne oblasti, je Ustavno sodišče ugotovilo, da je izpodbijani 23. člen ZFO-1 v neskladju z načelom legalitete (drugi odstavek 120. člena Ustave).⁹ Ker so bili izpolnjeni pogoji iz 48. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS), je Ustavno sodišče o tem izdalo ugotovitveno odločbo.

C.

58. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, dr. Franc Grad, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrin in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

5024. Odločba o ugotovitvi, da drugi odstavek 62. člena Zakona o sodiščih ni v neskladju z Ustavo ter o ugotovitvi, da je bila s sodbo Vrhovnega sodišča kršena pravica do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave

Številka: Up-679/06-66

U-I-20/07

Datum: 10. 10. 2007

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude in v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Aleša Zalarja iz Ljubljane, ter v postopku za preizkus ustavne pritožbe in v postopku odločanja o ustavni pritožbi Aleša Zalarja iz Ljubljane, na seji 10. oktobra 2007

o d l o č i l o:

1. Drugi odstavek 62. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99, 28/2000, 73/04, 23/05 – ur. p. b., 72/05, 100/05 – ur. p. b., 127/06, 27/07 – ur. p. b. in 67/07) ni v neskladju z Ustavo.

2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega stavka tretjega odstavka 321. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99, 96/02, 12/03 – ur. p. b., 2/04, 36/04 – ur. p. b., 52/07 in 73/07 – ur. p. b.) se zavrne.

3. Pritožniku je bila s sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 z dne 29. 3. 2006 kršena pravica do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

4. Ustavna pritožba zoper sodbo iz prejšnje točke se v delu, v katerem se nanaša na kršitev pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja, zavrže.

5. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. VII Ips 1/2006 z dne 14. 11. 2006 v zvezi s sklepom Vrhovnega sodišča št. VI Ips 4/2006 z dne 17. 5. 2006 se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Sodni svet je pritožnika, kot edinega kandidata, predlagal Ministru za pravosodje (v nadaljevanju Minister) v imenovanje na mesto predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani. Minister je predlog Sodnega sveta zavrnil in odločil, da pritožnika ne imenuje na to mesto. V upravnem sporu je prvostopenjsko sodišče ugodilo tožbi pritožnika, odločbo Ministra odpravilo in zadevo vrnilo Ministru v novi postopek. Zoper navedeno odločitev Upravnega sodišča sta se pritožila tako pritožnik kot Minister. Vrhovno sodišče je z izpodbijano sodbo št. I Up 143/2006 z dne 29. 3. 2006 pritožnikovo pritožbo zavrnilo, pritožbi Ministra pa je ugodilo in sodbo Upravnega sodišča spremenilo tako, da je pritožnikovo tožbo zoper odločbo Ministra zavrnilo. Zavzelo je stališče, da ima glede na drugi odstavek 62. člena Zakona o sodiščih (v nadaljevanju ZS) Minister v postopku imenovanja predsednika Okrožnega sodišča pravico do izbire tudi tedaj, kadar mu Sodni svet v imenovanje predlaga le enega kandidata (ne glede na to, koliko kandidatov se je prijavilo na razpis); torej da lahko v takem primeru predlog Sodnega sveta zavrne in predlaganega kandidata ne izbere oziroma ga ne imenuje za predsednika sodišča.

2. Pritožnik je zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 vložil ustavno pritožbo in predlagal, naj Ustavno sodišče do končne odločitve zadrži pravne posledice izpodbijane sodbe. V njej zatrjuje kršitev pravice do enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave oziroma pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena

⁹ Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-71/00 z dne 15. 6. 2000 (Uradni list RS, št. 64/00 in OdlUS IX, 160) tudi navedlo, da 142. člen Ustave ne dopušča, da bi se dodatna sredstva za financiranje občin določala po načelih in merilih, ki ne bi bila določena z zakonom, temveč so prepuščena odločanju izvršilne veje oblasti.

Ustave, pravice do javnega izreka sodbe iz 24. člena Ustave, pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja iz prvega odstavka 23. člena Ustave, pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz 25. člena Ustave ter pravice do enake dostopnosti vsakega delovnega mesta pod enakimi pogoji iz tretjega odstavka 49. člena Ustave. Po pritožnikovem mnenju je razlaga določbe drugega odstavka 62. člena ZS, kakršno je v sodbi št. I Up 143/2006 sprejelo Vrhovno sodišče, glede na uveljavljene metode razlage pravnih predpisov očitno napačna. Pritožnik podrobno utemeljuje, zakaj je na podlagi jezikovne, sistematične, teleološke in zgodovinske razlage edina možna oziroma ustavno skladna razlaga določbe takšna, za kakršno se zavzema sam. Izpodbijani sodbi Vrhovnega sodišča očita tudi, da je brez razumne obrazložitve. Sodišče naj za zavzeto stališče ne bi navedlo argumentov, sklicevanje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-224/96 z dne 22. 5. 1997 (Uradni list RS, 36/97 in OdlUS VI, 65) pa naj bi bilo pavšalno. Izpodbijana sodba naj bi bila tudi v nasprotju z dosedanjim in ustaljeno sodno prakso Vrhovnega in Upravnega sodišča v primerljivih zadevah o uporabi določbe o imenovanju predsednikov sodišč. Pritožnik se sklicuje na sodbe Vrhovnega sodišča št. I Uv 39/95 z dne 11. 9. 1997, št. U 28/98 z dne 28. 5. 1999 in št. U 36/99 z dne 22. 10. 1999. Zatrjuje, da gre za primere, ki so v bistvenem podobni obravnavani zadevi, in Vrhovnemu sodišču očita, da odstopa od ustaljene sodne prakse ni obrazložilo. Poleg tega pritožnik meni, da bi moralo Vrhovno sodišče sodbo javno razglasiti. Ker tega ni storilo, naj bi poseglo v njegovo ustavno zagotovljeno pravico do javnega izreka sodbe. Pritožnik Vrhovnemu sodišču tudi očita, da je pri odločanju sodeloval sodnik, za katerega meni, da bi moral biti izločen, saj naj bi obstajale okoliščine, ki vzbujajo dvom v njegovo nepristranskost. Navaja, da je zahteval njegovo izločitev, vendar je predsednik Vrhovnega sodišča zahtevo zavrgel z obrazložitvijo, da je bilo o zadevi že odločeno na seji senata 29. 3. 2006. Pritožnik poudarja, da so sodniki usposobljeni, da sami predlagajo svojo izločitev, kadar obstajajo okoliščine, ki bi lahko vzbujale dvom v njihovo nepristranskost. Ker je 3. 5. 2006 odločitev sodišča postala znana, je pritožnik v zvezi s kršitvijo pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave zoper sodbo Vrhovnega sodišča vložil predlog za obnovo postopka po 4. točki prvega odstavka 85. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97 in nasl. – v nadaljevanju ZUS).

3. Med postopkom preizkusa ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 je Vrhovno sodišče s sklepom št. VII 1/2006 z dne 14. 11. 2006 zavrnilo pritožbo in potrdilo sklep Vrhovnega sodišča prve stopnje, s katerim je bil predlog pritožnika za obnovo postopka, končnega s sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006, zavržen. Pritožnik je 29. 11. 2006 vložil ustavno pritožbo tudi zoper navedena sklepa Vrhovnega sodišča. V tej ustavni pritožbi zatrjuje pritožnik kršitev 22. člena, prvega in drugega odstavka 23. člena in 25. člena Ustave. Navaja, da se Vrhovno sodišče ni opredelilo do njegovih pritožbenih navedb glede razlage prvega odstavka 86. člena ZUS in tretjega odstavka 85. člena ZUS, glede dolžnosti sodišča, da samo skrbi za nepristranskost, glede sodne prakse Ustavnega sodišča v zvezi s pravico do nepristranskega sodišča, glede njegovega sklicevanja na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP), niti glede dokaznih predlogov za ugotavljanje okoliščine, kdaj je lahko uporabil izločitveni razlog. Obrazložitev Vrhovnega sodišča naj bi bila z vidika ustavne pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave očitno napačna.

4. Pritožnik je (že v okviru prve ustavne pritožbe) vložil tudi pobudo za oceno ustavnosti drugega odstavka 62. člena ZS in drugega stavka tretjega odstavka 321. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP). V pobudi zatrjuje, da lahko drugemu odstavku 62. člena ZS zaradi narave in vsebine besedila pristojni organi dajejo različen pomen. Navaja, da so v obravnavanem primeru Minister, Upravno sodišče in Vrhov-

no sodišče sprejeli različne razlage navedene določbe. Sam zagovarja četrto razlago (ki naj bi jo v pretežni meri zavzelo tudi Upravno sodišče), za katero hkrati meni, da je na podlagi uveljavljenih metod razlage edina ustavno dopustna. Ustavnemu sodišču predlaga, naj izda t. i. interpretativno odločbo, v kateri naj ugotovi, da drugi odstavek 62. člena ZS ni v neskladju z Ustavo, če se razlaga (uporablja) tako, da Minister ne sme zavrniti predloga Sodnega sveta za imenovanje predsednika sodišča, kadar mu Sodni svet predlaga v imenovanje zgolj enega kandidata. Iz pobudnikovih obširnih navedb izhajajo, da po njegovem mnenju zgolj takšna razlaga drugega odstavka 62. člena ZS zagotavlja Sodnemu svetu ustavni položaj prirejen Ministrovemu položaju, oziroma zagotavlja, da bodo pri imenovanju kandidata za predsednika sodišča upoštevani le objektivni kriteriji in s tem varovana neodvisnost sodnikov pri izvrševanju sodniške funkcije (drugi odstavek 3. člena Ustave in 125. člen Ustave). V pobudi se sklicuje na različne mednarodne akte, priporočilo Odbora ministrov Sveta Evrope, stališče Komisije za demokracijo skozi pravo (Beneška komisija) ter prilaga sklep 1. študijske komisije Mednarodnega sodniškega združenja o imenovanju in vlogi predsednikov sodišč in sodbi italijanskega Ustavnega sodišča. Pobudnik poudarja, da se njegova pobuda primarno opira na argument, da je izpodbijana določba neustavna z vidika načela pravne predvidljivosti (vladavine prava) iz 2. člena Ustave in pravice do učinkovitega varstva pravic (25. člen Ustave) v zvezi s pravico iz tretjega odstavka 49. člena Ustave kot specialne določbe glede na pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave.

5. Po mnenju pobudnika je zakonodajalec Sodnemu svetu izrecno dal pristojnost izbire le, kadar je prijavljenih več kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje. Če pa se prijavi na razpis samo en kandidat, za katerega Sodni svet ugotovi, da izpolnjuje pogoje za imenovanje, po mnenju pobudnika Sodni svet nima možnosti izbire, ampak mora predlog poslati Ministru v imenovanje. Pobudnik meni, da je ustavna pravica iz tretjega odstavka 49. člena Ustave zagotovljena le, če je v kandidacijskem postopku stranki na voljo učinkovito pravno sredstvo, da se v upravnem sporu preveri zakonitost in pravilnost uporabe materialnih (zakonskih in razpisnih pogojev) in procesnih pravil. Razlaga Vrhovnega sodišča naj ne bi zagotavljala enakih pogojev za dostop do delovnega mesta, saj po njej Minister lahko sproti določbo, kateri kriterij bo odločilen za imenovanje predsednika sodišča. Pritožnik je prepričan, da ima akt o imenovanju predsednika sodišča v obravnavanem primeru lahko samo t. i. notarski učinek. To naj bi pomenilo, da Minister zgolj preizkusi zakonitost predloga Sodnega sveta, ki vključuje oceno, ali je Sodni svet svojo diskrecijo pri izbiri uporabil brez očitnih napak, nima pa pristojnosti izvajati proste presoje primernosti kandidata. Takšno pristojnost bi Minister po presoji pritožnika imel le, če bi šlo za imenovanje na pretežno politično funkcijo. Pobudnik opozarja, da imajo kandidati, ki izpolnjujejo formalne pogoje, sodno varstvo zagotovljeno šele zoper Ministrov akt o imenovanju (osmi odstavek 62. člena ZS). Ker se šele na tej stopnji začne izvajati kontrola zakonitosti odločanja, naj bi bilo logično, da je tudi Minister pri imenovanju vezan na presojo formalnih in vsebinskih kriterijev za izbiro kandidatov, ki so bili ves čas predmet kandidacijskega postopka, ne pa, da Minister na tej stopnji izbiro oziroma imenovanje opravi na podlagi kriterija, merila, ki pred to fazo ni bil predmet kandidacijskega postopka. V takem primeru kandidatu niso vnaprej znani kriteriji, odločilni za izbiro, zato tožba v upravnem sporu ne more biti učinkovito pravno sredstvo (25. člen Ustave). Poleg tega mora biti po pobudnikovem mnenju legitimen cilj kandidacijskih postopkov tudi zasedenost oziroma kontinuiteta predsedovanja slovenskim sodiščem. Pobudnik se sklicuje na stališče Ustavnega sodišča v podobni zadevi,¹ po katerem je dolžnost Sodnega sveta predlagati v izvolitev za sodnika edinega kandidata, ki izpolnjuje vse zakonske pogoje, v skladu z javnim interesom

¹ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-134/96 z dne 14. 3. 1996 (OdlUS V, 62).

po zasedenosti vseh sodniških mest. Če bi Minister imel takšno avtonomijo glede na vlogo Sodnega sveta, po pritožnikovem mnenju cilja zasedenosti in kontinuitete vodenja sodišča ne bi bilo mogoče uresničevati, saj zoper arbitrarno odločanje Ministra ni varovala.

6. Pobudnik je 1. 6. 2007 pobudo dopolnil in Ustavnemu sodišču predložil še besedili dveh mednarodnih dokumentov, ki se nanašata na način in postopek imenovanja sodnikov oziroma na uveljavitev načela neodvisnosti sodstva. K utemeljevanju neustavnosti drugega odstavka 62. člena ZS dodatno navaja, da glede na 3. člen Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06 – v nadaljevanju ZUS-1) iz sklepa Ustavnega sodišča št. Up-1679/07 z dne 29. 3. 2007² izhaja stališče, po katerem Minister pri odločitvi, ali bo imenoval predlaganega kandidata, ne more biti popolnoma avtonomen in da to torej ni stvar njegove politične diskrecije.

7. Pobudnik izpodbija tudi drugi stavek tretjega odstavka 321. člena ZPP, ki naj bi bil v neskladju s 24. členom Ustave, kolikor se nanaša na upravne spore. V upravnih sporih naj bi bile namreč praviloma bolj zapletene vse zadeve, ki zanimajo javnost, zato naj navedena določba ne bi pomenila samo posega v pravico iz 24. člena Ustave in njene omejitve, ampak dejansko popoln odvzem te pravice v vseh najbolj pomembnih in za javnost zanimivih sporih med nosilci javnih pooblastil in med zasebnimi subjekti.

8. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-679/06 z dne 25. 5. 2006 ustavno pritožbo zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 z dne 29. 3. 2006 sprejelo v obravnavo in do pravnomočne odločitve Vrhovnega sodišča o predlogu za obnovo postopka, končnega s sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 z dne 29. 3. 2006, zadržalo postopek za imenovanje predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani, začet na podlagi sklepa Sodnega sveta z dne 24. 11. 2005 (Uradni list RS, št. 109/05). Po pravnomočni odločitvi Vrhovnega sodišča o predlogu za obnovo postopka (sklep št. VII 1/2006 z dne 14. 11. 2006) je Ustavno sodišče s sklepom št. Up-679/06 in U-I-20/07 zavrnilo (ponovni) predlog pritožnika, naj do končne odločitve zadrži pravne posledice sodbe Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 in izvrševanje drugega odstavka 62. člena ZS. Glede na dejanske okoliščine primera je Ustavno sodišče v tem sklepu presojalo tudi, ali bi bilo treba določiti nov način izvršitve sklepa o sprejemu ustavne pritožbe z dne 25. 5. 2006. Odločilo je, da nadaljnjega začasnega zadržanja postopka za imenovanje predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani ni več mogoče utemeljiti. Presodilo je namreč, da so škodljive posledice, ki bi nastale s tem, da bi bilo največje okrožno sodišče v državi še naprej brez predsednika (ob tem, da tako nesprejemljivo stanje traja že več kot eno leto), v primerjavi z varovanjem možnosti pritožnika, da je imenovan za predsednika sodišča, mnogo večje.

9. V skladu s 56. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) je Ustavno sodišče sprejeto ustavno pritožbo poslalo Vrhovnemu sodišču ter v skladu z 22. členom Ustave Ministru in jima omogočilo, da na ustavno pritožbo odgovorita. Na poziv Ustavnega sodišča se je odzval Minister, ki v svojem odgovoru zavrača očitke pritožnika kot neutemeljene. Po mnenju Ministra izpodbijani sodbi ni mogoče očitati "očitne napačnosti" niti "odsotnosti razumne obrazložitve", saj obrazložitvev oziroma razlaga drugega odstavka 62. člena ZS izhajata iz ustavnih in zakonskih določb (ZS), kar je v obrazložitvi podrobno navedeno. Če pritožnik drugače razume Zakon, pa to še ne pomeni, da je odločba brez razumne obrazložitve, zato naj bi bili očitki o kršitvi 22. člena Ustave neutemeljeni. V čem naj bi bila kršitev 25. člena Ustave, Minister iz ustavne pritožbe ni mogel razbrati. Neutemeljeno naj bi bilo tudi zatrjevanje

pritožnika o odstopu Vrhovnega sodišča od ustaljene sodne prakse. Iz primerov, ki jih je navedel pritožnik, naj bi namreč izhajalo, da Vrhovno sodišče še ni zavzelo stališča o razlagi drugega odstavka 62. člena ZS, saj se ti nanašajo na postopke pred Sodnim svetom. Prav tako naj bi bili neutemeljeni očitki o kršitvi tretjega odstavka 49. člena Ustave. Razlaga, po kateri pojem "imenuje" obsega tudi pravico izbire, po mnenju Ministra že po naravi stvari ne more biti v neskladju z navedeno ustavno pravico, ki zagotavlja le pravico do enakega dostopa in enake obravnave, ne pa pravice biti izbran. Odgovor Ministra je bil poslan pritožniku, ki je sporočil, da odgovor ne terja dodatne argumentacije ustavne pritožbe.

10. Pobuda je bila poslana v odgovor Državnemu zboru. Državni zbor v odgovoru zavrača očitke o protiustavnosti drugega odstavka 62. člena ZS in drugega stavka tretjega odstavka 321. člena ZPP. Po oceni Državnega zbora že samo dejstvo, da je Vrhovno sodišče, kljub morda ne povsem določni izpodbijani normi, dalo pojmu "imenuje" jasen pomen, dokazuje neutemeljenost očitka kršitve 2. člena Ustave. Prav tako izpodbijana določba z vsebino, kot izhaja iz razlage Vrhovnega sodišča, ni v neskladju s tretjim odstavkom 49. člena Ustave, saj ta zagotavlja le enako obravnavanje in ne pravice do delovnega mesta. Po mnenju Državnega zbora izpodbijana določba sama zase ne omogoča različnega obravnavanja. Morebitna kršitev dostopa do vsakega delovnega mesta pod enakimi pogoji pa je predmet sodnega varstva, ki ga izrecno zagotavlja osmi odstavek 62. člena ZS, zato po stališču Državnega zbora tudi ne more biti govora o neskladju izpodbijane določbe s 25. členom Ustave. V zvezi z očitki pobudnika o neskladju s 3. in s 125. členom Ustave Državni zbor opozarja na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-224/96, v kateri je Ustavno sodišče zavzelo stališče, da ni v neskladju z načelom delitve oblasti določba zakona, ki v postopku imenovanja predsednika sodišča predvideva sodelovanje Ministra. Po mnenju Državnega zbora bi razlaga, ki jo ponuja pobudnik, Ministra izključila iz postopka imenovanja oziroma bi pomenila, da Sodni svet sam imenuje predsednika. Takšen postopek pa bi bil po stališču Državnega zbora v neskladju z načelom delitve oblasti. Po mnenju Državnega zbora izpodbijana določba v vsebini, kot izhaja iz razlage Vrhovnega sodišča, tudi ne posega v načelo neodvisnosti sodnika. Prilaga mnenje Vlade in navaja, da se z njim v celoti strinja.

11. Vlada v mnenju o navedbah pobude poudarja, da je bistveni element za razlago drugega odstavka 62. člena ZS načelo delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave. V postopku po drugem odstavku 62. člena ZS namreč sodelujeta Minister kot del izvršilne veje oblasti in Sodni svet kot sui generis ustavni organ, odloča pa se o imenovanju nosilca sodno-upravne funkcije v sodni veji oblasti. Okoliščina, da način imenovanja predsednikov sodišč ni opredeljen v Ustavi, po mnenju Vlade kaže na dejstvo, da je način imenovanja predsednikov sodišč prepuščen širokemu polju proste presoje zakonodajalca, seveda ob upoštevanju temeljnih vrednot Ustave in specifičnosti funkcije sodstva, kamor spada tudi varstvo osebne in stvarne neodvisnosti sodnika. Vlada glede na določbe Ustave (drugi odstavek 3. člena, 23., 125. in 129. člen) ocenjuje, da je pogoj "neodvisnega sodišča" izpolnjen, če je za predsednika imenovan sodnik s trajnim mandatom. Iz dejstva, da po 7. členu ZS predsednik sodišča vodi poslovanje oziroma sodno upravo, izhaja, da gre za tipično upravno-izvršilno funkcijo. Zato je po mnenju Vlade ustavno skladno, da v zvezi z načinom oziroma postopkom imenovanja predsednika obstaja večja stopnja vpliva izvršilne veje oblasti. Da Minister samostojno odloči, ali bo imenoval predlaganega kandidata na mesto predsednika, je po mnenju Vlade skladno z Ustavo tudi zato, ker za delovanje sodstva kot celote na podlagi načela delitve Državnemu zboru (zakonodajna veja oblasti) odgovarjata Minister oziroma Vlada (izvršilna veja oblasti), ne pa predsednik sodišča. Nedvomno pa izbira med več kandidati (neodvisnimi sodniki), ki jih predlaga Sodni svet, vključuje tudi možnost zavrnitve edinega kandidata. Z vidika načela zavor in ravnesij je v drugem odstavku

² S tem sklepom je Ustavno sodišče kot preuranjeno zavrglo pritožnikovo ustavno pritožbo zoper odločbo Ministra za pravosodje št. 700-22/2005 z dne 25. 4. 2007, s katero je Minister v novem postopku ponovno zavrnil predlog Sodnega sveta za pritožnikovo imenovanje na mesto predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani.

62. člena ZS določeno ustrezno jamstvo varstva neodvisnosti sodnikov, saj Minister ne more imenovati predsednika brez formalnega predloga Sodnega sveta. Pri tem Vlada opozarja, da ta funkcija Sodnega sveta ni navedena v Ustavi, zato bi lahko zakonodajalec za predlagatelja izbral tudi kakšen drug samostojen in neodvisen organ (npr. občno sejo Vrhovnega sodišča), pa bi bilo ravnovesje med sodno in izvršilno oblastjo še vedno ustrezno uravnoteženo. Glede izpodbijane določbe drugega stavka tretjega odstavka 321. člena ZPP Vlada meni, da določa izjemo od javnega izrekanja (razglasitve) sodb v skladu s pooblastilom iz tretjega stavka 24. člena Ustave. Izpodbijana izjema glede javnega izrekanja sodb (kadar gre za zapleteno zadevo, lahko sodišče glede na naravo zadeve odloči, da bo sodbo izdalo pisno) po mnenju Vlade že po naravi stvari še toliko bolj velja za Vrhovno sodišče, ki kot najvišje sodišče v državi po 127. členu Ustave odloča predvsem o zapletenih pravnih vprašanjih na podlagi vloženih izrednih ali rednih pravnih sredstev, pri čemer za interne seje načelo javnosti ne velja. Z vidika funkcije Vrhovnega sodišča ureditev v drugem stavku tretjega odstavka 321. člena ZPP po mnenju Vlade ni nesorazmerna, saj gre za najvišje sodišče v državi.

12. Svoje stališče o navedbah pobude je poslal tudi Sodni svet. V svojem mnenju navaja, da ZS nima posebnih določb o merilih, ki jih mora izpolnjevati predsednik sodišča (razen, da mora biti sodnik), zato sta Sodni svet in Minister pri imenovanju dokaj svobodna, vendar pa je za imenovanje potrebno sodelovanje tako izvršilne veje oblasti kot Sodnega sveta. Navaja, da Sodni svet, kot specifični vmesni organ v sistemu delitve oblasti, opravi prvo oceno kandidatove strokovne dejavnosti, njegovih organizacijskih izkušenj in predloženega programa dela, končna izbira pa gre Ministru, ki ni vezan na mnenje Sodnega sveta. Po stališču Sodnega sveta v primeru, kadar Sodni svet predlaga Ministru v imenovanje le enega kandidata, Minister presoja prvenstveno elemente, ki so navedeni v zakonu, kot tudi utemeljenost in sprejemljivost odločitve Sodnega sveta. Zato sme Minister kandidata tudi zavrniti, če se mu ne zdi primeren.

13. V zvezi s stališčem Vlade pobudnik poudarja, da funkcija predsednika sodišča ni upravno-izvršilna, ampak sodno-upravna. V okviru te funkcije se zagotavljajo pogoji za redno izvajanje sodne oblasti in ne izvršilno-upravne oblasti. Tudi zaradi te pomembne razlike mora po pobudnikovem mnenju vsak vpliv izvršilne veje oblasti na postavljanje predsednikov sodišč imeti izrecno podlago v zakonu. Opozarja, da ZS zadeve pravosodne uprave opredeljuje v 74. členu in jih ločuje od zadev sodne uprave, ki so na splošno opredeljene v 60. členu. Edino dejansko prekrivanje zadev sodne in pravosodne uprave naj bi bilo povezano z Ministrovo pristojnostjo nadzirati opravljanje zadev sodne uprave, pri čemer pa naj Minister ne bi bil edini nadzorni organ. Zato naj bi se Vlada neutemeljeno sklicevala na argument, da je Minister odgovoren za zadeve pravosodne uprave, zaradi česar naj bi imel pristojnost zavrniti edinega predlaganega kandidata.

14. Pobudnik se tudi ne strinja s stališčem Sodnega sveta, da ZS ne določa kriterijev oziroma meril za izbiro predsednikov sodišč. V zvezi s stališčem Sodnega sveta, da Minister in Sodni svet različno razlagata vsebino pojma "strokovna dejavnost", pobudnik opozarja, da je pojem "strokovna dejavnost" zakonska kategorija iz 29. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 19/94 in nasl. – v nadaljevanju ZSS). Navaja, da je v konkretnem primeru kandidaturi predložil pravnomočno oceno sodniške službe o izpolnjevanju pogojev za hitrejše napredovanje. Poudarja, da je Sodni svet v postopek imenovanja vključen kot organ, ki izvede izbiro prav zato, ker mu je zaupana presoja strokovne usposobljenosti kandidatov. Na ta način naj bi zakonodajalec želel preprečiti kadrovanje po političnih kriterijih. Stališče Sodnega sveta, da naj bi imela tako Sodni svet kot tudi Minister enake možnosti izbire med kandidati, po pobudnikovem mnenju ni oprto na nobeno ustavno določbo, niti se ne opira na nobeno izmed uveljavljenih pravnih metod razlage predpisa.

B. – I.

15. Ustavno sodišče je pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 62. člena ZS sprejelo. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS), je nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. V pripravljalnem postopku se je odprlo vprašanje, ali je osmi odstavek 62. člena ZS, ki ureja sodno varstvo v postopku imenovanja predsednika sodišča, v taki medsebojni zvezi z izpodbijano določbo, da je presoja njegove ustavnosti nujna za rešitev zadeve. Ustavno sodišče je ocenilo, da presoja ustavnosti osmega odstavka 62. člena ZS za rešitev zadeve ni potrebna, zato postopka za oceno njegove ustavnosti ni začelo.

Drugi odstavek 62. člena ZS

16. Člen 62 ZS ureja imenovanje predsednikov sodišč. Drugi odstavek tega člena se glasi:

"(2) Predsednike ostalih sodišč imenuje minister, pristojen za pravosodje, na predlog sodnega sveta, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja."

Presoja skladnosti z 2. členom Ustave

17. Eno od načel pravne države (2. člen Ustave) zahteva, da so predpisi jasni in določni, tako da je mogoče nedvomno ugotoviti vsebino in namen norme. Zahteva po jasnosti in določnosti predpisa ne pomeni, da morajo biti predpisi taki, da jih ne bi bilo treba razlagati. Z vidika pravne varnosti, ki je eno od načel pravne države iz 2. člena Ustave, pa postane predpis sporen takrat, kadar s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm ne moremo priti do jasne vsebine predpisa (odločba št. U-I-32/00 z dne 10. 7. 2003, Uradni list RS, št. 73/03 in OdlUS XII, 71).

18. Pobudnik zatrjuje, da jezikovni okvir izpodbijanega drugega odstavka 62. člena ZS dopušča različne razlage. Vendar je po jezikovni razlagi ob upoštevanju drugih metod razlage (namenske, zgodovinske in logične)³ drugi odstavek 62. člena ZS mogoče razlagati le tako, da pristojnost Ministra imenovati predsednika sodišča obsega tudi pravico izbire oziroma pomeni hkrati tudi pravico Ministra, da ne imenuje predlaganega kandidata. Pomen jezikovnih znakov je treba namreč razlagati predvsem glede na namen, ki ga neka določba ima. Iz zakonodajnega gradiva Predloga za izdajo Zakona o sodiščih⁴ izhaja, da je bil namen uzakonitve ureditve, po kateri na predlog Sodnega sveta predsednika sodišča imenuje Minister za pravosodje, zagotoviti izvršilni veji oblasti v določeni meri vpliv na organizacijo sodnega poslovanja.

19. Minister je pristojen za zadeve pravosodne uprave, kamor sodi zagotavljanje splošnih pogojev za uspešno izvajanje sodne oblasti, zlasti priprava zakonov in drugih predpisov s področja organizacije in poslovanja sodišč, skrb za izobraževanje in strokovno usposabljanje kadrov, izdajanje strokovne literature, zagotavljanje kadrovskih, materialnih, tehničnih in prostorskih pogojev, izvajanje mednarodne pravne pomoči, izvrševanje kazenskih sankcij, statistična in druga raziskovanja o poslovanju sodišč ter druge upravne naloge, ki jih določa zakon (74. člen ZS). Te svoje funkcije ne more opravljati brez uspešnega sodelovanja s predsedniki sodišč. Ti vodijo poslovanje sodišča (7. člen ZS). V njihovi pristojnosti so zadeve sodne uprave (prvi odstavek 61. člena ZS), kamor sodijo odločanje in druga opravila, s katerimi se na podlagi zakona, sodnega reda in drugih predpisov zagotavljajo pogoji za redno izvajanje sodne oblasti.

Uspešno zagotavljanje pogojev za delo sodišč je zato možno samo ob korektnem sodelovanju predsednikov sodišč in pristojnega ministrstva.

20. Če je namen izpodbijane določbe omogočiti Ministru vpliv na imenovanje predsednikov sodišč, potem je logično, da

³ O metodah razlage glej M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, 2. spremenjena in dopolnjena izdaja, Ljubljana, Cankarjeva založba, 2004, str. 57 in nasl.

⁴ Poročevalec DZ, št. 18/93, str. 19.

je ta Ministru zagotovljen le, če pristojnost imenovanja obsega tudi možnost, da Minister ne imenuje nikogar (neodvisno od okoliščine, ali je bil v imenovanje predlagan en sam kandidat ali je bilo predlaganih več kandidatov). V nasprotnem primeru vključitev Ministra v postopek imenovanja predsednikov sodišč sploh ne bi imela smisla.

21. Iz navedenega izhaja, da je očitek pobudnika o neskladju izpodbijane določbe z 2. členom Ustave neutemeljen.

22. Pobudnik sicer predlaga, naj Ustavno sodišče po presoji skladnosti z 2. členom Ustave najprej oceni skladnost izpodbijane določbe s tretjim odstavkom 49. člena Ustave v zvezi s 25. členom Ustave. Vendar je bilo treba glede na vsebino izpodbijane zakonske določbe najprej oceniti njeno ustavnost z vidika skladnosti z načelom delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave) in z načelom neodvisnosti sodnikov (125. člen Ustave).

Presoja skladnosti z drugim odstavkom 3. člena Ustave

23. Drugi odstavek 3. člena Ustave se glasi: "V Sloveniji ima oblast ljudstvo. Državljanke in državljani jo izvršujejo neposredno in z volitvami po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno." Ustavno sodišče je v svojih odločbah že večkrat opredelilo vsebino načela delitve oblasti.⁵ V odločbi št. U-I-224/96 je na zahtevo Vrhovnega sodišča presojalo prav 62. člen ZS.⁶ Določba 62. člena ZS je bila po navedeni odločbi Ustavnega sodišča sicer večkrat spremenjena, vendar je vsebino, ki jo sedaj ureja drugi odstavek 62. člena ZS, ob izdaji odločbe št. U-I-224/06 določal prvi odstavek tega člena.⁷ V navedeni odločbi je Ustavno sodišče presodilo, da ureditev, po kateri predsednike sodišč imenuje Minister na predlog Sodnega sveta, ni v neskladju z načelom delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave. Poudarilo je, da to načelo ne dopušča avtonomnosti posameznih vej oblasti, temveč med njimi vzpostavlja medsebojno odvisnost in zagotavlja, da vsaka od njih izvršuje funkcije, ki so po svoji naravi izvršilne, zakonodajne in sodne, ter da je bistveni sestavni del načela delitve oblasti tako s funkcionalnega kot z organizacijskega vidika institut zavor in ravnovesij. Zato z organizacijskega vidika tega načela velja, da praviloma nosilci posameznih vej oblasti ne postavljajo sami sebe, ampak jih na funkcijo postavlja neposredno (poslanca na primer z volitvami) ali posredno ljudstvo (v postopku postavljanja na oblast s takšnimi in drugačnimi pristojnostmi sodelujejo predstavniki drugih vej oblasti). Sodna oblast je funkcionalno mnogo bolj neodvisna od drugih dveh vej oblasti, čeprav tudi ta neodvisnost ni absolutna (sodstvo si ne določa samo pristojnosti, sodnik je vezan na zakon). Zato pa je ta neodvisnost lahko manjša, ko gre za organizacijski vidik delitve oblasti. Ker so sodniki nosilci oblasti, za katere ni vzpostavljena neposredna odgovornost volivcem, je v skladu z zahtevo po medsebojni odvisnosti nosilcev različnih funkcij državne oblasti to, da zakonodajna in izvršilna oblast sodelujeta pri imenovanju sodnikov in predsednikov sodišč.

⁵ Ključna stališča je sprejelo v odločbah št. U-I-83/94 z dne 14. 7. 1994 (Uradni list RS, št. 48/94 in OdlUS III, 89), št. U-I-158/94 z dne 9. 3. 1995 (Uradni list RS, št. 18/95 in OdlUS IV, 20) ter v odločbi št. U-I-224/96 z dne 22. 5. 1997 (Uradni list RS, št. 36/97 in OdlUS VI, 65).

⁶ Vrhovno sodišče je zatrjevalo, da pristojnost Sodnega sveta za izbiro in predlaganje kandidatov za predsedniška mesta v primerjavi s pristojnostmi ministra za pravosodje v postopku imenovanja predsednika sodišča, kakor jo je določal takratni 62. člen ZS, ni zagotavljala izvedbe načela delitve oblasti. V skladu z vlogo Sodnega sveta, poudarjeno v Ustavu, bi po mnenju Vrhovnega sodišča moralo biti imenovanje predsednikov nižjih sodišč zaupano Sodnemu svetu.

⁷ Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-224/96 presojalo prvi odstavek 62. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), ki se je glasil: "Predsednika sodišča imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed treh kandidatov, ki jih predlaga Sodni svet, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja."

24. V odločbi št. U-I-224/96 je Ustavno sodišče tudi pojasnilo, da je konkretna izvedba načela delitve oblasti v vsaki posamezni državi tako različno izpeljana, da ob takšnih vprašanjih, kot je ureditev postavljanja sodnikov ali imenovanje predsednikov sodišč, ni mogoče določiti splošnega pravila. Splošnoveljavnih vzorcev za vzpostavitev ravnotežja med posameznimi vejami oblasti ni. To je odvisno od vsake posamezne države, njene specifične ustavne ureditve, ki nastane in živi v določenih zgodovinskih in družbenih okoliščinah. Zato so možne in tudi v resnici obstajajo različne organizacijske izvedbe načela horizontalne, vertikalne in funkcionalne delitve oblasti v skladu s specifičnimi zgodovinskimi in kulturnimi okoliščinami konkretne žive in dejavne ustavne ureditve. Pobudnik zato zatrjevanega neskladja ne more utemeljiti s sklicevanjem na različne mednarodne dokumente in sodbi italijanskega Ustavnega sodišča.

25. V izpodbijanem drugem odstavku 62. člena ZS je določeno le, da predsednike sodišč imenuje Minister na predlog Sodnega sveta za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Postopek izbire in pogoji za zasedbo mesta predsednika sodišča v ZS niso podrobno urejeni. Glede pogojev Zakon izrecno določa le, da je za predsednika sodišča lahko imenovan zgolj sodnik sodišča enakega ali višjega položaja (tretji odstavek 62. člena). Poleg tega pogoja določa še, da morajo kandidati prijavi priložiti življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti in organizacijskih izkušenj po izvolitvi v sodniško funkcijo ter program dela sodišča (peti odstavek 62. člena). Iz sedmega odstavka 62. člena, ki ureja postopek v zvezi s predlogom Sodnega sveta, če se na razpisano mesto prijavi več kandidatov, izhaja, da Sodni svet izmed kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje, izbere kandidata(e), ki ga (jih) bo predlagal Ministru v imenovanje. Predlog mora biti obrazložen (tako da je vsakemu kandidatu razvidno, na podlagi katerih podatkov in kriterijev je Sodni svet ugotovil, ali kandidat izpolnjuje pogoje), Sodni svet pa lahko navede, kateremu kandidatu daje prednost in to obrazloži. Merila v Zakonu niso podrobneje določena.

26. Sodni svet ni le organ, namenjen uresničevanju neodvisnosti sodne veje oblasti,⁸ temveč je glede na predlagalno funkcijo tudi organ, ki usmerja kadrovsko politiko pri zasedanju tako sodniških mest kot mest predsednikov sodišč. Zato Sodni svet v primeru, kadar se na razpis prijavi zgolj en sam kandidat, ki izpolnjuje pogoje, tega ni dolžan predlagati Ministru v imenovanje, če oceni, da kandidat kljub izpolnjevanju formalnih pogojev ni ustrezen za opravljanje funkcije predsednika sodišča. V nasprotnem primeru bi bila izbirna pravica Sodnega sveta izvoletna. Besedilo sedmega odstavka 62. člena ZS takšno (jezikovno) razlago dopušča. Sistemska razlaga jo podpira. V ZSS, kjer je postopek za izvolitev oziroma imenovanje sodnika podrobneje urejen, je namreč izrecno določeno, da Sodni svet ni dolžan izbrati kandidata, ki sicer izpolnjuje formalne pogoje za razpisano sodniško mesto (peti odstavek 18. člena ZSS). Ni videti razloga, zakaj bi bilo v primeru imenovanja in predlaganja predsednika sodišča drugače.⁹ Tako je Sodnemu svetu kot predlagatelju kandidata(ov) za predsednika sodišča pridržana vsebinska izbira med kandidati. Minister namreč lahko imenuje za predsednika le kandidata, ki ga predlaga Sodni svet. S tem

⁸ Podrobneje glej odločbo št. U-I-224/96, 10. in 11. točka obrazložitve.

⁹ Pobudnik se sicer sklicuje na stališče Ustavnega sodišča v odločbi št. Up-134/96, v kateri je odločalo o ustavni pritožbi (edine) kandidatke za izvolitev v sodniško funkcijo, ki je Sodni svet ni predlagal Državnemu zboru v izvolitev. V odločbi št. Up-134/96 je Ustavno sodišče res zavzelo stališče, da Sodni svet, "če je kandidatov, ki izpolnjujejo vse pogoje, več, lahko med njimi izbira – če je en sam, pa po določbah drugega odstavka 19. člena in 33. člena ZSS tega edinega kandidata torej mora predlagati v izvolitev, kar je tudi v skladu z javnim interesom po zasedenosti vseh sodniških mest". Vendar je treba upoštevati, da je navedeno odločitev sprejelo na podlagi takrat veljavne posebne prehodne ureditve postopka za izvolitev in imenovanje sodnikov z omejenim mandatom v sodnike s trajno sodniško funkcijo.

je vzpostavljeno ustavno skladno ravnovesje, ki preprečuje prekomeren vpliv izvršilne veje oblasti na imenovanje predsednikov sodišč.

27. Izpodbijana ureditev torej skladno z drugim odstavkom 3. člena Ustave omogoča imenovanje predsednika sodišča le v primeru, če se oba organa strinjata z ustreznostjo kandidata ter ob tem predpostavlja odgovorno ravnanje vsakega izmed njiju. Zato je zmotno stališče pobudnika, da je Minister v primeru, če ima pravico zavrniti predlaganega kandidata, Sodnemu svetu nadrejen. Kot je že navedlo Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-224/96, tu ne gre za razmerje nadrejenosti in podrejenosti, temveč za razmerje medsebojnega omejevanja. Vsak izmed njiju namreč deluje v okviru lastnega položaja in lastnih pristojnosti. Izključno v pristojnosti Sodnega sveta je, da ugotovi, kateri kandidati izpolnjujejo tako formalne kot vsebinske pogoje, kateri izmed več kandidatov so po njegovi oceni z vidika strokovne usposobljenosti, organizacijskih sposobnosti in sposobnosti opravljanja nalog vodstvenega mesta primernejši za vodenje sodišča. Minister ne more presojati usposobljenosti kandidatov za opravljanje funkcije predsednika sodišča z vidikov, ki so v izključni pristojnosti Sodnega sveta, še manj pa sme presojati njihovo "politično primernost" za opravljanje te funkcije. Minister¹⁰ ima pravico, da med enim ali več kandidati, ki jih predlaga v imenovanje Sodni svet, izbere enega izmed njih ali da ne imenuje nobenega izmed predlaganih kandidatov. Odgovorno ravnanje Ministra pri izvrševanju te pravice predpostavlja, da v primeru, kadar na mesto predsednika ne imenuje nobenega izmed kandidatov, za katere Sodni svet ocenjuje, da so strokovno usposobljeni opravljati funkcijo predsednika sodišča, pojasni razloge za svojo odločitev. Le na ta način lahko izkaže, da so ga pri odločitvi za neimenovanje predlaganega(ih) kandidata(ov) vodili razlogi v javnem interesu. Pri obrazložitvi se mora Minister strogo omejiti na vidike iz okvira lastnih pristojnosti in se ne sme spuščati v vidike, ki so v pristojnosti Sodnega sveta.

28. Iz navedenega izhaja, da drugi odstavek 62. člena ZS ni v neskladju z drugim odstavkom 3. člena Ustave. Pri tem Ustavno sodišče poudarja, da se mu pri presoji izpodbijane določbe za odločitev v tej zadevi ni bilo treba spustiti v vprašanje, ali ureditev v primeru nestrinjanja med Sodnim Svetom in Ministrom zagotavlja imenovanje predsednika sodišča v najkrajšem možnem času. Ne glede na to, da se Ustavno sodišče ne more spuščati v presojno primernosti ureditve, pa zakonodajalcu naslavlja poziv, naj prouči, ali bi bilo treba položaj, v katerem zaradi nestrinjanja med Sodnim svetom in Ministrom v daljšem časovnem obdobju predsednik sodišča ni imenovan, zakonsko urediti. Na vlogo predsednika sodišča pri nemotenem izvajanju sodne oblasti in s tem zagotavljanju učinkovitega sodnega varstva je Ustavno sodišče opozorilo že v sklepu z dne 18. 1. 2007, s katerim je odločilo o predlogu pobudnika, naj do končne odločitve v tej zadevi zadrži novi postopek za imenovanje predsednika sodišča. Takšno ureditev prav z namenom učinkovitega izvrševanja oblasti npr. določa že sama Ustava v drugem odstavku 165. člena¹¹ glede izvrševanja funkcije ustavnega sodnika.

Presoja skladnosti s 125. členom Ustave

29. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-224/96 odločilo tudi, da ureditev, po kateri predsednika sodišča imenuje izvršilna veja oblasti, ni v neskladju z načelom neodvisnosti sodnikov iz 125. člena Ustave. Ker sta bila ZS in ZSS od sprejema navedene odločbe večkrat spremenjena, je Ustavno sodišče

ponovno pretehtalo, ali je izpodbijana ureditev takšna, da bi Ministru zaradi pristojnosti imenovanja predsednikov sodišč omogočala posredno poseganje v neodvisen položaj sodnikov. V primerjavi s takratno ureditvijo¹² so po veljavni ureditvi v ZS in ZSS pristojnosti in pooblastila predsednika sodišča za delo sodišča res precej večja, vendar je njegova vloga še vedno v pretežni večini omejena na predlaganje oziroma dajanje mnenj. V tistih primerih, kjer se njegove pristojnosti nanašajo na odločanje, ki bi lahko vplivalo na položaj sodnikov in s tem posredno na njihovo neodvisnost,¹³ pa ima Zakon vgrajena jamstva, ki sodnikom zagotavljajo neodvisnost.¹⁴ Zakon izrecno določa, da v okviru zadev sodne uprave in izvajanja nadzora nad njenim izvrševanjem ni dovoljeno posegati v neodvisen položaj sodnika pri odločanju o zadevah, ki so mu dodeljene v reševanje (drugi odstavek 60. člena ZS). Po 2. točki prvega odstavka 64. člena ZS so vsi takšni poskusi tudi sankcionirani z razrešitvijo predsednika sodišča. Odločanje o bistvenih vprašanih sodnikovega položaja je še vedno pridržano Sodnemu svetu.¹⁵ Zato po oceni Ustavnega sodišča predsednik sodišča ob ureditvi, ki velja v času te presoje, nima takšnih pristojnosti, da bi z njihovim izvrševanjem lahko posegel v neodvisni položaj sodnikov. Pri presoji morebitnega neskladja izpodbijane ureditve z vidika 125. člena Ustave pa je poleg ugotovljenega treba upoštevati predvsem tudi dejstvo, da predsednik sodišča ne more biti nihče drug kot sodnik sodišča istega ali višjega položaja (tretji odstavek 62. člena ZS). Minister torej izbira le med

¹² ZS (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95) in ZSS (Uradni list RS, št. 19/94 in 8/96).

¹³ Na primer: odločanje o rednem napredovanju v plačnih razredih in na položaj svetnika (tretji odstavek 24. člena ZS), odločanje o dodeljevanju sodnikov (69. člen ZSS), določanje letnega razporeda sodnikov na določena pravna področja (prvi odstavek 71. člena ZS), postavljanje vodje organizacijske enote (69. člen ZS), odločanje o izrabi dopusta (tretji odstavek 59. člena ZSS), o odobritvi odsotnosti zaradi izobraževanja (peti odstavek 63. člena ZSS), zahtevanje podatkov in vpogled v spis tudi v nepravnomočno končanih zadevah (tretji odstavek 12. člena ZS in 6. člen Zakona o varstvu brez nepotrebne odlašanja, Uradni list RS, št. 49/06 – v nadaljevanju ZVPSBNO).

¹⁴ Če se zoper odločitev predsednika o razporeditvi na delo na določeno pravno področje razporejeni sodnik pritoži, o tem odloča personalni svet neposredno višjega sodišča (drugi odstavek 71. člena ZS). Če se zoper odločbo o dodelitvi sodnik pritoži, o pritožbi odloča Sodni svet (četrti odstavek 69. člena ZSS). Če sodnik meni, da je bila kakorkoli kršena njegova zakonska pravica, kršen njegov neodvisni položaj ali neodvisnost sodstva, lahko vloži pritožbo na Sodni svet (šesta alineja 28. člena ZS).

¹⁵ Sodni svet je tisti, ki je pristojen med več kandidati opraviti izbiro in predlagati kandidata za izvolitev v sodniško funkcijo ter predlagati Državnemu zboru razrešitev sodnika. Po 28. členu ZS Sodni svet odloča o nezdružljivosti sodniške funkcije; daje mnenje k predlogu proračuna za sodišča in mnenje državnemu zboru o zakonih, ki urejajo položaj, pravice in dolžnosti sodnikov ter osebja sodišč; sprejme merila za najmanjši pričakovani obseg in merila za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe in odloča o utemeljenosti pritožbe sodnika, ki meni, da so bili kršeni njegova zakonska pravica, njegov neodvisni položaj ali neodvisnost sodstva. Po ZSS Sodni svet s potrditvijo negativne ocene sodniške službe odloča o prenehanju sodniške funkcije (33. člen), odloča o napredovanju v višji sodniški naziv, o hitrejšem napredovanju v plačnih razredih, o hitrejšem napredovanju v položaj svetnika ali na višje sodniško mesto, ter o izjemnem napredovanju v višji sodniški naziv (tretji odstavek 24. člena); odloča o premestitvah in dodelitvah sodnika (66., 68., 69. in 71. člen); odloča o nezdružljivosti sodniške funkcije z drugimi funkcijami in opravljanjem dela (tretji odstavek 43. člena), odloča o podelitvi sodniške štipendije (drugi odstavek 63. člena), na zahtevo predsednika sodišča dokončno odloči o utemeljenosti predloga za službeni nadzor (79.b člen); daje pobudo za začetek disciplinskega postopka (drugi odstavek 91. člena); izvršuje določene disciplinske sankcije (šesti odstavek 83. člena) in odloča o suspenzu predsednika Vrhovnega sodišča in o pritožbah zoper odločitev predsednika Vrhovnega sodišča o suspenzu drugih sodnikov (tretji odstavek 95. člena in prvi odstavek 96. člena).

¹⁰ Na podlagi 110. člena in prvega odstavka 114. člena Ustave je minister odgovoren za delo ministrstva, v širši okvir katerega sodijo različne dejavnosti v zvezi z izvajanjem sodne funkcije, med njimi tudi pravosodna uprava. Minister Državnemu zboru politično odgovarja za stanje v sodstvu.

¹¹ Drugi odstavek 165. člena Ustave se glasi: "Po izteku časa, za katerega je bil ustavni sodnik izvoljen, opravlja funkcijo še do izvolitve novega sodnika."

že imenovanimi sodniki, ki imajo z Ustavo zagotovljen trajen sodniški mandat in morajo biti pri opravljanju sodniške funkcije neodvisni ter vezani le na Ustavo in zakon. Zato izpodbijana ureditev ni v neskladju s 125. členom Ustave.

30. Kar pa zadeva neodvisnost predsednika sodišča kot sodnika, je Ustavno sodišče že v odločbi U-I-224/96 zavzelo stališče, da predsednik sodišča mora uživati tolikšno neodvisnost, kolikršno uživa sodnik. Zakon ima vgrajene rešitve, ki jo zagotavljajo. Po določbi 65. člena ZS razrešitev predsednika sodišča ne vpliva na položaj, pravice, dolžnosti in odgovornosti, ki jih ima razrešeni kot sodnik. Če je njegov sodniški položaj varovan celo v primeru predčasne razrešitve, potem je glede na določbo 63. člena ZS še toliko bolj varovan v primeru prenehanja funkcije predsednika sodišča zaradi poteka mandata, za katerega je bil imenovan. Glede na navedeno sodniški položaj predsednika sodišča z izpodbijano ureditvijo ni okrnjen, s tem pa tudi ni kršeno načelo sodniške neodvisnosti, ki ga določa 125. člen Ustave.

Presoja skladnosti s tretjim odstavkom 49. člena Ustave v zvezi s prvim odstavkom 23. člena Ustave

31. Pobudnik uresničevanje pravice, da se pod enakimi pogoji z drugimi poteguje za položaj predsednika sodišča, povezuje s 25. členom Ustave, ki zagotavlja pravico do pritožbe oziroma drugega pravnega sredstva zoper odločitve sodišč in drugih državnih organov. Bistvo te človekove pravice je zagotovitev instančnosti pri odločanju državnih organov. Zato v tem primeru ne gre za vprašanje morebitne skladnosti s 25. členom Ustave, temveč za vprašanje skladnosti s prvim odstavkom 23. člena Ustave,¹⁶ ki kandidatom zagotavlja učinkovito sodno varstvo. Ustavno sodišče poudarja, da je presojo opravilo le v okviru pobudnikovega pravnega interesa, torej le z vidika, ali je kandidatu, ki ga Sodni svet predlaga Ministru v imenovanje, vendar ga ta ne izbere, zagotovljeno učinkovito sodno varstvo.

32. Ustava v tretjem odstavku 49. člena zagotavlja, da je vsakomur pod enakimi pogoji dostopno vsako delovno mesto.¹⁷ V odločbi št. U-I-198/03 z dne 14. 4. 2005 (Uradni list RS, št. 47/05 in OdlUS XIV, 22) je Ustavno sodišče posebej poudarilo, "da posameznik v primeru kandidiranja za položaje v državnih službah, kakršna je tudi funkcija sodnika, nima zakonsko ali celo ustavno varovane pravice do zasedbe takšnega položaja. Ima le pravico, da se pod enakimi pogoji z drugimi poteguje za zasedbo tega položaja." Glede na to tudi za predsednika sodišča ne more veljati več kot pravica kandidata, da se pod enakimi pogoji z drugimi poteguje za zasedbo tega položaja. Zato ureditev, po kateri Minister lahko ne imenuje za predsednika sodišča kandidata, ki ga predlaga Sodni svet, sama po sebi ne more biti v neskladju s tretjim odstavkom 49. člena Ustave v zvezi s prvim odstavkom 23. člena Ustave.

33. Glede na navedeno je Ustavno sodišče odločilo, da drugi odstavek 62. člena ZS ni v neskladju z 2. členom, z drugim odstavkom 3. člena, s 125. členom niti s tretjim odstavkom 49. člena Ustave v zvezi s prvim odstavkom 23. člena Ustave (1. točka izreka).

¹⁶ Prvi odstavek 23. člena Ustave se glasi: "Vsakdo ima pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter obtožbah proti njemu brez nepotrebne odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče."

¹⁷ Glede pravice iz tretjega odstavka 49. člena Ustave glej odločbo št. Up-134/96 z dne 14. 3. 1996 (OdlUS V, 62), odločbo št. U-I-321/96 z dne 10. 10. 1996 (Uradni list RS, št. 61/96 in OdlUS V, 133), odločbo št. U-I-344/94 z dne 1. 6. 1995 (Uradni list RS, 41/95 in OdlUS IV, 54), odločbo št. U-I-371/98 z dne 24. 5. 2001 (Uradni list RS, št. 48/01 in OdlUS X, 104) in odločbo št. U-I-202/99 z dne 21. 11. 2002 (Uradni list RS, št. 105/02 in OdlUS XI, 236).

B. – II.

Drugi stavek tretjega odstavka 321. člena ZPP

34. Pobudnik zatrjuje, da je drugi stavek tretjega odstavka 321. člena ZPP v neskladju s 24. členom Ustave, kolikor se nanaša na upravne spore, ker naj bi bile v upravnih sporih praviloma bolj zapletene vse zadeve, ki zanimajo javnost. Zato naj bi navedena določba pomenila odvzem pravice iz 24. člena Ustave v vseh najbolj pomembnih in za javnost zanimivih sporih med nosilci javnih pooblastil in med zasebnimi subjekti.

35. ZUS, ki je veljal v času vložitve pobude, oziroma ZUS-1 nimata posebnih določb o javnosti izrekanja sodb. Zato se glede na 16. člen ZUS oziroma 22. člen ZUS-1¹⁸ glede javnega izrekanja sodb v upravnem sporu primerno (ustrezno) uporabljajo določbe ZPP. Ta ureja izdajo in razglasitev sodbe v 321. členu. Določa, da se sodba izda in razglaša v imenu ljudstva (prvi odstavek 321. člena) in da v primeru, kadar se opravi glavna obravnava pred senatom, slednji takoj po koncu glavne obravnave izda sodbo, ki jo razglaša predsednik senata (drugi odstavek 321. člena). V tretjem odstavku 321. člena pa Zakon določa: "V bolj zapletenih zadevah lahko sodišče odloči, da bo sodbo izdalo pisno. V takem primeru se sodba ne razglaša, temveč se vroči strankam v tridesetih dneh od dneva, ko je bila glavna obravnava končana." Določba se smiselno uporablja tudi za vprašanje razglasitve sodbe pred Vrhovnim sodiščem.

36. Ustava v 24. členu (javnost sojenja) določa: "Sodne obravnave so javne. Sodbe se izrekajo javno. Izjeme določa zakon." Citirana ustavna določba, ki pravico do javnosti sojenja ureja kot človekovo pravico, vsebuje zakonski pridržek. Zakonodajalcu daje pooblastilo, da uredi izjeme, da torej navedeno človekovo pravico omeji. Poleg tega ima zakonodajalec v drugem odstavku 15. člena Ustave pooblastilo, da z zakonom predpiše način uresničevanja človekovih pravic tudi v primeru, kadar to ni predvideno že s samo Ustavo, vendar pa je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine.

37. Pravica do javnega izrekanja sodb je v prvi vrsti namenjena uresničevanju pravice do poštenega sojenja, ki jo kot eno od človekovih pravic v 6. členu varuje tudi Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.¹⁹ Pritrditi je treba pobudniku, da je javni izrek sodbe sestavni del pravice do poštenega postopka, instrument demokratičnega nadzora javnosti nad delovanjem sodišč ter ustvarjanja zaupanja ljudi v sodstvo. Vendar pa je pravica do javnega izrekanja sodb iz 24. člena Ustave ena od človekovih pravic, ki je ni mogoče uresničevati neposredno na podlagi Ustave. To pomeni, da mora zakonodajalec predpisati način uresničevanja te pravice, tj. določiti oblike oziroma način javne razglasitve sodbe z vidika narave in zahtev različnih sodnih postopkov. Po oceni Ustavnega sodišča je izpodbijana določba, po kateri lahko v bolj zapletenih primerih sodišče odloči, da bo sodbo izdalo pisno, in je ne razglaša, del zakonskega urejanja načina izvrševanja pravice do javnega izrekanja sodb. Ustavnosodna presoja zakonske ureditve, ki po vsebini ne pomeni omejitve posamezne človekove pravice, temveč le določitev načina njenega uresničevanja (drugi odstavek 15. člena Ustave), je nujno zadržana.²⁰ Ustavno sodišče v tem okviru praviloma preizkuša le, ali je imel zakonodajalec za določitev načina uresničevanja pravice razumen razlog. Določbi, po kateri lahko v bolj zapletenih primerih sodišče odloči, da bo sodbo izdalo pisno, ter da se v takih primerih sodba ne razglaša, po oceni

¹⁸ Prvi odstavek 22. člena ZUS-1 se glasi: "Za vprašanja postopka, ki niso urejena s tem zakonom, se primerno uporabljajo določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 36/04 – uradno prečiščeno besedilo)".

¹⁹ Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP.

²⁰ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-240/04 z dne 8. 12. 2005, Uradni list RS, št. 117/05 in OdlUS XIV, 90.

Ustavnega sodišča ni mogoče očitati nerazumnosti. Še zlasti pa to velja za odločanje Vrhovnega sodišča, ki kot najvišje sodišče v državi (127. člen Ustave) odloča o rednih in izrednih pravnih sredstvih (praviloma) na nejavnih sejah, v okviru katerih rešuje (praviloma) zapletena pravna vprašanja. Pobudnik izhaja iz zmotne predpostavke, da je javnost izrekanja sodb zagotovljena le z ustnim izrekom sodbe. Pravica do javnega izrekanja sodb zagotavlja javnost izreka sodbe, ne pa nujno tudi ustne razglasitve sodbe. Zahteva po javnosti izrekanja sodb je zagotovljena že z možnostjo vpogleda javnosti v izrek. Če pa se sodba razglasi ustno, je treba izrek sodbe vedno prebrati javno, tudi če je javnost pri branju razlogov sodbe sicer delno ali v celoti izključena.

38. Iz navedenega izhaja, da je pobudnikov očitek o neskladnosti drugega stavka tretjega odstavka 321. člena ZPP, kolikor se nanaša na upravni spor, s pravico do javnega izrekanja sodb iz 24. člena Ustave, neutemeljen.

39. Glede na navedeno je Ustavno sodišče pobudo v tem delu zavrnilo (2. točka izreka).

B. – III.

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 z dne 29. 3. 2006

40. Predmet odločitve v tej ustavni pritožbi je, ali so bile z izpodbijano sodbo Vrhovnega sodišča pritožniku kršene človekove pravice. Pritožnik med drugim zatrjuje, da mu je Vrhovno sodišče z izpodbijano sodbo kršilo pravico do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Vrhovnemu sodišču očita, da je pri odločanju sodeloval sodnik, za katerega meni, da bi moral biti izločen, ker obstajajo okoliščine, ki vzbujajo dvom v njegovo nepristranskost.

41. Iz pravice do nepristranskega sojenja med drugim izhaja zahteva, da sodnik s stranko ali s spornim predmetom ne sme biti povezan tako, da bi to lahko povzročilo ali pa vsaj ustvarilo upravičen dvom, da sodnik v sporu ne more več odločiti objektivno, nepristransko in z izključnim upoštevanjem pravnih kriterijev. Ker so zakonske določbe o izločitvi sodnika neposredno namenjene uresničevanju človekove pravice do nepristranskega sojenja, lahko na podlagi ustavne pritožbe morebitne kršitve v zvezi s tem presoja tudi Ustavno sodišče (tako npr. odločba št. Up-52/99 z dne 21. 11. 2002, Uradni list RS, št. 105/02 in OdlUS XI, 285).

42. Po stališču ESČP sta za obstoj nepristranskosti sojenja odločilna tako subjektivni kriterij, pri katerem gre za ugotavljanje osebnega prepričanja sodnika, ki odloča v konkretnem primeru, kot tudi objektivni kriterij, kjer gre za presojo, ali je sodnik v postopku zagotavljal uresničevanje procesnih jamstev tako, da je izključen vsak upravičen dvom v njegovo nepristranskost.²¹ Pri uresničevanju pravice do nepristranskega sojenja ni pomembno zgolj to, da je nepristranskost sojenja dejansko zagotovljena, temveč se mora ta odražati tudi navzven. Gre za t. i. videz nepristranskosti sojenja.²² Pomembno je torej, da sodišče pri postopanju v konkretni zadevi ustvarja oziroma ohrani videz nepristranskosti. V nasprotnem primeru je lahko ogroženo tako zaupanje javnosti v nepristranskost sodišč nasploh kot tudi zaupanje strank v nepristranskost sojenja v konkretni zadevi.²³ Navedena stališča je ESČP ponovilo tudi v sodbi Švarc in Kavnik proti Sloveniji z dne 8. 2. 2007.

43. Eden od najpomembnejših procesnih zakonskih institutov, ki služijo zagotovitvi človekove pravice do nepristranskega sojenja, je v pravnem postopku institut izločitve

sodnika (70. člen ZPP). Ker ZUS ne določa izločitvenih razlogov, se v upravnem sporu glede tega vprašanja v skladu s 16. členom ZUS primerno uporabljajo določbe ZPP. Razloge, zaradi katerih sodnik ne more sodelovati pri odločanju v konkretnem sporu, je mogoče razvrstiti v dve temeljni skupini: izključitveni razlogi (*iudex inhabilis*) iz 1. do 5. točke 70. člena ZPP in odklonitveni razlogi (*iudex suspectus*) iz 6. točke 70. člena ZPP. Slednji v zakonu niso taksativno naštet, temveč so opredeljeni z generalno klavzulo, tj. če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o sodnikovi nepristranskosti. Stranka mora zahtevati izločitev sodnika takoj, ko izve, da je podan razlog za izločitev, vendar najpozneje do konca obravnave pred pristojnim sodiščem, če ni bilo obravnave, pa do izdaje odločbe (drugi odstavek 72. člena ZPP). Sodnika višjega sodišča lahko stranka izločuje do izdaje pritožbene odločbe, kar pomeni do trenutka, ko pošlje sodišče pisni odpravek sodbe stranki. O zahtevi stranke za izločitev odloča predsednik sodišča. Ko sodnik izve, da se zahteva njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tej zadevi; če gre za izločitev po 6. točki 70. člena ZPP, lahko opravlja nadaljnja dejanja (74. člen ZPP). Če je sodnik izločen iz razloga po 6. točki 70. člena ZPP, pravna dejanja, ki jih je opravil, odkar je stranka vložila zahtevo za njegovo izločitev iz tega izločitvenega razloga, nimajo pravnega učinka (tako Ustavno sodišče v odločbi št. Up-365/05 z dne 6. 7. 2006, Uradni list RS, št. 76/06 in OdlUS XV, 93).

44. V obravnavanem primeru je pritožnik 5. 4. 2006, potem ko je iz časopisa izvedel, da je pri sojenju v obravnavani zadevi sodeloval vrhovni sodnik Vasilij Polič, s katerim je v sporu o temeljnem vprašanju sodniške etike, na Vrhovno sodišče vložil predlog za njegovo izločitev. Iz navedb ustavne pritožbe izhaja, da naj bi navedeni vrhovni sodnik brez dovoljenja predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani (pritožnika) v avli sodišča promoviral svojo knjigo. Ker naj bi bila po mnenju pritožnika grafična podoba plakatov skrajno neprimerna z vidika varovanja dostojanstva in ugleda sodišča, naj bi pritožnik njegovo ravnanje ostro kritiziral. Pritožnik prilaga pismo z dne 26. 8. 2005, v katerem je predlagal Slovenskemu sodniškemu društvu (SSD), naj sprejme stališče o tem, ali je vrhovni sodnik z lepljenjem plakatov in z izjavami v intervjuju za tednik Mladino spoštoval Kodeks sodniške etike in deloval v skladu s pravili društva. Navedeno pismo je poslal v vednost tudi predsedniku Vrhovnega sodišča. Da sta pritožnik in navedeni vrhovni sodnik glede konkretne sodnikove izvensodne dejavnosti v sporu o temeljnem vprašanju sodniške etike, naj bi se vrhovni sodnik tudi javno izrekel v intervjuju za časopis. Navedene okoliščine po pritožnikovem mnenju objektivno upravičujejo dvom v sodnikovo nepristranskost. Podlago za objektivno upravičeno prepričanje o pristranskosti navedenega vrhovnega sodnika naj bi dodatno utrjeval tudi podatek, da ta sodnik obravnava tudi zadevo št. I Up 537/2003, kjer je stranka v postopku pritožnik, in da je ni predložil v reševanje, ko je prišla na vrsto. Pritožnik navaja, da je v zvezi s to zadevo že 15. 12. 2004 predlagal prednostno obravnavo in da odgovora na predlog ni nikoli prejel. Njegova zadeva ob vložitvi ustavne pritožbe še ni bila rešena, čeprav naj bi bil po podatkih predsednika Vrhovnega sodišča čas reševanja zadev na upravnem oddelku bistveno krajši od treh let.

45. Predsednik Vrhovnega sodišča je s sklepom št. Su 29/2006 z dne 18. 4. 2006 pritožnikovo zahtevo za izločitev sodnika (kot prepozno) zavrgel z obrazložitvijo, da je bilo o zadevi že odločeno na seji senata 29. 3. 2006, nato pa je pritožnika s posebnim dopisom z dne 18. 4. 2006 pozval, naj se izjavi, ali je njegovo vlogo z dne 4. 4. 2006 šteti kot predlog za obnovo postopka, še preden je odločitev sodišča znana. Ker je bila 3. 5. 2006 izpodbijana sodba pritožniku vročena, je pritožnik Vrhovnemu sodišču predlagal, naj odloča o predlogu za obnovo postopka. Predsednik Vrhovnega sodišča je v nasprotju s stališčem Ustavnega sodišča v odločbi št. Up-365/05 štel, da je bil pritožbeni postopek končan z odločitvijo pritožbenega senata

²¹ Prim. sodba ESČP v zadevi Saraiva de Carvalho proti Portugalski z dne 22. 4. 1994, par. 33.

²² Gre za zahtevo, ki jo najbolje ponazarja anglosaški pravni rek "justice must not only be done, it must be seen to be done." Povzeto po A. Galič: Ustavno civilno procesno pravo, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 413.

²³ Prim. sodba ESČP v zadevi Coeme in drugi proti Belgiji z dne 22. 6. 2000, par. 121.

29. 3. 2006 in ne z izdajo pritožbene odločbe. Vendar pritožnik sklepa predsednika Vrhovnega sodišča v ustavni pritožbi ne izpodbija. Pritožnik s tem, ko poudarja, da so sodniki usposobljeni, da sami predlagajo svojo izločitev, kadar obstajajo okoliščine, ki bi lahko vzbujale dvom v njihovo nepristranskost, kršitev prvega odstavka 23. člena Ustave očita vrhovnemu sodniku oziroma članom pritožbenega senata.

46. ZPP v drugem odstavku 71. člena nalaga sodniku dolžnost, da v primeru, če so podane kakšne okoliščine, ki spravlja v dvom njegovo nepristranskost (odklonitveni razlog, 6. točka 70. člena ZPP), to sporoči predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi. Kadar sodi v zadevi senat, so člani senata dolžni upoštevati tudi izločitvene razloge, ki se nanašajo na druge člane senata. Dolžnost, opredeljena v drugem odstavku 71. člena kot sodnikova posamična dolžnost, ki zadeva le razloge, ki se nanašajo nanj osebno, je pri senatnem sojenju nekakšna "skupinska" dolžnost članov senata, ki pa morajo vsak posebej paziti tudi na izločitvene okoliščine, ki se nanašajo na druge člane senata. V obravnavanem primeru so bile navedene okoliščine vrhovnemu sodniku nedvomno znane še pred odločanjem pritožbenega senata. Še pred končno odločitvijo o zadevi (tj. še preden je sodišče poslalo pisni odpravek sodbe strankam), sta bili s temi okoliščinami seznanjeni tudi najmanj dve članici pritožbenega senata. Iz sklepa predsednika Vrhovnega sodišča o zavrženju zahteve za izločitev sodnika namreč izhaja, da je predsednik Vrhovnega sodišča še istega dne, ko je bila zahteva vložena (5. 4. 2006), o njej obvestil vodjo Upravnega oddelka Vrhovnega sodišča in predsednico pritožbenega senata ter članico senata.

47. Odločitev Ustavnega sodišča v obravnavanem primeru ni odvisna od odgovora na vprašanje, ali je vrhovni sodnik dejansko pristranski, ampak od odgovora na vprašanje, ali so na strani vrhovnega sodnika kakšne okoliščine, ki pri razumnem človeku pri razumnem upoštevanju vseh okoliščin primera lahko ustvarijo upravičen dvom v njegovo nepristranskost. Kot je bilo že poudarjeno, iz pravice do nepristranskosti sojenja izhaja tudi zahteva, da sodišče pri postopanju v konkretni zadevi ustvarja oziroma ohrani videz nepristranskosti. Po oceni Ustavnega sodišča so okoliščine konkretnega primera, navedene v 44. točki obrazložitve, takšne, da pri razumnem človeku vzbujajo resen dvom v nepristranskost vrhovnega sodnika, oziroma takšne, da dopuščajo dvom v nepristranskost sodišča, ne le v očeh pritožnika, temveč tudi objektivno.²⁴ Vrhovni sodnik oziroma članici pritožbenega senata, ki sta bili z navedenimi okoliščinami seznanjeni, bi lahko predlagali njegovo (svojo) izločitev, s čimer bi v obravnavanem primeru lahko zagotovili videz nepristranskosti sojenja, vendar tega niso storili. Iz navedenega izhaja, da sodišče ni zagotovilo videza nepristranskosti sojenja, kar pomeni, da sodišče v konkretnem primeru ni zadostilo zahtevam, ki zanj izvirajo iz pravice do nepristranskega sojenja. Glede na navedeno je bila pritožniku z izpodbijano sodbo kršena pravica iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

48. Med postopkom odločanja o tej ustavni pritožbi je bila na podlagi novega postopka za imenovanje predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani, začetega na podlagi sklepa Sodnega sveta z dne 26. 4. 2007 (Uradni list RS, 41/07), z odločbo Ministra za pravosodje št. 700-22/2005 z dne 30. 6. 2007 na mesto predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani imenovana druga oseba. Pravni interes je ena izmed procesnih predpostavk vsakega postopka, tudi postopka z ustavno pritožbo. Ustavno sodišče praviloma šteje, da je pravni interes v postopku z ustavno pritožbo podan, če pritožnik kot verjetno izkaže, da bo ugoditev njegovi ustavni pritožbi pomenila zanj določeno korist (izboljšanje pravnega položaja), ki je brez tega ne more doseči. Pravni interes mora biti izkazan ob vložitvi ustavne pritožbe, na njegov obstoj pa mora Ustavno sodišče paziti po uradni dolžnosti ves čas postopka. Čeprav je v času izdaje te odločbe mesto predsednika Okrožnega

sodišča že zasedeno, se Ustavno sodišče zaradi specifičnih okoliščin obravnavanega primera ni odločilo za zavrženje ustavne pritožbe, med drugim tudi zato, ker je v sklepu z dne 18. 1. 2007, s katerim je odločilo o predlogu za zadržanje, glede na vlogo predsednika sodišča dalo prednost nemotenu izvajanju sodne oblasti, s čimer je omogočilo imenovanje novega predsednika sodišča. Zato se je Ustavno sodišče odločilo, da bo presojalo, ali so bile v postopku pred Vrhovnim sodiščem pritožniku kršene človekove pravice in svoboščine. Pri odločanju se je, upoštevajoč specifične okoliščine primera, ob uporabi določb 47. člena v zvezi z 49. členom ZUstS omejilo na ugotovitev kršitve človekove pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave (3. točka izreka).

49. Iz navedb v ustavni pritožbi izhaja tudi očitek o nerazumno dolgem sojenju (prvi odstavek 23. člena Ustave). Ustavno sodišče ni pristojno presojati morebitnih kršitev človekovih pravic, ki nastanejo neposredno z ravnanjem ali opustitvijo dolžnega ravnanja sodišča. Od 1. 1. 2007 ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja Zakon o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja (Uradni list RS, št. 49/06 – ZVPSBNO). Glede na navedeno je bilo treba ustavno pritožbo v tem delu zavreči (4. točka izreka).

B. – IV.

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. VII Ips 1/2006 z dne 14. 11. 2006 v zvezi s sklepom Vrhovnega sodišča št. VI Ips 4/2006 z dne 17. 5. 2006

50. Pritožnik je v zvezi s kršitvijo pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 143/2006 poleg zgoraj obravnavane ustavne pritožbe vložil tudi predlog za obnovo postopka po 4. točki prvega odstavka 85. člena ZUS. Ker je Vrhovno sodišče s sklepom št. VII 1/2006 z dne 14. 11. 2006 njegovo pritožbo zavrnilo in potrdilo sklep Vrhovnega sodišča prve stopnje, ki je predlog pritožnika za obnovo postopka zavrglo, je pritožnik vložil ustavno pritožbo tudi zoper navedena sklepa Vrhovnega sodišča.

51. Po prvem odstavku 50. člena ZUstS lahko vsakdo ob pogojih, ki jih določa ta zakon, vložil pri Ustavnem sodišču ustavno pritožbo, če meni, da mu je s posamičnim aktom državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil kršena njegova človekova pravica ali temeljna svoboščina. Vsakdo, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic in pravnih interesov, mora izkazati pravni interes. Kot verjetno mora izkazati, da bo ugoditev njegovi zahtevi pomenila zanj določeno pravno korist, ki je brez tega ne more doseči. Pravni interes mora biti izkazan tudi za vložitev ustavne pritožbe. Na obstoj pravnega interesa mora Ustavno sodišče paziti po uradni dolžnosti ves čas postopka.

52. Ker je Ustavno sodišče že ob obravnavi ustavne pritožbe zoper sodbo št. I Up 143/2006 ugotovilo kršitev prvega odstavka 23. člena Ustave, pritožnik po oceni Ustavnega sodišča ne izkazuje več pravnega interesa za nadaljevanje postopka s to ustavno pritožbo. Ustavno sodišče jo je zato zavrglo (5. točka izreka).

C.

53. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena, drugega odstavka 26. člena, 47. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena, prve in druge alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnici in sodniki dr. Zvonko Frišer, dr. Franc Grad, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič in Jože Tratnik. Prvo točko izreka je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Frišer, ki je dal odklonilno ločeno mnenje. Drugo do peto točko izreka je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

²⁴ Primerjaj sodbo ESČP Švarc in Kavnik proti Sloveniji.

5025. Odločba o delni razveljavitvi prvega odstavka 92. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih

Številka: U-I-328/05-12

Datum: 18. 10. 2007

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Mirka Verovška, Medvode, ki ga zastopa Lucija Šikovec Ušaj, odvetnica v Ljubljani, na seji 18. oktobra 2007

o d l o č i l o:

1. V prvem odstavku 92. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76, 1/89, 14/89 – ur. p. b. ter Uradni list RS, št. 64/01, 16/04 in 69/04 – ur. p. b.) se razveljavi besedilo "vendar najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten".

2. Razveljavev začne učinkovati eno leto po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudnik izpodbija 98. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (v nadaljevanju ZZZDR). Nasprotuje zakonski ureditvi, ki določa prekluziven rok za vložitev tožbe na ugotovitev očetovstva. Pobudnik najprej pojasnjuje okoliščine, v katerih je izvedel, kdo je njegov oče. Navaja, da je potem, ko je izvedel, da oseba, ki jo je imel vse svoje življenje za očeta, ni njegov biološki oče, vložil tožbo na ugotovitev očetovstva, ki jo je sodišče kot prepozno zavrglo. Pobudnik je prepričan, da je njegova pravica do ugotovitve, kdo je njegov oče, neodtujljiva pravica in da je pravica, da je seznanjen z morebitnimi dednimi boleznimi, ki jih lahko prenaša na potomce, močnejša od pravice biološkega očeta, da v določenem času izve, ali je oče otroka ali ne. Časovno omejevanje, kot ga predvideva izpodbijana zakonska ureditev, po mnenju pobudnika pomeni kršitev človekovih pravic, med katere spada tudi pravica vedeti, kdo so otrokovi biološki starši. Pobudnik zatrjuje neskladje izpodbijane zakonske ureditve s 15., 23., 35., 53. in 54. členom Ustave.

2. Državni zbor v odgovoru na pobudo najprej opozarja na to, da pobudnik ne izkazuje pravnega interesa za izpodbijanje 98. člena ZZZDR. Za primer, če bi Ustavno sodišče navedbe v pobudi obravnavalo kot pobudo za oceno ustavnosti 92. člena ZZZDR, pa Državni zbor navaja tudi vsebinske argumente, s katerimi zavrača očitke pobudnika. Pojasnjuje, da je vsebinski razlog za določitev časovnih omejitev glede vložitve tožbe na ugotovitev oziroma izpodbijanje očetovstva v zagotovitvi nespremenljivosti starševskih razmerij po določenem času. Po stališču Državnega zbora te omejitve pomenijo ureničevanje in utrjevanje pravic iz 53. in 54. člena Ustave, saj pravic in dolžnosti staršev po določenem času ni več mogoče ukinjati ali vzpostavljati s spreminjanjem starševskih razmerij, trajnost teh razmerij pa je zlasti tudi v interesu otroka. Zato časovne omejitve po stališču Državnega zbora niso v neskladju s 53. in 54. členom Ustave, temveč pomenijo njuno realizacijo. Državni zbor zavrača tudi očitke o neskladju 92. člena ZZZDR s 35. členom Ustave. Strinja se sicer s tem, da ima posameznik v okviru varstva osebnostnih pravic iz 35. člena Ustave pravico do seznanitve s svojimi dednimi boleznimi oziroma s tveganjem za njihov nastanek. Vendar ta pravica po stališču Državnega zbora ni neomejena, temveč trči ob pravico do zasebnosti biološkega očeta, ki izvira iz iste ustavne določbe in ki je glede na to, da zdravstveni podatki sodijo med ob-

čutljive osebne podatke, še posebej utemeljena. Poleg tega Državni zbor opozarja na nejasnost pobudnikovih navedb, saj tudi v primeru, da bi pobudnik uspel s tožbo na ugotovitev očetovstva, to še ne pomeni, da bi se lahko seznanil z njegovimi zdravstvenimi podatki brez njegovega izrecnega pisnega soglasja. Kar zadeva zatrjevano neskladje s 23. členom Ustave, Državni zbor pojasnjuje, da časovna omejitev pravice do sodnega varstva sicer pomeni poseg v pravico iz 23. člena Ustave, vendar je ta poseg nujno potreben zaradi varstva pravic iz 53. in 54. člena Ustave. Poseg je po stališču Državnega zbora tudi sorazmeren, saj so roki določeni razumno in tako, da je doseženo sorazmerje med navedenimi ustavnimi pravicami. Državni zbor zavrača tudi očitke o neskladju izpodbijane ureditve s 15. členom Ustave.

3. Vlada in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljevanju Ministrstvo) v zvezi s pobudo pojasnjujeta, da ZZZDR v vseh primerih ugotavljanja oziroma izpodbijanja očetovstva določa rok za vložitev tožbe, razlog za takšno ureditev pa je v zavarovanju trajnosti razmerij, četudi na račun resnice. Takšna ureditev omogoča, da ima otrok urejeno očetovstvo in s tem povezana pravna razmerja ter pravice in obveznosti, četudi določena oseba ni biološki oče. Stabilnost razmerja torej utemeljuje časovno omejitve za vložitev tožbe, zato po stališču Vlade in Ministrstva s takšno ureditvijo ni kršena pravica do sodnega varstva. V zvezi s zatrjevanjem pobudnika, da ima otrok pravico vedeti, kdo so njegovi biološki starši, predvsem zaradi ugotavljanja morebitnih dednih obolenj, Vlada in Ministrstvo pojasnjujeta, da pravica do seznanitve z različnimi dednimi boleznimi ni v neposredni povezavi z ugotovitvijo biološkega očetovstva, prav tako pa ni absolutna, saj je treba upoštevati tudi pravico do zasebnosti prednika, na katerega naj bi se dedne bolezni nanašale. Namen pravne ureditve na področju ugotavljanja in izpodbijanja očetovstva je zagotoviti pravno urejeno starševstvo in s tem pravno priznano razmerje ter na drugi strani možnost ureditve tega razmerja glede na dejanske okoliščine (s tožbo na ugotovitev oziroma izpodbijanje očetovstva ali materinstva). Zaradi zagotavljanja trdnosti in trajnosti razmerja pa je ta možnost omejena zgolj na določen rok. Glede na to so po mnenju Vlade in Ministrstva neutemeljeni očitki o kršitvi 35. in 53. člena Ustave. Pobudnik se po mnenju Vlade in Ministrstva tudi ne more sklicevati na kršitev 54. člena Ustave, ki se nanaša na pravice in dolžnosti otrok do staršev, saj polnoletna oseba iz tega naslova ne more uveljavljati pravic. Glede na navedeno Vlada in Ministrstvo menita, da pobuda ni utemeljena.

B. – I.

4. Pobudnik v svoji vlogi kot izpodbijani člen navaja 98. člen ZZZDR. Vendar iz vsebine navedb v pobudi jasno izhaja, da izpodbija prvi odstavek 92. člena ZZZDR v delu, v katerem ta določa, da lahko otrok vložiti tožbo na ugotovitev očetovstva najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten. Zato je Ustavno sodišče svojo presojo omejilo na to zakonsko določbo.

5. Po prvem odstavku 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) mora tisti, ki vložijo pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti predpisa, izkazati svoj pravni interes. Po drugem odstavku istega člena je pravni interes podan, če predpis, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. Pobudnik svoj pravni interes utemeljuje z navedbo, da je potem, ko je izvedel, da oseba, ki jo je imel vse svoje življenje za očeta, dejansko ni njegov biološki oče, vložil tožbo na ugotovitev očetovstva, ki pa jo je sodišče zavrglo, saj je bila vložena po preteku roka iz prvega odstavka 92. člena ZZZDR. Pobudnik prilaga sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani št. P 2159/2005 – IV z dne 16. 9. 2005, s katerim je sodišče njegovo tožbo zavrglo. Glede na to, da izpodbijana zakonska določba pobudniku preprečuje, da bi dosegel vsebinsko obravnavo tožbe na ugotovitev očetovstva, Ustavno sodišče

ocenjuje, da pobudnik izkazuje pravni interes za izpodbijanje navedene zakonske določbe.

6. Pobudo za presojo prvega odstavka 92. člena ZZZDR v izpodbijanem delu je Ustavno sodišče sprejelo. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS, je nadaljevalo z odločanjem o zadevi.

B. – II.

7. Po prvem odstavku 92. člena ZZZDR lahko otrok vložiti tožbo na ugotovitev očetovstva, ko postane polnoleten, vendar najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten. Pobudnik nasprotuje temu, da je za vložitev tožbe za ugotovitev očetovstva predpisan prekluziven rok.

8. Pravica posameznika do poznavanja svojega izvora spada v sklop osebnostnih pravic. Temelj in mejo ustavnega varstva osebnostnih pravic določata 34. in 35. člen Ustave. Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da imajo določbe, ki varujejo človekovo osebno dostojanstvo, osebnostne pravice, njegovo zasebnost in varnost (34. do 38. člen Ustave), posebno mesto med človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami.¹ V zvezi s pravico otroka do poznavanja svojega izvora je pomemben tudi prvi odstavek 7. člena Konvencije o otrokovih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 15/90, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Uradni list RS, št. 35/92, MP, št. 9/92 – KOP), po katerem mora biti otrok takoj po rojstvu vpisan v rojstno matično knjigo in ima od rojstva pravico do imena, pravico pridobiti državljanstvo in po možnosti pravico, da pozna svoje starše in da ti skrbijo zanj. Po drugem odstavku istega člena države pogodbenice uresničevanje teh pravic zagotavljajo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in obveznostmi, ki jim jih nalagajo ustrezni mednarodni akti s tega področja, še posebej tam, kjer bi bil otrok sicer brez državljanstva.

9. Človekova osebnost je splet več osebnih dobrin, ki so varovane s posameznimi osebnostnimi pravicami.² Že ime pove, da so to pravice, ki grejo človeku kot osebi. Z jamstvom osebnostnih pravic so zagotovljeni tisti elementi posameznikove osebnosti, ki niso varovani z drugimi določbami Ustave (s svobodo vesti, izražanja itd.), a je šele skupaj z njimi posamezniku dana možnost, da se svobodno razvija in oblikuje svoje življenje v skladu z lastnimi odločitvami.³ Med elemente, ki so odločilnega pomena za razvoj posameznikove osebnosti, šteje tudi poznavanje svojega lastnega izvora. Gre namreč za enega od elementov, ki je ključen za predstavo posameznika o samem sebi, pa tudi o njegovem mestu v družbi. Poznavanje lastnega izvora pomembno vpliva tudi na družinske in sorodstvene vezi. Nemožnost ugotovitve lastnega izvora pa lahko za posameznika pomeni hudo breme in negotovost.⁴ Zato v sklop osebnostnih pravic sodi tudi pravica do poznavanja svojega lastnega izvora. V širšem smislu gre za pravico do osebne identitete,⁵ katere sestavni del so tako pravica do osebnega imena in pravica do državljanstva kot tudi pravica posameznika, da pozna identiteto svojih staršev.

10. Med razlogi, zaradi katerih ima vsakdo interes izvedeti, kdo so njegovi naravni starši, je prvi in najpomembnejši razlog psihološka potreba posameznika po identiteti. Drugi razlog je v medicinski zgodovini. Pri tem gre predvsem za podatke o dednih boleznih, kot so hemofilija, sladkorna bolezen ipd. Tretji razlog so materialni interesi posamezni-

ka, npr. interes dedovati po naravnih starših.⁶ Starševsko razmerje vzpostavlja vzajemne pravice in obveznosti med starši in otrokom. Pravno razmerje med materjo in otrokom se vzpostavi z rojstvom, medtem ko pravna vez med očetom in otrokom s trenutkom rojstva nastane le, če velja domneva očetovstva.⁷

11. Tako kot za vse človekove pravice in temeljne svoboščine tudi za osebnostne pravice, ki so varovane v 35. členu Ustave, velja, da niso absolutne in neomejene. V skladu s tretjim odstavkom 15. člena Ustave so omejene s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ta Ustava. Izpodbijana zakonska ureditev, ki otroku omogoča vložitev tožbe na ugotovitev očetovstva najkasneje pet let po dopolnitvi polnoletnosti, po oceni Ustavnega sodišča pomeni poseg v njegovo osebnostno pravico do poznavanja svojega izvora (35. člen Ustave). Posegi v človekove pravice ali temeljne svoboščine so po ustaljeni ustavnosodni presoji dopustni, če so v skladu z načelom sorazmernosti. Presoja, ali je poseg v človekovo pravico dopusten, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti (glej odločbo št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003, Uradni list RS, št. 108/03 in OdlUS XII, 86). Ustavno sodišče mora najprej ugotoviti (presoditi), ali je zakonodajalec zasledoval ustavno dopusten cilj.

12. Kot izhaja iz odgovora Državnega zbora ter mnenja Vlade in Ministrstva, je legitimen namen oziroma cilj izpodbijane zakonske ureditve v zagotovitvi jasnosti in gotovosti ter trajnosti družinskopravnih razmerij.⁸ Navedeno po oceni Ustavnega sodišča zadošča za sklep, da je imel zakonodajalec ustavno dopusten cilj, zaradi katerega je omejil osebnostno pravico otroka, ki je varovana v okviru 35. člena Ustave.

13. Ob ugotovitvi, da poseg zasleduje ustavno dopusten cilj in da s tega vidika torej ni nedopusten, je treba vselej oceniti še, ali je ta v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege (splošno načelo sorazmernosti). Oceno, ali ne gre morda za prekomeren poseg, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti. Ta test obsega presojo treh vidikov: 1) ali je poseg sploh nujen (potrben) za dosego zasledovanega cilja; 2) ali je ocenjevani poseg primeren za dosego zasledovanega cilja v tem smislu, da je ta cilj s posegom dejansko mogoče doseči; 3) ali je teža posledic ocenjevanega posega v prizadeto človekovo pravico proporcionalna koristim, ki bodo zaradi posega nastale (načelo sorazmernosti v ožjem pomenu oziroma načelo proporcionalnosti). Le če poseg prestane vse tri vidike testa, je ustavno dopusten (glej odločbo št. U-I-18/02).

14. Ne da bi se spuščalo v presojo, ali je obravnavani poseg zakonodajalca nujen in primeren (ukrep) za zagotovitev zasledovanega cilja, Ustavno sodišče ocenjuje, da ta poseg ne prestane preizkusa sorazmernosti v ožjem pomenu besede. Zakonodajalec je nesorazmerno omejil pravico otroka, da izve za svoj izvor, s tem ko je možnost sodnega uveljavljanja te pravice omejil na objektivni petletni rok po dopolnitvi polnoletnosti. Po preteku navedenega roka otrok dejansko nima več možnosti sodno uveljavljati svoje pravice do poznavanja lastnega izvora, kar potrjuje tudi pobudnikov primer. Kot je bilo že navedeno, izpodbijana zakonska ureditev varuje trajnost obstoječih družinskopravnih razmerij. Dejstvo je, da lahko ugotavljanje izvora otroka v kasnejši (odrasli) dobi povzroči neprijetne posledice v osebnem in družinskem življenju vseh tistih, ki so posredno ali neposredno vpleteni v postopek

¹ Prim. odločbo št. U-I-25/95 z dne 27. 11. 1997, Uradni list RS, št. 5/98 in OdlUS VI, 158.

² A. Finžgar: Osebnostne pravice, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Ljubljana 1985, str. 39.

³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-226/95 z dne 8. 7. 1999 (Uradni list RS, št. 60/99 in OdlUS VIII, 174).

⁴ Prim. odločitev nemškega Zveznega ustavnega sodišča z dne 26. 4. 1994, BVerfGE 90, 263–277.

⁵ O pravici do osebne identitete A. Finžgar: cit. delo, str. 98.

⁶ Tako M. Končina Peternel: Osebnostne pravice otroka in njihovo pravno varstvo; objavljeno v: Pravni vidiki otrokovih pravic (več avtorjev, ured. A. Šelih), Uradni list RS, Ljubljana 1992, str. 104.

⁷ Po 86. členu ZZZDR velja za očeta otroka, rojenega v zakonski zvezi ali v času tristo dni po prenehanju zakonske zveze, mož otrokove matere.

⁸ Tako tudi K. Zupančič: Družinsko pravo, Uradni list RS, Ljubljana, 1999, str. 107.

ugotavljanja otrokovega izvora. Vendar po presoji Ustavnega sodišča interes otroka, ki je po preteku petletnega roka po dopolnitvi polnoletnosti izvedel za svoj izvor, pretehta nad interesom pravne varnosti in potrebo po varovanju trajnosti obstoječih družinskopravnih razmerij. Otroku je namreč po preteku prekluzivnega roka odvzeta vsakršna možnost, da bi kadarkoli kasneje uveljavljal svojo pravico, da izve za svojega genetičnega očeta. Po oceni Ustavnega sodišča je pri presoji treba upoštevati specifičen položaj otroka kot upravičenca za vložitev tožbe na ugotovitev očetovstva. Otrok je namreč povsem odvisen od informacij, ki mu jih posredujejo drugi (predvsem njegovi starši). Tudi na to, kdaj mu bodo starši razkrili podatke, ki so relevantni za vložitev tožbe, otrok nima vpliva.⁹ Pri tem Ustavno sodišče poudarja, da določitev roka za vložitev tožbe sama po sebi ni ustavno sporna. Ključno pa je, na kakšen način je rok določen. Ustavno sodišče ocenjuje, da pravna varnost in trajnost družinskopravnih razmerij ne bi bila bistveno prizadeta, če bi zakonodajalec rok določil tako, da bi tekel od trenutka dalje, ko otrok izve za okoliščine, ki so odločilne za vložitev tožbe. Poleg tega lahko zakonodajalec tudi na druge načine omeji učinke ugotovitve otrokovega izvora na pravno varnost in obstoječa družinskopravna razmerja (npr. s krajšim subjektivnim rokom ali z omejenim učinkovanjem ugotovitve otrokovega izvora na obstoječa družinskopravna razmerja).

15. Glede na navedeno Ustavno sodišče ocenjuje, da je izpodbijana zakonska ureditev, po kateri lahko otrok vloži tožbo na ugotovitev očetovstva najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten, v neskladju s 35. členom Ustave. Zato je Ustavno sodišče v prvem odstavku 92. člena ZZDR razveljavilo besedilo "vendar najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten" (1. točka izreka). Glede na to, da je Ustavno sodišče pritrdilo zakonodajalcu, da za omejitev obstaja ustavno dopusten cilj, se je odločilo za razveljavitev z enoletnim odložnim rokom (2. točka izreka). Zakonodajalcu je tako prepuščeno, da ob upoštevanju razlogov, ki izhajajo iz te odločbe, sprejme ureditev, ki bo v bodoče omogočala uresničevanje pravice otroka, da izve za svoj izvor, na način, ki bo ustavno skladen.

16. Glede na to, da je Ustavno sodišče ugotovilo neskladje izpodbijane zakonske ureditve s 35. členom Ustave, se v presoji drugih zatrjevanih neskladij ni bilo treba spuščati.

C.

17. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Franc Grad, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Modrijan.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

5026. Odločba o ugotovitvi, da prvi odstavek 146. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ni v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-187/05-11
Datum: 18. 10. 2007

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije, Ljubljana, ki ga zastopa Odvetniška družba Ferfolja, Ljubič in partnerji, o.p., d.n.o., Ljubljana, na seji 18. oktobra 2007

o d l o č i l o:

Prvi odstavek 146. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96 – popr., 64/01, 108/02, 14/03 – ur. p. b., 34/03, 55/03 – ur. p. b., 79/03, 115/03 – ur. p. b., 65/05, 98/05 – ur. p. b., 129/06 in 16/07 – ur. p. b.) ni v neskladju z Ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Predlagatelj, Sindikat vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (v nadaljevanju SVIZ) izpodbija prvi odstavek 146. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (v nadaljevanju ZOFVI). Izpodbijana določba naj bi bila v neskladju z 2., s 14. in z 22. členom ter s tretjim odstavkom 49. člena Ustave. Izpodbijani ureditvi očita, da povzroča različno obravnavanje ljudi z enako izobrazbo in da nesorazmerno posega v pravna upravičenja učiteljev z višješolsko izobrazbo, ki ob uveljavitvi zakona niso bili zaposleni v vzgoji in izobraževanju. Tistim, ki so bili ob uveljavitvi ZOFVI zaposleni v vzgoji in izobraževanju, dovoljuje opravljati delo tudi v prihodnje za nedoločen čas, tistim, ki na dan uveljavitve ZOFVI niso bili zaposleni v vzgoji in izobraževanju, pa je s tem dnem prepovedal delo v šoli in de facto brez prehodnega obdobja naložil pridobitev visokošolske izobrazbe. Izpodbijani določbi očita tudi nedorečenost, ker ne določa jasno, ali je pravica opravljati delo po tej določbi absolutno pridobljena pravica ali pa varuje zgolj konkretno zaposlitev z dnem uveljavitve Zakona. Zaradi tega naj bi prihajalo v praksi do različnih razlag tako poslovnih organov vzgojno-izobraževalnih zavodov, ministrstva, pristojnega za šolstvo, kot tudi sodišč. Predlagatelj je z vlogo z dne 8. 11. 2005 ta očitec dodatno obrazložil. Meni namreč, da izpodbijana določba izrecno podeljuje vsem, ki so bili ob uveljavitvi ZOFVI zaposleni v vzgoji in izobraževanju in so izpolnjevali zakonske pogoje, pravico, da to delo opravljajo še naprej za nedoločen čas, saj zakon ne določa nobenih omejitev. Zato teh oseb ob ponovni zaposlitvi v vzgoji in izobraževanju ni mogoče šteti za neustrezne z vidika izpolnjevanja izobrazbenih pogojev, tudi če so po 15. 3. 1996 prekinili delovno razmerje v vzgoji in izobraževanju. Neprekinjenosti zaposlitve v vzgoji in izobraževanju kot pogoja za zaposlitev učiteljev in vzgojiteljev z višješolsko izobrazbo, ki so začasno prekinili delovno razmerje po uveljavitvi ZOFVI, iz izpodbijane določbe po njegovem mnenju ne izhaja. Da ni bil namen zakonodajalca omejevati te skupine strokovnih delavcev, pa naj bi izhajalo tudi iz drugega odstavka 136.a člena ZOFVI v poglavju o kazenskih določbah.

2. Državni zbor meni, da SVIZ v obravnavani zadevi ne more nastopati kot predlagatelj. Očita mu, da ni izkazal, da bi bile zaradi izpodbijane določbe ogrožene pravice delavcev, glede na to, da prav ta določba zaposlenim v vzgoji in izobra-

⁹ Verjetno je tudi to razlog, da nekatere primerjalnopravne ureditve določajo nezastarljivost tožb, ki jih ima na voljo otrok za ugotavljanje oziroma izpodbijanje očetovstva oziroma materinstva.

ževanju zagotavlja isto raven pravic. Prav tako naj bi iz navedb predlagatelja izhajalo, da zastopa tudi interese tistih učiteljev in vzgojiteljev brez zaposlitve oziroma zaposlenih v drugih dejavnostih, čeprav iz njegovega Statuta izhaja, da zastopa interese zaposlenih v vzgoji in izobraževanju, znanosti in kulturi. V zvezi z izpodbijano določbo pa Državni zbor pojasnjuje, da je zakonodajalec z določitvijo višjih izobrazbenih pogojev, kot zgolj enega izmed pogojev za zaposlitev, posegel v že trajajoča razmerja tistih učiteljev in vzgojiteljev, ki so na dan uveljavitve ZOFVI poleg izobrazbe izpolnjevali tudi druge pogoje in bili zaposleni na področju vzgoje in izobraževanja. Zato je njihov položaj z izpodbijano določbo tudi ustrezno uredil. Ne strinja se s predlagateljem, da je brez ustrezne prehodne ureditve posegel v pričakovana upravičenja vseh tistih, ki so na dan uveljavitve ZOFVI izpolnjevali do tedaj predpisane izobrazbene pogoje. Ob tem navaja, da je izobrazba zgolj eden izmed pogojev, ki jih morajo izpolnjevati zaposleni v vzgoji in izobraževanju, zato zgolj zaradi izpolnjevanja tega pogoja posamezniki niso mogli pričakovati kakršnihkoli upravičenj iz delovnega razmerja. Meni, da določba z vidika pravne varnosti tistih, ki jih štiti, tudi ni problematična. Ob tem se sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-240/04 z dne 8. 12. 2005 (Uradni list RS, št. 117/05 in Odl US XIV, 90).

3. Vlada pojasnjuje, da je namen izpodbijane določbe zaščititi tiste, ki so izpolnjevali vse pogoje, veljavne do sprejetja ZOFVI, in so bili vključeni v sistemu vzgoje in izobraževanja. Določba štiti torej tiste strokovne delavce, ki so ob uveljavitvi ZOFVI imeli sklenjeno delovno razmerje v vzgoji in izobraževanju, so opravljali to delo in izpolnjevali vse predpisane pogoje, dokler ZOFVI ni teh pogojev spremenil. Vlada zato poudarja, da izpodbijana določba ne štiti tistih, ki na dan 15. 3. 1996 niso bili zaposleni v sistemu vzgoje in izobraževanja ali so pozneje iz sistema izstopili. Tem strokovnim delavcem se na tej podlagi poleg pravice ostati v delovnem razmerju zagotavljajo tudi pravice, ki izhajajo iz delovnega razmerja (napredovanje, poklicno usposabljanje itd.). Vlada ob tem pojasnjuje, da jih ta določba ne izenačuje s tistimi strokovnimi delavci, ki izpolnjujejo z zakonom in drugimi predpisi določene pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalnega dela, kakor jim tudi ne daje pravice do sklenitve delovnega razmerja, ker zaščita velja le za učitelje in vzgojitelje, ki so že v sistemu in opravljajo vzgojno-izobraževalno ter drugo strokovno delo, za tiste, ki so iz sistema izstopili, pa se ob morebitnem vračanju ugotavlja izpolnjevanje predpisanih pogojev v skladu z ZOFVI. Nadalje navaja, da je ministrstvo, pristojno za šolstvo, izpodbijano določbo ves čas tako razlagalo. To razlago je potrdila tudi sodna praksa. Sprememba razlage izpodbijane določbe bi po mnenju Vlade nedvomno povzročila neenako obravnavanje posameznikov pri uveljavitvi njihovih pravic. Ustavnemu sodišču predlaga, naj ugotovi, da izpodbijana določba ni v neskladju z Ustavo.

B. – I.

4. Državni zbor meni, da SVIZ v obravnavani zadevi ni upravičen nastopati kot predlagatelj. Zato je bilo treba najprej presoditi, ali so izpolnjeni pogoji za vložitev zahteve. SVIZ je na podlagi osme alineje prvega odstavka 23. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) vložil zahtevo za oceno ustavnosti prvega odstavka 146. člena ZOFVI. Zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov in splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, je na tej pravni podlagi lahko vložil reprezentativni sindikat za območje države, če so bile ogrožene pravice delavcev. Z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 51/07 – v nadaljevanju ZUstS-A) se je ta določba spremenila. Skladno s prvim odstavkom 38. člena ZUstS-A se postopki v zadevah, v katerih do uveljavitve tega zakona Ustavno sodišče še ni odločilo, po njegovi uveljavitvi nadaljujejo po določbah tega zakona. V skladu z enajsto alinejo prvega odstavka 23.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) lahko

reprezentativni sindikat za območje države za posamezno dejavnost ali poklic, če so ogrožene pravice delavcev, z zahtevo začne postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil. Ustavno sodišče je skladno z navedeno določbo ZUstS preizkusilo, ali SVIZ izpolnjuje pogoja (to sta reprezentativnost sindikata za območje države za posamezno dejavnost ali poklic ter ogroženost pravic delavcev) za vložitev zahteve v postopku pred Ustavnim sodiščem.

5. Iz priložene kopije odločbe Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 121-02-186/93 z dne 9. 9. 1993 izhaja, da je SVIZ reprezentativni sindikat v panogah izobraževanja in znanstveno-raziskovalne dejavnosti v Republiki Sloveniji. Ustavno sodišče zato šteje, da je SVIZ izkazal pogoj reprezentativnosti in da je reprezentativni sindikat v dejavnosti izobraževanja in znanstveno-raziskovalne dejavnosti za območje države. Predlagateljeva pravica, da vložijo zahtevo za oceno ustavnosti, je omejena na pravico do izpodbijanja tistih predpisov, ki neposredno prizadenejo delovnopравни in s tem povezan socialni položaj delavcev, katerih interese predlagatelj kot reprezentativni sindikat za območje države predstavlja in zastopa (tako Ustavno sodišče že npr. v sklepu št. U-I-63/96 z dne 11. 4. 1996, Odl US V, 46 in v sklepu št. U-I-181/99 z dne 13. 4. 2000, Odl US IX, 91). Državni zbor navaja, da izpodbijana določba ne ogroža pravic delavcev, ki jih zastopa predlagatelj, ker je zakonodajalec prav s to določbo zaposlenim v vzgoji in izobraževanju zagotovil isto raven pravic, kot so jih imeli tudi pred uveljavitvijo ZOFVI. Iz predlagateljevih navedb izhaja, da ne zahteva ocene ustavnosti izpodbijane določbe, zaradi tega kar določa, temveč zaradi njene nedorečenosti, predvsem glede vprašanja statusa tistih učiteljev in vzgojiteljev, ki so bili na dan uveljavitve ZOFVI zaposleni v vzgoji in izobraževanju in so izpolnjevali vse zakonske pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalnega dela, pa bodo (so) iz kakršnegakoli razloga prekinili delovno razmerje ter se želeli ponovno zaposliti kot učitelji oziroma vzgojitelji. Ker gre za vprašanje jasnosti zakonske norme in na ustavno skladnost iz tega izhajajočih razlag, ki (lahko) ogrožajo pravice delavcev, je Ustavno sodišče štelo, da je tudi ta pogoj izkazan.

6. Ker so izpolnjene procesne predpostavke za vložitev zahteve, gre SVIZ-u v postopku pred Ustavnim sodiščem položaj predlagatelja.

B. – II.

7. Prvi odstavek 146. člena ZOFVI določa: »Učitelji v osnovni in glasbeni šoli, v gimnaziji in v poklicni, strokovni ter tehniški srednji šoli in vzgojitelji v domu za učence ter dijaškem domu, ki so izpolnjevali z zakonom določene pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalnega dela v osnovni in glasbeni šoli, zavodu za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, gimnaziji in v poklicni, strokovni in tehniški srednji šoli ter v dijaškem domu, lahko opravljajo vzgojno-izobraževalno delo tudi po uveljavitvi tega zakona.«

8. Predlagatelj izpodbija prvi odstavek 146. člena ZOFVI z vidika neskladnosti z 2. členom Ustave. Določba naj bi bila nejasna, ker ne opredeljuje jasno položaja tistih, ki so bili na dan uveljavitve ZOFVI zaposleni v vzgoji in izobraževanju in so izpolnjevali vse zakonske pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalnega in drugega strokovnega dela in so iz kakršnegakoli razloga prekinili delovno razmerje ter se želeli ponovno zaposliti kot učitelji oziroma vzgojitelji. Meni, da so pravico do opravljanja dela na podlagi te določbe pridobili tudi učitelji in vzgojitelji, ki so sicer izpolnjevali pogoja iz prvega odstavka 146. člena ZOFVI (tj. delo na dan 15. 3. 1996 ter pogoje za zaposlitev po prejšnjih veljavnih predpisih), so pa kasneje, po uveljavitvi ZOFVI, zapustili vzgojo in izobraževanje. Ministrstvo te razlage ne podpira, sodna praksa pa naj bi bila neenotna. Ker je eno od načel pravne države (2. člen Ustave), da morajo biti zakonske norme jasne, razumljive in nedvoumne, je Ustavno sodišče navedeno določbo presojalo z vidika skladnosti s tem načelom.

9. Izpodbijana določba je uvrščena kot prehodna določba. Namen prehodnih določb je ureditev pravic in pravnih razmerij, ki so že nastala pod veljavo prejšnjega prava ter še vedno obstajajo in trajajo ob uveljavitvi novega prava. Zato je zakonodajalec zaradi spoštovanja načela varstva zaupanja v pravo dolžan urediti prehodno obdobje, kadar nova ureditev posega v trajajoča razmerja oziroma upravičena pravna pričakovanja. Z uveljavitvijo ZOFVI se je zahtevana stopnja izobrazbe za učitelje in vzgojitelje zvišala (glej 92. do 99. člen ZOFVI). Spremenil se je torej pogoj temeljne izobrazbe, predpisane za opravljanje dela učitelja in vzgojitelja. S to spremembo je zakonodajalec posegel v delovna razmerja tistih učiteljev in vzgojiteljev, ki ob uveljavitvi ZOFVI tega pogoja niso izpolnjevali, so pa opravljali vzgojno-izobraževalno delo v skladu s pogoji, ki so veljali do sprejema nove zakonodaje. Kot izhaja iz odgovora Državnega zbora in mnenja Vlade, gre v primeru izpodbijane ureditve za varstvo in ohranitev neprekinjenosti zaposlitve prav teh učiteljev in vzgojiteljev. Gre torej za ohranitev delovnega razmerja, ko se pogoji ob spremembi zakonodaje naknadno spremenijo. Ker je bistvo izpodbijane določbe ohranitev delovnega razmerja, je jasno in logično, da varuje zgolj tiste učitelje in vzgojitelje, ki so bili ob uveljavitvi ZOFVI v delovnem razmerju v vzgoji in izobraževanju in ki ob spremembi zakonodaje niso več izpolnjevali pogojev za opravljanje tega dela. Njihov položaj je zakonodajalec zato uredil s prvim odstavkom 146. člena ZOFVI. Na tej podlagi jim je zagotovil kontinuiteto zaposlitve v vzgoji in izobraževanju pod nespremenjenimi pogoji za nedoločen čas. Spregled izobrazbe za te osebe velja le za čas opravljanja vzgojno-izobraževalnega dela po uveljavitvi ZOFVI. To varstvo se pa ne razteza na učitelje in vzgojitelje, ki so zapustili delo v vzgojno-izobraževalnih ustanovah ali ga še bodo zapustili. Če bi zakonodajalec hotel, da velja prehodno obdobje tudi za osebe, ki so navedeno delo zapustile pred uveljavitvijo ZOFVI oziroma po njegovi uveljavitvi (za takšno razlago izpodbijane določbe se zavzema predlagatelj), bi moral to izrecno navesti. Izpodbijana določba zato ni v neskladju z načelom jasnosti in določnosti pravnih norm kot enim od načel pravne države (2. člen Ustave).

10. Drugi očitki predlagatelja, ki je tesno povezan s prvim, je, da izpodbijana ureditev posega v pridobljeno pravico do opravljanja dela tistih učiteljev in vzgojiteljev, ki bodo (so) zapustili delo v vzgojno-izobraževalnih ustanovah po uveljavitvi ZOFVI. Predlagatelj po vsebini smiselno uveljavlja neskladje z načelom varstva zaupanja v pravo kot enim od načel pravne države iz 2. člena Ustave. Ustavno sodišče je zato izpodbijano določbo presojalo še z vidika skladnosti s tem načelom.

11. Varstvo pravic zoper zakonske posege z učinkom za naprej je zagotovljeno z 2. členom Ustave, da je Slovenija pravna država. Med načela pravne države sodi tudi načelo varstva zaupanja v pravo. To načelo posamezniku zagotavlja, da mu država njegovega pravnega položaja ne bo poslabšala arbitrarno, torej brez stvarnega razloga, utemeljenega v prevladujočem in legitimnem javnem interesu. Upošteva je navedeno, sme zakonodajalec spremeniti pogoje za opravljanje določenega poklica oziroma dejavnosti tudi za osebe, ki ta poklic oziroma dejavnost v času spremembe pravne ureditve že opravljajo, prizadetim osebam pa mora biti zagotovljen zadosten čas za prilagoditev na novo ureditev. Vendar v primeru učiteljev in vzgojiteljev, ki bodo (so) zapustili vzgojo in izobraževanje po uveljavitvi ZOFVI, ni mogoče pritrčiti, da bo (je bilo) v njihovem primeru to načelo kršeno. Ob uveljavitvi ZOFVI je bil njihov pravni položaj varovan s prvim odstavkom 146. člena ZOFVI (glej 9. točko obrazložitve te odločbe). S tem je bilo zadoščeno ustavnopravnim zahtevam iz 2. člena Ustave ter njihovem pričakovanju, da bodo lahko še naprej opravljali vzgojno-izobraževalno delo. Kasnejše spremembe v pravnem položaju učiteljev in vzgojiteljev, varovanih na podlagi prvega odstavka 146. člena ZOFVI, ki niso posledica posega zakonodajalca v veljavno ureditev, zato ne morejo biti več predmet varovanja po 2. členu Ustave. Enaka ugotovitev velja za osebe, ki so vzgojo in izobraževanje zapustile pred uveljavitvijo ZOFVI. Ni v

neskladju z 2. členom Ustave, če zakonodajalec položaja oseb, ki so ob uveljavitvi ZOFVI opravljal delo v drugi poklicni sferi izven vzgoje in izobraževanja, ni posebej uredil oziroma zanje ni določil prehodnega obdobja za pridobitev ustrezne izobrazbe za morebitno vrnitev v vzgojo in izobraževanje.

12. Predlagatelj zatrjuje tudi neskladje izpodbijane določbe z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ker naj bi ZOFVI učitelje in vzgojitelje obravnaval neenako glede na dan njegove uveljavitve. V obravnavanem primeru ne gre za vprašanje neenake obravnave, temveč za vprašanje varstva zaupanja v pravo. Presoja neskladja izpodbijane ureditve s tega vidika pa je Ustavno sodišče opravilo že v prejšnji točki obrazložitve te odločbe.

13. Zakaj naj bi bila izpodbijana določba v neskladju z 22. členom in s tretjim odstavkom 49. člena Ustave, predlagatelj ne pojasni. Ustavno sodišče se zato do teh navedb ni opredelilo.

14. Glede na navedeno je Ustavno sodišče odločilo, kot izhaja iz izreka te odločbe.

C.

15. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Franc Grad, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

5027. Sklep o zavrženju pobude za odpravo Uredbe

Številka: U-I-330/05-10
U-I-331/05-9
U-I-337/05-9
Datum: 18. 10. 2007

S K L E P

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobud Roberta Somensarya, Kočevje, in Konrada Kraška ter Roberta Pračka, Ljubljana, na seji 18. oktobra 2007

s k l e n i l o:

Pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 12. točke 58. člena Uredbe o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih (Uradni list RS, št. 58/03, 81/03, 109/03, 43/04, 58/04, 138/04, 35/05, 60/05, 72/05, 112/05, 49/06, 140/06 in 9/07) se zavržejo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudniki, zaposleni na položajih uradniških delovnih mestih, izpodbijajo 12. točko 58. člena Uredbe o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih. Navajajo, da so bili z Aktom o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v Policiji položaji, na katerih so bili zaposleni pred uveljavitvijo nove sistemizacije, preimenovani in da je ta akt določil, da se delo na novih položajih opravlja v višjih nazivih ter da zaposlenim na teh položajih pripadajo višji količniki za določitev osnovne plače, kot so jim pripadali za delo na vsebinsko

istovrstnih položajih pred spremembo sistemizacije. Zatrjujejo, da zaradi izpodbijane določbe ob prvi razporeditvi na položaj v skladu z novo sistemizacijo kljub izpolnjevanju pogojev niso bili imenovani v nazive, določene za nove položaje, temveč so delo še naprej opravljali v nižjih nazivih, v katerih so ga pred spremembo sistemizacije opravljali na vsebinsko istovrstnih položajih. Izpodbijani določbi očitajo neskladje z drugim odstavkom 3. člena (načelo delitve oblasti), drugim odstavkom 14. člena (načelo enakosti), drugim odstavkom 120. člena (načelo legalitete) in s tretjim odstavkom 153. člena Ustave ter s prvim in z drugim odstavkom 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in nasl. – ZVRS). Predlagajo, naj Ustavno sodišče izpodbijano določbo odpravi.

B.

2. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa lahko da vsak, če izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – ur. b. b.– v nadaljevanju ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj.

3. Pobudnika Konrad Krašek in Robert Praček se v zvezi z utemeljitvijo pravnega interesa sklicujeta na odprte sodne postopke v zvezi z njunim imenovanjem v višji naziv ob razporeditvi na položaj po določbah nove sistemizacije. Iz navedb v njunih pobudah namreč izhaja, da očitata izpodbijani določbi neskladje z Ustavo zlasti zato, ker naj bi pomenila oviro za takšno imenovanje.

4. Ustavno sodišče je v zadnjih letih že sprejelo več odločitev, ki so nakazovale uporabo strožje razlage drugega odstavka 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 14/94 – ZUstS/94). Takšni so bili npr. primeri, ko je Ustavno sodišče ugotovilo, da je izpodbijano zakonsko določbo mogoče razlagati na več načinov, in pobude zavrglo z utemeljitvijo, da bodo lahko pobudniki pravni interes izkazovali šele, če bodo tudi pristojna sodišča izpodbijano določbo razlagala na način, ki je po njihovem mnenju v neskladju z Ustavo (glej npr. sklep št. U-I-151/01 z dne 20. 3. 2003, Uradni list RS, št. 33/03 in OdlUS XII, 21). Takšno stališče v zvezi s priznavanjem pravnega interesa je Ustavno sodišče zavzelo tudi v sklepu št. U-I-74/03 z dne 23. 10. 2003 (Uradni list RS, št. 108/03 in OdlUS XII, 84), ko je šlo za primer, v katerem je pobudnica izpodbijala zakonsko ureditev, ki določa prekrška, in zatrjevala, da je predpisana denarna kazen v neskladju s splošnim načelom sorazmernosti. Ustavno sodišče je njeno pobudo zavrglo z utemeljitvijo, da bo pravni interes za pobudo izkazovala šele, če bo spoznana za odgovorno za storitev prekrška. Pri tem je izrecno navedlo, da v primerih, v katerih lahko pobudnik namen, ki ga zasleduje s pobudo, zavaruje v posamičnem postopku pred pristojnim sodiščem in nato z ustavno pritožbo pred Ustavnim sodiščem, ne izkazuje pravnega interesa za pobudo.

5. Stališče, da sklicevanje pobudnika na udeležbo v postopku, v katerem naj bi bila uporabljena izpodbijana zakonska določba, ne zadošča za priznanje pravnega interesa, in da lahko pobudnik pravni interes za vložitev pobude izkazuje šele hkrati z vložitvijo ustavne pritožbe, če bo njegova tožba v postopku pred pristojnimi sodišči, na podlagi razlage izpodbijanih določb, za katero trdi, da je ustavno sporna, zavrnilo, je Ustavno sodišče ponovno potrdilo tudi v svojih novejših odločitvah.

Sklep št. U-I-325/05 z dne 27. 9. 2007 (Uradni list RS, št. 91/07) pomeni utrditev stališča Ustavnega sodišča, da se lahko v primerih, ko izpodbijani predpis ne učinkuje neposredno, pobuda vložiti šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt hkrati z ustavno pritožbo. Predpostavka za vložitev ustavne pritožbe in pobude v takšnih primerih je tudi pogoj izčrpanosti takšnih pravnih sredstev po vsebini, kar pomeni, da mora pobudnik trditve o domnevni neustavnosti ureditve, na podlagi katere temelji odločitev v njegovem primeru, uveljavljati že v postopku pred pristojnimi sodišči.

6. Navedeno stališče pobudnikom ne onemogoča dostopa do Ustavnega sodišča, temveč pomeni le njegovo odložitve na čas po izčrpanju pravnih sredstev pred pristojnimi sodišči, če ne bo pobudnik svojih pravic uspešno zavaroval že v teh postopkih. To stališče hkrati pristojnim sodiščem omogoča, da opravijo svojo vlogo, kot jim je zaupana po Ustavi in zakonih. Sodišča so v zadevah, v katerih odločajo o pravicah in obveznostih posameznikov ali pravnih oseb, prva poklicana, naj zakone in druge predpise razlagajo v skladu z ustaljenimi metodami razlage pravnih pravil. Ko Ustavno sodišče odloča o ustavnosti takšnih predpisov, mora imeti tudi zaradi kvalitetne in argumentirane ustavnosodne presoje na razpolago razlage, ki so jih že sprejela pristojna sodišča pri odločanju. Poleg tega bo lahko pobudnik svoje ugovore v zvezi z neustavnostjo predpisov naslovil že na sodišča, ki so pri odločanju vezana na Ustavo in zakon (125. člen Ustave). Skladno z 22. členom Ustave mora sodišče takšne ugovore strank bodisi argumentirano zavrniti, bodisi, če se z njimi strinja in gre za zakon, po 156. členu Ustave prekiniti postopek ter začeti postopek za oceno njegove ustavnosti pred Ustavnim sodiščem. V primerih, kot je obravnavani, v katerem je izpodbijan podzakonski predpis, imajo sodišča poleg možnosti vložitve zahteve na podlagi 125. člena Ustave tudi pooblastilo, da pri odločanju o pravicah in obveznostih sama izločijo nezakonite oziroma neustavne podzakonske predpise.

7. Glede na navedeno bosta lahko pobudnika Konrad Krašek in Robert Praček pravni interes za oceno ustavnosti izpodbijanega predpisa izkazovala šele po izčrpanju vseh pravnih sredstev v postopkih pred pristojnimi sodišči hkrati z vložitvijo ustavne pritožbe. Zato je Ustavno sodišče njuni pobudi zavrglo.

8. Pobudnik Robert Somensary je Ustavnemu sodišču sporočil, da je bil med postopkom pred Ustavnim sodiščem imenovan v naziv, v katerega bi moral biti po njegovem mnenju imenovan ob razporeditvi v skladu z novo sistemizacijo. Navedel je tudi, da je umaknil tožbo, ki jo je v zvezi s tem vložil na sodišče. Glede na to pravnega interesa ni izkazal. Upošteva pogoj predhodne izčrpanosti pravnih sredstev v postopku pred pristojnimi sodišči (točka 6 te obrazložitve) pa pobudnik pravnega interesa tudi ne more izkazati s sklicevanjem na 46. člen ZUstS. Zato je Ustavno sodišče zavrglo tudi njegovo pobudo.

C.

9. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Franc Grad, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Sklep je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj i.r.

OBČINE

BELTINCI

5028. Odlok o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina za geografsko območje Občine Beltinci

Na podlagi 6. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 in 127/06 – v nadaljevanju: ZGJS), 30. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 118/06 – v nadaljevanju: Energetski zakon) ter 16. člena Statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 46/00, 118/00, 67/01, 46/06) je Občinski svet Občine Beltinci dne 11. 10. 2007 na 7. redni seji sprejel

O D L O K

o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina za geografsko območje Občine Beltinci

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina odloka)

Ta Odlok ureja način izvajanja lokalne gospodarske javne službe (v nadaljevanju: javna služba):

– dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina (v nadaljevanju: dejavnost sistemskega operaterja).

2. člen

(definicije)

Izrazi v tem odloku imajo enak pomen, kot so definirani v predpisih, ki urejajo energetske dejavnosti ter varovanje okolja.

Za potrebe tega odloka se uporabljajo tudi naslednje definicije:

– Javna agencija Republike Slovenije za energijo: Agencija za energijo;

– dobavitelj zemeljskega plina: je izvajalec javne službe dobave tarifnim odjemalcem;

– sistemski operater: je izvajalec javne službe dejavnosti sistemskega operaterja;

– trošila: so naprave, ki so priključene na plinsko instalacijo in trošijo plin.

3. člen

(območje izvajanja javne službe)

Javna služba se izvaja na območju Občine Beltinci (v nadaljevanju: občina).

II. IZVAJANJE DEJAVNOSTI SISTEMSKEGA OPERATERJA

1. Opredelitev javne službe in izvajanje

4. člen

(opredelitev javne službe)

Gospodarska javna služba dejavnost sistemskega operaterja obsega:

– zanesljivo, varno in učinkovito distribucijo zemeljskega plina,

– obratovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja,

– zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti omrežja, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja,

– zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom s tem, da zagotavlja ustrezno zmožljivost in zanesljivost omrežja,

– nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja,

– zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operaterjem z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano,

– zagotavljanje potrebnih podatkov upravičenim odjemalcem, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja,

– napoved porabe zemeljskega plina z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

5. člen

(opredelitev izvajalca in čas trajanja izvajanja javne službe)

Dejavnost sistemskega operaterja izvaja pravna ali fizična oseba (v nadaljevanju: sistemski operater). Pravica izvajanja te službe se lahko deli največ za 35 let.

2. Javna pooblastila

6. člen

(javna pooblastila)

Sistemski operater ima pri izvajanju javne službe naslednja javna pooblastila:

– daje smernice in mnenja na prostorske akte skladno s predpisi o urejanju prostora,

– določa projektne pogoje pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja,

– izdaja sistemsko obratovalna navodila,

– izdaja splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja,

– daje soglasje k projektnim rešitvam skladno s predpisi o graditvi objektov za posege in projektnimi pogoji, ki se nanašajo ali imajo vpliv na omrežje, s katerim upravlja sistemski operater.

3. Financiranje javne službe

7. člen

(omrežnina)

Vse naloge in dejavnosti, ki predstavljajo javno službo sistemskega operaterja, se financirajo iz omrežnine, ki jo plačujejo uporabniki omrežja sistemskemu operaterju.

Višino omrežnine določi sistemski operater v skladu z akti, ki jih na podlagi Energetskega zakona izda Agencija za energijo. Pred objavo omrežnine v Uradnem listu Republike Slovenije mora pridobiti soglasje Agencije za energijo.

Sistemski operater zaračunava uporabnikom omrežnino, v skladu z Energetskim zakonom, aktom, ki ureja določitev metodologije za določitev obračunavanje omrežnine in kriterijev za ugotavljanje upravičenih stroškov za distribucijsko omrežje zemeljskega plina in drugimi predpisi.

8. člen

(drugi prihodki sistemskega operaterja)

Sistemski operater pridobiva prihodke tudi od priključitev in ostalih prihodkov, ki izvirajo iz opravljanja dejavnosti sistemskega operaterja.

4. Obveznosti sistemskega operaterja

9. člen

(pregled zmožljivosti)

Sistemski operater vsaki dve (2) leti pripravi in objavi pregled, ki vsebuje:

– manjkajoče proizvodne in transportne zmožljivosti,

– potrebe po medsebojni povezavi z drugimi omrežji,

– napoved porabe zemeljskega plina za naslednjih 5 (pet) let.

10. člen

(sistemska obratovalna navodila)

Sistemski operater izda oziroma uskladi v roku 6 mesecev po objavi tega odloka sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (v nadaljevanju: sistemska obratovalna navodila), ki urejajo obratovanje in način vodenja distribucijskega omrežja zemeljskega plina.

Sistemska obratovalna navodila predvsem obsegajo:

- tehnične in druge pogoje za obratovanje omrežij z namenom zanesljive in kvalitetne oskrbe z zemeljskim plinom,
- način zagotavljanja sistemskih storitev,
- postopke za obratovanja distribucijskih omrežij v kritičnih stanjih,
- tehnične in druge pogoje za priključitev na distribucijsko omrežje;
- tehnične pogoje za medsebojne priključitve in delovanja omrežij različnih sistemskih operaterjev.

Pred objavo sistemske obratovalne navodil mora sistemski operater pridobiti soglasje Agencije za energijo.

Sistemski operater mora sistemska obratovalna navodila objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in na način, kot to določajo občinski predpisi.

11. člen

(splošni pogoji)

Splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja (v nadaljevanju: splošni pogoji) pripravi in sprejme oziroma uskladi v 6 mesecih po objavi tega odloka po javnem pooblastilu sistemski operater v skladu z metodologijo, ki jo določi Agencija za energijo. Pred objavo splošnih pogojev je potrebno pridobiti soglasje Agencije za energijo.

Sistemski operater mora splošne pogoje objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in na način, kot to določajo občinski predpisi.

Splošni pogoji morajo obsegati tudi:

- ukrepe varstva potrošnikov, ki se nanašajo na vsebino pogodbe med izvajalcem in odjemalcem;
- zagotavljanje ustreznega vnaprejšnjega opozorila o spremembah pogodbe in podatkov o tarifi in cenah;
- pravico odjemalca do zamenjave dobavitelja brez plačila stroškov;
- postopke odločanja o pritožbah odjemalcev;
- razloge za ustavitev distribucije zemeljskega plina iz razlogov, navedenih v šesti alineji prvega odstavka 76. člena Energetskega zakona;
- postopek in pogoje dostopa do distribucijskega omrežja;
- postopek in pogoje priključitve na distribucijsko omrežje.

12. člen

(program ukrepov)

Sistemski operater mora vzpostaviti program ukrepov za doseganje ciljev iz 31.b člena Energetskega zakona ter spremljati njihovo izvajanje. O programu in izvajanju mora letno poročati Agenciji za energijo in poročilo objaviti.

13. člen

(informiranje odjemalcev)

Sistemski operater mora najmanj enkrat letno informirati na svoji spletni strani odjemalce o gibanjih in značilnostih porabe zemeljskega plina na distribucijskem omrežju, kjer sistemski operater opravlja javno službo.

14. člen

(kataster omrežja in infrastrukture)

Sistemski operater je dolžan voditi kataster omrežij in infrastrukture, ki jih upravlja, vključno z zbirko podatkov o odjemalcih, o uporabnikih in trošilih in oboje posredovati občini, kolikor to občina zahteva.

5. Distribucijsko omrežje

15. člen

(definicija distribucijskega omrežja)

Distribucijsko omrežje je omrežje plinovodov, ki so funkcionalno zgrajeni na zaključenem geografskem območju, določenim s strani občine kot območja izvajanja gospodarske javne službe dejavnosti sistemkega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina, po katerem se izvaja distribucija zemeljskega plina do končnih uporabnikov.

Distribucijsko omrežje poteka od prevzemnih mest do predajnih mest uporabnikom, kot to določajo sistemska obratovalna navodila.

16. člen

(priključitev na distribucijsko omrežje)

Sistemski operater mora na primeren način, skladno s predpisi o graditvi objektov, obvestiti potencialne uporabnike o možnosti priključitve na distribucijsko omrežje.

Priključitev na distribucijsko omrežje se opravi na način in pod pogoji, določenimi z Energetskim zakonom, s tem odlokom, splošnimi pogoji za dobavo in odjem plina in sistemskimi obratovalnimi navodili.

Priključitev uporabnika na omrežje lahko izvede le sistemski operater.

17. člen

(vloga za priključitev)

Sistemski operater mora na podlagi popolne pisne vloge izdati odločbo o soglasju za priključitev uporabnika na distribucijsko omrežje zemeljskega plina v roku, določenem s prepisi, ki urejajo splošni upravni postopek. Pogoji za izdajo soglasja ter za zavrnitev izdaje soglasja za priključitev so določeni v splošnih pogojih.

O pritožbi zoper izdajo odločbe odloča Agencija za energijo.

18. člen

(pogodba o priključitvi)

Po dokončnosti odločbe o soglasju je dolžan sistemski operater priključiti uporabnika omrežja na distribucijsko omrežje, če priključek izpolnjuje tehnične in druge pogoje, določene s sistemskimi obratovalnimi navodili in splošnimi pogoji.

Pred priključitvijo skleneta sistemski operater in uporabnik omrežja pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s plačilom priključka, njegovo izvedbo, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom, vzdrževanjem priključka in druga medsebojna razmerja, ki zadevajo priključek in priključitev.

19. člen

(stroški priključitve na distribucijsko omrežje)

Uporabnik nosi nesorazmerne stroške priključitve.

Če ni v pogodbi o priključitvi drugače določeno, postane sistemski operater lastnik priključnega plinovoda in ga mora vzdrževati v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili.

20. člen

(pogodba o dostopu)

Sistemski operater in uporabnik skleneta pogodbo o dostopu do distribucijskega omrežja, skladno z Energetskim zakonom,

sistemskimi obratovalnimi navodili in splošnimi pogoji, v kateri se dogovorita o uporabi distribucijskega omrežja za odjem ali oddajo dogovorjene količine plina ob dogovorjenem času.

S pogodbo o dostopu pridobi upravičenec do dostopa za določen čas zagotovljen dostop do distribucijskega omrežja za določeno zmogljivost in smer prenosa.

Uporaba dostopa do distribucijskega omrežja je odvisna od obstoječih zmogljivosti dostopa do distribucijskega omrežja, predvsem glede rekonstrukcij ali dograditev obstoječega priključka ali odjemnega mesta.

21. člen

(vzdrževanje in gradnja distribucijskega omrežja)

Sistemski operater je dolžan vzdrževati in graditi distribucijsko omrežje s katerim izjava javno službo tako, da ves čas ohranja njegovo nezmanjšano funkcionalnost, obratovno usposobljenost in varnost delovanja, v skladu z obveznostmi, določenimi v koncesijski pogodbi ter pod pogojem, da mu višina omrežnine to omogoča.

III. OSTALE DODOLOČBE ZA IZVAJANJE JAVNE SLUŽBE

1. Organizacijska zasnova izvajanja javne službe

22. člen

(oblika izvajanja lokalne gospodarske javne službe)

Javna služba se lahko opravlja v vseh organizacijskih oblikah, predvidenih v zakonu, ki ureja gospodarske javne službe.

Praviloma se za izvajanje javne službe podeli koncesija. V koncesijskem aktu ali koncesijski pogodbi se določi tudi naslednje:

– da mora sistemski operater, pod pogoji, določenimi v koncesijski pogodbi ali koncesijskem aktu, zgraditi distribucijsko omrežje ter objekte in naprave, ki so potrebni za delovanje distribucijskega omrežja;

– da pri gradnji distribucijskega omrežja, objektov in naprav občina lahko sodeluje kot soinvestitor pri gradnji distribucijskega omrežja;

– da ostane infrastruktura (distribucijsko omrežje, objekti in naprave) v lasti koncesionarja ali občine oziroma se prenese na občino ob prenehanju koncesijskega razmerja;

– dolžnost koncesionarja, da odčitava števec porabe plina

– dolžnost organizacije vzdrževanja, zamenjav in umerjanja plinomerov.

Izvajalec pridobi izključno pravico izvajanja javne službe na območju, določenem v 3. členu tega odloka. Na podlagi te izključne pravice ima sistemski operater pravico in dolžnost priključiti na distribucijsko omrežje vsakega uporabnika oziroma odjemalca, ki izpolnjuje vse pogoje za priključitev na distribucijsko omrežje, določenimi s predpisi in splošnimi akti, razen v primeru premajhne zmogljivosti distribucijskega omrežja.

23. člen

(postopek izbire izvajalca)

Izbira izvajalca javne službe se opravi v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe, koncesije gradenj oziroma koncesije storitev, z upoštevanjem nacionalnega energetskega programa ter lokalnega energetskega koncepta, kolikor ga občina sprejme.

24. člen

(upravljavski in organizacijski ukrepi)

Sistemski operater mora zagotoviti izvajanje upravljavskih in organizacijskih ukrepov iz 31.b člena Energetskega zakona, razen v primeru, če ima sistemski operater manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

25. člen

(obveznost priključitve na distribucijsko omrežje in uporaba zemeljskega plina)

Obveznost priključitve na distribucijsko omrežje ali uporaba plina se lahko določi z občinskimi predpisi, sprejetimi z namenom varovanja okolja, zaradi gostote naselitve ali drugih okoljskih pogojev.

2. Pravice in obveznosti uporabnikov javne službe

26. člen

(pravice in obveznosti uporabnikov javne službe)

Uporabnik mora imeti z izvajalcem javne službe sklenjeno pogodbo o dostopu do distribucijskega omrežja.

3. Nadzor nad opravljanjem javnih služb

27. člen

(nadzor nad izvajanjem službe)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo s predpisi določeni organi.

IV. PREHODNE DOLOČBE

28. člen

(obveznosti izvajalca javne službe po 1. 7. 2007)

Z dnem 1. 7. 2007 mora izvajalec dejavnosti sistemskega operaterja zagotoviti, da se dejavnost sistemskega operaterja distribucije zemeljskega plina opravlja v samostojnih pravnih osebah, razen če ima sistemski operater manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

29. člen

(sprememba predpisov)

Izvajalec, ki je postal izvajalec na podlagi predpisov pred sprejemom Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-A; Uradni list RS, št. 51/04), z aneksom k obstoječi koncesijski pogodbi ali z novo koncesijsko pogodbo uredi področja, ki jih predpisi, ki so bili sprejeti po podpisu koncesijske pogodbe, urejajo na novo. Uskladitev obstoječe koncesijske pogodbe ne pomeni sklenitve nove koncesijske pogodbe.

Pri spremembi obstoječe koncesijske pogodbe oziroma sklenitvi nove koncesijske pogodbe se lahko koncesijska pogodba podaljša tako, da od podpisa koncesijske pogodbe, ki velja na dan objave tega odloka, ne traja več kot 35 let, vendar se trajanje koncesije ne sme podaljšati za več kot polovico roka koncesije pred spremembo pogodbe.

V. KONČNE DOLOČBE

30. člen

(prenehanje veljavnosti odloka)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o podelitvi koncesije za plinifikacijo v Občini Beltinci (Uradni list RS, št. 32/97).

31. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-01/07-105/IV
Beltinci, dne 11. oktobra 2007

Župan
Občine Beltinci
Milan Kerman l.r.

5029. Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB), in 16. člena Statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 46/00, 67/01, 11/03, 46/06) je Občinski svet Občine Beltinci na 7. redni seji dne 11. 10. 2007 sprejel

PRAVILNIK
o dodeljevanju državnih pomoči na področju ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa področje uporabe, namene, cilje, pogoje ter vrste državnih pomoči za dodelitev proračunskih sredstev, kot je opredeljeno v Prilogi 1 k Uredbi ES št. 70/2001 z dne 12. januar 2001 o uporabi členov 87 in 88 pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13. 1. 2001, str. 33 z vsemi spremembami; nadaljevanju: Priloga 1) v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/01 (UL L št. 358 z dne 16. 12. 2006, str. 3–21, v nadaljevanju: Uredba za skupinske izjeme) in z Uredbo Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, str. 5–10) za naložbe v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetijah.

2. člen

(način zagotavljanja sredstev)

Sredstva za državne pomoči za razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci (v nadaljevanju: občina) se zagotavljajo v proračunu občine.

3. člen

(oblike pomoči)

Državne pomoči po tem pravilniku se dodeljujejo kot nepovratna sredstva v določeni višini za posamezne namene v obliki dotacij in v obliki subvencioniranih storitev.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

»pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 87 (1) Pogodbe;

»kmetijski proizvodi« pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I Pogodbe ES, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zajetih v Uredbi Sveta (ES) št. 104/2000; proizvodi, ki se uvrščajo pod oznake KN 4502, 4503 in 4504 (plustasti izdelki); proizvodi, ki posnemajo ali nadomeščajo mleko in mlečne proizvode, kakor je navedeno v členu 3(2) Uredbe Sveta EGS št. 1898/87;

»predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

»trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali kateregakoli drugega načina dajanja v promet razen prve

prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

»bruto intenzivnost pomoči« pomeni znesek pomoči, izražen kot odstotek stroškov, za katere je upravičenec upravičen do pomoči. Vsi uporabljeni zneski so zneski pred odbitkom neposrednih davkov;

»kakovosten proizvod« pomeni proizvod, ki izpolnjuje merila, določena v skladu s členom 32 Uredbe (ES) št. 1698/2005;

»slabe vremenske razmere, ki jih lahko izenačimo z naravnimi nesrečami« pomeni vremenske pojave, kot so zmrzal, toča, led, dež ali suša, ki uničijo več kot 30% običajne letne proizvodnje določenega kmeta, dosežene v predhodnem triletnem obdobju, ali triletnega povprečja, osnovanega na predhodnem petletnem obdobju, brez najvišjih in najnižjih vnosov;

»območja z omejenimi možnostmi« pomeni območja, kakor so jih države članice opredelile na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 1257/1999;

»podjetja v težavah« pomeni kmetijsko gospodarstvo ali malo in srednje veliko podjetje v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (2004/C 244/02);

»kmetijsko gospodarstvo« pomeni kmetijsko gospodarstvo, ki izpolnjuje pogoje in merila za majhno in srednje veliko podjetje kot je navedeno v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 70/2001 z dne 12. 1. 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13. 1. 2001, str. 33) z vsemi spremembami.

5. člen

(vrste pomoči in ukrepov)

Državne pomoči usklajene s pravili za dodeljevanje državnih pomoči obsegajo pomoči na podlagi Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L št. 358 z dne 16. 12. 2006, št. 3–21), ki se dodeljujejo za naslednje namene:

– naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo,

– varstvo tradicionalne krajine in stavb,

– pomoč za plačilo zavarovalnih premij,

– pomoč za arondacijo (zaokrožitev) zemljišč,

– pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov,

– zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju.

Državne pomoči na podlagi Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, št. 5–10), ki se dodeljujejo za namene:

– naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov, dopolnilno in nekmetijsko dejavnost,

– promocija in trženje proizvodov in storitev,

– izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja.

6. člen

Državne pomoči in državne pomoči de minimis po tem pravilniku se lahko dodelijo pod pogojem, da upravičenec pisno izjavi, da za isti namen ni prejel sredstev iz javnih virov (državnih, občinskih in mednarodnih virov) oziroma, koliko teh sredstev je iz teh virov že pridobil. Upravičenec mora prejeta sredstva iz državnih pomoči in pomoči de minimis voditi ločeno.

Pomoč se lahko dodeli le kmetijskemu gospodarstvu, ki ni podjetje v težavah.

II. POMOČI PO UREDBI ZA SKUPINSKE IZJEME

7. člen

Najvišji znesek dodeljene pomoči posameznemu kmetijskemu gospodarstvu za ukrep naložbe v kmetijska gospodarstva ne sme preseči 400.000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let ali 500.000 EUR, če je kmetijsko gospodarstvo na območju z omejenimi možnostmi, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

8. člen

Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo

(4. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Cilji ukrepa:

- zmanjšanje proizvodnih stroškov,
- izboljšanje in preusmeritev proizvodnje,
- izboljšanje kakovosti,
- ohranjanje in izboljšanje naravnega okolja ali izboljšanje higienskih razmer ali standardov za dobro počutje živali.

2. Upravičenci do pomoči:

- nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo kmetijska zemljišča v lasti ali zakupu na območju Občine Beltinci,
- kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo kriterije za majhna in srednje velika podjetja, kot je opredeljeno v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 70/2001, ki so vpisana v register kmetijskih gospodarstev ter imajo v lasti ali zakupu kmetijska zemljišča, ki ležijo na območju Občine Beltinci.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 50% upravičenih stroškov naložb na območjih z omejenimi možnostmi,
- do 40% upravičenih stroškov naložb na drugih območjih.

4. Pomoč za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo se lahko dodeli za:

4.1 posodabljanje kmetij,

4.2 urejanje pašnikov,

4.3 urejanje kmetijskih zemljišč.

4.1. Posodabljanje kmetij

Pomoč se lahko dodeli za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih s sedežem na območju občine.

Upravičeni stroški so:

- stroški izdelave projektne dokumentacije za novogradnjo in adaptacijo hlevov in gospodarskih poslopij na kmetiji,
- stroški materiala za gradnjo/adaptacijo hlevov, gospodarskih poslopij in pomožnih objektov (gnojne jame, gnojišča seniki, silosi itd. ...) na kmetiji ter ureditev izpustov; gnojne jame in gnojišča za namene izpolnjevanja standarda Nitratna direktiva niso upravičene do sofinanciranja.
- stroški obnove fasad na kmetijskih gospodarstvih primarne proizvodnje (hlevi, gospodarska poslopja, skladišča oziroma nestanovanjski objekti),
- stroški nakupa kmetijske mehanizacije (škropilnice, pršilniki, okopalniki, zgrabljalniki itd. ...),
- stroški opreme, vključno z računalniškimi programi (mlekovodi itd. ...),
- stroški nakupa rastlinjaka, montaže ter opreme v rastlinjaku,
- stroški nakupa in postavitve mrež proti toči,
- stroški ureditve trajnega nasada: stroški priprave izvedbenega načrta za zasaditev novega trajnega nasada (sadovnjak), stroški priprave zemljišča, nakup opore, nakup mreže za ograjo in nakup večletnega sadilnega materiala,
- stroški obresti za kredite za naložbe na kmetijskem gospodarstvu.

Pogoji za pridobitev:

- ustrezno dovoljenje/projektna dokumentacija za izvedbo naložbe,
- predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za projektno dokumentacijo, za katere se uveljavlja pomoč,

– kreditna pogodba, izračun obresti, potrdilo o plačilu obresti, poslovni načrt,

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,

– drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

4.2. Urejanje pašnikov

Pomoč se lahko dodeli za namen ureditve pašnih površin na območju občine.

Upravičeni stroški:

- stroški izdelave načrta/projektne dokumentacije za ureditev pašnika,
- stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov z ograjo,
- stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino.

Pogoji za pridobitev:

- načrt postavitve pašnika,
- predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za projektno dokumentacijo, za katere se uveljavlja pomoč,
- dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,
- drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

4.3. Urejanje kmetijskih zemljišč

Pomoč se lahko dodeli za namen urejanja kmetijskih zemljišč.

Upravičeni stroški:

- stroški agromelioracij: stroški investicijskega programa in izvedbe agromelioracijskih del (odstranjevanje zarasti, ravnanja zemljišča, nasipanja, strojne storitve),

Pogoji za pridobitev:

- ustrezna dokumentacija za izvedbo naložbe,
- predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za investicijski program, za katere se uveljavlja pomoč,
- dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,
- drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

Za ukrepe iz Uredbe (ES) št. 1857/2006 se pomoči ne sofinancirajo za izvedene aktivnosti.

9. člen

Varstvo tradicionalne krajine in stavb

(5. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Pomoč se lahko dodeli za naložbe namenjene ohranjanju značilnosti neproizvodne dediščine, ki se nahaja na kmetijskem gospodarstvu (npr. arheološke ali zgodovinske znamenitosti), za varstvo kulturne dediščine proizvodnih sredstev na kmetijskem gospodarstvu, če naložba ne povzroči povečanja proizvodnje zmogljivosti kmetijskega gospodarstva.

1. Cilj pomoči:

Ohranjanje značilnosti kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih.

2. Upravičenci do pomoči:

- nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev, objekt-tradicionalna stavba ali proizvodna sredstva, ki so vpisana v register kulturne dediščine pa ležijo na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 60% ali do 75% upravičenih stroškov na območjih z omejenimi možnostmi pri naložbah za ohranjanje kulturne dediščine proizvodnih sredstev na kmetijah (kmetijska poslopja; kašče, kozolci, skedenj, svinjak, čebelnjak, itd.), če naložba ne povzroči povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije,
- do 100% upravičenih stroškov za naložbe namenjene za ohranjanje neproizvodne dediščine in se nahajajo na kmetijskih gospodarstvih (arheološke ali zgodovinske znamenitosti),

– do 100% dodatne pomoči za pokritje dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah.

4. Upravičeni stroški:

- stroški izdelave dokumentacije,
- stroški za nabavo materiala za obnovo,
- stroški za izvajanje del.

5. Pogoji za pridobitev:

– objekt (tradicionalna stavba) ali proizvodna sredstva morajo biti vpisana v register kulturne dediščine (RKD), ki ga vodi ministrstvo pristojno za področje kulture,

– ustrezna dokumentacija za izvedbo obnove oziroma naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za projektno dokumentacijo, za katere se uveljavlja pomoč.

10. člen

Pomoč za plačilo zavarovalnih premij

(12. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Cilj pomoči:

Zniževanje stroškov izgub posevkov in plodov zaradi posledic neugodnih vremenskih razmer in zniževanje stroškov izgub zaradi bolezni živali.

2. Upravičenci do pomoči:

– so nosilci kmetijskih gospodarstev s stalnim prebivališčem v občini, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev,

– v imenu upravičencev lahko sofinancirani del premije uveljavljajo zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v dotični zavarovalni vrsti in pri katerih imajo upravičenci sklenjena zavarovanja za kmetijsko dejavnost.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– višina sofinanciranja zavarovalne premije skupaj z deležem, ki ga sofinancira država ne sme presegati 50% upravičenih stroškov obračunane zavarovalne premije,

– višina pomoči občine je razlika med višino sofinanciranja zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50% opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanje živali za primer bolezni.

4. Upravičeni stroški:

– sofinanciranje zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov pred naravnimi nesrečami oziroma za kritje izgub, ki jih povzročajo neugodne vremenske razmere,

– sofinanciranje zavarovalne premije za zavarovanje živali zaradi bolezni.

5. Pogoji za pridobitev:

– sklenjena zavarovalna polica,

– zahtevek zavarovalnice za plačilo sofinanciranega dela zavarovalne premije s priloženim seznamom upravičencev na podlagi predhodno sklenjene pogodbe o poslovnem sodelovanju z občino,

– upoštevanje nacionalne uredbe o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

11. člen

Pomoč za arondacijo (zaokrožitev) zemljišč

(13. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Cilj pomoči:

Zaokrožitev kmetijskih zemljišč za smotrnejšo obdelavo kmetijskih površin.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo kmetijske površine na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški pravnih in upravnih postopkov pri medsebojni menjavi (zaokrožitvi) kmetijskih zemljišč.

5. Pogoji za pridobitev, potem, ko je vloga predhodno odobrena:

- dokazila o upravičenosti arondacije,
- dokazila o izvedbi arondacije,
- dokazila o plačilu stroškov.

12. člen

Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov

(14. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Cilj pomoči:

Izboljšanje in preusmeritev kmetijske proizvodnje, izboljšanje kakovosti in konkurenčnosti v kmetijstvu.

2. Upravičenci do pomoči:

– pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnosti za spodbujanje kakovosti kmetijskih proizvodov ter zagotavljajo, da je pomoč dostopna vsem kmetijskim gospodarstvom na ustreznem območju na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Kolikor opravljajo te storitve skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije, članstvo v takih skupinah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve,

– izvajalci pomoči za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov po tem pravilniku so organizacije, ki so registrirane za to dejavnost. občina z izvajalci sklene pogodbo o poslovnem sodelovanju.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– pomoč se dodeli do 100% stroškov v obliki subencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

4. Upravičeni stroški:

– stroški tržne raziskave, zasnove in oblikovanja proizvoda, vključno s pomočjo za pripravo vlog za priznanje geografskih označb in označb porekla ali potrdil o posebni naravi proizvoda skladno z ustreznimi uredbami Skupnosti,

– stroški uvedbe sistemov zagotavljanja kakovosti, sistemov sledljivosti, sistemov za zagotavljanje upoštevanja pristnosti in tržnih normativov ali programov presoje vplivov na okolje za primarno proizvodnjo,

– stroški usposabljanja za uporabo programov in sistemov,

– stroški, ki jih zaračunavajo priznani certifikacijski organi za prvo potrditev sistemov zagotavljanja kakovosti in podobnih sistemov.

5. Pogoji za pridobitev potem, ko je vloga predhodno odobrena:

- dokazila o izvedbi storitve,
- dokazila o plačilu stroškov.

13. člen

Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju

(15. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Cilj pomoči je zagotavljanje ter boljši dostop do informacij s področja kmetijstva.

V okviru zagotavljanja tehnične podpore v kmetijskem sektorju se lahko izvajajo državne pomoči:

1.1 na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu,

1.2 na področju svetovalnih storitev, ki jih opravijo tretje osebe,

1.3 na področju organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih,

1.4 za publikacije, kataloge, spletišča.

2. Upravičenci do pomoči:

– izvajalci tehnične podpore po tem pravilniku in upravičenci do sredstev za izvajanje so fizične in pravne osebe, ki izvajajo dejavnosti tehnične podpore in so za to ustrezno registrirani ter zagotavljajo, da je pomoč dostopna vsem kmetij-

skim gospodarstvom na območju občine na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Kolikor opravljajo te storitve skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve. Občina z izvajalci sklene pogodbo, v kateri se opredeli izvedba ukrepa.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– pomoč se dodeli do 100% stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

4. Upravičeni stroški:

– stroški na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu za organiziranje in izvedbo programov za usposabljanje,

– stroški na področju svetovalnih storitev, ki ne spadajo med trajne ali občasne dejavnosti niti niso v zvezi z običajnimi operativnimi stroški kmetijskega gospodarstva in jih opravijo tretje osebe,

– stroški na področju organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih za udeležbo nosilcev kmetijskih gospodarstev in njihovih družinskih članov, potne stroške za organiziran prevoz, stroške strokovnih publikacij razdeljenih kmetijskim gospodarstvom iz občine, najemnin razstavnih prostorov za kmetijska gospodarstva iz občine, simboličnih nagrad, podeljenih na tekmovanjih, do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca, ki ima stalno bivališče v občini,

– stroški na področju publikacij, katalogov in spletišč za pripravo in izdelavo le-teh, pod pogojem, da te publikacije predstavljajo dejansko podatke o proizvajalcih iz dane regije ali proizvajalce danega proizvoda, če so informacije in predstavitve nevtralne in imajo zadevni proizvajalci enake možnosti, da so predstavljeni v publikaciji.

5. Pogoji za pridobitev, ko je vloga predhodno odobrena:

- dokazila / dokumentacija izvedbe tehnične podpore,
- dokazila o plačilu stroškov.

14. člen

Kumulacija

(19. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Najvišji zneski pomoči, določeni v členih 8–13 tega pravilnika, se uporabljajo ne glede nato, ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz državnih ali lokalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev Skupnosti.

V zvezi z istimi upravičenimi stroški se pomoč sme kumulirati z drugo državno pomočjo le do višine največje dovoljene intenzivnosti pomoči, določene z uredbo komisije (ES) št. 1857/2006. Največja dovoljena intenzivnost pomoči določena s citirano uredbo se ne sme preseči, če se za posamezni ukrep pridobijo sredstva državnega, EU in lokalnega vira.

V zvezi z istimi upravičenimi stroški se pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006, ne sme kumulirati z drugo državno pomočjo po členu 87 (1) Pogodbe ali s finančnimi prispevki držav članic, vključno s tistimi iz drugega pododstavka člena 88 (1) Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali s finančnimi sredstvi Skupnosti v zvezi z nekaterimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena največja dovoljena intenzivnost pomoči, določena z Uredbo komisije (ES) št. 1857/2006.

Pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006 se ne sme kumulirati s podporo de minimis v smislu Uredbe (ES) številka 1860/2004 glede na iste upravičene odhodke ali naložbeni projekt, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči, določena v Uredbi (ES) št. 1857/2006 in v tem pravilniku.

III. DRŽAVNE POMOČI – *de minimis*

15. člen

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

Upravičenci do dodelitve državne pomoči po pravilu *de minimis* so nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi

družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno dejavnostjo, pridelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov ter z nekmetijsko dejavnostjo na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev ter ima sedež in površine na območju občine.

16. člen

Skupna pomoč *de minimis* dodeljena kateremu koli upravičencu ne sme presegati 200.000 EUR bruto v katerem koli obdobju treh proračunskih let, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

Zgornja meja pomoči se izrazi v denarni dotaciji. Dodeljena pomoč predstavlja bruto znesek pomoči, tj. pred odbitkom davka ali drugih dajatev.

17. člen

Naložbe v pridelavo in trženje kmetijskih proizvodov, dopolnilno in nekmetijsko dejavnost

1. Cilj pomoči:

Diverzifikacija kmetijskih gospodarstev s širjenjem dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter pridelavo kmetijskih proizvodov na kmetijskih gospodarstvih.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, pridelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški izdelave projektne dokumentacije za naložbo v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti, pridelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški nakupa opreme in naprav za dopolnilne in nekmetijske dejavnosti, pridelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški materiala za gradnjo ali obnovo objekta za dopolnilne in nekmetijske dejavnosti, pridelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški obresti kreditov za naložbe v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti, pridelavo in trženje na kmetijskih gospodarstvih.

5. Pogoji za pridobitev sredstev:

– potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti ali je v postopku registracije,

- poslovni načrt,

- projektna dokumentacija naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč,

– kreditna pogodba, izračun obresti, potrdilo o plačilu obresti.

18. člen

Promocija in trženje proizvodov in storitev

1. Cilj pomoči:

Povečanje prepoznavnosti storitev in proizvodov s kmetijskih gospodarstev, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, pridelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški promocije in trženja (sejmi, katalogi, zloženke, razstave, raziskave, svetovalne storitve ...).

5. Pogoji za pridobitev sredstev:
- potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti ali so v postopku registracije,
 - predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč.

19. člen

Izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja

1. Cilj pomoči:

Doseganje višje ravni strokovne izobraženosti in usposobljenosti kmetov in njihovih družinskih članov s področja dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški kotizacije in šolnin za tečaje, seminarje, predavanja in strokovne ekskurzije povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški prevoza in stroški vstopnin za strokovne ogledne povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški strokovnih gradiv, pomembnih za izobraževanje in usposabljanje povezano z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški udeležbe na sejnih, povezanih z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov.

5. Pogoji za pridobitev sredstev:

- potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti ali so v postopku registracije,
- program izobraževanja oziroma usposabljanja povezanega z dopolnilnimi, nekmetijskimi dejavnostmi, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov,
- račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč.

20. člen

Kumulacija – de minimis

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

Skupaj s pomočjo de minimis se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega v Uredbi o skupinskih izjemah ali v odločbi, ki jo je sprejela Komisija.

V. NAČIN DODELJEVANJA DRŽAVNIH POMOČI

21. člen

(javni razpis)

Državne pomoči se dodeljujejo upravičencem na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa, objavljenega na krajevno običajen način, skladno s pogoji in po postopku, določenem v veljavnih predpisih.

V vsakokratnem javnem razpisu se določijo višina razpoložljivih sredstev, ukrepi, upravičeni stroški, in višina dodeljene pomoči za posamezen ukrep državne pomoči.

Letni program ukrepov z višino razpoložljivih sredstev za posamezne ukrepe, določene v odloku o proračunu občine za tekoče leto na predlog Odbora za kmetijstvo in prehrano sprejme občinski svet občine.

Obenem se v javnem razpisu določena merila in kriteriji za dodeljevanje državnih pomoči in državnih pomoči de minimis ter najnižji oziroma najvišji zneski dodeljene pomoči.

22. člen

(postopek dodelitve sredstev)

Postopek za dodelitev sredstev vodi komisija, ki jo imenuje župan.

Vse strokovne in administrativno tehnične naloge za komisijo opravlja pristojna služba občinske uprave.

Upravičencem se sredstva iz proračuna občine izplačajo na podlagi zahtevka posameznega upravičenca.

Medsebojne obveznosti med upravičencem pomoči in občino se uredijo s pogodbo.

Kontrolo nad izvajanjem pogodb opravlja pristojna služba občinske uprave.

23. člen

(nadzor in sankcije)

V primeru, da se ugotovi, da sredstva niso bila porabljena za namen, za katerega so bila dodeljena, ali so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov ali je prejemnik prekršil druga določila pogodbe, je občina na predlog pristojne službe občinske uprave upravičena zahtevati vračilo dodeljenih sredstev s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi za obdobje od dneva nakazila dalje. Prejemnik v tem primeru izgubi tudi pravico do pridobitve drugih sredstev po tem pravilniku za naslednji dve leti.

VI. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci (Uradni list RS, št. 105/03, 54/04, 47/05, 82/06).

26. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za programsko obdobje razvoja podeželja od 2007 do 2013.

Št. 032-01/07-107/IV

Beltinci, dne 11. oktobra 2007

Župan
Občine Beltinci
Milan Kerman l.r.

5030. Sklep o povišanju normativa števila otrok v oddelkih javnega vrtca v Občini Beltinci

Na podlagi 17. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96, 11/03, 72/05), 34. člena Pravilnika o normativih in kadrovske pogojih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje (Uradni list RS, št. 75/05, 82/05) in 16. člena Statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 46/00, 118/00, 67/01, 11/03 in 46/06) je Občinski svet Občine Beltinci na 7. redni seji dne 11. 10. 2007 sprejel

S K L E P**o povišanju normativa števila otrok v oddelkih javnega vrtca v Občini Beltinci**

1. člen

Število otrok v oddelkih prvega starostnega obdobja 1–3 let lahko presega normativ za 2 otroka. Najvišje število otrok je 14.

Število otrok v oddelkih drugega starostnega obdobja 3–6 let lahko presega normativ za 2 otroke. Najvišje število otrok je 24.

Število otrok v kombiniranih oddelkih lahko presega normativ za 2 otroke. Najvišje število otrok je 19.

2. člen

Prvi člen se uporablja glede na razmere in položaj dejavnosti predšolske vzgoje v lokalni skupnosti. Občina ustanoviteljica vrtca bo na podlagi 10. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo v odobrenih oddelkih zagotavljala finančna sredstva v višini cene programa brez živil za število otrok, ki predstavlja razliko med dejanskim in normativnim številom otrok v oddelku.

3. člen

Ta sklep začne veljati takoj, objavi pa se v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-01/07-114/IV
Beltinci, dne 11. oktobra 2007

Župan
Občine Beltinci
Milan Kerman l.r.

5031. Sklep o prenehanju mandata članice Občinskega sveta Občine Beltinci

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB1; Uradni list RS, št. 100/05), 16. člena Statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 46/00, 118/00, 67/01, 11/03 in 46/06) je Občinski svet Občine Beltinci na 7. redni seji dne 11. 10. 2007 sprejel

S K L E P

o prenehanju mandata članice Občinskega sveta Občine Beltinci

Članici Občinskega sveta Občine Beltinci – predstavnici romske skupnosti Danieli Horvat, roj. 3. 6. 1984 iz Dokležovja, Murska ul. 24 z dnem sprejetja tega ugotovitenega sklepa predčasno preneha mandat v občinskem svetu zaradi tega, ker je za to nastal razlog iz 22. člena Statuta Občine Beltinci – pisna odstopna izjava imenovane članice.

S prenehanjem mandata imenovane občinske svetnice, v skladu z določili 14. člena Statuta Občine Beltinci tudi preneha članstvo v vseh občinskih organih in delovnih telesih občinskega sveta, v katere je bila imenovana kot predstavnica občinskega sveta.

Št. 032-01/07-110/IV
Beltinci, dne 11. oktobra 2007

Župan
Občine Beltinci
Milan Kerman l.r.

5032. Razpis nadomestnih volitev enega člana Občinskega sveta Občine Beltinci – predstavnika romske skupnosti

Na podlagi 32. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 - ZLV UPB2 in 70/06 – odločba US) ter Sklepa Občinskega sveta Občine Beltinci št. 032-01/07-110/IV, ki je bil

sprejet na 7. redni seji dne 11. 10. 2007, je Posebna občinska volilna komisija na 1. seji dne 23. 10. 2007 sprejela

R A Z P I S

nadomestnih volitev enega člana Občinskega sveta Občine Beltinci – predstavnika romske skupnosti

1. Nadomestne volitve člana Občinskega sveta Občine Beltinci, predstavnika romske skupnosti bodo v nedeljo 20. 1. 2008.

2. Za dan razpisa nadomestnih volitev, s katerim začnejo teči roki za volilna opravila, se šteje 12. 11. 2007.

3. Član Občinskega sveta Občine Beltinci - predstavnik romske skupnosti se izvoli za čas do izteka mandatne dobe občinskega sveta.

4. Za izvedbo nadomestnih volitev skrbi Posebna občinska volilna komisija.

Št. 006-02/2007-1
Beltinci, dne 23. oktobra 2007

Posebna občinska volilna komisija
Predsednik
Karel Makovecki l.r.

CELJE

5033. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Ljudska univerza Celje

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – UPB-5), v povezavi z določbo 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F, Uradni list RS, št. 129/06) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) je Mestni svet Mestne občine Celje na 11. seji dne 23. 10. 2007 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Ljudska univerza Celje

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Ljudska univerza Celje (Uradni list RS, št. 37/97) se spremeni 9. člen tako, da se spremenjen glasi:

»V skladu s standardno klasifikacijo dejavnosti je dejavnost zavoda:

P/85.200	Osnovnošolsko splošno izobraževanje,
P/85.310	Srednješolsko splošno izobraževanje,
P/85/320	Srednješolsko poklicno in strokovno izobraževanje,
P/85.421	Višješolsko izobraževanje,
P/85.422	Visokošolsko izobraževanje,
P/85.510	Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju športa in rekreacije,
P/85.520	Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju kulture in umetnosti,
P/85.530	Dejavnost voznških šol,
P/85.590	Drugo nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje,

P/85.600	Pomožne dejavnosti za izobraževanje,
R/90.010	Umetniško uprizarjanje,
R/90.030	Spremljajoče dejavnosti za umetniško uprizarjanje,
R/91.011	Dejavnost knjižnic,
R/91.102	Dejavnost arhivov,
L/68.200	Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin,
L/68.320	Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi,
M/69.200	Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti; davčno svetovanje,
M/70.210	Dejavnost stikov z javnostjo,
M/70.220	Drugo podjetniško in poslovno svetovanje,
M/72.200	Raziskovalna in razvojna dejavnost na področju družboslovja in humanistike,
M/73.110	Dejavnost oglaševalskih agencij,
M/73.200	Raziskovanje trga in javnega mnenja,
M/74.300	Prevajanje in tolmačenje,
M/74.900	Druge nerazvrščene strokovne in tehnične dejavnosti,
N/77.330	Dajanje pisarniške opreme in računalniških naprav v najem in zakup,
N/78.100	Dejavnost pri iskanju zaposlitve,
N/79.900	Rezervacije in druge s potovanji povezane dejavnosti,
N/82.110	Nudjenje celovitih pisarniških storitev,
N/82.190	Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti,
N/82.300	Organiziranje razstav, sejmov, srečanj,
G/47.790	Trgovina na drobno v prodajalnah z rabljenim blagom,
G/47.890	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z drugim blagom,
G/47.990	Druga trgovina na drobno zunaj prodajalnic, stojnic in tržnic,
J/58.110	Izdajanje knjig,
J/58.190	Drugo založništvo,
J/62.020	Svetovanje o računalniških napravah in programih,
J/63.990	Drugo informiranje,
C/18.120	Drugo tiskanje,
C/18.130	Priprava za tisk in objavo,
C/18.140	Knjigovestvo in sorodne dejavnosti.

2. člen

Besedilo 10. člena se spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Zavod je ustanovljen za opravljanje javne službe, katere izvajanje je v javnem interesu.

Osnovna dejavnost zavoda je izobraževanje odraslih, ki niso vključeni v redno šolsko in univerzitetno izobraževanje. Obsega področje splošnega in kulturnega izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja ter pridobivanje izobrazbe. Izobraževanje predšolskih otrok in mladine, ki je vključena v redno šolsko izobraževanje, zavod izvaja kot dopolnjevanje izobrazbe.

Izobraževanje poteka v obliki šolskega pouka, izrednega izobraževanja, seminarskega dela, tečajev, študijskih skupin in krožkov, inštrukcij, vodenega samoizobraževanja, učenja na daljavo, praktičnega izobraževanja in usposabljanja ter drugih oblik izobraževanja.

Poleg izobraževanja zavod izdeluje in prodaja programe izobraževanja, opravlja svetovalno dejavnost, predvsem na področju izobraževanja ter druge dejavnosti, ki so povezane s celovito ponudbo.«

3. člen

Besedilo 13. člena se spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Svet zavoda se konstituira na svoji prvi seji. Na konstitutivni seji člani sveta izmed sebe izvolijo predsednika sveta zavoda in njegovega namestnika.

Mandat članov sveta traja štiri leta. Za člana sveta zavoda je ista oseba lahko izvoljena oziroma imenovana le dvakrat zaporedoma.

Mandat članom sveta predstavnikom delavcev v svetu začne teči dan po izteku mandata članom prejšnjega sveta oziroma dan po dnevu razglasitve rezultatov volitev, če je dotedanjemu svetu mandat že iztekel.«

4. člen

V 15. členu se

v osmi alineji besedilo spremeni tako, da spremenjeno glasi: »obravnavajo zadeve, ki mu jih predloži andragoški zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih«;

v deseti alineji besedilo spremeni tako, da spremenjeno glasi: »sprejema letno poročilo in finančni načrt zavoda«;

v petnajsti alineji besedilo spremeni tako, da spremenjeno glasi: »odloča o zadolževanju javnega zavoda po predhodnem soglasju ustanovitelja«.

5. člen

Besedilo 24. člena se spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Za direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki ima visokošolsko izobrazbo, pedagoško-andragoško izobrazbo, strokovni izpit in najmanj pet let delovnih izkušenj, od tega najmanj tri leta v izobraževanju odraslih, ki ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev, in ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Kandidat za direktorja mora k prijavi predložiti program vodenja zavoda.

Mandat direktorja traja pet let.

Postopek imenovanja direktorja se mora pričeti najmanj 4 mesece pred iztekom mandata dotedanjemu direktorju.

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za direktorja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti:

– mnenje andragoškega zbora,

– mnenje Mestne občine Celje.

Mestna občina mora mnenje obrazložiti. Andragoški zbor o mnenju glasuje tajno.

Če andragoški zbor ali Mestna občina ne podata mnenja v 20 dneh od dneva, ko sta bila zanj zaprosena, lahko svet o izbiri odloči brez tega mnenja.

Ko svet izmed prijavljenih kandidatov izbere kandidata za direktorja, posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru za šolstvo in šport.

Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet odloči o imenovanju direktorja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra oziroma po poteku roka iz predhodnega odstavka svet odloči o imenovanju direktorja s sklepom. O odločitvi obvesti vse prijavljene kandidate. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.

6. člen

Besedilo 25. člena se spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Če direktorju predčasno preneha mandat oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti direktorja izmed strokovnih delavcev zavoda oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če v 60 dneh po prenehanju mandata direktorju svet zavoda ne imenuje niti direktorja niti vršilca dolžnosti direktorja, imenuje vršilca dolžnosti direktorja v naslednjih osmih dneh minister.

Ista oseba lahko opravlja funkcijo vršilca dolžnosti direktorja največ dvakrat.«

7. člen

V 26. členu se v tretjem odstavku črta besedilo: »potem ko si pridobi s tajnim glasovanjem izraženo mnenje andragoškega zbora«.

8. člen

V 28. členu se v četrty alinei drugega odstavka črta besedilo: »in pomočnika direktorja«.

9. člen

Ta Odlok začne veljati in se uporabljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se določbe 4. člena tega Odloka začno uporabljati po izteku mandata sedanjemu direktorju zavoda.

Dejavnosti zavodov, usklajene z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07), veljajo od 1. 1. 2008.

Št. 60300-10/1997

Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5034. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Celje

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – UPB-5), v povezavi z določbo 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F, Uradni list RS, št. 129/06) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) je Mestni svet Mestne občine Celje na 11. seji dne 23. 10. 2007 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Celje

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Celje (Uradni list RS, št. 14/97) se spremeni 11. člen tako, da se spremenjen glasi:

»Dejavnost zavoda po standardni klasifikaciji dejavnosti je: P/85.520 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju kulture in umetnosti«.

2. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Celje (Uradni list RS, št. 14/97) se v 16. členu drugi odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Svet zavoda šteje devet članov, ki jih sestavljajo:

- trije predstavniki ustanoviteljice,
- trije predstavniki delavcev zavoda,
- trije predstavniki staršev«.

3. člen

V 17. členu se

– v osmi alinei besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »obravnavata zadeve, ki mu jih predloži učiteljski zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, svet staršev, skupnost učencev«;

– v deseti alinei besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »sprejema letno poročilo in finančni načrt zavoda«;

– v petnajsti alinei besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »odloča o zadolževanju javnega zavoda po predhodnem soglasju ustanovitelja«.

4. člen

Besedilo 25. člena se spremeni tako, da se spremenjeno glasi:

»Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo ter izpolnjuje druge pogoje za učitelja ali svetovalnega delavca v glasbeni šoli, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju, ima naziv svetnik ali svetovalac oziroma najmanj pet let naziv mentor, ima opravljen ravnateljski izpit, ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev, in ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je za ravnatelja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima ravnateljskega izpita, mora pa si ga pridobiti najkasneje v enem letu po začetku mandata. Če ravnatelj ne opravi ravnateljskega izpita v roku enega leta, mu preneha mandat po zakonu.

Mandat ravnatelja traja pet let.

Postopek imenovanja ravnatelja se mora pričeti najmanj štiri mesece pred iztekom mandata dotedanjemu ravnatelju. Rok za prijavo kandidatov traja 10 dni, šteto od dneva po dnevu zadnje javne objave razpisa prostega delovnega mesta ravnatelja v sredstvih javnega obveščanja. Kandidat mora k prijavi predložiti program vodenja zavoda.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti:

- mnenje učiteljskega zbora,
- mnenje Mestne občine Celje kot ustanoviteljice,
- mnenje sveta staršev.

Mestna občina in svet staršev morata mnenje obrazložiti.

Učiteljski zbor o mnenju glasuje tajno.

Če učiteljski zbor, Mestna občina ali svet staršev ne dajo mnenja v 20 dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet o izbiri odloči brez tega mnenja.

Ko svet izmed prijavljenih kandidatov izbere kandidata za ravnatelja, posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru za šolstvo in šport.

Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet odloči o imenovanju ravnatelja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra oziroma po poteku roka iz predhodnega odstavka svet odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom. O odločitvi obvesti vse prijavljene kandidate. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.«

5. člen

V 26. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ista oseba lahko opravlja funkcijo vršilca dolžnosti ravnatelja v zavodu največ dvakrat.«

6. člen

V 27. členu se v tretjem odstavku črta besedilo: »potem ko si pridobi s tajnim glasovanjem izraženo mnenje učiteljskega zbora«.

7. člen

V 29. členu se v peti alinei drugega odstavka črta besedilo: »in pomočnika ravnatelja«.

8. člen

V 36. členu se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»V zavodu ne more skleniti delovnega razmerja oseba, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev,

– je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.«

9. člen

Ta odlok začne veljati in se uporabljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ravnatelj zavoda mora zagotoviti, da svet zavoda v roku 30 dni od dneva uveljavitve tega odloka razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda in jih izvede najkasneje v roku 120 dni od dneva uveljavitve tega odloka.

Dan po dnevu razglasitve rezultatov volitev predstavnikov delavcev v svetu zavoda preneha mandat dotedanjim predstavnikom delavcev v svetu zavoda.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se določbe 4. člena tega odloka začno uporabljati po izteku mandata sedanjemu ravnatelju zavoda.

Dejavnost zavoda, usklajena z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07), velja od 1. 1. 2008.

Št. 60300-24/1996

Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot i.r.

5035. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vrtcev Mestne občine Celje

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – UPB-5) v povezavi z določbo 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F, Uradni list RS, št. 129/06) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) je Mestni svet Mestne občine Celje na 11. seji dne 23. 10. 2007 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vrtcev Mestne občine Celje

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnih vrtcev Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 75/97) se beseda »vzgojno-varstveni« nadomesti z besedo »vzgojno-izobraževalni« v vseh oblikah sklanjatve.

2. člen

Besedilo 2. člena se spremeni tako, da se spremenjeno glasi:

»Vrtci poslujejo pod naslednjimi imeni in imajo naslednje sedeže:

Vrtec Anice Černejeve:

Ime: Vrtec Anice Černejeve.

Sedež: Kajuhova ulica 5, Celje.

V njegovo sestavo sodijo:

– Enota vrtca Sonce, Kajuhova ulica 5,

– Enota vrtca Luna, Ljubljanska cesta 48,

– Enota vrtca Mavrica, Čopova ulica 21, z oddelkoma:

– Hribček, Vegova ulica 1,

– Bolnišnica, Oblakova ulica 5.

Vrtec Tončke Čečeve:

Ime: Vrtec Tončke Čečeve.

Sedež: Mariborska cesta 43, Celje.

V njegovo sestavo sodijo:

– Enota vrtca Gaberje, Mariborska cesta 43 a,

– Enota vrtca Hudinja, Ulica Frankolovskih žrtev 38,

– Enota vrtca Center, Kocenova ulica 10, z oddelkoma:

– Ljubečna, Kocbekova cesta 27,

– Aljažev hrib, Celestinova ulica 1/a.

Vrtec Zarja:

Ime: Vrtec Zarja.

Sedež: Zagajškova ulica 8, Celje.

V njegovo sestavo sodijo:

– Enota vrtca Živ – žav, Zagajškova ulica 8, z oddelkom:

– Čira – čara, Škapinova ulica 6a,

– Enota vrtca Iskrice, Pucova ulica 3,

– Enota vrtca Ringa raja, Nušičeva ulica 2c.

Vrtec lahko po predhodnem soglasju z ustanoviteljico organizira delo v novi enoti vrtca ali ukine obstoječo, če so za to podani zakonski razlogi.«

3. člen

V 10. členu se:

– prvi odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Dejavnost vrtcev po standardni klasifikaciji dejavnosti je P/ 85.100 Predšolska vzgoja.«

– četrti odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Druge dejavnosti, ki jih vrtec opravlja so:

I/ 55.201 Počitniški domovi in letovišča

I/ 56 Dejavnost strežbe jedi in pijač

M/ 69.200 Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti; davčno svetovanje

P/ 85.520 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju kulture in umetnosti

S/ 96.010 Dejavnost pralnic in kemičnih čistilnic.«

4. člen

V 15. členu se:

– drugi odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Svet vrtca šteje devet članov, ki jih sestavljajo:

– trije predstavniki ustanoviteljice,

– trije predstavniki delavcev vrtca,

– trije predstavniki staršev.«

– v tretjem odstavku besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi:

»Predstavnike delavcev vrtca se v svet vrtca voli izmed vseh delavcev vrtca, in sicer: dva izmed strokovnih delavcev in enega izmed upravnih administrativnih ter tehničnih delavcev.«

5. člen

V 16. členu se

– v osmi alineji besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »obravnavajo zadeve, ki mu jih predloži vzgojiteljski zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, svet staršev,«

– v deseti alineji besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »sprejema letno poročilo in finančni načrt zavoda«;

– v petnajsti alineji besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »odloča o zadolževanju javnega zavoda po predhodnem soglasju ustanoviteljice«;

6. člen

V 23. členu se

dodata novi alineji, ki se glasita:

– »skladno z zakonom ali na zahtevo ustanoviteljice zagotavlja ustanoviteljici podatke in informacije, potrebne za spremljanje stanja, izvajanje njenih pravic, obveznosti in pristojnosti do vrtca in o drugih zadevah, o katerih mora biti oziroma bo želela biti ustanoviteljica seznanjena zaradi celovitega spremljanja stanja v vrtcu«;

– »zagotavlja pooblaščenim osebam ustanoviteljice, da na sedežu vrtca in dislociranih enotah zagotovi vpogled v doku-

mentacijo in prostore vrtca, s ciljem preveritve gospodarne rabe oziroma uporabe sredstev ustanovitelja in kvalitete izvajanja dejavnosti iz tega odloka».

7. člen

Besedilo 24. člena se spremeni tako, da se spremenjeno glasi:

»Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za vzgojitelja ali svetovalnega delavca, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju, ima naziv svetnik ali svetovalac oziroma najmanj pet let naziv mentor, ima opravljen ravnateljski izpit, ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev in ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je za ravnatelja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima ravnateljskega izpita, mora pa si ga pridobiti najkasneje v enem letu po začetku mandata. Če ravnatelj ne opravi v roku enega leta ravnateljskega izpita, mu preneha mandat po zakonu.

Mandat ravnatelja traja pet let.

Postopek imenovanja ravnatelja se mora pričeti najmanj štiri mesece pred iztekom mandata dotedanjemu ravnatelju. Rok za prijavo kandidatov traja 10 dni, šteto od dneva po dnevu zadnje javne objave razpisa prostega delovnega mesta ravnatelja v sredstvih javnega obveščanja. Kandidat mora k prijavi predložiti program vodenja zavoda.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti:

- mnenje vzgojiteljskega zbora,
- mnenje Mestne občine Celje kot ustanoviteljice,
- mnenje sveta staršev.

Mestna občina in svet staršev morata mnenje obrazložiti. Vzgojiteljski zbor o mnenju glasuje tajno.

Če vzgojiteljski zbor, mestna občina ali svet staršev ne dajo mnenja v 20 dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet o izbiri odloči brez tega mnenja.

Ko svet izmed prijavljenih kandidatov izbere kandidata za ravnatelja, posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru za šolstvo in šport.

Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet odloči o imenovanju ravnatelja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra oziroma po poteku roka iz predhodnega odstavka svet odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom. O odločitvi obvesti vse prijavljene kandidate. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.«

8. člen

V 25. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ista oseba lahko opravlja funkcijo vršilca dolžnosti ravnatelja v istem zavodu največ dvakrat.«

9. člen

V 26. členu se v tretjem odstavku črta besedilo: »potem ko si pridobi s tajnim glasovanjem izraženo mnenje vzgojiteljskega zbora«.

10. člen

V 29. členu se v peti alineji drugega odstavka črta besedilo: »in pomočnika ravnatelja«.

11. člen

V 33. členu se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»V vrtcu ne more skleniti delovnega razmerja oseba, ki: – je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev,

– je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.«

12. člen

V 36. členu se

– prvi odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi: »Vrtec pridobiva sredstvo za delo skladno z zakonom iz državnega proračuna, sredstev ustanovitelja, plačil staršev za storitve, sredstev od prodaje storitev ter iz drugih virov (sponzorstvo, donatorstvo).«

– v drugem odstavku črta prvi stavek.

13. člen

Ta Odlok začne veljati in se uporabljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ravnatelji vrtcev morajo zagotoviti, da sveti vrtcev v roku 30 dni od dneva uveljavitve tega Odloka razpišejo volitve v svete vrtcev in jih izvedejo najkasneje v roku 120 dni od dneva uveljavitve tega Odloka.

Dan po dnevu razglasitve rezultatov volitev predstavnikov v svetih vrtcev preneha mandat dotedanjim predstavnikom v svetih vrtcev.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se določbe 7. člena tega Odloka začno uporabljati po izteku mandata sedanjim ravnateljem vrtcev.

Dejavnosti zavodov, usklajene z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07), veljajo od 1. 1. 2008.

Št. 60200-0013/1996

Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5036. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov Mestne občine Celje

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – UPB-5) v povezavi z določbo 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F, Uradni list RS, št. 129/06) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 6/97, 30/04, 82/04) je Mestni svet Mestne občine Celje na 11. seji dne 23. 10. 2007 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov Mestne občine Celje

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 6/97, 30/04 in 82/04) se v 2. členu pri Osnovni šoli Ljubečna sedež spremeni tako, da se spremenjen glasi: »Kocbekova cesta 40a, Ljubečna«.

2. člen

11. člen se spremeni tako, da se spremenjen glasi:

»Dejavnosti zavodov po standardni klasifikaciji dejavnosti so:

P/85.200	Osnovnošolsko izobraževanje
P/85.5	Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje
P/85.100	Predšolska vzgoja

I/56	Dejavnost strežbe jedi in pijač
R/90.040	Obratovanje objektov za kulturne prireditve
R/93.110	Obratovanje športnih objektov
R/93.190	Druge športne dejavnosti

Dejavnosti Osnovne šole Glazija po standardni klasifikaciji so še:

I/55.90	Dejavnost dijaških domov in študentskih domov ter druge nastanitve
Q/86.909	Druge zdravstvene dejavnosti
I/55.209	Druge nastanitve za krajši čas«

3. člen

V 16. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se spremenjen glasi:

- »Svet zavoda šteje devet članov, ki jih sestavljajo:
- trije predstavniki ustanoviteljice
 - trije predstavniki delavcev zavoda
 - trije predstavniki staršev«.

4. člen

V 17. členu se

v osmi alineji besedilo spremeni tako, da se spremenjeno glasi: »obravnavna zadeve, ki mu jih predloži učiteljski zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, svet staršev, skupnost učencev«;

v deseti alineji besedilo spremeni tako, da spremenjeno glasi: »sprejema letno poročilo in finančni načrt zavoda«;

v petnajsti alineji besedilo spremeni tako, da spremenjeno glasi: »odloča o zadolževanju javnega zavoda po predhodnem soglasju ustanovitelja«.

5. člen

Besedilo 25. člena se spremeni tako, da se spremenjeno glasi:

»Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo ter izpolnjuje druge pogoje za učitelja ali svetovalnega delavca v zavodu, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju, ima naziv svetnik ali svetovalec oziroma najmanj pet let naziv mentor, ima opravljen ravnateljski izpit, ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev in ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je za ravnatelja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima ravnateljskega izpita, mora pa si ga pridobiti najkasneje v enem letu po začetku mandata. Če ravnatelj ne opravi ravnateljskega izpita v roku enega leta, mu preneha mandat po zakonu.

Mandat ravnatelja traja pet let.

Postopek imenovanja ravnatelja se mora pričeti najmanj štiri mesece pred iztekom mandata dotedanjemu ravnatelju. Rok za prijavo kandidatov traja 10 dni, šteto od dneva po dnevu zadnje javne objave razpisa prostega delovnega mesta ravnatelja v sredstvih javnega obveščanja. Kandidat mora k prijavi predložiti program vodenja zavoda.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti:

- mnenje učiteljskega zbora
- mnenje Mestne občine Celje kot ustanoviteljice
- mnenje sveta staršev.

Mestna občina in svet staršev morata mnenje obrazložiti.

Učiteljski zbor o mnenju glasuje tajno.

Če učiteljski zbor, mestna občina ali svet staršev ne dajo mnenja v 20 dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet o izbiri odloči brez tega mnenja.

Ko svet izmed prijavljenih kandidatov izbere kandidata za ravnatelja, posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru za šolstvo in šport.

Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet odloči o imenovanju ravnatelja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra oziroma po poteku roka iz predhodnega odstavka svet odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom. O odločitvi obvesti vse prijavljene kandidate. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.«

6. člen

V 26. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ista oseba lahko opravlja funkcijo vršilca dolžnosti ravnatelja v istem zavodu največ dvakrat.«

7. člen

V 28. členu se v tretjem odstavku črta besedilo: »potem ko si pridobi s tajnim glasovanjem izraženo mnenje učiteljskega zbora«.

8. člen

V 30. členu se v peti alineji drugega odstavka črta besedilo: »in pomočnika ravnatelja«.

9. člen

V 37. členu se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»V zavodu ne more skleniti delovnega razmerja oseba, ki:

- je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev,
- je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.«

10. člen

Ta odlok začne veljati in se uporabljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ravnatelji zavodov morajo zagotoviti, da sveti zavodov v roku 30 dni od dneva uveljavitve tega odloka razpišejo volitve predstavnikov delavcev v svete zavodov in jih izvedejo najkasneje v roku 120 dni od dneva uveljavitve tega odloka.

Dan po dnevu razglasitve rezultatov volitev predstavnikov delavcev v svetih zavodov preneha mandat dotedanjim predstavnikom delavcev v svetih zavodov.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se določbe 4. člena tega odloka začno uporabljati po izteku mandatov sedanjim ravnateljem zavodov.

Dejavnosti zavodov, usklajene z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07), veljajo od 1. 1. 2008.

Št. 60300-17/1996

Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5037. Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Teharje in k.o. Spodnja Hudinja

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) na seji dne 23. 10. 2007 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Teharje in k.o. Spodnja Hudinja**

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišča v splošni rabi za nepremičnine:

parc. št.	vl. št.	kultura	površina m ²	k.o.
1634/2	515	cesta	891	Teharje
1471	771	cesta	1160	Sp. Hudinja
1463	657	dvorišče	426	Sp. Hudinja
1460	404	dvorišče stavba	252 112	Sp. Hudinja
1459	61	njiva stavba dvorišče	106 95 47	Sp. Hudinja
1728/11	761	njiva	285	Sp. Hudinja
1728/14	761	posl. stavba	24	Sp. Hudinja
1728/15	761	travnik	814	Sp. Hudinja
1725/13	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/14	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/16	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/17	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/18	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/19	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/20	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/21	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/22	761	garaža	18	Sp. Hudinja
1725/23	761	garaža	18	Sp. Hudinja

2. člen

Nepremičnine iz 1. člena tega sklepa prenehajo imeti značaj zemljišča v splošni rabi in postane lastnina Mestne občine Celje.

3. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3502-00302/2007

Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5038. Sklep o javni razgrnitvi predloga Sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje

Na podlagi 50. in 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07) in 27. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi predloga Sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje**

I.

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev predloga Sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje, ki ga je pod št. 320/07 izdelal načrtovalec Razvojni center Planiranje d.o.o., Celje in je v skladu z Odlokom

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

II.

Predmet sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje je izgradnja izvennivojske povezave – nadhoda – preko Kidričeve ceste med obstoječima objekta (RITS in TEHNOPOLIS) na severovzhodnem delu območja Tehnološkega parka. za investitorja TEHNOPOLIS d.o.o., Celje.

III.

Javna razgrnitev predloga Sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje se prične osem (8) dni po objavi v Uradnem listu RS na sedežu Mestne četrti Gaberje ter v prostorih Mestne občine Celje na Oddelku za okolje in prostor ter komunalno – Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve, Prešernova 27, Celje ter traja 30 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni predlog lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalno – Sektor za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O začetku in trajanju javne razgrnitve predloga in o času ter kraju javne obravnave mora organ mestne četrti na primeren način obvestiti krajanje.

IV.

V osmih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ mestne četrti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se mestna četrt strinja s predlogom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu Mestne občine Celje.

V.

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-00015/2003-0008
Celje, dne 23. oktobra 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

po pooblastilu župana
Marko Zidanšek l.r.
podžupan
Mestne občine Celje

ČRNOMELJ

5039. Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Črnomelj za programsko obdobje 2007–2013

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 51/06) in 7. člena Statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 35/03 – UPB, spremembe 106/05, 65/07) je Občinski svet Občine Črnomelj na 8. redni seji dne 17. 10. 2007 sprejel

P R A V I L N I K
o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj
kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini
Črnomelj za programsko obdobje 2007–2013

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

1. Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje ter vrste državnih pomoči za kmetijska gospodarstva v skladu z Uredbo komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L št. 358 z dne 16. 12. 2006, str. 3) – za primarno kmetijsko proizvodnjo in v skladu z Uredbo komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči »de minimis« (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, str. 5) – za investicije v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetijah. Dopolnilne dejavnosti na kmetijah opredeljuje Uredba o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 61/05).

2. Za mala in srednja velika podjetja se po tem pravilniku štejejo podjetja skladno s Prilogo 1 Uredbe (ES) 70/2001 z dne 12. 1. 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13. 1. 2001, str. 33, z vsemi spremembami).

3. Prav tako se s tem pravilnikom določijo namen, upravičenci, pogoji in merila za dodelitev proračunskih sredstev za ukrepe, ki ne predstavljajo državno pomoč.

2. člen

(način zagotavljanja sredstev)

Sredstva za izvedbo ukrepov ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja za obdobje 2007–2013 v Občini Črnomelj se zagotavljajo v proračunu občine.

Letni nabor ukrepov in višina sredstev se vsako leto določi z Odlokom o proračunu občine za tekoče leto ob upoštevanju razvojnih načrtov in njihovih prioritet.

3. člen

(oblika pomoči)

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo v določeni višini za posamezne namene kot nepovratna sredstva v obliki dotacij, subvencioniranih oblik storitev in sofinanciranih obrestne mere posojil.

Dodeljena pomoč predstavlja bruto znesek pomoči, t.j. pred odbitkom davka ali drugih dajatev.

4. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

– »pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 87 (1) Pogodbe;

– »kmetijski proizvodi« pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi 1 pogodbe ES, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zajetih v Uredbi Sveta (ES) št. 104/2000, proizvode, ki se uvrščajo v oznake KN 4502, 4503 in 4504 (plutasti izdelki), proizvode, ki posnemajo ali nadomeščajo mleko in mlečne proizvode, kakor je navedeno v členu 3(2) Uredbe EGS št. 1898/87;

– »predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetijah za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

– »trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali katerega koli drugega načina dajanja v promet razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

– »majhna podjetja« pomeni podjetje, ki ima manj kot 50 zaposlenih in 10 milijonov evrov letnega prometa;

– »srednje velika podjetja« pomeni podjetje z manj kakor 250 zaposlenimi ter njihov letni promet ne presega 50 milijonov evrov in /ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov evrov;

– »mikro-podjetja« pomeni podjetja z manj kot 10 zaposlenimi in z manj kot 2 milijona EUR letnega prometa;

– »bruto intenzivnost pomoči« pomeni znesek pomoči, izražen kot odstotek stroškov, za katere je projekt upravičen do pomoči. Vsi uporabljeni zneski so zneski pred odbitkom neposrednih davkov;

– »območja z omejenimi možnostmi« pomeni območja, kakor so jih države članice opredelile na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 1257/1999 (v nadaljevanju OMD);

– »kakovosten proizvod« pomeni proizvod, ki izpolnjuje merila, določena v skladu s 32. členom Uredbe (ES) št. 1698/2005;

– »podjetja v težavah« pomeni, da se za ta namen štejejo Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL C št. 244, z dne 1. 10. 2004, str. 2). Podjetje v težavah pomeni podjetje v težavah, ko ni zmožno z lastnimi sredstvi ali s sredstvi, ki jih lahko pridobi od svojih lastnikov/delničarjev ali upnikov, preprečiti izgube, ki brez zunanje pomoči državnih organov kratkoročno ali srednjeročno skoraj gotovo ogrozile obstoj družbe;

– »primerljive površine« pomeni, da se za en ha primerljivih površin po podatkih GERK, štejejo: 1 ha njiv, 2 ha travnikov oziroma ekstenzivnih sadovnjakov, 4 ha pašnikov, 0,25 ha plantažnih sadovnjakov ali vinogradov, 0,2 ha vrto vključno z zavarovanimi prostori pri pridelavi vrtnin, 8 ha gozdov, 5 ha gozdnih plantaž ali 6 ha barjanskih travnikov ali drugih površin;

– »transparentna pomoč« pomeni ukrepe pomoči, pri katerih je mogoče natančno izračunati bruto ekvivalent podpore kot odstotek upravičenih odhodkov ex ante, ne da bi bila za to potrebna ocena tveganja (npr. ukrepi, ki uporabljajo dotacije, subvencije obrestne mere in omejene davčne ukrepe.

5. člen

(vrste pomoči)

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva, gozdarstva in podeželja v občini se sredstva za izvajanje ukrepov usmerjajo preko naslednjih pravnih podlag in ukrepov:

Pravna podlaga	Ukrep
Uredba Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov)	1. Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo 2. Varstvo tradicionalnih krajin in stavb 3. Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu 4. Pomoč za plačilo zavarovalnih premij 5. Pomoč za arondacijo (zaokrožitev zemljišč) 6. Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov 7. Zagotavljanje tehnične podpore v primarnem kmetijstvu 8. Zagotavljanje tehnične podpore v primarnem kmetijstvu – nadomeščanje nosilca kmetijskega gospodarstva ali ožjega družinskega člana zaradi bolezni

Pravna podlaga	Ukrep
Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis)	9. Naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah 10. Nove investicije za delo v gozdu 11. Pokrivanje dodatnih stroškov transporta in opreme iz odročnih krajev
Ostali ukrepi občine, ki ne predstavljajo državne pomoči	12. Izvajanje lokalne razvojne strategije 13. Delovanje društev in njihovih zvez 14. Štipendiranje prevzemnikov kmetij 15. Sofinanciranje prestrukturiranja vinogradov 16. Ostali ukrepi za razvoj podeželja

5.a člen

(splošni cilji)

Cilji pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v obdobju 2007–2013 so:

- ohranjati in razvijati kmetijsko proizvodnjo;
- povečati konkurenčnost kmetijstva, ohranjanje ter ustvarjanje delovnih mest v podeželskem prostoru in zagotavljanje primerne dohodka iz kmetij;
- ohranjati poseljenost podeželja in ohranjati kulturno in bivanjsko dediščino podeželskega prostora;
- razvijati podeželje kot privlačen prostor za razvoj turizma, vključno z razvojem dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;
- spodbuditi učinkovitost in strokovnost kmetijstva in gozdarstva;
- povečati vedenje kmetov in drugih občanov o pomenu in razvojnih možnostih kmetijske in gozdarske dejavnosti.

6. člen

(upravičenci do pomoči)

Upravičenci do pomoči so:

1. za ukrepe iz 13. do 17. člena:
 - kmetijska gospodarstva – pravne in fizične osebe (SME podjetja), opredeljena v Prilogi 1 Uredbe (ES) št. 70/2001, ki se ukvarjajo s primarno pridelavo kmetijski proizvodov, imajo stalno bivališče ali sedež na območju Občine Črnomelj in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev;
2. za ukrep iz 18. člena:
 - organizacije oziroma izvajalci registrirani za storitve opredeljene v tem ukrepu;
3. za ukrep iz 19. in 20. člena:
 - registrirana stanovska in interesna združenja in zveze, ki delujejo na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane na območju Občine Črnomelj (v nadaljevanju: društva in združenja);
 - organizacije oziroma izvajalci, ki so registrirani za opravljanje storitev iz teh ukrepov (v nadaljevanju: registrirani izvajalci);
4. za ukrepe iz 23. člena:
 - nosilci kmetijskih gospodarstev in člani kmetijskega gospodinjstva, ki imajo stalno prebivališče na naslovu nosilca dejavnosti; ki so ali se bodo registrirali za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljevanju: nosilci dopolnilnih dejavnosti);
5. za ukrep iz 25. člena:
 - organizacije oziroma izvajalci, ki so registrirani za opravljanje dejavnosti iz predmeta podpore iz tega ukrepa;
6. za ukrep iz 26. člena:
 - zadruga, ki opravljajo dejavnost transporta,
 - organizacije in drugi subjekti, ki so registrirani za opravljanje dejavnosti transporta;
7. za ukrep iz 28. člena:
 - lokalna akcijska skupina, odgovorna za izvajanje lokalne razvojne strategije na območju občine;
8. za ukrep iz 29. člena:
 - registrirana stanovska in interesna združenja in zveze, ki delujejo na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane na

območju Občine Črnomelj (v nadaljevanju: društva in združenja);

9. za ukrep iz 30. člena:
 - Udeleženci izobraževanju kmetijskih poklicnih, srednjih, višjih in visokih šol.

7. člen

(način, pogoji in merila)

1. Pomoči se dodeljujejo upravičencem na podlagi izvedenega javnega razpisa, objavljenega v sredstvih javnega obveščanja, skladno s pogoji in po postopkih, določenih v tem pravilniku in javnem razpisu razen za ukrepe, ki so opredeljeni v 26. in 30. členu, kjer se za dodelitev sredstev uporabljajo neposredno določila pravilnika, sklep župana ali sklepa občinskega sveta.

2. Za merila in kriterije za dodeljevanje pomoči po tem pravilniku se uporabijo določila tega pravilnika, podrobneje pa se določijo v javnem razpisu.

3. V javnem razpisu se opredelijo posamezni ukrepi in višina razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep, kot to določa odlok o proračunu občine za tekoče leto. Javni razpis posreduje v objavo župan na osnovi predhodnega mnenja Odbora pristojnega za kmetijstvo pri Občinskem svetu Občine Črnomelj.

4. Vloge prispele na javni razpis pregleda in oceni komisija za pregled in oceno vlog. Odpiranje vlog ni javno.

5. Državne pomoči po tem pravilniku se lahko dodelijo pod pogojem, da upravičenec poda pisno izjavo, da za iste upravičene stroške in za isti namen ni prejel sredstev oziroma, da ni v postopku pridobivanja sredstev iz katerega koli drugega javnega vira oziroma pisno izjavi, koliko sredstev je za isti namen iz teh virov že pridobil.

6. Pomoči se ne odobri za nazaj za dejavnosti, ki jih je upravičenec že izvedel. Ta določba velja za vse ukrepe, ki predstavljajo skupinske izjeme v kmetijstvu razen za ukrep pomoči za plačilo zavarovalnih premij.

7. Kot začetek izvedbe naložbe, del ali storitev se šteje prevzem katere koli obveznosti upravičenca na račun morebitnih dodeljenih sredstev (sklenitev katere koli pogodbe, naročanje materiala, opreme, storitev ali del). Za začetek del se ne šteje nastanek splošnih stroškov kot so honorarji arhitektov in svetovalcev, študij izvedljivosti ipd. in ne presegajo deleža upravičenih stroškov naložbe iz naslova posameznega ukrepa, ki je določen v javnem razpisu za posamezno vrsto upravičenih naložb.

8. Odobrene naložbe oziroma dela ali storitve, ki so odobrene po javnem razpisu morajo biti zaključene pred zadnjim izplačilom sredstev po zahtevku.

9. Pomoč se dodeli le kmetijskemu gospodarstvu, ki ni podjetje v težavah.

10. Prednost pri dodelitvi sredstev imajo prosilci, katerih edini vir dohodka izhaja iz kmetijske dejavnosti.

11. Pomoč se določi na osnovi k vlogi priloženega izdelanega načrta izvedbe projekta s popisom del, opreme in tehnologije, ki ga pripravi za to pristojna strokovna institucija ali na osnovi ponudbe oziroma predračuna za nameravano investicijo ali storitev.

12. Upravičenost ali ekonomičnost investicije se dokazuje z mnenjem pristojne strokovne službe.

13. Kot zaključek naložbe se šteje (odvisno od namena naložbe):

- uporabno dovoljenje oziroma uporabnemu dovoljenju enakovreden dokument, kolikor je le-to potrebno;
- vključitev kmetijske mehanizacije ali strojne ter transportne opreme v proizvodni proces;
- vpis trajnih nasadov ter čebeljih družin v ustrezen register;
- vpis oziroma predlog za vpis v zemljiško knjigo.

14. Upravičeni prejemnik sredstev ne sme uporabljati naložbe v nasprotju z namenom dodelitve sredstev.

8. člen

(komisija za pregled in oceno vlog)

Župan s sklepom imenuje tričlansko komisijo za pregled in oceno vlog. Člani komisije so v naslednji sestavi: predsednik komisije je predstavnik občinske uprave občine, en član je predstavnik območne kmetijske svetovalne službe in en član predstavnik odbora pristojnega za kmetijstvo pri Občinskem svetu Občine Črnomelj.

Komisija pregleda in oceni vloge v skladu z določili tega pravilnik in javnega razpisa.

O pregledu in oceni vloge komisija sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti:

- kraj, datum in uro pregleda in ocene vlog,
- seznam vlagateljev prispelih vlog,
- seznam vlagateljev nepopolnih in neutemeljenih vlog z navedbo pomanjkljivosti,
- predlog upravičenosti pomoči po tem pravilniku in predlagano višino sredstev, ki se dodeli posameznemu upravičencu,

- pripombe,
- imena in podpise članov komisije.

Vlagatelje nepopolnih vlog komisija pozove, da vloge dopolnijo v predpisanem roku.

Nepopolne vloge, ki jih vlagatelj v navedenem roku ne dopolni ali ne odpravi pomanjkljivosti se zavržejo.

9. člen

(javni razpis)

1. Javni razpis mora podrobneje določati merila in kriterije za dodeljevanje pomoči, in sicer:

- predmet pomoči (vrste ukrepov);
- namene, za katere se dodeljujejo pomoči;
- pogoje in kriterije upravičenosti za dodelitev sredstev;
- upravičence za dodelitev sredstev;
- upravičene stroške;
- morebitne omejitve;
- finančne določbe (višino pomoči, največji/najmanjši znesek dodeljene pomoči);
- višino razpisanih sredstev za posamezni ukrep;
- merila za ocenjevanje vlog;
- navedbo dokumentacije, ki mora biti priložena vlogi;
- rok za vložitev zahtevkov;
- naslov za vložitev zahtevkov in pridobitev razpisne dokumentacije;
- način reševanja vlog;
- rok, do katerega bodo prosilci obveščeni o izidu razpisa;
- druga obvezna določila, navedena v veljavnih predpisih o postopkih za izvrševanje proračuna in porabe javnih financ.

Kolikor je za določen ukrep manjše število vlog glede na razpoložljiva sredstva, se lahko prerazporedijo za drug ukrep znotraj okvira javnega razpisa v skladu s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije.

10. člen

(dodelitev sredstev)

1. O dodelitvi sredstev upravičencem po tem pravilniku odloča na podlagi predloga komisije iz 8. člena tega pravilnika župan s sklepom, s katerim se določi višina odobrenih sredstev, namen in upravičene stroške.

2. Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka lahko upravičenec vložiti upravni spor v roku 15 dni po prejemu sklepa.

3. Medsebojne obveznosti med občino in upravičencem pomoči se uredijo s pogodbo.

11. člen

(izplačila sredstev)

Upravičenci uveljavljajo dodeljene pomoči z zahtevki, ki morajo vsebovati naslednje podatke, in sicer:

– osnovne podatke o prejemniku (ime, naziv, sedež, KMG_MID številko, davčno številko, številko transakcijskega računa),

- namen zahtevka,
- izjavo o točnosti navedenih podatkov,
- dokazila o zaključku naložbe, storitev ali del opredeljenih v pogodbi med občino in upravičencem v skladu z določili in javnem razpisu ali pravilniku za posamezni ukrep.

UKREPI

II. DRŽAVNE POMOČI – skupinske izjeme

12. člen

(splošne določbe)

Najvišji znesek dodeljene pomoči posameznemu kmetijskemu gospodarstvu za naložbe v okviru državne pomoči, dodeljene po uredbi za skupinske izjeme ne sme preseči 400.000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let ali 500.000 EUR, če je kmetijsko gospodarstvo na območju z omejenimi možnostmi, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

Po zaključku investicije mora biti investicija v uporabi za namen, za katerega je upravičenec pridobil sredstva, vsaj še 5 let po izplačilu sredstev.

13. člen

(Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo)

(4. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepov:

Z ukrepi se bo dvignila konkurenčnost primarnega sektorja, saj sta na majhnih kmetijah naše občine dvig produktivnosti z novimi tehnologijami ključnega pomena za ohranitev in razvoj primarne dejavnosti na kmetijah ter predpogoj za izboljšanje okolja, varnosti, higiene in dobrobiti živali. Ukrep bo prispeval k zmanjšanju proizvodnih stroškov, izboljšanju in preusmeritvi proizvodnje, izboljšanju kakovosti, ohranjanju in izboljšanju naravnega okolja ali izboljšanju higienskih razmer ali standardov za dobro počutje živali.

Predmet pomoči:

1. Naložbe v posodabljanje kmetijskih gospodarstev z živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo:

– naložbe v posodobitev nepremičnin – hlevov s pripadajočo notranjo opremo (oprema za krmljenje, molžo in izločke) za prirejo mleka in mesa;

– naložbe v posodobitev skladišč za krmo s pripadajočo opremo;

– nakup kmetijske mehanizacije, računalniške programske opreme, strojne in transportne opreme namenjene za lastno primarno pridelavo na kmetijskem gospodarstvu oziroma storitvam s kmetijsko mehanizacijo, skladiščenju in trženju primarnih kmetijskih proizvodov;

– nakup kmetijskih zemljišč, v vrednosti do 10% celotne naložbe, če je nakup kmetijskega zemljišča sestavni del celotne investicije, ki je predmet podpore po tem pravilniku;

– naložbe v posodobitev objektov s pripadajočo opremo za shranjevanje kmetijske mehanizacije, namenjene za lastno primarno pridelavo na kmetijskem gospodarstvu oziroma izvajanju storitev s kmetijsko mehanizacijo;

– naložbe v prvo postavitev oziroma prestrukturiranje obstoječih trajnih sadnih nasadov;

– nakup in postavitev rastlinjakov in plastenjakov, vključno s pripadajočo opremo;

– nakup in postavitev mrež proti toči;

– postavitev pašnikov za nadzorovano pašo domačih živali in obor za rejo gojene divjadi;

– naložbe v obnovo namakalne infrastrukture na kmetijskih gospodarstvih pod kar spada tudi namakalna oprema,

pod pogojem, da naložba vodi k zmanjšanju prejšnje uporabe vode za najmanj 25% ki predstavlja samostojno naložbo in v izgradnjo pripadajočih vodnih virov, skladno z vso veljavno zakonodajo na tem področju;

– izvedba agromelioracijskih del in ureditev dostopov (poljske poti, dovozne poti, poti v trajnih nasadih na kmetiji) na kmetijskih gospodarstvih.

2. Naložbe v prilagajanje novo uvedenim standardom v živinorejski proizvodnji skladno s predpisi EU:

– naložbe v izgradnjo stojišč, ležišč in boksov s pripadajočo opremo;

– naložbe v objekte za zavarovanje živali, ki živijo na prostem, pred neugodnimi vremenskimi pogoji;

– naložbe v električno infrastrukturo;

– naložbe v prezračevalni sistem;

– naložbe v napajališča za živino.

3. Naložbe v programe razvoja čebelarstva:

– naložbe v objekte in pripadajočo opremo za pridelavo medu in ostalih čebeljih proizvodov ter vzrejo čebeljih matic.

Upravičenci: nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti za 1, 2 in 3

– naložba mora ustrezati veterinarsko sanitarnim, zdravstvenim sanitarnim in okoljevarstvenim zahtevam (napisana in podpisana izjava s strani upravičenca o ustreznosti naložbe);

– za naložbo morajo upravičenci predložiti ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije (lokacijsko informacijo, gradbeno dovoljenje) – kjer je to potrebno;

– gradbena dela morajo biti izvedena v skladu s predpisi o gradnji objektov, urejanju prostora in vrstju okolja;

– kot zaključek naložbe se šteje vključitev kmetijske mehanizacije ali opreme v objektih v proizvodni proces ali vpis intenzivnih sadovnjakov ali nasadov v register, ki ga vodi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Pomoči se dodelijo za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih, razen za rejo toplokrvnih pasem konj, perutnine in kuncev.

Splošni pogoji upravičenosti za 3:

Upravičenost za pridobitev pomoči morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

– imeti ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije;

– priložiti ustrezna dokazila o nakupu opreme;

– so čebelarji s stalnim prebivališčem v Občini Črnomelj, ki se ukvarjajo s čebelarstvo dejavnostjo;

– je oziroma bo vpisan v ustrezen register.

Specifični pogoji upravičenosti za 1: Posodabljanje kmetijskih gospodarstev z živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo:

Upravičenec lahko kandidira za pomoč, če gre za investicije v:

– lastno primarno pridelavo kmetijskih proizvodov, ki jih opredeljuje Priloga 1 k Pogodbi in spadajo v naslednje sektorje: mleko, meso, med, poljščine, sadje in zelenjava, okrasne rastline in grmovnice, semena in ostali semenski material;

– rejo govedi;

– rejo drobnice na območjih z omejenimi dejavniki in je le ta na paši vsaj 5 mesecev/leto, ne glede na sedež kmetijskega gospodarstva;

– rejo avtohtonih in tradicionalnih pasem konj;

– za obnovo namakalnih sistemov je potreben načrt obnove s popisom del, opreme in tehnično specifikacijo, iz katere je razvidno, da taka naložba vodi k zmanjšani porabi vode za 25%.

Pomoč za adaptacijo in rekonstrukcijo gnojnih jam in gnojišč zaradi izpolnjevanja standarda nitratna direktiva ni mogoča.

Specifični pogoji upravičenosti za 2: Naložbe v prilagajanje novo uvedenim standardom v živinorejski proizvodnji

– podpora se lahko dodeli le za izpolnjevanje novih standardov. Po naložbi morajo biti standardi doseženi;

– po zaključku naložbe v prilagajanje standardom dobrega počutja živali upravičenec predloži izjavo o uskladitvi z zahtevami standardov (napisana in podpisana izjava s strani upravičenca o ustreznosti);

– podpore za naložbe v prilagajanje novo uvedenega standarda dobrega počutja živali v živinorejski proizvodnji se izvaja do konca prehodnega obdobja. Obdobje dodeljevanja pomoči bo opredeljeno v javnem razpisu.

Upravičeni stroški:

Splošni za 1, 2 in 3

– gradbena in obrtniška dela: gradbena in obrtniška dela (rušitvena, zemeljska dela, zidarska, tesarska, fasaderska, krovna, kleparska, keramičarska, mizarska, pleskarska, ključavničarska, kamnoseška, elektroinštalacijska, vodovodna in druga inštalaterska dela, ureditev zunanje infrastrukture in dodatna dela);

– pri posameznih gradbenih in obrtniških delih se upoštevajo stroški dobave gotovih elementov (nakup in prevoz), njihova montaža in stroški izvedbe del na licu mesta (stroški materiala, prevoza in opravljenih del);

– splošni upravičeni stroški, ki so neposredno povezani z investicijo, ki je predmet podpore kot so: honorarji arhitektov, inženirjev in svetovalcev (strokovnih in podjetniških), stroški za študije izvedljivosti, nakup patentov in licenc;

– nakup kmetijskih zemljišč, v vrednosti do 10% celotne naložbe, če je nakup kmetijskega zemljišča sestavni del celotne investicije, ki je predmet podpore po tem pravilniku;

– stroški plačila obrestne mere za posojila najeta za navedene namene pod 1 in 2.

Specifični stroški za 1:

Posodabljanje kmetijskih gospodarstev z živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo:

– nakup in montaža nove tehnološke opreme (za krmiljenje, molžo, izločke ...);

– informacijska oprema, vključno z računalniškimi programi;

– nakup materiala, opreme in stroški novogradnje pomožnih živinorejskih objektov;

– nakup kmetijske mehanizacije;

– zemeljska in betonska dela, priprava poti, nakup in postavitve mrež in opore za napravo trajnih nasadov;

– nakup in postavitve rastlinjaka in plastenjaka s pripadajočo opremo (oprema za osvetljevanje in senčenje, oprema za zračenje oziroma ogrevanje, oprema za pripravo tal in substratov, oprema za setev in sajenje);

– pri obnovi namakalnih sistemov: stroški za nakup opreme, če taka naložba vodi k zmanjšanju prejšnje uporabe vode za najmanj 25%;

– pri urejanju in postavitvi pašnikov: stroški za nakup opreme za ograditev pašnikov z električno ograjo in pregraditev pašnika na pašne čredinke, stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino;

– stroški izvedbe agromelioracijskih del (stroški strojnih storitev za odstranjevanje skalnih samic, zarasti, ravnanje zemljišča, nasipanja), razen drenažna dela in material za drenažo;

– stroški urejanja, obnove in izgradnje dovoznih poti, ki niso javne poti (stroški strojnih storitev in nabave gramoza).

Specifični stroški za 2:

Naložbe v prilagajanje novo uvedenim standardom v živinorejski proizvodnji:

– oprema stojišč, ležišč, privezov in boksov;

– električna oprema (svetila, električna instalacija, ...);

– prezračevalni sistemi (ventilatorji, prezračevalni kanali, avtomatika za prezračevalne sisteme ...);

– dostopi do napajališč (napajalni sistemi ...).

Specifični stroški za 3:

– sofinancira se le oprema, ki se ne bo podpirala v okviru tehnične pomoči v sklopu podpor iz I stebra skupne kmetijske politike (program ukrepov na področju čebelarstva v Sloveniji v letih 2008–2010 ali kasneje).

Višina pomoči:

– za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost: do 50% upravičenih stroškov naložbe;

– za druga območja za kmetijsko dejavnost: do 40% upravičenih stroškov naložbe;

– če naložbo izvajajo mladi kmetje v petih letih od vzpostavitve kmetijskega gospodarstva, se intenzivnost pomoči poveča za 10% (te naložbe morajo biti opredeljene v poslovnem načrtu kot je določeno v členu 22 (c) in izpolnjeni morajo biti pogoji iz člena 22 Uredbe 1698/2005);

– do 5% pogodbene obrestne mere (v primeru kritja obrestne mere), pri katerem bruto intenzivnost pomoči ne bo presegla 40% vrednosti celotne naložbe oziroma 50% vrednosti naložbe na območjih z omejenimi možnostmi.

Znesek pomoči: najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

14. člen

Varstvo tradicionalnih krajin in stavb

(5. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Z ukrepom bomo spodbudili ohranjanje proizvodne in neproizvodne dediščine na podeželju – objekte/tradicionalne stavbe ter prispevali k privlačnosti vaškega okolja kot bivalnega prostora in potenciala za razvoj drugih dejavnosti. V okviru ukrepa se bodo izvajale podpore investicijam, ki imajo poseben pomen za ohranjanje naravne in kulturne dediščine na podeželju, k izboljšanju kvalitete bivanja na podeželju in k ureditvi skupnih površin in objektov za različne namene.

Predmet podpore:

Predmet podpore je sofinanciranje obnove objektov kulturne dediščine na kmetijah, in sicer

– za naložbe namenjene ohranjanju značilnosti neproizvodne dediščine in naravnih vrednosti, ki se nahajajo na kmetijskih gospodarstvih;

– za naložbe za varstvo dediščine proizvodnih sredstev na kmetijah, kot so kmetijska poslopja, če naložba ne povzroči povečanja zmogljivosti kmetije.

Upravičenci: nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti:

– objekt mora biti na območju Občine Črnomelj in mora biti evidenciran v prostorskih dokumentih Občine Črnomelj;

– obnova objekta kulturne dediščine mora potekati v skladu s kulturnovarstvenimi pogoji in kulturnovarstvenim soglasjem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, če je le-to potrebno;

– obnova objekta naravne vrednote mora potekati v skladu naravovarstvenimi usmeritvami in naravovarstvenim soglasjem Zavoda RS za varstvo narave;

– vsa potrebna dovoljenja za obnovo objekta;

– do obnove so upravičeni le tisti objekti, ki bodo po obnovi služili širšemu, skupnemu namenu (podrobnejši pogoji bodo določeni v javnem razpisu).

Specifični pogoji upravičenosti:

Do pomoči niso upravičeni objekti, ki so sofinancirani s strani Republike Slovenije in EU.

Upravičeni stroški:

– priprava dokumentacije za rekonstrukcijo (ponovno postavitve) ali obnovo oziroma sanacijo objekta (posnetek stanja, arhitekturni in statični načrt, projekt gradnje ali obnove, popis del ...);

– nabava materiala za obnovo;

– stroški za izvajanje gradbenih in obrtniških del: gradbena in obrtniška dela (zemeljska dela, zidarska, tesarska, fasaderska, krovna, kleparska, keramičarska, mizarska, pleskarska, parketarska, ključavničarska, kamnoseška, elektroinštalacijska, vodovodna in druga inštalaterska dela in dodatna dela). Pri posameznih gradbenih in obrtniških delih se upoštevajo stroški dobave gotovih elementov (nakup in prevoz), njihova montaža in stroški izvedbe del na licu mesta (stroški materiala, prevoza in opravljenih del).

Višina pomoči:

– za naložbe v neproizvodne objekte do 100% dejanskih stroškov;

– za naložbe v proizvodna sredstva na kmetijah do 60% dejanskih stroškov oziroma 75% na OMD, ki ne povzročijo povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije;

– dodatna pomoč se lahko odobri v višini do 100% za pokritje dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi porabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

15. člen

Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu

(6. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je ublažiti posledice, ki nastanejo zaradi premestitve poslopja, odstranitve obstoječih stavb ter poseganje v proces utečene proizvodnje na kmetiji, skrajšati čas za ponovno vzpostavitev in eventualno izboljšanje pogojev.

Predmet podpore:

Predmet podpore je sofinanciranje premestitve poslopij v javnem interesu.

Upravičenci: nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti:

Premestitev na podlagi javnega interesa (občine), izražena s pravnim aktom.

Upravičeni stroški:

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve obstoječih stavb;

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve obstoječih stavb, s posledico pridobitve nadomestnega modernejšega poslopja;

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve s povečanjem proizvodne zmogljivosti.

Višina pomoči:

– do 100% dejanskih stroškov, če premestitev poslopja zajema le razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve obstoječih stavb,

– če je posledica premestitve poslopja, da kmet dobi modernejše poslopje, mora sam prispevati vsaj 50% na OMD, na ostalih območjih pa vsaj 60% povečanja vrednosti poslopja po premestitvi. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55% ali 45% na OMD,

– če je posledica premestitve poslopja povečanje proizvodne zmogljivosti, mora kmet sam prispevati vsaj 60%, na OMD pa vsaj 50% stroškov v zvezi s povečanjem zmogljivosti. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55% ali 45% na OMD.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

16. člen

Pomoč za plačilo zavarovalnih premij

(12. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je s povečanjem obsega zavarovanj zmanjšati posledice in tveganja, ki jih na plodovih in posevkih naredijo naravne nesreče kot so spomladanska pozeba, toča, požar, udar strele, vihar in poplave ter zmanjšati izgube, nastale zaradi bolezni živali s ciljem zmanjševanja tveganja zaradi neugodnih vremenskih razmer in bolezni živali na kmetijski proizvodnji.

Predmet podpore:

Sofinancira se zavarovalna premija, v skladu z nacionalnim predpisom o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

Upravičenci:

– kmetijska gospodarstva, ki imajo sklenjeno pogodbo z zavarovalnico za zavarovanje posevkov in plodov ter živine.

Splošni pogoji upravičenosti:

– izpolnjevati določila nacionalnega predpisa, ki ureja sofinanciranje zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

Specifični pogoji upravičenosti:

– zavarovalne pogodbe sklenjene po roku, ki jih kot upravičene za sofinanciranje določi predpis o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto, niso upravičene do sofinanciranja.

Upravičeni stroški:

Sofinanciranje zavarovalnih premij za:

– zavarovanje posevkov in plodov pred nevarnostjo toče, spomladansko pozebo, požarom, udarom strele, viharjem in poplavami, za eno rastno dobo.

– zavarovanje živali pred nevarnostjo pogina zaradi bolezni za eno zavarovalno leto.

Višina pomoči:

– višina sofinanciranja občine je razlika med višino sofinanciranja zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50% opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanje živali za primer bolezni.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

17. člen

Pomoč za arondacijo (zaokrožitev zemljišč)

(13. člen Uredbe komisije (ES) št.1857/2006)

Namen ukrepa:

Zaradi velikega števila majhnih in razpršenih parcel in neugodne posestne strukture je namen ukrepa spodbuditi večji interes za združevanje kmetijskih zemljišč na območju občine in s tem omogočiti večjo racionalnost pri obdelavi kmetijskih zemljišč ter povečati gospodarsko uspešnost kmetijskih gospodarstev.

Predmet podpore:

Predmet podpore je sofinanciranje stroškov, nastalih z menjavo ali nakupom kmetijskih zemljišč z namenom združevanja kmetijskih zemljišč.

Upravičenci:

– kmetijska gospodarstva, ki izvedejo medsebojno menjavo kmetijskih zemljišč na območju Občine Črnomelj.

Splošni pogoji upravičenosti:

– predloženo dokazilo o izvedbi arondacije, to je sklepa oziroma odloča za predlog vpisa v zemljiško knjigo in dokazila o plačilu nastalih stroškov (originalni računi ali pogodbe s potrdili o plačilu);

– predložena mora biti še naslednja dokumentacija; kopija katastrskega načrta, notarsko overjena pogodba, mnenje pristojne kmetijske svetovalne službe s katero izkazuje, da predlagani promet s kmetijskimi zemljišči prispeva k zaokroževanju zemljišč kmetijskega gospodarstva.

Upravičeni stroški:

– stroški davčnih, pravnih in upravnih postopkov vključno s stroški geodetskih storitev potrebnih za izvedbo arondacije nastali v tekočem letu.

Plačilo kupnine za nakup zemljišč ni upravičen strošek.

Višina pomoči:

– do 100% dejansko nastalih pravnih in upravnih postopkov.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

18. člen

Pomoč za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov

(14. člen Uredbe komisije (ES) št.1857/2006)

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je spodbujati proizvodnjo kakovostnih kmetijskih proizvodov in s tem potrošnikom omogočiti večjo možnost dostopa do prehranskih proizvodov višje kakovosti hkrati pa dosegati višjo dodano vrednost za osnovne kmetijske proizvode in s tem izboljšanje dohodkovnega položaja kmetov. Prav tako je namen ukrepa promovirati območje pridelave kakovostnih kmetijskih proizvodov in s tem širjenje in uveljavljanje

podjetniških iniciativ s ciljem povečanja vključenosti v sheme kakovosti.

Predmet podpore:

Predmet podpore je spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov.

Upravičenci:

– organizacije oziroma izvajalci registrirani za opravljanje storitev tega ukrepa.

Splošni pogoji upravičenosti:

– pomoč mora biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Če storitve zagotavljajo skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov skupine ali organizacije se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve;

– izvajalci pomoči za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov po tem pravilniku so organizacije, ki so registrirane za to dejavnost;

– občina z izvajalci sklene pogodbo v kateri opredeli posamezne naloge, časovne roke za izvedbo le-teh ter način izvedbe plačil.

Upravičeni stroški:

Pomoč se lahko odobri za pokritje stroškov naslednjih dejavnosti, če so v zvezi z izboljšanjem kakovosti kmetijskih proizvodov:

– za tržne raziskave, zasnovane in oblikovanje proizvoda, vključno s pomočjo za pripravo vlog za priznanje geografskih označb in označb porekla ali potrdil o posebni naravi proizvoda skladno z ustreznimi uredbami Skupnosti.

Višina pomoči:

– pomoč lahko krije do 100% upravičenih stroškov;

– pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

19. člen

Zagotavljanje tehnične podpore v primarnem kmetijstvu

(15. člen Uredbe komisije (ES) št.1857/2006)

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je zagotavljati boljšo učinkovitost in strokovnost nosilcev kmetijskih gospodarstev in družinskih članov kmetijstva ter prispevati k njegovi dolgoročni sposobnosti preživetja in k večji konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev.

Predmet podpore:

– stroški izobraževanja in usposabljanja, svetovalnih storitev, organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov, sodelovanja na tekmovanjih, izdaja publikacij in urejanje spletišč.

Upravičenci:

– registrirana društva in združenja;

– organizacije oziroma izvajalci registrirani za opravljanje storitev iz tega ukrepa.

Splošni pogoji upravičenosti:

– Izvajalec mora zagotoviti, da bo pomoč dostopna vsem upravičencem;

– če je izbrani izvajalec skupina proizvajalcev ali druga kmetijska organizacija za vzajemno pomoč, mora zagotoviti, da je pomoč dostopna tudi nečlanom. Prispevek za udeležbo nečlanov se omeji na stroške za zagotavljanje storitev;

– izvajalec je dolžan po zaključenem usposabljanju naročniku – občini predložiti seznam upravičenih udeležencev izobraževanja in usposabljanja ali svetovanja z vsemi zakonsko obveznimi podatki: udeleženci morajo biti vpisani v register kmetijskih gospodarstev ali morajo biti njihovi družinski člani.

Specifični pogoji upravičenosti:

– pomoč se dodeli izvajalcu in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju končnim prejemnikom;

– za predstavitev v publikacijah, kot so katalogi ali spletišča, mora izvajalec zagotoviti, da material na kateremkoli

mediju vsebuje dejanske podatke o proizvajalcih iz določenega območja ali dejanske podatke o proizvajalcih danega proizvoda ter da so informacije in predstavitve nevtralne in imajo vsi zadevni proizvajalci enake možnosti, da se predstavijo.

Upravičeni stroški:

1. Na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu se pomoč dodeli za kritje stroškov organiziranja in materialnih stroškov za izvedbo programov usposabljanja (predavanja, informativna izobraževanja, krožki, tečaji, prikazi, strokovne ekskurzije ...):

- najem prostora,
- honorar izvajalcu,
- oglaševanje,
- gradiva za udeležence,
- stroški izvedbe strokovnih ekskurzij.

2. Na področju svetovalnih storitev, ki jih opravijo tretje strani:

– honorarji za storitve, ki ne spadajo med trajne ali občasne dejavnosti niti niso v zvezi z običajnimi operativnimi stroški podjetja, na primer rutinsko davčno svetovanje, redne pravne storitve ali oglaševanje.

3. Na področju organizacije forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih:

- stroški udeležbe,
- potni stroški,
- stroškov publikacij,
- najemnine razstavnih prostorov,
- simbolične nagrade, podeljene na tekmovanjih do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca.

4. Stroški publikacij (katalogov, spletišč), ki predstavljajo dejanske podatke o proizvajalcih iz dane regije ali proizvajalcev danega proizvoda, če so informacije in predstavitve nevtralne in imajo zadevni proizvajalci enake možnosti, da se predstavijo v publikaciji (kritje stroškov priprave in tiska katalogov, kritje stroškov vzpostavitev internetne strani).

Višina pomoči:

– pomoč lahko krije do 100% upravičenih stroškov;
– pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

20. člen

Zagotavljanje tehnične podpore v primarnem kmetijstvu – nadomeščanje nosilca kmetijskega gospodarstva ali ožjega družinskega člana

(15. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je omogočiti nadomeščanje oziroma opravljanje dela na kmetiji v primeru več kot 30-dnevne bolezni ali nezmožnosti nosilca ali ožjega družinskega člana na kmetijskih gospodarstvih, kjer nosilec ali njegov ožji družinski član živi le od kmetijstva in je pokojninsko in invalidsko zavarovan kot kmet.

Upravičenci:

– organizacije oziroma izvajalci registrirani za opravljanje tovrstnih storitev nadomeščanja.

Splošni pogoji upravičenosti:

Upravičenec predloži dokazilo o bolezni oziroma nezmožnosti za delo nosilca kmečkega gospodarstva oziroma ožjega družinskega člana za obdobje daljše od 30 dni in potrdilo o kmečkem zavarovanju nosilca kmetijskega gospodarstva ali njegovega ožjega družinskega člana.

Specifični pogoji upravičenosti:

V primeru, da upravičenec že prejema pomoč za isti namen iz drugih javnih sredstev do sredstev pomoči po tem pravilniku ni upravičen.

Upravičeni stroški:

- stroški dela nadomestne delovne sile;
- stroški strojnih storitev.

Višina pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov v obliki subvencioniranih storitev. Pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

21. člen

Kumulacija

(19. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Najvišji zneski pomoči, določeni v členih 13 do 20 tega pravilnika, se uporabljajo ne glede na to, ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz državnih ali lokalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev Skupnosti.

2. V zvezi z istimi stroški se pomoč, izvzeta z Uredbo ES št. 1857/2006, ne sme kumulirati z drugo državno pomočjo po členu 87(1) Pogodbe ali s finančnimi prispevki držav članic, vključno s tistimi iz drugega pododstavka člena 88(1) Uredbe (ES) št. 1698/2005, ali s finančnimi sredstvi Skupnosti zvezi z nekaterimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena največja dovoljena intenzivnost pomoči določena z Uredbo ES št. 1857/2006.

3. Pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006 se ne sme kumulirati s podporo de minimis v smislu Uredbe (ES) številka 1860/2004 glede na iste upravičene stroške ali naložbeni projekt, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči, določena v Uredbi ES št. 1857/2006.

III. DRŽAVNE POMOČI – SPLOŠNA PRAVILA ZA GOSPODARSTVO »de minimis«

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

22. člen

(splošne določbe)

Skupna pomoč, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 200.000 EUR bruto v katerem koli obdobju treh proračunskih let, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena. Izjema velja za podjetja, ki delujejo na področju transporta, kjer skupna pomoč de minimis ne sme presegati 100.000 EUR v kateremkoli obdobju treh proračunskih let.

Upravičenci morajo izpolnjevati vse pogoje za opravljanje dopolnilne dejavnosti, določene v javnem razpisu, skladno z veljavno zakonodajo in Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

Po zaključku investicije mora investicija biti v uporabi za namen, za katerega je upravičenec pridobil sredstva, vsaj še 5 let po izplačilu sredstev.

Dejavnost se mora opravljati v okviru dopolnilne dejavnosti na kmetiji še vsaj naslednjih 5 let po zaključku investicije.

Pomoč se dodeli samo za tiste namene po tem pravilniku, pri kateri je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije (pregledna pomoč).

23. člen

Naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah

(Uredba komisije (ES) št. 1998/2006

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis)

Namen ukrepa:

Z ukrepom želimo ustvariti pogoje in možnosti za ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest, izboljšanje dohodkovnega položaja in utrjevanje tržnega položaja kmetijskih gospodarstev. Namenjen je naložbam, ki so potrebne za začetek opravljanja dopolnilne dejavnosti ali za posodobitev že obstoječe dopolnilne dejavnosti.

Predmet podpore:

Podpore bodo dodeljene naložbam, ki so potrebna za začetke opravljanja dejavnosti ali za posodobitev in širjenje že obstoječe dopolnilne dejavnosti:

– predelava kmetijskih proizvodov, opredeljenih v Prilogi 1 k Uredbi (ES) št. 364/2004 (mesa, mleka, vrtnin, sadja, mlevskih in škrobnih izdelkov, lesa, zelišč ...), medu in čebeljih izdelkov, zelišč, gozdnih sadežev in gozdnih sortimentov;

– prodaja kmetijskih pridelkov – kmetijskih pridelkov z drugih kmetij in izdelkov, ki jih je druga kmetija proizvajal v skladu s predpisi o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji;

– turizem na kmetiji (gostinska in negostinska dejavnost – ogled kmetije in njenih značilnosti in ogled okolice kmetije, prikaz vseh del iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, prikaz vseh del iz ostalih vrst dopolnilne dejavnosti na kmetiji, turistični prevoz potnikov z vprežnimi vozili, ježa živali, žičnice, vlečnice, sedežnice, oddaja športnih rekvizitov, oddajanje površin za piknike);

– dejavnost (storitve in izdelki) povezana s tradicionalnimi znanji na kmetij (npr.: domača obrt, krovstvo s slamo, peka v kmečki peči, izdelava drobnih galanterijskih izdelkov iz lesa, izdelava podkev, podkovno kovaštvo ...);

– pridobivanje in prodaja energije iz obnovljivih virov na kmetiji;

– storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo, opremo, orodji in živalmi ter oddaja le-teh v najem;

– zbiranje in kompostiranje organskih snovi;

– druge dopolnilne dejavnosti opredeljene v veljavni zakonodaji.

Upravičenci:

– kmetijska gospodarstva, katerih nosilec ali ožji družinski član, ki je ali bo nosilec dopolnilnih dejavnosti.

Splošni pogoji upravičenosti:

– upravičenci morajo imeti registrirano dopolnilno dejavnost;

– upravičenci morajo imeti dovoljenje za opravljanje dejavnosti. Če le tega še nimajo, ga morajo predložiti v 12 mesecih po odobritvi pomoči;

– upravičenec mora imeti v času oddaje vloge MID številko ter v uporabi najmanj 1 ha primerljivih površin;

– upravičenci morajo predložiti mnenje pristojne strokovne službe o upravičenosti naložbe;

– naložba mora ustrezati veterinarsko sanitarnim, zdravstveno sanitarnim in okoljevarstvenim zahtevam;

– upravičenci morajo imeti ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije (lokacijsko informacijo, gradbeno dovoljenje – kjer je to potrebno);

– gradbena dela morajo biti izvedena v skladu s predpisi o gradnji objektov, urejanju prostora in varstvu okolja.

Specifični pogoji upravičenosti:

– za dopolnilno dejavnost predelava živil rastlinskega izvora morajo lastne surovine predstavljati najmanj 50% količine potrebnih surovin, ostale pa izhajati od drugih kmetij;

– za dopolnilno dejavnost predelava živil živalskega izvora morajo pri neposredni prodaji končnemu potrošniku lastne surovine predstavljati 100% potrebnih surovin, v drugih primerih pa najmanj 50% količine. Za dopolnilno dejavnost prodaja pridelkov in izdelkov kmetij mora vrednost prodaje lastnih kmetijskih pridelkov in izdelkov znašati najmanj 30% celotne vrednosti prodaje na kmetiji. Za dopolnilno dejavnost turizem na kmetiji – gostinska dejavnost se mora zagotoviti takšen obseg kmetijske dejavnosti, ki zagotavlja najmanj 30% vrednosti lastnih surovin, pri čemer se jih do največ 30% vrednosti surovin lahko dokupi v trgovini, ostalo pa od drugih kmetij;

– za dopolnilno dejavnost predelave medu mora končni prejemnik imeti ob času oddaje vloge v lasti vsaj 10 čebeljih družin;

– za dopolnilno dejavnost predelava gozdnih sortimentov in za dopolnilno dejavnost pridobivanje energije iz biomase morajo lastne surovine predstavljati najmanj 20% količine potrebnih surovin. Pri dopolnilni dejavnosti ribogojstvo in predelava sladkovodnih rib mora biti vodno zemljišče sestavni del kmetije.

Upravičeni stroški:

– gradbena in obrtniška dela: gradbena in obrtniška dela (rušitvena, zemeljska dela, zidarska, tesarska, fasaderska,

krovska, kleparska, keramičarska, mizarska, pleskarska, parketarska, ključavničarska, kamnoseška, elektroinštalacijska, vodovodna in druga inštalaterska dela, ureditev zunanje infrastrukture in dodatna dela). Pri posameznih gradbenih in obrtniških delih se upoštevajo stroški dobave gotovih elementov (nakup in prevoz), njihova montaža in stroški izvedbe del na licu mesta (stroški materiala, prevoza in opravljenih del);

– splošni upravičeni stroški, ki so neposredno povezani z investicijo, ki je predmet podpore kot so: honorarji arhitektov, inženirjev in svetovalcev (strokovnih in podjetniških), stroški za študije izvedljivosti, nakup patentov in licenc;

– računalniška oprema – osebni računalniki in računalniški programi kolikor je nujno potrebna za izvajanje dejavnosti: – oprema, ki je nujno potrebna in neposredno povezana s tehnološkim postopkom in trženjem glede na vrsto dopolnilne dejavnosti.

Višina pomoči:

– za območja izven območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost: do 40%,

– za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost: do 50%.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

24. člen

Nove investicije za delo v gozdu

(Uredba komisije (ES) št. 1998/2006

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis)

Namen ukrepa:

Z ukrepom prispevamo k zmanjšanju nesreč v gozdu ter k boljši strojni in tehnični opremljenosti kmetijskih gospodarstev, ki imajo v lasti gozdne površine.

Predmet podpore:

Podpore bodo dodeljene naložbam v stroje in manjšo opremo za kvalitetnejše delo v gozdu.

Upravičenci:

– kmetijska gospodarstva, ki imajo v lasti gozdne površine na območju Občine Črnomelj.

Splošni pogoji upravičenosti:

– Upravičenec priloži dokazilo o lastništvu gozdnih parcel (natančneje se določi z javnim razpisom).

– Kot zaključek naložbe se šteje tehnični prevzem ali vključitev gozdarske mehanizacije ali opreme v procese dela v gozdu.

– S pomočjo pridobljen stroj ali opremo mora upravičenec uporabljati vsaj še 5 let po zaključeni investiciji.

Upravičeni stroški

– Gozdarski stroji in oprema za delo v gozdu (manjša gozdarska mehanizacija, motorne žage, cepilci, zaščitna oprema za delo v gozdu).

Višina pomoči

– za območja izven območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost: do 40%;

– za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost: do 50%,

– pomoč dodeljena kateremu koli podjetju ne sme presegati 200.000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

25. člen

Nova znanja na področju dopolnilnih dejavnosti in gozdarstva

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

Namen:

Usposobljenost in znanje nosilcev kmetijskih gospodarstev in družinskih članov je še vedno slabo, zato z ukrepom podpiramo usposabljanje, izobraževanje, prenos dobrih praks in novih znanj ter promocijo na področju dopolnilnih dejavnosti

in gozdarstva, kar bo doprineslo k večji konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev.

Predmet podpore:

- izobraževanje in usposabljanje kmetov s področij dopolnilnih dejavnosti in gozdarstva,
- svetovalne storitve,
- organizacija forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanje na njih,
- publikacije, kot so katalogi in spletišča.

Upravičenci:

- organizacije ali izvajalci, ki so registrirani za opravljanje storitev iz tega ukrepa.

Splošni pogoji upravičenosti:

- izvajalec mora zagotoviti, da bo pomoč dostopna vsem upravičencem;
- če je izbrani izvajalec skupina proizvajalcev ali druga kmetijska organizacija za vzajemno pomoč, mora zagotoviti, da je pomoč dostopna tudi nečlanom. Prispevek za udeležbo nečlanov se omeji na stroške za zagotavljanje storitev;
- izvajalec je dolžan po zaključenem usposabljanju naročniku – občini predložiti seznam upravičenih udeležencev izobraževanja in usposabljanja ali svetovanja z vsemi zakonsko obveznimi podatki: udeleženci (končni prejemniki) morajo biti vpisani v register kmetijskih gospodarstev ali morajo biti njihovi družinski člani.

Specifični pogoji upravičenosti:

- pomoč se dodeli izvajalcu in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju končnim prejemnikom. Za predstavitev v publikacijah, kot so katalogi ali spletišča, mora izvajalec zagotoviti, da material na kateremkoli mediju vsebuje dejanske podatke o proizvajalcih iz določenega območja ali dejanske podatke o proizvajalcih danega proizvoda, ter da so informacije in predstavitve nevtralne in imajo vsi zadevni proizvajalci enake možnosti, da se predstavijo.

Upravičeni stroški:

Usposabljanje in izobraževanje ter svetovanje kmetom iz področja dopolnilnih dejavnosti in gozdarstva:

- stroški organiziranja in izvedbe programov usposabljanja in izobraževanja (prostor, predavatelji, oglaševanje);
- stroški svetovalnih storitev: honorarji za storitve, ki ne spadajo med trajne ali občasne dejavnosti niti niso v zvezi z običajnimi operativnimi stroški podjetja, na primer rutinsko davčno svetovanje, redne pravne in druge storitve ali oglaševanje;

– predstavitev izdelkov na javnih predstavitev (sejmi, razstave ...): stroški udeležbe in potni stroški, najemnine razstavnih prostorov, simbolične nagrade, podeljene na tekmovanjih do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca, stroški publikacij ocenjevanja izdelkov;

– publikacije: stroški priprave in tiska publikacij, katalogov in stroški oblikovanja in priprave spletnih strani.

Višina pomoči:

- do 100% upravičenih stroškov.

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

26. člen

Pokrivanje dodatnih stroškov transporta in opreme iz odročnih krajev

(Uredba komisije (ES) št. 1998/2006

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis)

Namen ukrepa:

Zaradi neekonomskih prevozov v odročnih, razpršenih območjih občine pokrivati dodatne stroške transporta in opreme za namenom ohranjanja gospodarske dejavnosti in transportne mreže na odročnih območjih.

Predmet podpore:

Pokrivanje dodatnih stroškov prevoza (transporta in opreme).

Upravičenci:

- zadrage, ki opravljajo dejavnost transporta,
- organizacije in drugi subjekti, ki so registrirani in opravljajo gospodarsko dejavnost transporta.

Splošni pogoji upravičenosti:

- upravičenec mora biti registriran za opravljanje dejavnosti transporta;
- predložiti seznam lokalnih, odročnih prog z navedbo razdalj in številom prevozov letno;
- zagotoviti ustrezen in kakovosten transport.

Upravičeni stroški:

- stroški transporta na odročnih območjih.

Podpore se ne dodelijo za:

- financiranje prevoza na rednih, lažje dostopnih progah.

Višina pomoči

- do 100% upravičenih stroškov za prevoz (transport in opremo).

Znesek pomoči: Najvišji in najnižji znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

27. člen

Kumulacija

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis)

Skupna pomoč »de minimis«, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presežati 100.000 EUR v sektorju transporta oziroma 200.000 EUR bruto za področje predelave in trženja v katerem koli obdobju treh proračunskih let (2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis).

IV. OSTALI UKREPI OBČINE

28. člen

Izvajanje lokalne razvojne strategije (Leader)

(63. člen Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005)

Namen ukrepa:

Zagotoviti večletno podporo inovativnim partnerskim razvojnim iniciativam na podeželju, ki bodo prispevale k razvoju delovnih mest in kakovosti življenja na podeželju s ciljem izvajanja projektov po načelih Leader.

Predmet podpore:

Sredstva bodo dodeljena za ustanovitev in delovanje lokalne akcijske skupine (v nadaljevanju LAS) za izvajanje lokalne razvojne strategije na podlagi letnega programa LAS (projekti s področja ukrepov, opredeljenih v tem pravilniku) z namenom vključevanja lokalnih prebivalcev v načrtovanje in odločanje o razvoju ter priprava projektov javno zasebnega partnerstva.

Upravičenci:

- LAS, ki deluje oziroma bo delovala na območju Občine Črnomelj in je oziroma bo priznana s strani ministrstva pristojnega za kmetijstvo.

Splošni pogoji upravičenosti:

- upravičenci morajo izpolnjevati vse pogoje za opravljanje dejavnosti, skladno z veljavno zakonodajo;
- pogodba o sofinanciranju delovanja LAS, izvajanja projektov ali programov, sklenjena med občino in nosilcem LAS za sredstva dodeljena za ustanovitev in delovanje LAS;
- inovativni projekti se morajo izvajati na območjih, kjer deluje LAS, ki dejavnosti in projekte izbere na podlagi lokalne razvojne strategije in opredeljenih kriterijev;
- v izvedbo in financiranje projekta morajo biti vključeni tudi zasebni partnerji (podeželsko prebivalstvo);
- pisno potrdilo, da sredstva za isti namen še niso bila odobrena in da za isti namen ni vložena vloga na katerega od ukrepov ostalih treh osi.

Upravičeni stroški:

- stroški registracije LAS;
 - materialni in kadrovske stroški za delovanje LAS;
 - materialni stroški za izvedbo projekta;
 - stroški priprave, izdelave projektov oziroma razvojnih programov;
 - stroški koordinacije za izvajanje nalog skupnega pomena;
 - stroški promocije projekta.
- Višina pomoči:
- do 50% upravičenih stroškov.

29. člen

Delovanje društev in njihovih zvez

Namen ukrepa:

Društva predstavljajo temelj za izmenjavo znanj in izkušenj med prebivalstvom, ki živi na podeželju, zato jih je potrebno spodbujati in dolgoročno s ciljem dvigniti kvaliteto življenja na podeželju.

Predmet pomoči:

Sofinanciranja delovanja različnih neprofitnih oblik so-delovanja kmetov in drugih neprofitnih združenj povezanih s kmetijstvom, gozdarstvom, prehrano in razvojem podeželja.

Upravičenci:

– društva in združenja registrirana za delovanje na področju kmetijstva, gozdarstva, prehrane in razvoja podeželja.

Splošni pogoji upravičenosti:

- društva registrirana za delovanje na območju občine ali delujejo na območju občine;
- sofinancira se izključno nepridobitna dejavnost društev razvidna v njihovem letnem programu;
- izvajanje izobraževanj in usposabljanj, katerih upravičenci so nosilci kmetijske dejavnosti, ni predmet sofinanciranja;
- drugi pogoji se določijo z javnim razpisom in merili za obravnavo posameznih vlog.

Specifični pogoji upravičenosti:

- odločba o vpisu v register društev;
- seznam članov društva iz območja občine.

Upravičeni stroški:

- stroški ustrezne infrastrukture delovanja;
- materialni stroški in stroški dela pisarne in organov.

Višina pomoči:

- do 100% upravičenih stroškov.

30. člen

Štipendiranje prevzemnikov kmetij

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je spodbujanje uvajanja novih znanj in novih tehnologij kmetijske proizvodnje in podporo mladim prevzemnikom kmetij. Finančna pomoč pri izobraževanju dijakov, študentov kmetijskih strok iz Občine Črnomelj, ki bodo po končanem šolanju ostali in delali na domači kmetiji kot njeni bodoči prevzemniki kmetij s ciljem povečati strokovno usposobljenost nosilcev kmetijskih gospodarstev.

Upravičenci:

– nosilec ali ožji družinski član kmečkega gospodarstva, udeleženci rednega izobraževanja IV., V., VI., VII. stopnje kmetijske in gozdarske smeri, ki so oziroma predvideni za naslednike kmetij s sedežem na območju Občine Črnomelj.

Splošni pogoji upravičenosti:

– upravičenec ima stalno prebivališče v Občini Črnomelj in živi na kmetiji, ki je vpisana v register kmetijskih gospodarstev v Občini Črnomelj.

Specifični pogoji upravičenosti:

- izjava, da prosilci je oziroma bo prevzemnik kmetije;
- potrdilo o rednem vpisu;
- kopija zadnjega šolskega spričevala;
- potrdilo Zavoda za zaposlovanje o neprejemanju oziroma neupravičenosti do republiške štipendije;

– potrdilo o katastrskem dohodku lastnika kmetije za predhodno leto;

– kopija zadnjega računalniškega izpisa subvencijskih obrazcev.

Dodatni pogoj za pridobitev sredstev:

Prednost pri dodelitvi sredstev imajo prosilci, katerih edini vir dohodka izhaja iz kmetijske dejavnosti in prosilci z manjšimi dohodki na družinskega člana.

Višina pomoči:

- podpora na dijaka oziroma študenta se določi z letnim razpisom.

31. člen

Sofinanciranje prestrukturiranja vinogradov

Namen ukrepa:

Namen ukrepa je prestrukturiranje vinogradniških površin, ki so glede na naravne pogoje tehnološko neprimerne glede izbire sorte vinske trte, lege ali drugih tehnoloških zahtev, ali posajeni s sortami vinske trte, za katere ni ustreznega povpraševanja na trgu.

Predmet podpore:

Sofinanciranje prestrukturiranja vinogradov kot to določa nacionalni letni predpis o uravnavanju obsega vinogradniških površin (Uradni list RS, št. 23/07).

Upravičenci:

– pridelovalci, vpisani v register pridelovalcev grozdja in vina, ki prestrukturirajo vinograd v skladu s potrjenim programom prestrukturiranja.

Splošni pogoji upravičenosti:

– so določeni v 17. členu Uredbe iz prvega odstavka tega člena.

Upravičeni stroški:

– so opredeljeni v 20. členu Uredbe iz prvega odstavka tega člena.

Višina pomoči:

– občina sofinancira prestrukturiranje v višini razlike med vrednostjo, financirano iz državnega proračuna in 75% priznanih stroškov prestrukturiranja in vrednosti izpada dohodka ter hkrati le do zneska na ha prestrukturiranja površine, izračunanega na podlagi podatka o višini dodeljenih sredstev in podatka o površini, ki jo za Republiko Slovenijo vsako leto določi Evropska komisija z odločbo.

32. člen

Ostali ukrepi za razvoj podeželja

Občina lahko za potrebe razvoja podeželja izvaja tudi ostale ukrepe za razvoj podeželja. Med ostale ukrepe sodijo tudi naložbe v infrastrukturo in druge projekt, ki niso namenjeni izključno enemu lastniku. Naložbe so v širšem javnem interesu in ne predstavljajo državne pomoči (npr. urejanje in vzdrževanje nekategoriziranih javnih poljskih poti, javnih gozdnih poti, gozdnih vlak ...). Sredstva se zagotovijo v proračunu Občine Črnomelj za tekoče leto na podlagi predlogov strokovnih služb ter ožjih delov lokalne skupnosti.

V. NADZOR IN SANKCIJE

33. člen

Nadzor nad namensko porabo sredstev po tem pravilniku oziroma javnem razpisu spremlja in preverja občinska uprava Občine Črnomelj, lahko pa tudi komisija, ki jo za te potrebe imenuje župan. Namenskost porabe ugotavlja tudi nadzorni odbor občine in pristojne inšpekcijske službe.

Za nenamensko uporabo sredstev se šteje:

- da so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko uporabljena,
- da je upravičenec za kateri koli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke.

V primeru ugotovljene nenamenske porabe sredstev, pridobljenih po tem pravilniku, mora prejemnik sredstva vrniti v celoti s pripadajočimi zakonskimi obrestmi. Prejemnik izgubi tudi pravico do pridobitve drugih sredstev po tem pravilniku za naslednjih pet let.

VI. KONČNA DOLOČBA

34. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Črnomelj (Uradni list RS, št. 85/02, spremembe 92/03 in 54/05).

35. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za programsko obdobje 2007–2013.

Št. 331-08/2007

Črnomelj, dne 29. oktobra 2007

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l.r.

IVANČNA GORICA

5040. Sklep o imenovanju člana Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in devete alineje drugega odstavka 16. člena ter 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04 in 36/07) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 8. seji dne 8. 10. 2007 sprejel

S K L E P

o imenovanju člana Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica

I.

V Komisijo za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica se imenuje:

1. Nikolaj Erjavec, roj. 2. 10. 1951, Stična 50a, Ivančna Gorica – član.

II.

Mandat člana Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica traja do prenehanja mandata članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-0012/2006

Ivančna Gorica, dne 8. oktobra 2007

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

LAŠKO

5041. Sklep o začetku priprave Občinskega prostorskega načrta Občine Laško

Na podlagi 46. in 98. člena Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07) ter 36. člena Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 64/06) je župan Občine Laško dne 10. oktobra 2007 sprejel

S K L E P

o začetku priprave Občinskega prostorskega načrta Občine Laško

1. člen

(splošno)

(1) S tem sklepom določa župan Občine Laško postopek priprave Občinskega prostorskega načrta Občine Laško (v nadaljnjem besedilu: OPN Občine Laško).

(2) Občina Laško je do sprejetja tega sklepa vodila postopek priprave Strategije prostorskega razvoja Občine Laško (v nadaljevanju: SPRO) in Prostorskega reda Občine Laško (v nadaljevanju: PRO) na podlagi Zakona o urejanju prostora, Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 (v nadaljnjem besedilu: ZUreP-1).

(3) Priprava OPN Občine Laško je nadaljevanje postopka, priprave SPRO in PRO na podlagi ZUreP-1 in podzakonskih predpisov k temu zakonu, ki ga je vodila Občina Laško.

(4) Skladno z 98. členom ZPNačrt se postopki za sprejem SPRO in PRO, ki so bili začeti pred uveljavitvijo ZPNačrt in sicer na podlagi določb ZUreP-1 (v okviru katerih oba dokumenta še nista bila javno razprnjena), nadaljujejo in končajo po določbah ZPNačrt kot OPN.

(5) Skladno s 104. členom ZPNačrt se do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi ZPNačrt uporabljajo podzakonski predpisi, sprejeti na podlagi ZUreP-1, kolikor niso v nasprotju z ZPNačrt.

(6) Skladno s 95. členom ZPNačrt mora občina sprejeti OPN najkasneje v 24 mesecih po uveljavitvi predpisa o vsebini, obliki in načinu priprave OPN ter pogojev za določitev območij sanacij razpršene gradnje in območij za razvoj in širitev naselij.

2. člen

(ocena stanja in razlogi za pripravo prostorskega načrta)

Ocena stanja

(1) Priprava OPN Občine Laško je nadaljevanje postopka, priprave SPRO in PRO na podlagi ZUreP-1 in podzakonskih predpisov k temu zakonu, ki ga je vodila Občina Laško.

(2) Zaključene so naslednje faze dela oziroma uradna dejanja:

– program priprave SPRO (Uradni list RS, št. 36/06),

– program priprave PRO (Uradni list RS, št. 54/06),

– prva prostorska konferenca za SPRO (dne 1. 6. 2005) in PRO (dne 1. 6. 2005),

– pridobitev smernic in analiza smernic za SPRO in PRO,

– priprava strokovnih podlag za SPRO in PRO.

(3) Za nadaljnji potek priprave OPN Občine Laško se upošteva postopek priprave, določen v 98. členu ZPN. Upoštevajo se tudi pojasnila in priporočila MOP št. 0071-44-2006, z dne 10. 4. 2007.

(4) OPN Občine Laško bo predstavljal nov temeljni strateški in operativni prostorski dokument, ki bo omogočal izvedbo načrtovanih prostorskih ureditev.

Razlogi

(5) Razlog za pripravo OPN Občine Laško je v spremembi sistema urejanja prostora, ki jo je uvedel Zakon o prostorskem načrtovanju, Uradni list RS, št. 33/07 (v nadaljevanju: ZPNačrt).

(6) Razlogi za pripravo so tudi na novo preverjene strateške usmeritve prostorskega razvoja Občine Laško ter pobude in predlogi za spremembo namenske rabe prostora pravnih in fizičnih oseb.

(7) Predloga SPRO in PRO še nista bila javno razgrnjena, zato se po uveljavitvi ZPN nadaljuje postopek priprave novega prostorskega akta OPN na podlagi določil tega zakona. Nadaljnji postopek bo potekal kot priprava enovitega dokumenta OPN, ki vsebuje strateški in izvedbeni del.

(8) Pravna podlaga za pripravo OPN Občine Laško so poleg ZPNačrta še podzakonski predpisi, ki bodo uveljavljeni skladno z določili tega zakona.

(9) Po mnenju Ministrstva za okolje in prostor je potrebno za pripravo SPRO in PRO Občine Laško izvesti postopek celovite presoje vplivov na okolje po odločbi MOP št. 354-09-52/2005 z dne 4. 3. 2005

3. člen

(območje in vsebina prostorskega načrta)

(1) OPN Občine Laško se izdelava za celotno območje Občine Laško.

(2) OPN Občine Laško vsebuje strateški in izvedbeni del. Izdelava se v digitalni in analogni obliki. Sestavni del OPN so urbanistični načrti za naselja Laško in Rimske Toplice ter po potrebi tudi drugi. (v nadaljevanju: UN).

4. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Pri pripravi OPN Občine Laško se smiselno upoštevajo študije, analize in strokovne podlage, izdelane in uporabljene v postopku priprave SPRO in PRO.

(2) Izdelava variantnih rešitev za OPN Občine Laško ni potrebna.

5. člen

(roki in postopek priprave OPN)

Začetek priprave OPN

(1) Postopek priprave OPN Občine Laško se prične s sklepom, ki ga sprejme župan in ga objavi v uradnem glasilu in v svetovnem spletu ter ga pošlje ministrstvu in sosednjim občinam v 7 dneh od dneva objave.

Osnutek OPN

(2) Občina pripravi osnutek OPN Občine Laško z vsemi strokovnimi podlagami v 90 dneh.

Dopolnjen osnutek OPN

(3) Ob upoštevanju smernic nosilcev urejanja prostora občina dopolni osnutek OPN Občine Laško in okoljsko poročilo v 40 dneh.

(4) Občina za dopolnjen osnutek OPN Občine Laško zagotovi okoljsko poročilo in ga skupaj z dopolnjenim osnutkom OPN Občine Laško pošlje ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja.

(5) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, najkasneje v 15 dneh preveri, ali je okoljsko poročilo kakovostno izdelano in v skladu s predpisi. Če ministrstvo ugotovi, da okoljsko poročilo ni kakovostno ali ni izdelano v skladu s predpisi, ga s sklepom zavrne.

Usklajevanje smernic

(6) Če občina zaradi smernic nosilcev urejanja prostora ne more uskladiti osnutka OPN Občine Laško, o tem obvesti ministrstvo, ki najkasneje v 15 dneh od prejema obvestila zagotovi usklajevanje med občino in nosilci urejanja prostora, katerih smernic občina ni mogla uskladiti z osnutkom OPN Občine Laško.

Sodelovanje javnosti

(7) Občina mora v postopku priprave OPN Občine Laško omogočiti javnosti seznanitev z njegovim dopolnjenim osnutkom in z okoljskim poročilom v okviru javne razgrnitve, ki traja najmanj 30 dni in v tem času zagotoviti tudi njegovo javno

obravnavo. Javnost je obveščena z javnim naznanilom in v svetovnem spletu na krajevno običajen način.

(8) Občina obvesti javnost o javni razgrnitvi in javni obravnavi dopolnjenega osnutka OPN Občine Laško in okoljskega poročila najmanj 7 dni pred začetkom javne razgrnitve.

(9) Občina preuči pripombe in predloge javnosti na dopolnjen osnutek OPN Občine Laško in okoljskega poročila ter do njih zavzame stališče v roku 30 dni po preteku javne razgrnitve ter ga objavi na krajevno običajen način in v svetovnem spletu. Lastnice ali lastnike zemljišč mora občina pisno seznaniti s svojimi stališči glede pripomb in predlogov, ki so jih izrazili v okviru javne razgrnitve v 15 dneh po sprejetju stališča.

Potrditev predloga OPN

(10) Občina pripravi predlog OPN Občine Laško na podlagi stališč do pripomb ter predlogov javnosti v 30 dneh po sprejetju stališča in ga pošlje ministrstvu, ki ga nemudoma, najkasneje pa v 7 dneh, posreduje nosilcem urejanja prostora, da v 21 dneh podajo mnenje, ali predlog OPN Občine Laško upošteva njihove smernice.

(11) V roku 21 dni pripravi svoje mnenje tudi ministrstvo, ki preveri ali je vsebina predloga OPN Občine Laško pripravljena skladno z določili 39. do 45. ZPNačrt, ali temelji na prikazu stanja prostora in ali upošteva usmeritve in določitve državnih prostorskih aktov.

(12) Pristojna ministrstva se v mnenju opredelijo tudi do sprejemljivosti vplivov OPN Občine Laško na okolje z vidika svoje pristojnosti, ministrstvo pa jih pošlje ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja. Na podlagi mnenj ministrstev tisto ministrstvo, ki je pristojno za varstvo okolja, odloči o sprejemljivosti vplivov izvedbe OPN Občine Laško skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(13) Minister v 75 dneh od prejema predloga OPN Občine Laško s sklepom potrdi predlog OPN Občine Laško, če nosilci urejanja prostora v mnenjih ugotovijo, da so v predlogu OPN njihove smernice upoštevane, oziroma če je ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, izdalo potrdilo, da so vplivi njegove izvedbe na okolje sprejemljivi.

(14) V nasprotnem primeru ministrstvo v istem roku vladi predlaga, da odloči o potrditvi predloga s sklepom, ki ga sprejme v 30 dneh.

Sprejem OPN

(15) OPN Občine Laško sprejme občinski svet z odlokom, ki ga objavi v uradnem glasilu skupaj z datumom in številko sklepa ministra oziroma sklepa vlade, s katerim je slednja potrdila predlog OPN v roku 30 dni.

Veljavnost rokov in faz

(16) Navedeni roki so okvirni.

6. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

Strokovne rešitve pri pripravi OPN se bodo pridobivale na osnovi:

- obstoječe veljavne prostorske dokumentacije Občine Laško in drugih gradiv, relevantnih za izdelavo naloge,
- strokovnih podlag, izdelanih v postopku priprave SPRO in PRO,
- smernic in strokovnih podlag nosilcev urejanja prostora, ki so bile pridobljene v postopku priprave SPRO in PRO.

7. člen

(navedba nosilcev urejanja prostora, ki so dali smernice in podajo mnenja za načrtovane prostorske ureditve iz njihove pristojnosti)

(1) Nosilci urejanja prostora, ki so podali smernice in strokovne podlage za SPRO in PRO, so ministrstva in organi v njihovi sestavi, ter nosilci javnih pooblastil, ki sodelujejo pri pripravi OPN in so določeni s tem sklepom (v nadaljevanju: nosilci urejanja prostora). Ti so:

1.	ADRIAPLIN d.o.o. Dunajska cesta 7, 1000 Ljubljana
2.	Elektro Celje d.d. Vrunčeva 2a, 3000 Celje
3.	Elektro Turnšek d.o.o. Mariborska cesta 86, 3000 Celje
4.	ELES d.o.o. Hajdrihova 2, 1000 Ljubljana
5.	ELSTIK d.o.o. Novi dom 4, 1430 Hrastnik
6.	Geoplin plinovodi d.o.o. Cesta ljubljanske brigade 11, p.p. 3720 1001 Ljubljana
7.	HSE Invest d.o.o., PE Medvode Gorenjska cesta 46, 1215 Medvode
8.	JP Komunala Laško Podšmihel 1e, 3270 Laško
9.	Pivovarna Laško d.d. Trubarjeva 28, 3270 Laško
10.	Telekom Slovenije PE Celje, Lava 1, 3000 Celje
11.	WTE Projektna družba Laško Podšmihel 1e, 3270 Laško
12.	Ministrstvo za gospodarstvo Kotnikova 5, 1000 Ljubljana
13.	Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Dunajska 58, 1000 Ljubljana
14.	Ministrstvo za kulturo Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana
15.	Ministrstvo za obrambo, Direktorat za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana
16.	Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana
17.	Ministrstvo za okolje in prostor – ARSO Urad za okolje Vojkova 1b, 1001 Ljubljana
18.	Ministrstvo za okolje in prostor – ARSO Urad za upravljanje z vodami Vojkova 1b, 1001 Ljubljana
19.	Ministrstvo za okolje in prostor Urad za prostorski razvoj Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana
20.	Ministrstvo za promet Langusova 4, 1000 Ljubljana
21.	Ministrstvo za zdravje Štefanova ulica 5, 1000 Ljubljana
22.	Ministrstvo za okolje in prostor – ARSO Sektor za varstvo narave Vojkova 1b, 1000 Ljubljana
23.	Občina Hrastnik Pot Vitka Pavliča 5, Hrastnik
24.	Občina Radeče Ul. Milana Majcna 1, Radeče
25.	Občina Sevnica Glavni trg 19a, 8290 Sevnica
26.	Občina Šentjur Mestni trg 10, 3230 Šentjur

27.	Občina Žalec Ul. Savinjske čete 5, 3310 Žalec
28.	Zavod RS za varstvo narave Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
29.	Zavod RS za varstvo narave, OE Celje
30.	Zavod za gozdove Slovenije, OE Celje Ljubljanska 13, Celje
31.	Zavod za ribištvo Slovenije, OE Celje, Župančičeva 9, 1000 Ljubljana
32.	Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Celje

(2) Smernice nosilcev urejanja prostora so že pridobljene v postopku priprave SPRO in PRO. Upoštevaje priporočila Ministrstva za okolje in prostor, Direktorata za prostor (dopis občinam št. 0071-44-2006 z dne 10. 4. 2007) ponovna pridobitev smernic za pripravo OPN ni potrebna.

(3) Nosilci urejanja prostora v skladu s 47. in 51. členom ZPN podajo mnenje k predlogu OPN v 30 dneh od prejema vloge Ministrstva za okolje in prostor. Če se v postopku priprave OPN ugotovi, da je potrebno pridobiti mnenja tudi drugih nosilcev urejanja prostora, se jih naknadno vključi v postopek.

8. člen

(obveznosti v zvezi s financiranjem priprave OPN Laško)

Finančna sredstva za pripravo OPN Občine Laško in pravo strokovnih podlag so zagotovljena v proračunu Občine Laško.

9. člen

(veljavnost sklepa)

(1) Sklep o začetku priprave OPN Občine Laško začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Občina Laško pošlje ta sklep Ministrstvu za okolje in prostor RS in vsem sosednjim občinam ter ga objavi na svetovnem spletu.

Št. 35003-3/2005

Laško, dne 10. oktobra 2007

Župan
Občine Laško
Franci Zdolšek l.r.

LENDAVA

5042. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Lendava za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1 in 60/07), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 in 110/02, 127/06 in 14/07) in 116. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00, 69/02 in 69/06) je Občinski svet Občine Lendava na 8. seji dne 22. oktobra 2007 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitve Odloka o proračunu Občine Lendava za leto 2007

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Lendava za leto 2007 (Uradni list RS, št. 32/07) se na koncu 4. člena doda nov odstavek, ki se glasi:

»Župan lahko samostojno spreminja vrednost projektov iz Načrta razvojnih programov največ do višine 50% vrednosti posameznega projekta. Spremembe vrednosti projekta morajo biti usklajene s proračunom. Projekte v načrtu razvojnih programov, katerih vrednost se spremeni za več kot 50%, ter nove projekte, ki niso uvrščeni v načrt razvojnih programov, mora predhodno potrditi občinski svet. O spremembah vrednosti Načrta razvojnih programov mora župan poročati skupaj s poročilom o izvršenih prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna.«

2. člen

Vse ostale določbe odloka ostanejo nespremenjene.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0153/2007-ba

Lendava, dne 22. oktobra 2007

Župan – Polgármester
Občine Lendava
mag. Anton Balážek l.r.

5043. Sklep o cenah programov vrtca

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 60/07) ter Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05) ter 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00, 69/02 in 69/06) je Občinski svet Občine Lendava na 8. seji dne 22. oktobra 2007 sprejel

s k l e p

1.

Občinski svet sprejema predlog novih cen programov vrtca v naslednji višini:

Vrsta programa	Program	Cena
– prvo starostno obdobje	6–9 ur	340,16 €
– prvo starostno obdobje – poldnevni program s kosilom	4–6 ur	306,14 €
– drugo starostno obdobje	6–9 ur	315,53 €
– drugo starostno obdobje – poldnevni program s kosilom	4–6 ur	283,98 €
– drugo starostno obdobje – poldnevni program brez kosila	4–6 ur	261,93 €

2.

Cene programov vrtca veljajo od 1. novembra 2007 dalje.

3.

Ta sklep velja z dnem sprejema ter se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032- 0175/07-ba

Lendava, dne 24. oktobra 2007

Župan – Polgármester
Občine Lendava
mag. Anton Balážek l.r.

LJUBNO**5044. Odlok o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«**

Občinski svet Občine Ljubno je na podlagi 49.a člena Zakona o lokalni samoupravi (UPB-1, Uradni list RS, št. 100/05, 21/06 – odl. US in 14/07), 2. člena Zakona o občinskem redarstvu (Uradni list RS, št. 139/06) in 17. člena Statuta Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 33/07) na 8. redni seji dne 27. 9. 2007 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«**

1. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom občine ustanoviteljice ustanavljajo »Medobčinski inšpektorat« (v nadaljevanju: inšpektorat) kot skupni organ občinske uprave za izvrševanje upravnih nalog na področju inšpekcijskega nadzora ter občinskega redarstva za območje občin Zgornje Savinjske in Šaleške doline ter Občine Braslovče.

2. člen

Ustanoviteljice so:

- Občina Braslovče, Braslovče 22, 3314 Braslovče
- Občina Gornji Grad, Attemsov trg 3, 3342 Gornji Grad
- Občina Ljubno, Cesta v Rastke 12, 3333 Ljubno ob Savinji
- Občina Luče, Luče 106, 3334 Luče
- Občina Mozirje, Šmihelska cesta 2, 3330 Mozirje
- Občina Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje
- Občina Rečica ob Savinji, Rečica ob Savinji 55, 3332 Rečica ob Savinji
- Občina Solčava, Solčava 16, 3335 Solčava
- Občina Šmartno ob Paki, Šmartno 72, 3327 Šmartno ob Paki
- Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj in
- Mestna občina Velenje, Titov trg 1, 3320 Velenje.

Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti občine ustanoviteljice uredijo z dogovorom o medsebojnih razmerjih (v nadaljevanju: dogovor), ki ga podpišejo župani, s katerim podrobneje določijo svoje pravice in obveznosti do inšpektorata, načrtovanje in način dela, način poročanja, način financiranja, opravljanja administrativnih, strokovnih in drugih nalog za inšpektorat ter druge za nemoteno delo inšpektorata pomembne zadeve. Obseg dela se določa s trimesečnimi plani za posamezno občino ustanoviteljico.

3. člen

Ime inšpektorata je: Medobčinski inšpektorat.

Sedež inšpektorata je v Velenju, Kopališka 3.

Inšpektorat ima pečat okrogle oblike, ob zgornjem robu je napis Medobčinski inšpektorat, na spodnjem robu pa Sa – Ša.

2. NALOGE IN DELO MEDOČINSKEGA INŠPEKTORATA

4. člen

Inšpektorat opravlja naloge izvajanja inšpekcijskega nadzorstva ter medobčinskega redarstva na področjih, ki jih urejajo predpisi občin ustanoviteljic skladno z zakonom.

Inšpekcijsko nadzorstvo ter medobčinsko redarstvo se opravlja v posamezni občini upoštevajoč razmerje števila prebivalcev posamezne občine do števila vseh prebivalcev občin

ustanoviteljic oziroma skladno z dogovorom iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

Zaposleni v inšpektoratu so pooblašteni za odločanje o prekrških. Za vodenje postopka in izdajo plačilnega naloga je pooblaščen medobčinski redar, za vodenje postopka in izdajo odločbe o prekrških pa je lahko pooblaščen uradna oseba, ki ima najmanj visokošolsko izobrazbo prve stopnje ali njej enakovredno raven izobrazbe.

5. člen

Pri izvrševanju upravnih nalog nastopa inšpektorat kot organ tiste občine ustanoviteljice, v katero krajevno pristojnost naloga spada.

Upravni akti, ki jih izdajajo pooblaščen osebe inšpektorata, imajo v glavi naziv inšpektorata, izdajajo pa se v imenu krajevno pristojne občine ustanoviteljice.

Inšpektorat mora pri izvrševanju upravnih nalog ravnati po usmeritvah župana in direktorja občinske uprave občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada skladno s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, glede splošnih vprašanj organiziranja in delovanja uprave pa po skupnih usmeritvah županov občin ustanoviteljic.

Vodja inšpektorata odgovarja za izvrševanje upravnih nalog, ki spadajo v krajevno pristojnost posamezne občine ustanoviteljice županu in direktorju občinske uprave te občine, za delo organa skupne občinske uprave v celoti pa skupaj vsem županom občin ustanoviteljic.

6. člen

Inšpektorat vodi vodja inšpektorata, ki ga imenujejo in razrešujejo župani občin ustanoviteljic.

Vodja inšpektorata mora imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj.

7. člen

Vodja inšpektorata predstavlja in zastopa inšpektorat, organizira opravljanje nalog inšpektorata ter izvaja vsa dela in naloge, ki so potrebne za redno, pravočasno, strokovno in učinkovito delo.

Vodja inšpektorata odloča o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja zaposlenih v inšpektoratu.

8. člen

Naloge medobčinskega redarstva kot pooblaščen uradne osebe opravljajo vodja medobčinskega redarstva ter medobčinski redarji. Vodja inšpektorata je hkrati vodja medobčinskega redarstva.

Redarji v okviru in v skladu z zakonom, občinskimi odloki in občinskimi programom varnosti skrbijo za javno varnost in javni red na območju občin ustanoviteljic.

9. člen

Podrobneje se obseg nalog, ki jih bo inšpektorat izvajal za posamezno občino ustanoviteljico, opredeli v dogovoru iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

10. člen

O izločitvi zaposlenega v inšpektoratu odloča direktor občinske uprave, v katere krajevno pristojnost zadeva spada, ki v primeru izločitve zaposlenega o stvari tudi odloči.

3. SREDSTVA ZA DELO MEDOBČINSKEGA INŠPEKTORATA

11. člen

Sredstva za nemoteno delo inšpektorata zagotavlja Mestna občina Velenje.

Sredstva za delo inšpektorata zagotavljajo ostale občine ustanoviteljice v svojih proračunih skladno z obsegom dela za posamezno občino ustanoviteljico.

Stroški dela se obračunavajo posebej, skladno z veljavnimi predpisi, ki urejajo to področje.

12. člen

Podrobneje se način financiranja določi z dogovorom iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

13. člen

Za škodo, povzročeno z delom zaposlenega v inšpektoratu, odgovarjajo solidarno občine ustanoviteljice.

14. člen

Inšpektorat prevzame od občin ustanoviteljic upravne naloge in pristojnosti na področjih inšpekcijskega nadzorstva skladno z dogovorom iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

15. člen

Občina ustanoviteljica lahko izrazi interes za izstop iz inšpektorata tako, da svojo namero pisno poda vodji inšpektorata. Občina lahko izstopi kot ustanoviteljica, ko poravna vse obveznosti do inšpektorata in ko pričnejo veljati spremembe tega odloka.

4. PREHODNA DOLOČBA

16. člen

Občine ustanoviteljice morajo sprejeti občinski program varnosti iz 8. člena tega odloka najkasneje do 31. 12. 2008.

5. KONČNI DOLOČBI

17. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat« (Uradni vestnik MOV, št. 10/03, 5/05 in 21/05).

18. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v uradnem glasilu občine.

Št. 007-05/2007

Ljubno, dne 28. septembra 2007

Županja
Občine Ljubno
Anka Rakun l.r.

RAVNE NA KOROŠKEM

5045. Sklep o ukinitvi javnega dobra v k.o. Tolsti vrh

Na podlagi 35. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB) in 16. člena Statuta Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 39/99, 61/01, 65/03 in 23/07) je Občinski svet Občine Ravne na Koroškem na 10. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejel

S K L E P

o ukinitvi javnega dobra v k.o. Tolsti vrh

I.

Ukine se status javnega dobra na zemljišču parc. št. 1110/5 – pot v izmeri 5m², pripisano pri zk. vl. št. 135, k.o. Tolsti vrh.

II.

Nepremičnina preneha imeti značaj javnega dobra in se vpiše v Zemljiško knjigo kot lastnina Občine Ravne na Koroškem.

III.

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0-0064/2007-204

Ravne na Koroškem, dne 25. oktobra 2007

Župan
Občine Ravne na Koroškem
mag. Tomaz Rožen l.r.

SLOVENSKE KONJICE

5046. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za prizidek stanovanjsko-poslovnemu objektu in podzemne garaže ter otroško igrišče

Na podlagi 57. člena v povezavi s 46. in 96. členom Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07) ter 27. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99, 19/01 in 100/02) je župan Občine Slovenske Konjice sprejel

S K L E P

o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za prizidek stanovanjsko-poslovnemu objektu in podzemne garaže ter otroško igrišče

1. Ocena stanja in razlogi

Območje obravnave predstavlja kare med objekti Mestni trg 9 in Mestni trg 7, ki ga na severu zapira objekt Mestni trg 13 in 15. Ob rekonstruiranem objektu Mestni trg 7 bo zgrajen novi prizidek površine 210m². Objekt bo imel klet s pritličjem in štiri etaže. V kleti bodo funkcionalni prostori za stanovanja in poslovne prostore, v pritličju in v I. nadstropju bodo poslovni prostori (pisarniški in upravni prostori – 1PM na 30–40m²). V treh nadstropjih bo 9 stanovanj. Za potrebe parkiranja se zgradi podzemna parkirna hiša s 40 PM, nad katero se uredi otroško igrišče.

Območje se ureja z več prostorskimi akti. Poleg planskega dokumenta ureja obravnavano območje še odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta osrednjega dela Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 2/87) in Odlok o PUP za 4 območja v centru Slovenskih Konjic in območja dela ZN Škalce III (Uradni list RS, št. 30/95), kjer je na parceli 441/5 predvidena možnost gradnje podzemne garaže.

Razlogi za izdelavo novega občinskega podrobnega prostorskega načrta:

- zastarelost veljavne prostorske dokumentacije, ki ne ustreza več potrebam sedanjega časa,
- nove in dopolnjene dejavnosti in namembnosti,
- ureditev komunalne infrastrukture na tem območju.

2. Območje prostorskega akta

Območje občinskega podrobnega prostorskega načrta obravnava parcele številke 346/3, 441/2, 441/5, 441/14 in 441/15, vse k.o. Slovenske Konjice, ki se navezujejo na objekt na parc. št. *346/3 k.o. Slovenske Konjice, ki je v naravi prizidek v gradnji k poslovno stanovanjskemu objektu Mestni trg 7.

3. Način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovne rešitve, ki se nanašajo na obravnavano območje, bo priskrbel investitor.

4. Roki za pripravo spremembe prostorskega akta in njegovih posameznih faz

Sklep o začetku priprave spremembe prostorskega akta	oktober 2007
Objava sklepa v uradnem glasilu in na svetovnem spletu, MOP	oktober/november 2007
Obvestilo MOP, Direktorat za okolje o izvedbi celovite presoje vplivov na okolje	30 dni
Priprava osnutka prostorskega akta	7 dni
Pridobivanje smernic	30 dni
Javno naznanilo o javni razgrnitvi in javni obravnavi osnutka	7 dni pred pričetkom javne razgrnitve
Javna razgrnitev in javna obravnava	30 dni
Priprava stališča do pripomb in predlogov	7 dni po zaključku javne razgrnitve
Pridobivanje mnenj	30 dni
Stališča do pripomb in predlogov	takoj od opredelitve načrtovalca
Priprava usklajenega predloga	7 dni
Sprejemanje odloka na občinskem svetu	februar/marec 2007
Objava v Uradnem listu	april 2007

5. Nosilci urejanja prostora

Nosilci urejanja, ki jih je potrebno vključiti v postopek pridobivanja smernic in mnenj:

Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova 61, 1000 Ljubljana

Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

ELEKTRO MARIBOR d.d., Vetrinjska ul. 2, 2000 Maribor

Telekom Slovenije d.d., Center za vzdrževanje omrežja Celje, Lava 1, 3000 Celje

Javni Stanovanjski sklad Občine Slovenske Konjice, Mestni trg 12, 3210 Slov. Konjice

JKP Slov. Konjice d.o.o., Celjska c. 3, 3210 Slov. Konjice

Občina Slov. Konjice, Stari trg 29, 3210 Slov. Konjice

Krajevna skupnost Slovenske Konjice, Tonete Melive 2, 3210 Slov. Konjice

Zavod za varstvo kulturne dediščine, Glavni trg 1, 3000 Celje.

6. Financiranje prostorskega akta

Prostorski akt financira investitor VBM d.o.o., Mestni trg 7, Slovenske Konjice.

Za izdelovalca strokovnih podlag za občinski podroben prostorski načrt je izbral investitor: BIRO 2001 Maksimilijana Ozimič Zorič s.p., Trg Alfonza Šarha 1, 2310 Slovenska Bistrica.

7. Objava sklepa priprave

Sklep priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, veljati začne naslednji dan po objavi.

Št. 3500-0012/2007

Slovenske Konjice, dne 23. oktobra 2007

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

ŠEMPETER - VRTOJBA**5047. Sklep o nadaljevanju postopka priprave lokacijskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza**

Na podlagi 57. in 98. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07) ter 30. člena Statuta Občine Šempeter - Vrtojba (Uradni list RS, št. 88/04, 74/05 in 132/06) župan Občine Šempeter - Vrtojba sprejme

S K L E P**o nadaljevanju postopka priprave lokacijskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza****1. Ocena stanja**

Pripravo Lokacijskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza (v nadaljevanju LN) je občina pričela v aprilu 2006 po določilih takrat veljavnega Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek).

Območje z ledinskim imenom Mlake (oziroma Ledine) je delno pozidana skoraj ravna površina v južnem delu naselja Šempeter pri Gorici, med železniško progo, Vrtojbensko cesto, državno cesto in Vrtojbico. Celotno območje meri približno 5,8 ha.

Območje 1. faze predstavlja južni del celotnega območja Mlake (Ledine), ki ga na vzhodu omejuje Vrtojbica, na jugu državna cesta in na zahodu Vrtojbenska cesta. Meja območja poteka po liniji severnih parcelnih mej parcel št. 460/2 (in podaljšku te p. meje proti zahodu), 460/1, 460/6, 460/7, 463/1 k. o. Šempeter na severu, po liniji zahodne parcelne meje parcele št. 3390/1 k.o. Šempeter na vzhodu, po liniji južnih parcelnih mej parcel št. 459/1, 457/1, 455/1, 453/1, 453/2, 453/4 in 453/8 na jugu in po liniji vzhodne parcelne meje parcele št. 3436/1 k. o. Šempeter na zahodu. Območje 1. faze v opisanih mejah meri približno 2 ha.

Kot prevladujoča namenska raba na celotnem območju Mlake oziroma Ledine so v prostorskih aktih občine opredeljene centralne dejavnosti, dopolnilne rabe pa naj bi bile določene v lokacijskem načrtu.

V postopku priprave LN so bili izvedeni naslednji formalni koraki:

- pridobljena je bila odločba Ministrstva za okolje in prostor o tem, da celovita presoja vplivov na okolje v postopku priprave LN ni potrebna (št. 35409-234/2006, 1. 9. 2006),
- dne 22. 11. 2006 je bila izvedena 1. prostorska konferenca,
- sprejet in objavljen je bil program priprave LN (Uradni list RS, št. 132/06),
- pridobljene so bile smernice za izdelavo LN.

V času izdelave predloga LN je pričel veljati Zakonu o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07 – v nadaljevanju ZPNačrt).

Ker predlog LN še ni bil javno razgrnjen, bo postopek za pripravo LN Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza nadaljevan po določilih ZPNačrt kot postopek za pripravo Občinskega podrobnega prostorskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza (v nadaljevanju OPPN – 1. faza).

Zaradi spremembe predvidenega obsega pozidave na območju OPPN – 1. faza glede na zazidano površino, navedeno v programu priprave, bo občina Ministrstva za okolje in prostor na podlagi osnutka OPPN – 1. faza ponovno zaprosila za odločbo o tem, ali je v postopku priprave potrebno izvesti celovito presojo vplivov na okolje.

Smernic nosilcev urejanja prostora občina ne bo ponovno pridobivala.

2. Način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovne rešitve so bile pridobljene v skladu z ZureP-1.

V nadaljevanju postopka bo vsebina in oblika prostorskega akta izdelana skladno z ZPNačrt in podzakonskimi akti.

Vzporedno z rešitvami za območje 1. faze bo izdelana tudi idejna rešitev za regulacijo celotnega območja med železnico, Vrtojbico, državno cesto in Vrtojbensko cesto (za celotno območje Mlak oziroma Ledine), in sicer vsaj:

- idejna zasnova nove prometne ureditve,
- idejna zasnova novih pozidav,
- kolikor se skozi izdelavo OPPN za 1. fazo izkaže kot nujno, tudi idejna zasnova za odvodnjo, komunalno in ostalo infrastrukturo.

3. Roki za dokončanje priprave

Predvidevamo naslednje roke za dokončanje priprave:

- javna razgrnitev dopolnjenega osnutka v decembru 2007,
- obravnava in sprejem na seji občinskega sveta marca 2008.

4. Nosilci urejanja prostora, ki sodelujejo nadaljevanju priprave OPPN – 1. faza

Za mnenje k predlogu OPPN – 1. faza bo občina zaprosila nosilce urejanja prostora, ki so podali smernice za izdelavo osnutka.

V primeru, da se v postopku priprave dokumenta ugotovi potreba po sodelovanju dodatnih subjektov, lahko občina k sodelovanju povabi tudi druge organe in organizacije.

5. Način financiranja

50% finančnih obveznosti priprave OPPN – 1. faza prevzame Občina Šempeter - Vrtojba, ki tudi vodi postopek priprave in sprejema, 50% pa družba Šturm d.o.o.

6. Veljavnost sklepa

Ta sklep prične veljati dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

S tem sklepom preneha veljati program priprave Lokacijskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza (Uradni list RS, št. 132/06).

Št. 35051-2/2006-19

Šempeter pri Gorici, dne 23. oktobra 2007

Župan
Občine Šempeter - Vrtojba
Dragan Valenčič I.r.

ŠMARJEŠKE TOPLICE**5048. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Šmarješke Toplice**

Na podlagi 3., 4. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – UPB1, 49/06 – ZmetD, 66/06 – Odl. US in 33/07 – ZPNačrt), 8. člena Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 33/06 – UPB1) ter 17. in 72. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07) je Občinski svet Občine Šmarješke Toplice na 9. redni seji dne 22. 10. 2007 sprejel

O D L O K**o gospodarskih javnih službah v Občini Šmarješke Toplice****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta odlok določa vrsto in obliko zagotavljanja dejavnosti, ki so opredeljene kot gospodarske javne službe v Občini Šmarješke Toplice.

2. člen

Z gospodarskimi javnimi službami opredeljenimi v tem odloku se zagotavljajo javne dobrine (proizvodi in storitve) zaradi zadovoljevanja lokalnih javnih potreb. Gospodarske lokalne javne službe se delijo na obvezne in izbirne.

II. VRSTE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

3. člen

Na območju Občine Šmarješke Toplice se zagotavljajo naslednje gospodarske javne službe:

a) Obvezne lokalne gospodarske javne službe:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
3. zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov,
4. odlaganje ostankov predelave in odstranjevanja komunalnih odpadkov,
5. vzdrževanje občinskih javnih cest,
6. urejanje in čiščenje javnih površin.

b) Izbirne lokalne gospodarske javne službe:

1. opravljanje nalog turistično-informacijskega centra Občine Šmarješke Toplice,
2. upravljanje in urejanje pokopališč ter opravljanje pokopališke in pogrebne službe,
3. urejanje javne razsvetljave,
4. oglaševanje,
5. zagotovitev zavetišča za zapuščene živali.

Vzdrževanje občinskih javnih cest se v delu, ki se nanaša na izvajanje obnovitvenih del na občinskih javnih cestah, ne glede na določbo prejšnjega odstavka ne šteje za gospodarsko javno službo in se oddaja v izvedbo skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje. Vzdrževanje občinskih javnih cest, ki se nanaša na redna vzdrževalna dela, se zagotavlja skladno s 5. členom tega odloka.

Natančneje se naloge, ki se izvajajo v okviru gospodarskih javnih služb določijo z odlokom o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe, s tem, da izraz »upravljanje in urejanje« pomeni zlasti skrb za pravno in dejansko urejenost, tekoče in investicijsko vzdrževanje.

Gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena se opravljajo na celotnem območju občine, razen, če z odlokom o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe ni določeno drugače.

Po potrebi lahko občinski svet v skladu z zakonom določi s posebnimi odloki tudi druge dejavnosti, ki se na območju Občine Šmarješke Toplice opravljajo v obliki gospodarske javne službe. S takimi odloki za vsako dejavnost opredeli tudi obliko in način zagotavljanja dejavnosti.

4. člen

Infrastrukturni objekti in naprave, namenjeni za izvajanje gospodarskih javnih služb se opredelijo v odloku o načinu opravljanja posamezne gospodarske javne službe.

III. OBLIKE ZAGOTAVLJANJA GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

5. člen

Občina Šmarješke Toplice posamezne vrste gospodarskih javnih služb zagotavlja v naslednjih oblikah:

a) V javnem podjetju:

1. oskrba s pitno vodo,
2. urejanje in čiščenje javnih površin,
3. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
4. zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov,
5. odlaganje ostankov predelave in odstranjevanja komunalnih odpadkov.

b) S podelitvijo koncesije:

1. opravljanje nalog turistično-informacijskega centra Občine Šmarješke Toplice,
2. upravljanje in urejanje pokopališč ter opravljanje pokopališke in pogrebne službe,
3. vzdrževanje občinskih javnih cest,
4. urejanje javne razsvetljave,
5. oglaševanje,
6. zagotovitev zavetišča za zapuščene živali.

Ne glede na določitev oblik v katerih se zagotavlja posamezna gospodarska javna služba v skladu s prejšnjim odstavkom se izjemoma, če je to utemeljeno z javnim interesom, z odlokom o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe lahko določi, da se gospodarska javna služba izvaja v eni od drugih oblik, ki jih dopušča zakon.

6. člen

Občina Šmarješke Toplice skladno z Zakonom o gospodarskih javnih službah določi z odlokom, ki ga sprejme za posamezno ali več gospodarskih javnih služb, način izvajanja gospodarskih javnih služb in to zlasti:

- organizacijsko in prostorsko zasnovi njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev,
- vrsto in obseg javnih dobrin ter njihovo prostorsko razporeditev,
- pogoje za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- vire in načine financiranja gospodarskih javnih služb,
- vrsto in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe,
- morebitna pooblastila županu in posameznim organom občine,
- druge elemente pomembne za opravljanje in razvoj gospodarskih javnih služb.

IV. STROKOVNO-TEHNIČNE IN RAZVOJNE NALOGE

7. člen

Strokovno tehnične in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb določene v Zakonu o gospodarskih javnih službah opravlja občinska uprava.

Za izvajanje posameznih strokovno-tehničnih in razvojnih nalog se lahko z odlokom iz prejšnjega člena pooblasti izvajalca gospodarske javne službe.

V. VARSTVO UPORABNIKOV

8. člen

Za varstvo uporabnikov javnih dobrin se za lokalne gospodarske javne službe opredeljene s tem odlokom ustanovi svet uporabnikov Občine Šmarješke Toplice, ki ga imenuje občinski svet.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Izvajanje dejavnosti, ki jih ta odlok določa kot gospodarske javne službe, se opravlja v skladu z dosedanjimi predpisi za posamezno vrsto gospodarske javne službe, in sicer do izteka že sklenjenih pogodb. Če ta odlok posamezne gospodarske javne službe ne ureja drugače, kot to določajo že sprejeti predpisi, se izvajanje takšne gospodarske javne službe v celoti nadaljuje v skladu s temi predpisi in na njihovi podlagi sklenjenimi pogodbami.

Na področjih, kjer posebna pogodba iz kateregakoli razloga pogodba ni bila sklenjena, se izvajanje gospodarskih javnih služb zagotavlja na dosedanji način do začetka izvajanja dejavnosti na podlagi ustreznega odloka, sprejetega skladno s tem odlokom.

10. člen

Na podlagi tega odloka se uskladijo ali na novo sprejmejo ustrezni odloki najkasneje v roku dveh let po uveljavitvi tega odloka.

11. člen

Z dnem pričetka veljavnosti tega odloka se na območju Občine Šmarješke Toplice preneha uporabljati Odlok o gospodarskih javnih službah v Mestni občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 40/01, 11/02, 31/05 in 6/06).

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-23/2007-3

Šmarješke Toplice, dne 22. oktobra 2007

Županja
Občine Šmarješke Toplice
mag. **Bernardka Krnc** l.r.

5049. Pravilnik o vrednotenju kulturnih programov in projektov v Občini Šmarješke Toplice

Na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02) in 15. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07) je Občinski svet Občine Šmarješke Toplice na 9. seji dne 22. 10. 2007 sprejel

PRAVILNIK o vrednotenju kulturnih programov in projektov v Občini Šmarješke Toplice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Namen

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, merila in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov ljubiteljske kulturne dejavnosti v Občini Šmarješke Toplice (v nadaljevanju občina), ki so v lokalnem javnem interesu.

Sredstva za sofinanciranje programov se zagotovijo v proračunu občine.

2. člen

Za sofinanciranje se lahko potegujejo naslednji izvajalci kulturnih programov:

- društva,
- samostojni ustvarjalci na področju kulture,
- zasebniki in drugi, ki delujejo na področju ustvarjanja in posredovanja kulturnih vrednot ter so njihovi kulturni programi v interesu občine.

3. člen

Pravico do sofinanciranja imajo izvajalci kulturnih programov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež ali stalno prebivališče v občini,
- da so registrirani za opravljanje programov na področju kulture,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za izvajanje določene kulturne dejavnosti,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu in plačani članarini ter ostalo dokumentacijo, ki jo določa zakon, ki ureja društva (velja za društva),

- vodijo evidenco o opravljenih vajah in nastopih,
- aktivno delujejo vsaj eno leto pred objavo razpisa.

II. VSEBINSKE DOLOČBE

2. Programi sofinanciranja

4. člen

Občina sofinancira v skladu s proračunskimi možnostmi in ob upoštevanju načela, da so proračunska sredstva dostopna vsem izvajalcem kulturnih programov naslednje kulturne dejavnosti:

- glasbeno dejavnost,
- folklorno in plesno dejavnost,
- gledališko in lutkovno dejavnost,
- likovno dejavnost,
- literarno dejavnost in založništvo,
- filmsko in video produkcijo ter fotografijo,
- izobraževalno in raziskovalno dejavnost s področja kulture,
- dejavnost širjenja kulture med občani,
- druge vsebine s področja kulture.

Programi in investicije, ki se financirajo ali sofinancirajo iz katerekoli druge postavke občinskega proračuna, niso predmet tega pravilnika.

3. Način in postopek za vrednotenje in razdelitev sredstev

5. člen

Občina za kulturne programe, ki jih sofinancira iz javnih sredstev, enkrat letno izvede javna razpisa. Razpis se izvede po sprejetju proračuna za tekoče leto, v katerem se določi skupni obseg sofinanciranja.

Javni razpis se objavi v lokalnem časopisu Razgledi, na spletni strani občine ali na drug krajevno običajen način.

6. člen

- Javni razpis mora vsebovati predvsem:
- predmet javnega razpisa,
 - pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, njihovi programi ali projekti (pogoji iz 3. člena),
 - vrednost sredstev, ki so namenjena za predmet javnega razpisa,
 - kriterije in merila za izbor projektov in programov in za dodelitev sredstev (priloga 1),
 - določitev obdobja, v katerem morajo biti dodeljena sredstva porabljena,
 - rok, do katerega morajo biti predložene vloge, in način njihove dostave,
 - datum odpiranja vlog,
 - rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa,
 - kraj, čas in uradno osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo in za posredovanje informacij v zvezi z razpisom.

Razpisni rok ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od dveh mesecev.

7. člen

Na podlagi prijav na javna razpisa Odbor za družbene dejavnosti izbere kulturne programe v občini, ki se sofinancirajo iz proračunskih sredstev.

Komisijo sestavlja šest (6) članov, in sicer člani Odbora za družbene dejavnosti in javni uslužbenec občinske uprave, ki dela na področju družbenih dejavnosti.

8. člen

Javni uslužbenec, ki je član komisije, pregleda prispеле vloge in ugotovi, ali je posamezna vloga pravočasna, ali jo je

vložila upravičena oseba in ali je popolna. Če ugotovi, da prijava katerega od predlagateljev ni popolna, ga o tem obvesti in pozove, da jo v roku osmih dni ustrezno dopolni.

Vloge, ki niso pravočasne ali jih ni vložila upravičena oseba, se s sklepom zavržejo.

Vse popolne in pravočasne vloge Odbor za družbene dejavnosti obravnava in pripravi predlog izbire programov in predlog delitve razpoložljivih sredstev za kulturne programe. Sklep o izbiri programov in delitvi razpoložljivih proračunskih sredstev sprejme župan na podlagi predlogov odbora.

Odbor za družbene dejavnosti pripravlja tudi predloge, mnenja in pobude za spremembe meril za vrednotenje kulturnih programov.

9. člen

Sklep o izbiri se vroči vsem predlagateljem kulturnih programov. Zoper sklep o izbiri je možno podati ugovor županji občine v roku osem dni od prejema sklepa. O ugovoru odloči župan v roku 15 dni od prejema ugovora.

Predlagatelj kulturnega programa ima pravico vpogleda v tiste dele strokovnega mnenja, zapisnikov ali poročil, ki se nanašajo na obravnavo njegove vloge in sklepa o izbiri.

10. člen

Z izbranimi izvajalci kulturnih programov se sklenejo letne pogodbe o sofinanciranju izbranih programov. V pogodbi se opredeli:

- vsebino in obseg izbranega programa,
- čas realizacije programa,
- višino in rok za zagotovitev finančnih sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo proračunskih sredstev,
- rok, v katerem morajo izvajalci programov predložiti dokazila o opravljenih nalogah in doseženih rezultatih,
- vračilo sredstev, ki jih izvajalec nenamensko porabi,
- druge medsebojne pravice in obveznosti.

11. člen

Uporabniki proračunskih sredstev, namenjenih za kulturne programe, so dolžni izvajati dogovorjene programe v skladu z določili tega pravilnika in sklenjeno pogodbo.

V primeru, da izvajalci ne izvajajo odobrenih programov v skladu z določili tega pravilnika in sklenjeno pogodbo, se financiranje na predlog osebe, ki jo župan pooblasti, da izvaja nadzor nad izvajanjem pogodbe, takoj ukine, izvajalci pa so dolžni povrniti prejeta sredstva.

Izvajalci kulturnih programov morajo do konca marca naslednjega koledarskega leta po letu sklenitve pogodbe o sofinanciranju oddati letno poročilo z dokazili o izvedbi dogovorjenega programa. Če izvajalec tega ne stori, ne more kandidirati za sredstva občine na razpisu za leto, v katerem je dolžan oddati poročilo. V primeru, da posamezni program ni bil v celoti realiziran, se izvajalcu kulturnega programa pri javnem razpisu za naslednje leto finančna sredstva ustrezno zmanjšajo.

12. člen

Izjemoma sme župan iz drugih proračunskih sredstev skleniti pogodbo o sofinanciranju posameznega programa oziroma projekta tudi brez javnega razpisa, če se ugotovi posebna pomembnost programa oziroma projekta, ki ga ni bilo mogoče vnaprej predvideti oziroma načrtovati in ga je potrdil občinski svet.

4. Merila

13. člen

Osnova za obseg sofinanciranja kulturnih programov so merila v obliki točkovnega sistema. Dejanski obseg sofinanciranja se določi po sprejetju proračuna občine in Letnega programa kulture. Izvajalec je upravičen pridobiti točke le za namen znotraj vsebine programa, za katerega v razpisu izkaže dejansko nastajanje stroškov in ta pravilnik zanj predvideva

sofinanciranje. Merila in kriteriji za financiranje in sofinanciranje programov in projektov ljubiteljske kulturne dejavnosti so specifičirana v prilogi 1, ki je sestavni del pravilnika.

14. člen

Vrednost točke se določi vsako proračunsko leto posebej in je odvisna od višine sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov kulture za to proračunsko obdobje in skupne točkovne vrednosti ponujenih programov.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0023/2007-8

Šmarješke Toplice, dne 22. oktobra 2007

Županja
Občine Šmarješke Toplice
mag. **Bernardka Krnc** l.r.

5050. Pravilnik o vrednotenju športnih programov v Občini Šmarješke Toplice

Na podlagi 9. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98 in 27/02 – Odl. US: U-I-210/98-32), določil Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/00 – popr. 31/00) in 17. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07) je Občinski svet Občine Šmarješke Toplice na 9. seji dne 22. 10. 2007 sprejel

PRAVILNIK o vrednotenju športnih programov v Občini Šmarješke Toplice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, merila in postopke za razdelitev sredstev, namenjenih za uresničevanje javnega interesa na področju športa v Občini Šmarješke Toplice (v nadaljevanju: občina). Sredstva za sofinanciranje športa se zagotovijo v proračunu občine.

2. člen

Javni interes na področju športa v občini obsega naloge lokalnega pomena na vseh področjih športa, ki se uresničujejo tako, da:

- se zagotavljajo finančna sredstva za sofinanciranje programov, ki so v javnem interesu občine,
- spodbuja in zagotavlja pogoje za opravljanje in razvoj športnih dejavnosti,
- načrtuje, gradi, posodablja in vzdržuje športne objekte.

3. člen

Izvajalci športnih programov so:

- registrirana športna društva,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo društva za posamezna področja oziroma športne panoge,
- javni zavodi, skladi, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa,
- javni zavodi s področja vzgoje in izobraževanja,

4. člen

Nosilci in izvajalci športne dejavnosti, navedeni v prejšnjem členu, imajo pravico do sofinanciranja programov športa, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so registrirani za opravljanje dejavnosti na športnem področju,
 - da imajo sedež v Občini Šmarješke Toplice,
 - da izvajajo program športne aktivnosti, ki so vključene v občinski športni program,
 - da imajo zagotovljena materialne (športna oprema in rekviziti), prostorske (sklenjene najemne pogodbe), kadrovske in organizacijske pogoje za realizacijo načrtovanih športnih aktivnosti,
 - da imajo za določene programe zagotovljeno redno vadbo najmanj 36 tednov v letu,
 - da imajo urejeno evidenco o članih, registriranih tekmovalcih in imajo urejeno dokumentacijo v skladu z zakonom, ki ureja društva (velja za društva), ter da delujejo v skladu z zakonom,
 - da občini redno posredujejo podatke o članstvu, poročila o realizaciji programov in doseženih rezultatih ter plan načrtovanih aktivnosti,
 - aktivno delujejo vsaj eno leto pred objavo razpisa.
- Športna društva in njihova združenja ter javni zavodi s področja vzgoje in izobraževanja imajo pod enakimi pogoji prednost pred drugimi izvajalci programov športa.

II. VSEBINSKE DOLOČBE

5. člen

Občina sofinancira v skladu s proračunskimi možnostmi in ob upoštevanju načela, da so proračunska sredstva dostopna vsem izvajalcem športnih programov, naslednja področja:

- interesna vzgoja otrok in mladine,
 - športna vzgoja otrok in mladine, usmerjene v kvalitetni in vrhunski šport,
 - vrhunski in kakovostni šport,
 - športno-rekreativno dejavnost mladine in odraslih,
 - šport invalidov,
 - šolanje in strokovno izpopolnjevanje trenerjev in sodnikov,
 - športne prireditve,
 - priznanja športnikom in športnim delavcem,
 - investicije in investicijsko vzdrževanje športnih objektov,
 - nakup športne opreme za potrebe izvajanja športnih dejavnosti v šolah in vrtcih.
- Programi in investicije, ki se financirajo ali sofinancirajo iz katerekoli druge postavke občinskega proračuna, niso predmet tega pravilnika.

6. člen

Občina za programe športa, ki jih sofinancira iz javnih sredstev, enkrat letno izvede javni razpis, in sicer po sprejetju proračuna za tekoče leto, v katerem občinski svet določi skupni obseg sofinanciranja.

Javni razpis se objavi v občinskem glasilu Razgledi in na spletni strani občine, lahko pa tudi na drug krajevno običajen način.

7. člen

Javni razpis mora vsebovati predvsem:

- predmet javnega razpisa,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, njihovi programi ali projekti,
- okvirno višino sredstev, ki so namenjena za predmet javnega razpisa,
- določitev obdobja, v katerem morajo biti dodeljena sredstva porabljena,
- rok, do katerega morajo biti predložene vloge,

- datum odpiranja vlog,
- rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa,
- kraj, čas in uradno osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo, vključno z merili in kriteriji, in dobijo informacije v zvezi z razpisom.

8. člen

Na podlagi prijav na javni razpis komisija oziroma odbor za družbene dejavnosti izbere programe športa v občini, ki se sofinancirajo iz proračunskih sredstev. Izbor izvajalcev in programov športa mora biti opravljen na podlagi meril tega pravilnika.

V komisijo župan imenuje še enega člana izmed občanov, ki je poznavalec športa, za dobo štirih let.

Komisija pripravlja tudi predloge, mnenja in pobude za spremembe meril za vrednotenje športnih programov.

9. člen

Prispele vloge pregleda občinska uprava in ugotovi, ali je posamezna vloga pravočasna, ali jo je vložila upravičena oseba in ali je popolna. Če ugotovi, da prijava katerega od predlagateljev ni popolna, ga o tem obvesti in pozove, da jo v roku osmih dni ustrezno dopolni.

Vloge, ki niso pravočasne, popolne ali jih ni vložila upravičena oseba, se s sklepom zavržejo.

Vse popolne in pravočasne vloge komisija obravnava in pripravi predlog izbire programov in predlog delitve razpoložljivih sredstev za športne programe. Sklep o izbiri programov in delitvi razpoložljivih proračunskih sredstev sprejme župan na podlagi predlogov komisije.

10. člen

Z izbranimi izvajalci športnih programov se sklenejo letne pogodbe o sofinanciranju izbranih programov. V pogodbi se opredeli:

- vsebino in obseg izbranega programa,
- čas realizacije programa,
- višino in rok za zagotovitev finančnih sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo proračunskih sredstev,
- rok, v katerem morajo izvajalci programov predložiti dokazila o opravljenih nalogah in doseženih rezultatih,
- vračilo sredstev, ki jih izvajalec nenamensko porabi,
- druge medsebojne pravice in obveznosti.

11. člen

Uporabniki proračunskih sredstev, namenjenih za športne programe, so dolžni izvajati dogovorjene programe v skladu z določili tega pravilnika in sklenjeno pogodbo.

Nadzor nad izvajanjem letnih pogodb z izvajalci in porabo proračunskih sredstev izvaja občinska uprava. V primeru, da izvajalci ne izvajajo odobrenih programov v skladu z določili tega pravilnika in pogodbo, se sofinanciranje takoj ukine, izvajalci pa so dolžni povrniti prejeta sredstva. O nepravilnostih se obvesti komisijo.

Izvajalec, ki krši določila tega člena, ne more kandidirati za sredstva na naslednjem javnem razpisu občine.

12. člen

Izjemoma sme župan iz proračunskih sredstev skleniti pogodbo o sofinanciranju posameznega programa oziroma projekta tudi brez javnega razpisa, če se ugotovi posebna pomembnost programa oziroma projekta in ga ni bilo mogoče vnaprej predvideti ali načrtovati in ga je potrdil občinski svet.

13. člen

Izvajalcem športnih programov, ki so izbrani na javnem razpisu, se za izvedbo programov omogoči uporaba športnih objektov, ki so v lasti ali upravljanju občine. Obseg koriščenja je odvisen od obsega izvajanja programa.

Upravljalci objektov, ki so v lasti občine, morajo pri odajanju športnih objektov v najem dati prednost izbranim izvajalcem športnih programov pred ostalimi zainteresiranimi uporabniki.

14. člen

Vrednost točke se vsako leto izračuna na podlagi višine sredstev, namenjenih za šport, po sprejetem proračunu in glede na skupno točkovno vrednost ponujenih programov.

15. člen

Uporabniki proračunskih sredstev, namenjenih za šport, so dolžni izvajati dogovorjene programe v skladu z določili tega pravilnika in so dolžni podati poročila o realizaciji odobrenih programov, vključno z dokazili, do 28. 2. naslednjega koledarskega leta, ki jih nato obravnava občinski svet v okviru poročila o realizaciji letnega programa športa ob zaključnem računu.

V primeru, da posamezni program ni bil v celoti realiziran, se izvajalcu športnega programa pri javnem razpisu za naslednje leto dodeljena finančna sredstva ustrezno zmanjšajo.

16. člen

Pogoji, merila in normativi za vrednotenje športnih programov so opredeljeni v prilogi in so sestavni del tega pravilnika in se objavijo na spletni strani občine ali na oglasni deski Občine Šmarješke Toplice.

III. KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0023/2007-7

Šmarješke Toplice, dne 22. oktobra 2007

Županja
Občine Šmarješke Toplice
mag. **Bernardka Krnc** l.r.

5051. Sklep o določitvi cene programov v vrtcu Sonček pri Osnovni šoli Šmarjeta

Na podlagi 17. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07), 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB2) in Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05) je Občinski svet Občine Šmarješke Toplice na 9. redni seji dne 22. oktobra 2007 sprejel

S K L E P

o določitvi cene programov v vrtcu Sonček pri Osnovni šoli Šmarjeta

1. člen

Cene programov vrtca znašajo od 1. 1. 2008 dalje:

v €

Starostna skupina otrok	Cena programa	Cena programa za starše
1–3 leta	420,00	384,00
3–6 let	303,00	275,00

Cena programov se uporablja za izračun plačila staršev in za občino za otroka, vključenega v izbran program predšolske vzgoje od veljavnosti tega sklepa. Višina plačila staršev

se določi na podlagi Pravilnika o plačilih staršev za program v vrtcih (Uradni list RS, št. 129/06) in Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05).

Cena programa za starše velja samo za starše, ki imajo skupaj z otrokom stalno prebivališče v Občini Šmarješke Toplice.

2. člen

Dnevni stroški živil za otroke, upoštevani v cenah programov, znašajo 1,5 €. Za čas, ko je otrok odsoten, se cena programa zniža za stroške neporabljenih živil za vsak dan odsotnosti, v sorazmernem deležu s plačilom, določenim z odločbo o višini plačila za program vrtca.

Dobljena razlika je podlaga za izračun plačila staršev in plačila razlike med ceno programa vrtca in plačilom staršev, ki ga krije občina zavezanka. Pri izračunavanju odsotnosti se upošteva dejanska odsotnost dni v mesecu.

3. člen

Kombinirani oddelek se obračunava po starosti otrok. Sprememba se upošteva s prvim dnevom naslednjega meseca, po izpolnjeni starosti treh let.

4. člen

Starši otrok, za katere je Občina Šmarješke Toplice dolžna kriti del cene programa vrtca, lahko enkrat letno uveljavijo dodatno olajšavo oziroma rezervacijo v primeru, ko gre za napovedano najmanj enomesečno neprekinjeno odsotnost otroka in največ dva meseca v času od 1. junija do 30. septembra.

Plačilo staršev v tem primeru znaša 50% njim določenega prispevka plačila programa vrtca. O odsotnosti starši obvestijo vrtec najpozneje 15 dni pred nastopom odsotnosti. Poračun se izvede pri obračunu oskrbnine za mesec, v katerem se neprekinjena odsotnost zaključuje.

To pravico lahko v breme proračuna Občina Šmarješke Toplice uveljavijo tudi starši s stalnim bivališčem v naši občini, katerih otroci so vključeni v javne vrtece v drugih občinah, če je skladno z določitvami teh občin le-to možno uveljavljati.

Starši otrok iz drugih občin, za katere Občina Šmarješke Toplice po veljavni zakonodaji ni dolžna kriti dela cene programa, lahko uveljavljajo rezervacijo, če občina, ki je po predpisih dolžna kriti razliko do cene programa, pisno soglaša, da bo v tem primeru pokrila razliko med plačilom rezervacije in ceno programa.

5. člen

Za neprekinjeno odsotnost otroka nad 30 dni zaradi bolezni lahko starši uveljavljajo rezervacijo v višini 30% njim določenega prispevka plačila programa vrtca otrok. Vloga za rezervacijo s priloženim zdravniškim potrdilom oziroma izvidi specialističnih preiskav se odda na Občino Šmarješke Toplice, v mesecu, ko nastane odsotnost.

6. člen

Cena za otroke s posebnimi potrebami, integrirane v redne oddelke, je sestavljena iz cene programa, v katerega je otrok vključen, enaka. Dodatne stroške, ki izhajajo iz odločbe o usmeritvi (dodatna strokovna pomoč, dodatni materialni stroški), krije občina.

7. člen

Če v vrtcu nastane strošek, ki se po pravilniku šteje kot element, ki ne sodi v ceno vrtca, mora občina zagotoviti sredstva za pokritje le-tega.

8. člen

Izpis otroka iz vrtca je možen le s prvim dnevom naslednjega meseca v primeru, da je izpisnica oddana najkasneje do 15. v mesecu.

9. člen

Poslovni čas vrtca je 9 ur. Vsaka ura nad 9 ur prisotnosti otroka v vrtcu se staršem obračuna v vrednosti 4,20 €. Hkrati to velja tudi za vsako začeto uro prisotnosti otroka v vrtcu po poslovnem času.

10. člen

Ta sklep začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2008.

Št. 032-0023/2007-6

Šmarješke Toplice, dne 22. oktobra 2007

Županja
Občine Šmarješke Toplice
mag. **Bernardka Krnc** l.r.

VELIKA POLANA**5052. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Velika Polana za leto 2006**

Na podlagi 62., 96., 97., 98. in 99. člena in 43. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 110/02 in 30/02), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve) in 16. člena Statuta Občine Velika Polana (Uradni list RS, št. 44/99 in 52/03) je Občinski svet Občine Velika Polana na 8. redni seji dne 26. 9. 2007 sprejel

ODLOK**o zaključnem računu proračuna Občine Velika Polana za leto 2006**

1. člen

S tem odlokom se sprejme zaključni račun proračuna Občine Velika Polana za leto 2006, ki zajema bilanco prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

2. člen

Proračun Občine Velika Polana za leto 2006 je bil realiziran v naslednjih zneskih (v tisoč SIT):

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
I.	Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	242.070
	Tekoči prihodki (70+71)	82.519
70	Davčni prihodki (700+703+704+706)	67.890
	700 Davki na dohodek in dobiček	57.296
	703 Davki na premoženje	8.960
	704 Domači davki na blago in storitve	1.634
	706 Drugi davki	
71	Nedavčni prihodki (710+711+712+713+714)	14.629
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	2.479
	711 Takse in pristojbine	234
	712 Denarne kazni	91
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	2.484
	714 Drugi nedavčni prihodki	9.341
72	Kapitalski prihodki (720+721+722)	8.176

	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	7.556
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	620
73	Prejete donacije (730+731)	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
	731 Prejete donacije iz tujine	
74	Transforni prihodki	151.375
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	129.876
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna	21.499
II.	Skupaj odhodki(40+41+42+43)	251.698
40	Tekoči odhodki (400+401+402+403+409)	87.625
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	33.599
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.486
	402 Izdatki za blago in storitve	48.540
	403 Plačila domačih obresti	0
	409 Sredstva, izločena v rezerve	0
41	Tekoči transferi (410+411+412+413)	84.000
	410 Subvencije	3.565
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	18.019
	412 Transferi neprofitnim organizac. in ustanovam	13.348
	413 Drugi tekoči domači transferi	49.068
42	Investicijski odhodki (420)	68.303
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	68.303
43	Investicijski transferi (430)	11.770
	430 Investicijski transferi	
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam	471
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	11.299
III.	Proračunski presežek (primanjkljaj) (I. – II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
75	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev (750+751)	0
IV.	Prejeta vračila danih posojil	
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
44 V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev (440+441)	0
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev	
VI.	Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV. – V.)	
VII.	Skupni presežek (primanjkljaj) prihodki minus odhodki ter saldo prejetih in danih posojil (I. + IV.) – (II. + V.)	9.628

C. RAČUN FINANCIRANJA		
50 VIII.	Zadolževanje (500)	9.305
	500 Domače zadolževanje	9.305
55 IX.	Odplačila dolga (550)	0
	550 Odplačila domačega dolga	
X.	Neto zadolževanje (VIII.-IX.)	9.305
XI.	Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (III.+VI.+X) = (I.+IV.+VIII.) – (II.+V.+IX.)	-323
Stanje sredstev na računih ob koncu preteklega leta		2.297
– Od tega presežek finančne izravnave iz preteklega leta		

3. člen

Ostank sredstev na računu konec leta 2006 v višini 2.297.382,31 SIT se vključi v proračun Občine Velika Polana za leto 2007 kot prenesena sredstva.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5-8/07 OS

Velika Polana, dne 26. septembra 2007

Župan

Občine Velika Polana
Damijan Jaklin l.r.**5053. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Velika Polana za leto 2007**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 88., 89. in 90. člena Statuta Občine Velika Polana (Uradni list RS, št. 44/99) je Občinski svet Občine Velika Polana na 8. redni seji dne 26. 9. 2007 sprejel

ODLOK**o spremembi Odloka o proračunu Občine Velika Polana za leto 2007**

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Velika Polana za leto 2007 (Uradni list RS, št. 31/07) se v 2. členu spremeni odstavek ter se glasi:

»Proračun Občine Velika Polana za leto 2007 se določa v naslednjih zneskih:

v EUR

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	1.314.934
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	874.570
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	747.268
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	717.881
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	24.405

	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	4.982
	706 DRUGI DAVKI	
71	NEDAČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	127.302
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	10.250
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	1.001
	712 DENARNE KAZNI	420
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	17.334
	714 DRUGI NEDAČNI PRIHODKI	98.297
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	66.339
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	
	721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	
	722 PRIHODKI OD PROD. ZEMLJ. IN NE-MATER. DOLG. SRED.	41.633
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	0
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	0
	731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	374.025
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINAN. INSTITUCIJ	68.424
741	PREJETA SREDSTVA IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA	305.602
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.413.799
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	523.791
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	108.862
	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	17.347
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	389.694
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	4.757
	409 REZERVE	3.130
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	348.286
	410 SUBVENCije	19.936
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	52.329
	412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	65.640
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	210.381
	414 TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	528.985
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	528.985
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	12.737

	431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM	2.640
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	10.097
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-II.)	-98.864
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 KUPNINA IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJ. IN POVEČ. KAPIT. DELEŽ. (440+441)	0
	440 DANA POSOJILA	0
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN NALOŽB	0
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE	0
	KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. - V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	98.864
50	ZADOLŽEVANJE (500)	98.864
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	98.864
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	
55	ODPLAČILO DOLGA (550)	
	550 ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.-IX.)	98.864
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.)	98.864
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31.12. PRETEKLEGA LETA	9.587

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področje proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – podskupin kontov in načrt razvojnih programov za obdobje 2007–2010, načrt nabav in gradenj za leto 2007 so priloge k temu odloku in se objavita na oglasni deski Občine Velika Polana.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 8-8/07 OS

Velika Polana, dne 26. septembra 2007

Župan
Občine Velika Polana
Damijan Jaklin l.r.

VITANJE
5054. Odlok o lokalnih turističnih vodnikih na območju Občine Vitanje

Na podlagi 40. in 41. člena Zakona o spodbujanju turizma (Uradni list RS, št. 2/04) in 25. člena Statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 113/06) je Občinski svet Občine Vitanje na 6. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejel

ODLOK
o lokalnih turističnih vodnikih na območju Občine Vitanje

Uvodna določba

1. člen

S tem odlokom Občina Vitanje določa program turističnega vodenja in pogoje za opravljanje dejavnosti lokalnih turističnih vodnikov.

Opredelitev lokalnega turističnega vodnika

2. člen

Lokalni turistični vodnik je fizična oseba, ki je za to strokovno usposobljena po tem odloku in je vpisana v register lokalnih turističnih vodnikov. Lokalni turistični vodnik domačim in tujim obiskovalcem Občine Vitanje razkazuje in strokovno pojasnjuje naravne lepote, kulturnozgodovinske spomenike, zgodovino, umetniška dela, etnografske in druge znamenitosti in te storitve zaračunava po sprejetem ceniku.

Za lokalne turistične vodnike se po tem odloku ne štejejo strokovni delavci v muzejih, galerijah, turistično-informacijskem centru (TIC), agencijah in podobnih subjektih, ki opravljajo vodenja v sklopu svoje redne zaposlitve.

Strokovna usposobljenost lokalnega turističnega vodnika

3. člen

Ob vpisu v register lokalnih turističnih vodnikov za opravljanje nalog lokalnega turističnega vodnika mora kandidat izkazati:

- da ima najmanj V. stopnjo izobrazbe in znanje enega tujega jezika,
- da je ustrezno strokovno usposobljen, kar dokazuje z uspešno opravljenim strokovnim izpitom, ki ga je opravil v okviru ustreznega izobraževanja pri organizaciji, ki jo je za izvajanje izobraževalnega programa izbrala Občina Vitanje.

Župan Občine Vitanje lahko podeli častno licenco osebi, ki ima dolgoletne izkušnje na področju turističnega vodenja v občini.

4. člen

Tečaje strokovne usposobljenosti za opravljanje lokalnega turističnega vodenja organizira pooblaščen izvajalec, ki ga izbere Občina Vitanje in njegov program tudi potrdi.

Tečaj organizira izvajalec, tako da razpiše termine za izvedbo tečaja in pogoje za vpis na tečaj. Tečaj strokovnega usposabljanja se deli na teoretični in praktični del.

Udeleženci morajo za pridobitev potrdila o opravljenem tečaju opraviti preverjanje strokovne usposobljenosti za opravljanje nalog lokalnega turističnega vodnika pred izpitno komisijo, v kateri sodeluje poleg izvajalcev tečaja član, ki je zaposlen v občinski upravi in ga v ta namen določi župan Občine Vitanje.

5. člen

Ko izpitna komisija ugotovi, da ima kandidat za lokalnega turističnega vodnika potrebno znanje, mu izda potrdilo o strokovni usposobljenosti, s čimer pridobi naziv »lokalni turistični vodnik«.

Kandidat, ki ni uspešno opravil preizkusa znanja za lokalnega turističnega vodnika, se lahko ponovno prijavi na preizkus znanja najkasneje v 30 dneh po neuspelem preizkusu.

Register lokalnih turističnih vodnikov

6. člen

Osebe, ki jim je bilo izdano potrdilo o strokovni usposobljenosti za lokalnega turističnega vodnika, se morajo pred pričetkom opravljanja dejavnosti vpisati v register lokalnih turističnih vodnikov, ki ga vodi Občina Vitanje, in s tem pridobijo licenco lokalnega turističnega vodnika Občine Vitanje.

Register lokalnih turističnih vodnikov vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno evidenčno številko,
- datum vpisa,
- ime in priimek,
- prebivališče,
- telefonsko številko, na kateri je lokalni turistični vodnik dosegljiv,
- davčno številko,
- podatke o opravljenih turističnih vodenjih v posameznem letu,
- dokazila o strokovnem znanju in usposobljenosti.

7. člen

Lokalni turistični vodniki dobijo izkaznico z veljavnostjo treh let. Lokalni turistični vodnik lahko pri organu, ki vodi register, podaljša licenco in pridobi novo izkaznico:

- če v treh letih opravi najmanj deset turističnih vodenj in
- če uspešno opravi dopolnitev in preveritev njegovega znanja s področja vodenja pri s strani Občine Vitanje pooblaščenem izvajalcu.

Dejavnost vodenja lahko opravljajo samo vodniki z veljavno izkaznico, ki jo morajo pri vodenju nositi v priponki.

Izkaznica vsebuje natisnjen grb Občine Vitanje, ime in priimek ter fotografijo imetnika izkaznice, naziv lokalni turistični vodnik, zaporedno evidenčno številko iz registra in datum izdaje.

8. člen

Za kakovostno opravljeno vodenje se šteje, če v 15 dneh po opravljenem vodenju ni pisnih pritožb s strani obiskovalcev, uporabnikov vodenja.

Če pisna pritožba prispe, Občina Vitanje o njej obvesti lokalnega turističnega vodnika, ki je vodenje opravljal. Ta se mora v 8 dneh pisno izjasniti o navedbah pritožbe. O utemeljenosti pritožbe odloča občinska uprava in v zvezi s tem izda sklep, s katerim vodnika opozori na njegovo ravnanje. Na ta sklep je možna pritožba pri županu. Če je pritožba trikrat ute-

meljena, se lokalnemu turističnemu vodniku odvzame licenca brez možnosti ponovnega opravljanja izpita.

Izvajanje, naročilo in evidenca turističnih vodenj

9. člen

Lokalna turistična vodenja se izvajajo v sklopu rednih in naročenih vodenj. Naročila za vodenje sprejema Občina Vitanje in

a) turistična in druga društva ter organizacije, ki se ukvarjajo s turistično dejavnostjo, po pridobitvi predhodnega soglasja Občine Vitanje,

b) lokalni turistični vodniki z veljavno licenco.

Društva in organizacije ter lokalni turistični vodniki morajo pridobljena naročila za vodenje najkasneje v roku 3 dni pred vodenjem uskladiti z Občino Vitanje. Če tega ne storijo, se to šteje za kršitev tega odloka.

10. člen

Občina Vitanje na podlagi poročil lokalnega turističnega vodnika vodi evidenco o opravljenih turističnih vodenjih. Evidenca mora vsebovati podatke:

- kdo je naročil vodenje in kdo je prejel naročilo,
- koliko obiskovalcev je bilo vodenje v posameznem vodenju,
- kraj oziroma država, od koder so bili obiskovalci,
- programu ogleda.

11. člen

Župan s sklepom določi cenik za turistično vodenje ogledov glede na njihovo zahtevnost in obseg. Del zaračunanih sredstev po tem ceniku pripada turističnim vodnikom kot plačilo za opravljeno delo. Plačilo turističnim vodnikom je določeno s sklepom župana. Sredstva, pridobljena z zaračunanem vodenju, se namenjajo za pospeševanje turistične in promocijske dejavnosti.

Prehodna in končna določba

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-07/2007-04

Vitanje, dne 18. oktobra 2007

Župan
Občine Vitanje
Slavko Vetrin l.r.

VRANSKO**5055. Odlok o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč na domu v Občini Vrnsko in Občini Tabor**

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1 in 21/06 – odločba US), 15., 43., 99., in 100.a člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB2), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06 in 8/07), Pravilnika o standardih in normativih socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 52/95, 2/98, 19/99, 29/99, 127/03 – pop., 125/04, 60/05, 120/05, 2/06 – pop. in 140/06) in 16. člena Statuta Občine Vrnsko (Uradni list RS, št. 24/99 in 38/02) sta Občinski svet Občine Vrnsko na 6. redni seji dne

15. 10. 2007 ter Občinski svet Občine Tabor na 8. redni seji dne 19. 10. 2007 sprejela

O D L O K

o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč na domu v Občini Vransko in Občini Tabor

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ureja organizacija, način in oblika izvajanja javne službe socialne oskrbe na domu, upravičence do socialne oskrbe na domu, vrsto in obseg storitev, postopke uveljavljanja pravice, izvajalce storitev, cene in način plačila ter oprostitve plačil.

2. člen

Socialno varstvena storitev pomoč družini na domu vsebuje socialno oskrbo na domu in mobilno pomoč.

3. člen

Socialna oskrba na domu je namenjena upravičencem, ki imajo zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje v svojem domačem bivalnem okolju, če se zaradi starosti ali hude invalidnosti ne morejo oskrbovati in negovati sami, njihovi svojci pa take oskrbe in nege ne zmorejo ali zanju nimajo možnosti.

Z izvajanjem storitev v organizirani obliki pomoči družini na domu se upravičencem na ta način začasno nadomesti potreba po institucionalnem varstvu ali drugi organizirani obliki varstva.

4. člen

Socialna oskrba na domu se zagotavlja v okviru javne službe, ki je organizirana kot redna dejavnost.

Javna služba na območju Občine Vransko in Občine Tabor se lahko izvaja na naslednje načine:

- s sklenitvijo neposredne pogodbe o izvajanju javne službe z javnim socialno varstvenim zavodom, ki izpolnjuje zakonske pogoje za opravljanje socialne oskrbe na domu;
- z ustanovitvijo javnega zavoda, ki bo izvajalo storitev socialne oskrbe na domu;
- s podelitvijo koncesije pravni ali fizični osebi, ki izpolnjuje pogoje po zakonu in na podlagi zakona izdanih izvršilnih predpisih, na javnem razpisu.

Postopek podelitve koncesije se izvede na podlagi občinskega koncesijskega akta v skladu z določili Zakona o socialnem varstvu in Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva.

Koncesijo za opravljanje javne službe socialne oskrbe na domu po izvedenem javnem razpisu na podlagi mnenja Socialne zbornice podeli občinski organ, pristojen za socialno varstvo.

II. VRSTA IN OBSEG STORITEV

5. člen

Socialna oskrba na domu obsega naslednje vrste storitev:

- gospodinjsko pomoč,
 - pomoč pri vzdrževanju osebne higiene,
 - pomoč pri ohranjanju socialnih stikov.
- Gospodinjska pomoč obsega:
- prinašanje enega pripravljene obroka ali nabava živil ali priprava enega obroka hrane,
 - pomivanje uporabljene posode,
 - osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem smeti,

- postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora.
- Pomoč pri vzdrževanju osebne higiene obsega:
 - pomoč pri oblačenju in slačenju,
 - pomoč pri umivanju,
 - pomoč pri hranjenju,
 - pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb,
 - vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov.

ov.

Pomoč pri ohranjanju socialnih stikov obsega:

- vzpostavljanje socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in sorodstvom,
- spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti,
- informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca in
- pripravo upravičenca in njegove družine na institucionalno varstvo.

Obseg posameznih vrst storitev glede na potrebe uporabnika določi strokovni delavec izvajalca, ki posamezni primer obravnava.

III. UPRAVIČENCI DO STORITVE

6. člen

Upravičenci do socialne oskrbe na domu so osebe s stalnim prebivališčem v Občini Vransko in Občini Tabor, ki jim preostale psihofizične sposobnosti omogočajo, da z občasno organizirano pomočjo ohranjajo zadovoljivo duševno in telesno počutje in lahko normalno živijo v domačem bivalnem okolju tako, da jim vsaj za določen čas ni potrebno institucionalno varstvo v zavodu, v drugi družini ali v drugi organizirani obliki varstva.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka so upravičenci:

- osebe, stare nad 65 let, ki so zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, nesposobne za samostojno življenje;
- osebe s statusom invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki po oceni pristojne komisije ne zmorejo samostojnega življenja, če stopnja in vrsta njihove invalidnosti omogočata občasno oskrbo na domu;
- druge invalidne osebe, ki jim je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij;
- kronično bolne osebe in osebe z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nimajo priznanega statusa invalida, pa so po oceni pristojnega centra za socialno delo brez občasne pomoči druge osebe nesposobne za samostojno življenje;
- hudo bolni otrok ali otrok s težko motnjo v telesnem ali težko in najtežjo motnjo v duševnem razvoju, ki ni vključen v organizirane oblike varstva.

IV. POSTOPEK UVELJAVITVE PRAVICE

7. člen

Postopek uveljavljanja pravice do storitev na domu se prične na zahtevo upravičenca, njegovega zakonitega zastopnika, občine ali izvajalca storitve in obsega dva dela:

- prvi del storitve predstavlja ugotavljanje upravičenosti do storitve in sklenitev pisnega dogovora o medsebojnih obveznostih, obsegu, trajanju in načinu opravljanja storitve, organiziranje ključnih članov okolja za sodelovanje pri zagotavljanju pomoči ter izvedba uvodnega srečanja med izvajalcem in upravičencem ali družino;
- drugi del storitve predstavlja neposredno izvajanje storitve na domu upravičenca, po dogovorjenih vsebinah in v dogovorjenem obsegu.

Normativi storitev so določeni v Pravilniku o standardih in normativih socialno varstvenih storitev, spremembe ali do-

polnitve že sklenjenega dogovora o obsegu, trajanju in načinu opravljanja storitev pa lahko predlagajo ali izvajalec storitve ali upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik.

Občina in izvajalec storitve lahko pričneta postopek po uradni dolžnosti, če izvesta za okoliščine, iz katerih izhaja utemeljen razlog, zaradi katerega je potrebno določeni osebi nuditi storitev.

V. IZVAJALCI STORITEV IN DOKUMENTACIJA

8. člen

Na območju Občine Vransko in Občine Tabor organizirajo in izvajajo socialno oskrbo na domu kot javno službo pod enakimi pogoji socialno varstveni zavodi, javni zavodi, ki jih občina ustanovi za ta namen ali druge pravne in fizične osebe, ki pridobijo koncesijo na javnem razpisu.

Občina Vransko in Občina Tabor skleneta z izvajalcem pogodbo o izvajanju storitev, medsebojnih obveznostih in pravicah na podlagi koncesije. Z javnim zavodom se medsebojne obveznosti uskladijo zgolj s pogodbo.

Izvajalec storitve in upravičenec oziroma uporabnik skleneta pisni dogovor o pomoči na domu.

9. člen

Socialno oskrbo na domu izvajajo strokovni delavci, strokovni sodelavci in laični delavci.

Prvi del storitve vodi strokovni delavec, ki izpolnjuje pogoje iz 69. člena Zakona o socialnem varstvu. Vodenje storitve, koordinacijo izvajalcev in njihovo usmerjanje, sodelovanje z upravičenci pri izvajanju dogovora in pri zapletenih življenjskih situacijah upravičencev opravlja strokovni delavec, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, ali strokovni sodelavec, ki izpolnjuje pogoje iz 70. člena Zakona o socialnem varstvu z najmanj višješolsko izobrazbo.

Drugi del storitve, ki zajema neposredno izvajanje storitve na domu upravičenca opravljajo strokovni delavci, ki izpolnjujejo pogoje iz 70. člena Zakona o socialnem varstvu in so končali najmanj srednjo poklicno ali srednjo strokovno šolo, ki izobražuje za socialno oskrbo ali nego. Pod vodstvom strokovnega delavca lahko opravljajo storitve na domu tudi laični delavci z najmanj osnovnošolsko izobrazbo in z opravljenim dodatnim usposabljanjem za socialno oskrbo po verificiranem programu za področje socialnega varstva.

10. člen

Izvajalec socialne oskrbe na domu je dolžan voditi osnovno dokumentacijo – osebni karton uporabnika storitve, ki vsebuje podatke o upravičencu, vzpostavljene in vodene v skladu Zakonom o socialnem varstvu, evidence dogovorov, delovnih nalog za laične delavce s podatki o tem, kdo storitev izvaja, vsebini pomoči, tedenskem obsegu in trajanju izvajanja pomoči ter podatke o plačilih in oprostitvah plačil za storitve.

Izvajalec vodi tudi evidenco o opravljenih poteh, ki se navezujejo na opravljanje storitev.

Laični delavci vodijo dnevnik dela, v katerega vpisujejo podatke o upravičencu, datumu obiska, opis storitve, porabljen čas. Pravilnost navedbe v dnevniku s podpisom potrdi upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik.

11. člen

Izvajalec storitev mora na zahtevo občinskega organa posredovati podatke za potrebe spremljanja in načrtovanja stanja izvajanja javne službe socialne oskrbe na domu, neodvisno od tega pa je dolžan sam izdelati in posredovati Občini Vransko in Občini Tabor tudi končno letno poročilo, ki vsebuje opis in finančno poročilo o opravljenem delu ter vsebinski in finančni načrt za naslednje proračunsko leto in sicer najkasneje do 15. januarja.

VI. CENA IN PLAČILO STORITEV

12. člen

Cena prvega dela storitve socialne oskrbe na domu (cena vodenja storitve) in cena drugega dela storitve (cena učinkovite ure neposredne oskrbe) se oblikujeta na podlagi Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev, predlaga pa jo občinskemu svetu v obravnavo in potrditev izvajalec storitev enkrat letno, praviloma v januarju.

Med letom se cene storitev socialne oskrbe na domu lahko spremenijo samo v primeru, da izračunana uskladiitev po elementih veljavne metodologije preseže 3 odstotno rast glede na zadnjo uskladiitev cen.

Sredstva za kritje stroškov prvega dela storitve socialne oskrbe na domu je na podlagi (20. člena – Uradni list RS, št. 110/04 in 124/04) Uredbe o merilih za določanje oprostitev pri plačilu socialno varstvenih storitev in v skladu z 99. členom Zakona o socialnem varstvu dolžna v celoti zagotoviti občina iz proračunskih sredstev.

Sredstva za kritje drugega dela storitve se zagotavljajo:

– iz subvencije občine, ki znaša najmanj toliko, kot določa zakon,

– plačil storitev upravičencev oziroma drugih oseb, ki jih do upravičencev vežejo preživninske obveznosti, ki izhajajo iz zakona ali pogodbenega razmerja ali sklenjenega medsebojnega dogovora o preživljanju, v višini, ki jih v skladu z Uredbo o merilih za določanje oprostitev pri plačilu socialno varstvenih storitev v odločbi določi pristojni Center za socialno delo,

– iz doplačila občine kot razliko med ceno učinkovite ure, določene s sklepom občinskega sveta na predlog izvajalca storitev socialne oskrbe na domu, in subvencijo občine in države ter plačili upravičencev oziroma drugih zavezancev za plačilo stroškov storitve.

Upravičenec oziroma njegov zavezanec in občina kot doplačnik storitve so dolžni pričetni plačevati storitev z dnem izvajanja storitve.

VII. OPROSTITEV PLAČILA STORITEV

13. člen

Oprostitev plačil storitev se določajo na način in po postopku, ki je opredeljen v Zakonu o socialnem varstvu in Uredbi o merilih za določanje oprostitev pri plačilu socialno varstvenih storitev.

Upravičenec ali njegov zakoniti zastopnik ter zavezanci uveljavljajo pravico do oprostitve plačila storitve pomoči na domu z zahtevkom pri pristojnem Centru za socialno delo.

O višini oprostitve določijo z odločbo pristojni Center za socialno delo.

14. člen

Občina lahko (na podlagi 100.a člena ZSV) za upravičenec do socialne oskrbe na domu sprejme dodatne oprostitve pri plačilu stroškov storitve. O dodatnih oprostitvah občina odloča vsako leto na podlagi sprejetega proračuna občine, praviloma ob obravnavi cen storitev socialne oskrbe na domu.

15. člen

Upravičenec do storitve pomoči na domu, ki prejema dodatek za pomoč in postrežbo, je dolžan del dodatka dodatno prispevati za plačilo storitve. Dodatni prispevek upravičenca znaša en odstotek dodatka za pomoč in postrežbo za vsako uro opravljene storitve, vendar skupno lahko doseže največ polovico celotnega zneska prejetega dodatka.

16. člen

V primeru, da je upravičenec oproščen plačila storitve, je znesek v višini oprostitve, dolžan plačati zavezanec.

Zavezanec, ki je fizična oseba, lahko uveljavlja zase oprostitve če ni plačilno sposoben, ali če njegova plačilna spo-

sobnost ne dosega višine zneska, za katerega je bil oproščen upravičenec.

Zavezanec, ki je pravna oseba, do oprostite ni upravičen.

17. člen

V celoti so oproščeni plačila storitve na domu:

- upravičenci, ki so prejemniki denarne socialne pomoči po zakonu o socialnem varstvu,
- upravičenci, ki so prejemniki nadomestila za invalidnost po zakonu o varstvu duševno in telesno prizadetih oseb.

18. člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitev plačila storitve pomoč družini na domu, lastnik nepremičnine, na kateri nima prijavljenega stalnega prebivališča, lahko uveljavlja celotno ali delno oprostitev plačila stroškov socialne oskrbe na domu le pod pogojem, da dovoli zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v korist Občine Vranksko oziroma Občine Tabor.

O prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v korist Občine Vranksko oziroma Občine Tabor odloči pristojni Center za socialno delo v izreku odločbe o oprostitvi plačila storitve socialne oskrbe na domu.

Prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnine se zaznamuje v zemljiški knjigi na podlagi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

19. člen

Upravičenec izgubi pravico do celotne ali delne oprostite plačila storitev pomoči na domu:

- če gre v institucionalno varstvo,
- če pridobi dovolj lastnih sredstev ali sredstev zavezanec, da do delne ali celotne oprostite plačila storitev ni več upravičen,
- če je pridobil pravico do delne ali celotne oprostite plačila na podlagi lažnih podatkov ali ni sporočil spremembe stanja.

20. člen

Center za socialno delo lahko na zahtevo upravičenca ali zavezanca za določeno obdobje, vendar največ za eno leto, določi oprostitev v višjem znesku, kot bi šla upravičencu oziroma zavezancu po merilih iz uredbe, če za to pridobi predhodno soglasje plačnika storitev, to je Občine Vranksko oziroma Občine Tabor.

Center za socialno delo lahko upravičencu oziroma zavezancu brez predhodnega soglasja Občine Vranksko oziroma Občine Tabor določi višjo oprostitev, kot bi jo določil po merilih iz uredbe o merilih za določanje oprostitev socialno varstvenih storitev, če upravičenec socialno varstveno storitev nujno potrebuje in bi prišlo do ogrožanja njegovega zdravja ali življenja, če mu storitev ne bi bila omogočena, ali če to narekujejo posebne socialne razmere ali iz drugih pomembnih razlogov v korist upravičenca. Razloge, na podlagi katerih temelji odločitev, mora Center za socialno delo natančno opredeliti v obrazložitvi odločbe.

21. člen

Upravičenec ali zavezanec, ki je deloma ali v celoti oproščen plačila storitve, ter izvajalec storitve je dolžan takoj oziroma najpozneje v petnajstih dneh po nastanku razlogov sporočiti pristojnemu Centru za socialno delo vsako spremembo, ki bi lahko vplivala na obstoj pravice ali na višino oprostite, razen rednih uskladitev periodičnih dohodkov.

Če Center za socialno delo ugotovi, da sporočena sprememba dejansko vpliva na obstoj pravice ali višino oprostite, izda odločbo, s katero na novo določi višino oprostite s prvim dnevom naslednjega meseca po nastanku spremembe.

Če upravičenec ali zavezanec, ki mu je bila priznana pravica do oprostite, ne sporoči spremembe, ki bi lahko vplivala na obstoj pravice ali na višino oprostite, ali je ne sporoči v prejšnjem odstavku določenem roku, je dolžan povrniti plačniku storitve razliko, ki je nastala zaradi spremenjenih okoliščin,

skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, od nastanka spremembe.

Če je bila upravičencu ali zavezancu priznana oprostitev na podlagi lažnih dokazil ali lažnega prikazovanja dejanskega stanja, je dolžan plačniku storitve, to je Občini Vranksko oziroma Občini Tabor, vse stroške, ki so nastali v zvezi s priznanjem oprostite, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, in sicer od dneva, ko mu je bila pravica neopravičeno priznana.

22. člen

Center za socialno delo enkrat letno, praviloma meseca marca po uradni dolžnosti preveri, ali upravičenci oziroma zavezanci, ki jim je bila oprostitev priznana, še izpolnjujejo pogoje po določilih uredbe o merilih za določanje oprostitev socialno varstvenih storitev, in na novo odloči o višini oprostite na podlagi ugotovitve dejanskega stanja, po postopku in na način, kot velja za odločanje o oprostitvi.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Izvajalec socialne oskrbe na domu je dolžan z določili tega odloka seznaniti vsakega upravičenca do storitev javne službe socialne oskrbe na domu in po potrebi skleniti z njimi nove dogovore o izvajanju storitve.

24. člen

Ostale pravice in obveznosti upravičencev oziroma njihovih zavezancev, ki niso določene v tem odloku, se določijo v skladu z Uredbo o merilih za določanje oprostitev pri plačilu socialno varstvenih storitev oziroma drugimi zakonskimi predpisi s tega področja.

25. člen

Izvajalec storitev socialne oskrbe na domu je dolžan izvajati javno službo strokovno in racionalno ter v skladu z veljavno zakonodajo, veljavnimi standardi in normativi ter najmanj enkrat letno o svojem delu poročati Občinskemu svetu Občine Vranksko oziroma Občine Tabor.

26. člen

V primeru, da izvajalec javne službe socialne oskrbe na domu postane drug javni socialno varstveni zavod ali koncesionar ali javni zavod, ki ga za ta namen ustanovi občina, je novi izvajalec z dnem prevzema izvajanja javne službe dolžan od prejšnjega izvajalca prevzeti in zaposliti vse zaposlene delavce/ke-negovalke, ki so delo neposredne socialne oskrbe na domu opravljale do spremembe izbire izvajalca.

27. člen

S sprejetjem tega odloka preneha veljati Sklep o določitvi vrste in obsega storitve za dodelitev koncesije za izvajanje programa pomoč družini na domu na območju občin Vranksko in Tabor, ki je bil sprejet na 25. redni seji, dne 4. 6. 2001 (Uradni list RS, št. 56/01)

28. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1221/2007-1

Vranksko, dne 15. oktobra 2007

Tabor, dne 19. oktobra 2007

Župan
Občine Vranksko
Franc Sušnik l.r.

Župan
Občine Tabor
Vilko Jazbinšek l.r.

5056. Odlok o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Vransko in Občini Tabor

Na podlagi 41.b in 44. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB2), Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 72/04), 4. člena Odloka o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Vransko in 16. člena Statuta Občine Vransko (Uradni list RS, št. 24/99 in 38/02) sta Občinski svet Občine Vransko na 6. redni seji dne 15. 10. 2007 in Občinski svet Občine Tabor na 8. redni seji dne 19. 10. 2007 sprejel

O D L O K**o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Vransko in Občini Tabor****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Javna služba pomoč družini na domu vsebuje izvajanje storitev socialne oskrbe na domu in mobilne pomoči (v nadaljevanju: javna služba).

2. člen

S tem odlokom se podrobneje določajo predmet, pogoji, merila in postopki podeljevanja koncesije za opravljanje javne službe, sklenitev koncesijske pogodbe in njeno izvajanje ter prenehanje in odvzem koncesije.

3. člen

Koncedent, v skladu z Zakonom o socialnem varstvu (v nadaljevanju: zakon) in tem odlokom, je Občina Vransko in Občina Tabor, ki lahko podeli koncesijo za izvajanje javne službe za območje celotne Občine Vransko oziroma Občine Tabor ali za njuno posamezno območje.

Koncesionar je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje javne službe po zakonu, na podlagi zakona izdanih podzakonskih predpisih in tem odloku, ter je izbrana za opravljanje javne službe na podlagi javnega razpisa.

Uporabniki javne službe so upravičenci, opredeljeni v Pravilniku o standardih in normativih socialno varstvenih storitev in Odloku o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Vransko in Občini Tabor.

II. PREDMET KONCESIJE**4. člen**

Predmet koncesije je socialna oskrba upravičenca v primeru invalidnosti, starosti ter v drugih primerih, ko javna služba lahko nadomesti institucionalno varstvo. Javna služba obsega storitve, navedene v Pravilniku o standardih in normativih socialno varstvenih storitev in Odloku o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Vransko in Občini Tabor.

III. POGOJI ZA PODELITEV KONCESIJE**5. člen**

Javno službo na območju Občine Vransko in Občine Tabor lahko izvaja koncesionar, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– da je fizična ali pravna oseba v Republiki Sloveniji, registrirana za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesije oziroma, da je podružnica tuje pravne osebe za opravljanje te dejavnosti vpisana v register v Republiki Sloveniji,

– da izpolnjuje pogoje glede prostorov, opreme, kadrov in druge pogoje, ki jih določajo zakon in na njegovi podlagi izdani izvršilni predpisi za opravljanje javne službe,

– da bo za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, zaposlil tudi neposredne izvajalke- negovalke, ki so to delo opravljale na območju občine pri zadnjem izvajalcu,

– da ima izdelan ustrezen program dela za izvajanje javne službe,

– da zagotavlja strokovno in kakovostno izvajanje javne službe,

– da izkazuje finančno in poslovno sposobnost.

6. člen

Ponudnik za podelitev koncesije mora o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena predložiti naslednja dokazila:

– izjavo ponudnika o registraciji pri pristojnem organu,

– organizacijsko shemo s prikazanim številom predvidenih zaposlenih kadrov in dokazilo o njihovi izobrazbi oziroma pogoji, ki jih morajo izpolnjevati, ter izjave, iz katerih je razvidno, da jih bo oziroma se bodo zaposlili pri ponudniku,

– izjavo ponudnika o zaposlitvi socialnih oskrbovalcev/oskrbovalk na domu, ki so delo opravljale pri zadnjem izvajalcu javne službe,

– podroben program dela izvajanja javne službe za čas podelitve koncesije, iz katerega bo razvidno doseganje ciljev, ki jih narekuje veljavni nacionalni program na področju socialnega varstva,

– projekcijo finančnega poslovanja za petletno obdobje od predvidenega začetka izvajanja javne službe,

– dokazila o lastništvu prostorov z zemljiškoknjžnim izpisom ali najemno pogodbo za objekt ali prostor za nedoločen čas z odpovednim rokom, ki ni krajši od enega leta,

– projektno dokumentacijo za objekt oziroma prostore, iz katere je razvidno izpolnjevanje minimalnih tehničnih pogojev (najmanj projekt za gradbeno dovoljenje) ali uporabno dovoljenje po Zakonu o graditvi objektov,

– dokazila o opremi za izvajanje javne službe, iz katerih je razvidno izpolnjevanje minimalnih tehničnih pogojev, ali projekt opreme,

– dokazila o finančni in poslovni sposobnosti,

– izračun cene, oblikovane v skladu s predpisano metodologijo za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev.

Koncedent lahko v javnem razpisu določi še druga dokazila, ki jih mora ponudnik priložiti kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev oziroma odloči, da od ponudnikov določenih zgoraj navedenih dokazil ne bo zahteval.

Koncedent lahko koncesionarju omogoči tudi poznejše izpolnjevanje določenih pogojev in način njihove izpolnitve, kar se navede v javnem razpisu.

IV. MERILA ZA IZBOR**7. člen**

Pri izbiri koncesionarja se lahko upoštevajo naslednja merila:

– cena neposredne socialne oskrbe/efektivno uro,

– cena vodenja in koordinacije javne službe/mesec,

– program dela,

– ocena tehničnih sredstev in opreme,

– reference ponudnika,

– izobrazbena struktura ponudnika,

– oddaljenost sedeža oziroma izpostave ponudnika od območja, za katero bo podeljena koncesija,

– ocena finančnih pogojev, ki jih ponudnik lahko zahteva od koncedenta v javnem razpisu.

Koncedent v javnem razpisu z razpisno dokumentacijo o podelitvi koncesije natančno določi vrednost posameznega merila za izbor.

V. POSTOPEK ZA PODELITEV KONCESIJE

8. člen

Koncesija se podeli na podlagi izvedenega javnega razpisa po postopku, ki ga določata zakon in Pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva.

Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Besedilo objave javnega razpisa mora vsebovati:

– navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu z zakonom, Pravilnikom o koncesijah na področju socialnega varstva in določili Odloka o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Vrnsko in Občini Tabor,

– storitve, ki so predmet koncesije,

– obseg posamezne storitve,

– predvideni začetek izvajanja storitve in čas trajanja koncesije,

– krajevno območje, za katerega se razpisuje koncesija za izvajanje določene storitve,

– navedbo obsega ali števila koncesij, ki se podelijo na javnem razpisu za posamezno krajevno območje,

– uporabnike storitve, za katere se razpisuje koncesija,

– navedbo, da se delovna razmerja zaposlenih ureja v skladu s kolektivnimi pogodbami, zakoni in drugimi akti, ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih s področja socialnega varstva,

– vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev, ki so predmet koncesije,

– kriterije in merila za izbiro med ponudbami,

– čas odpiranja ponudb,

– rok za prijavo na javni razpis,

– organ, ki bo odločil o podelitvi koncesije in organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe,

– odgovorno osebo za dajanje informacij v času objave javnega razpisa,

– druge podatke, pomembne za določitev in izvajanje storitve.

9. člen

Rok, določen za prijavo na razpis, mora ponudnikom omogočiti pripravo dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in ne sme biti krajši od roka, predpisanega z zakonom.

10. člen

Koncedent mora v času objave javnega razpisa omogočiti ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in zainteresiranim ponudnikom na zahtevo razpisno dokumentacijo tudi predati.

11. člen

V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili ponudniku izdelati popolno vlogo.

12. člen

Za pregled in presojo prispelih ponudb koncedent imenuje najmanj tričlansko strokovno komisijo (v nadaljevanju: komisija), od katere mora biti vsaj en član zaposlen pri koncedentu.

13. člen

Komisija odpre prispеле ponudbe najkasneje v roku 30 dni po preteku roka za prijavo na javni razpis. Odpiranju ponudb sme prisostvovati vsak ponudnik.

Za vsako ponudbo komisija ugotovi, ali je pravočasna, ali je ponudba podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve in ali je popolna v skladu z zahtevami javnega razpisa. Če ponudba ne izpolnjuje katerekoli od navedenih zahtev, organ, pristojen za podelitev koncesije, ponudbo s sklepom zavrže.

O vsaki ponudbi, ki izpolnjuje predpisane zahteve, pridobi komisija mnenje Socialne zbornice, ki mora mnenje podati v

roku 20 dni od prejema pisne zahteve komisije, sicer komisija pripravi predlog podelitve koncesije brez tega mnenja.

Komisija najkasneje v roku 60 dni po pridobitvi mnenja socialne zbornice oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka opravi pregled in presojo popolnih ponudb po objavljenih kriterijih in merilih ter na tej podlagi in ob upoštevanju mnenja socialne zbornice, če je bilo dano, pripravi predlog podelitve koncesije.

14. člen

Koncesijo z upravno odločbo podeli pristojen občinski organ.

Občinski organ, pristojen za podelitev koncesije, o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev izda eno odločbo, s katero podeli koncesijo najugodnejšemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z javnim razpisom in zavrne neuspešne ponudbe.

V odločbi se določi rok, v katerem mora izbrani ponudnik skleniti koncesijsko pogodbo in rok za izpolnitev nekaterih pogojev, za katere Pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva določa, da se lahko izpolnijo po predložitvi ponudbe.

Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

VI. SKLENITEV IN IZVAJANJE KONCESIJSKE POGODBE

15. člen

Koncedent po vročitvi odločbe o koncesiji pripravi predlog pogodbe o koncesiji, ki ga pošlje koncesionarju v roku 30 dni po vročitvi odločbe.

Koncesijsko pogodbo v imenu koncedenta podpišeta župana.

16. člen

S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojno koncesijsko razmerje in razmerje do uporabnikov, zlasti pa:

– vrsto in obseg storitve, ki je predmet koncesije,

– začetek izvajanja koncesije,

– čas, za katerega se sklepa koncesijska pogodba,

– ceno oziroma način vrednotenja storitev,

– sredstva, ki jih koncesionarju za opravljanje storitev, ki so predmet koncesije, zagotavlja koncedent, in način financiranja,

– dolžnost in način poročanja koncesionarja o izvajanju koncesije,

– obveznosti koncesionarja do uporabnikov,

– pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

– način finančnega, strokovnega in upravnega nadzora s strani koncedenta,

– način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja,

– prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,

– obveznosti koncesionarja ob predčasnem prenehanju koncesijske pogodbe,

– druge določbe, ki so pomembne za določitev in izvajanje storitve, ki je predmet koncesije.

17. člen

Koncedent in koncesionar skleneta pisno pogodbo v roku, ki je določen z odločbo o podelitvi koncesije, najkasneje pa v 60 dneh od vročitve odločbe o podelitvi koncesije.

Če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom, koncedent z odločbo koncesijo odvzame.

18. člen

Koncesijska pogodba se sklene za določen čas, in sicer za dobo 10 let.

Koncesija se na predlog koncesionarja lahko podaljša samo enkrat in največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba. Koncesionar mora predlog za podaljšanje koncesijske pogodbe vložiti najmanj eno leto pred iztekom koncesijske pogodbe.

Koncedent koncesijo podaljša z odločbo, v kateri določi čas podaljšanja koncesije, če je ta možnost predvidena v koncesijski pogodbi in če ugotovi, da na območju izvajanja storitve še obstajajo potrebe po storitvi in jih koncesionar pod pogoji, ki jih določajo zakon in na njegovi podlagi izdani izvršilni predpisi, lahko še naprej zagotavlja.

Koncedent v odločbi o podaljšanju koncesije lahko glede na potrebe po izvajanju storitve na območju izvajanja storitve določi zmanjšan obseg koncesije ali krajši čas, kot je določen v prejšnjem členu.

Koncedent in koncesionar o podaljšanju koncesije skleneta v pisni obliki aneksa h koncesijski pogodbi.

Koncesija se ne sme podaljšati, če obstajajo razlogi za odvzem koncesije ali če koncesionar krši pogodbene obveznosti do uporabnikov.

VII. PRENEHANJE IN ODVZEM KONCESIJE

19. člen

Koncesija preneha:

- s potekom dobe trajanja koncesije, dogovorjene s pogodbo,
- zaradi prenehanja poslovanja koncesionarja, razen če se koncesija prenese na pravnega naslednika,
- zaradi kršitev koncesijske pogodbe, zaradi katere je onemogočeno izvajanje koncesije,
- s pričetkom stečajnega postopka, pri čemer mora stečajni upravitelj zagotoviti, da se koncesionirano dejavnost nemoteno izvaja do izbora novega izvajalca,
- in v drugih primerih, ki jih določajo pravila obligacijskega prava.

V primeru prenehanja koncesije, razen v primerih, ki jih določa zakon, mora koncesionar še naprej izvajati dejavnost, ki je predmet koncesije, pod pogoji iz koncesijske pogodbe do takrat, ko koncedent zagotovi izvajanje te dejavnosti v okviru javnega zavoda ali ko to dejavnost začne izvajati nov koncesionar, vendar največ za obdobje, ki ga določa zakon.

20. člen

Občinski organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo odvzame koncesijo:

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom,
- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne izpolni določenih pogojev za podelitev koncesije, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom,
- če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi in odločbo o koncesiji,
- če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije,
- če je zaradi slabega finančnega stanja koncesionarja, visoke stopnje njegove zadolženosti, poslovanja z izgubo v daljšem obdobju, večjega odstopanja finančnega stanja koncesionarja od projekcije finančnega poslovanja, ki jo je predložil v svoji ponudbi, ali iz drugih finančnih razlogov mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo mogel ustrezno izvrševati dejavnosti, ki je predmet koncesije,
- če je zaradi zmanjšanja potreb po opravljanju storitev, ki so predmet koncesije, potrebno zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se koncesionar in

koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi,
– v drugih primerih po zakonu.

21. člen

Koncedent lahko na koncesionarjev predlog in po predhodnem soglasju na podlagi preveritve izpolnjevanja pogojev za izvajanje javne službe, prenese koncesijo na drugo osebo, ki ima koncesijo za opravljanje javne službe, ki je predmet koncesije, in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da bo prevzemnik koncesije izvajal javno službo skladno s predpisi in koncesijsko pogodbo, učinkovito in v skladu z interesi uporabnikov. Koncedent prenese koncesijo s tem, da novemu koncesionarju izda novo odločbo o podelitvi koncesije in razveljavi prejšnjo odločbo.

Koncesija se prenese pod enakimi pogoji, kot je bila podeljena prvotnemu koncesionarju in za preostali čas trajanja koncesije. V tem primeru koncedent in novi koncesionar skleneta po vročitvi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena novo koncesijsko pogodbo.

Za prenos koncesije ni potreben predlog koncesionarja ali sporazum z njim v primerih, ki jih določa zakon.

22. člen

Izvajanje koncesijske pogodbe in javne službe spremlja pristojni organ koncedenta.

VIII. PLAČILO KONCESIONARJU

23. člen

Sredstva za zagotavljanje javne službe na podlagi koncesije se zagotavljajo iz proračunskih sredstev ali drugih javnih sredstev, s plačili upravičenca do storitve ali drugih zavezancev v skladu z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi izvršilnimi predpisi.

24. člen

Ceno javne službe, ki je predmet koncesije, določi občinski svet na podlagi predloga koncesionarja praviloma enkrat letno, v mesecu februarju tekočega leta. Predlog cene javne službe mora biti pripravljen v skladu s Pravilnikom o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev.

O zagotavljanju sredstev koncedent in koncesionar skleneta letno pogodbo o financiranju.

IX. POROČANJE KONCESIONARJA

25. člen

Koncesionar je dolžan koncedentu sproti poročati o vseh dejstvih in pojavih, ki bi utegnili vplivati na izvajanje javne službe, kot so pomembnejše kadrovske spremembe, nepredvideni dogodki, delovne nesreče in podobno.

Koncesionar je dolžan enkrat letno do konca februarja koncedentu predložiti letno poročilo, sestavljeno iz bilance stanja, izkaza prihodkov in dohodkov, pojasnil k izkazom in poslovno poročilo, ki se nanaša na izvajanje storitve.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Kolikor določeni pogoji in postopki niso opredeljeni s tem odlokom, se za njihovo izvajanje in reševanje upoštevajo določila Zakona o socialnem varstvu (v nadaljevanju: zakon) in na podlagi zakona izdanih podzakonskih predpisih.

27. člen

Do dokončne odločitve o podelitvi koncesije na javnem razpisu izvaja javno službo dosedanji izvajalec.

V skladu z Odlokom o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Vranksko in Občini Tabor je koncesionar, izbran na javnem razpisu, z dnem začetka izvajanja koncesije, dolžan od prejšnjega izvajalca javne službe prevzeti in zaposliti vse zaposlene delavce/ke – socialne oskrbovalce/oskrbovalke na domu, ki so delo neposredne socialne oskrbe na domu opravljali do izbire koncesionarja.

28. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1221/2007-2

Vranksko, dne 15. oktobra 2007

Tabor, 19. oktobra 2007

Župan
Občine Vranksko
Franc Sušnik l.r.

Župan
Občine Tabor
Vilko Jazbinšek l.r.

ŽALEC**5057. Sklep o imenovanju občinske volilne komisije**

Občinski svet Občine Žalec je na podlagi 38. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95, 51/02, 72/05, 12/05, 60/07) ter 24. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99, 43/00, 37/01, 25/02, 5/03, 29/03, 134/04, 16/05, 94/05, 23/06) dne 15. oktobra 2007 sprejel

S K L E P**o imenovanju občinske volilne komisije**

I.

Občinski svet imenuje občinsko volilno komisijo v naslednji sestavi:

PREDSEDNIK: Slavko Košenina, Podvin 214, 3310 Žalec
NAMESTNICA PREDSEDNIKA: Breda Žagar, Ulica talcev 1, 3310 Žalec:

ČLANICA: Tanja Vovk Petrovski, Zabukovica 77, 3302 Griže
NAMESTNIK ČLANICE: Ivan Šuler, Hmeljarska ulica 16, 3311 Šempeter

ČLAN: Miran Čerenak, Zabukovica 129 b, 3302 Griže
NAMESTNIK ČLANA: Drago Podgorelec, Šlandrov trg 26, 3310 Žalec

ČLANICA: Lora Pirmanšek Virant, Čopova 6, 3310 Žalec
NAMESTNICA ČLANICE: Dominika Bau, Petrovče 228, 3301 Petrovče

II.

Mandat komisije je štiri leta.

III.

Sklep prične veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 006-07-0002/2007

Žalec, dne 15. oktobra 2007

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel l.r.

ŽELEZNIKI**5058. Odlok o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat občin Cerčno in Železniki«**

Na podlagi 49.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1 in 60/07), 3. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – UPB1), 2. člena Zakona o občinskem redarstvu (Uradni list RS, št. 139/06), 56. člena Statuta Občine Cerčno (Uradni list RS, št. 48/95) in Odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave Občine Železniki (UVG, št. 25/99 in Uradni list RS, št. 96/01) sta Občinski svet Občine Cerčno na 7. redni seji dne 26. 9. 2007 in Občinski svet Občine Železniki na 7. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejela

O D L O K**o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat občin Cerčno in Železniki«**

1. člen

S tem odlokom se ustanovi organ skupne občinske uprave, določi njegovo delovno področje, notranja organizacija in vodenje, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati občinski inšpektorji ter zagotavljanje sredstev in drugih pogojev za njegovo delo.

S tem odlokom so določene pravice in obveznosti občin ustanoviteljic in njihovih organov v razmerju do organa skupne občinske uprave in v medsebojnih razmerjih.

2. člen

Občina Cerčno in Občina Železniki ustanovita organ skupne občinske uprave za skupno opravljanje nalog občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva.

Ustanoviteljske pravice občin, razen sprejema sprememb in dopolnitev tega odloka ter zagotavljanja proračunskih sredstev za delovanje organa skupne uprave, za kar sta pristojna občinska sveta, izvršujeta župana občin ustanoviteljic.

Župana imenujeta in razrešujeta predstojnika medobčinskega inšpektorata, sprejmeta kadrovski načrt, program dela in finančni načrt medobčinske uprave, nadzorujeta delo ter dajeta skupne usmeritve glede splošnih vprašanj organiziranja in delovanja medobčinskega inšpektorata.

3. člen

Ime organa skupne občinske uprave je MEDOČINSKI INŠPEKTORAT OBČIN CERČNO IN ŽELEZNIKI (v nadaljnjem besedilu: medobčinski inšpektorat).

Sedež medobčinskega inšpektorata je v Občini Železniki, Češnjska 48, 4228 Železniki.

Medobčinski inšpektorat uporablja žig okrogle oblike. Ob zgornjem robu žiga je napis »Medobčinski inšpektorat«, na spodnjem robu pa »občin Cerčno in Železniki«.

Pooblastilo za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora se izkazuje s službeno izkaznico in značko, katerih obliko in vsebino predpišeta župana občin ustanoviteljic.

4. člen

Medobčinski inšpektorat opravlja nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občini ustanoviteljici urejata zadeve iz svoje pristojnosti.

Svoje naloge opravlja medobčinski inšpektorat v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi in predpisi občin ustanoviteljic.

Medobčinski inšpektorat izvaja inšpekcijski in redarski nadzor ter odreja ukrepe po postopku in v mejah pooblastil, ki jih določa zakon.

5. člen

Medobčinska inšpekcija je prekrškovni organ občin ustanoviteljic medobčinskega inšpektorata.

Pooblaščené uradne osebe medobčinske inšpekcije vodijo prekrškovni postopek in odločajo o prekrških iz občinske pristojnosti, določenih z veljavnimi zakoni, podzakonskimi predpisi in predpisi obeh občin ustanoviteljic.

Plačane globe za prekrške, ki jih izreče medobčinska inšpekcija, so prihodek proračuna občine, na območju katere je bil prekršek storjen oziroma katere predpis je bil kršen.

6. člen

Pri odločanju v upravnih zadevah iz občinske pristojnosti nastopa medobčinski inšpektorat kot organ tiste občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada.

O izločitvi zaposlenega v medobčinskem inšpektoratu odloča tajnik občine oziroma direktor občinske uprave, v katere krajevno pristojnost zadeva spada. V primeru izločitve predstojnika medobčinskega inšpektorata pa o stvari tudi odloči.

7. člen

Medobčinski inšpektorat vodi predstojnik, ki ga izmed tajnika občine oziroma direktorja občinske uprave občin ustanoviteljic, soglasno imenujeta in razrešujeta župana občin ustanoviteljic.

Pogoji za zasedbo ostalih delovnih mest v medobčinskem inšpektoratu se določijo v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

8. člen

Predstojnik medobčinskega inšpektorata odgovarja za izvrševanje nalog, ki spadajo v krajevno pristojnost posamezne občine ustanoviteljice županu te občine, za delo medobčinskega inšpektorata v celoti pa skupaj obema županoma občin ustanoviteljic.

Predstojnik medobčinskega inšpektorata predstavlja medobčinski inšpektorat, organizira opravljanje nalog, odloča v upravnih zadevah iz pristojnosti medobčinske uprave ter izvaja vse druge naloge, ki so potrebne za zagotovitev pravočasnega in strokovnega dela medobčinskega inšpektorata.

Predstojnik medobčinskega inšpektorata sprejme akt o sistemizaciji delovnih mest v medobčinski upravi ter v skladu s kadrovskim načrtom, ki ga skupaj določita župana občin ustanoviteljic, odloča o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja zaposlenih v medobčinskem inšpektoratu.

9. člen

Občina, v kateri ima medobčinski inšpektorat sedež, ima za javne uslužbenke medobčinskega inšpektorata status delodajalca.

Pravice in obveznosti delodajalca izvršujeta župana občin ustanoviteljic oziroma predstojnik medobčinskega inšpektorata na podlagi njenega pooblastila.

10. člen

Sredstva za delo medobčinskega inšpektorata in druga materialna sredstva zagotavljata občini ustanoviteljici, in sicer glede na število prebivalcev v naslednjem razmerju:

- Občina Cerkno 42,00% (5.014 prebivalcev na dan 31. 12. 2006),
- Občina Železniki 58,00% (6.884 prebivalcev na dan 31. 12. 2006).

11. člen

Medobčinski inšpektorat opravlja svoje delo v prostorih obeh občinskih uprav občin ustanoviteljic, ki zagotovita potrebno opremo in prostor v času delovanja v posamezni občini ustanoviteljici.

Administrativna dela za posamezno občino ustanoviteljico opravlja vsaka posamezna občina ustanoviteljica.

Stroške za uporabo upravnih prostorov, stroške nabave in uporabe opreme, obratovalne stroške, stroške vzdrževanja, stroške dela in druge stroške delovanja medobčinskega inšpektorata, si občini ustanoviteljici medobčinskega inšpektorata delita v razmerju, določenim v prejšnjem členu.

12. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo se izvaja tako, da se zagotovi delovanje inšpektorja na območjih občin ustanoviteljic v naslednjem razmerju ur v tednu:

– Cerkno	16 ur,
– Železniki	24 ur.

Predstojnik medobčinskega inšpektorata se z občinama ustanoviteljicama dogovori o obvezni prisotnosti na sedežu posamezne občine ustanoviteljice. Uradne ure delovanja na sedežu posamezne občine ustanoviteljice se objavijo na sedežih občin ustanoviteljic.

13. člen

Medobčinski inšpektorat je neposredni uporabnik proračuna občine ustanoviteljice, v kateri ima sedež.

Finančni načrt medobčinskega inšpektorata, ki ga na podlog predstojnika medobčinskega inšpektorata določita župana občin ustanoviteljic, je vključen v proračun občine ustanoviteljice, v kateri ima medobčinski inšpektorat sedež.

Občini soustanoviteljici zagotavljata sredstva za medobčinski inšpektorat v finančnih načrtih svojih občinskih uprav na posebni postavki. Finančni načrt medobčinskega inšpektorata je informativna priloga k njunima proračunoma.

Ordredodajalec za sredstva finančnega načrta medobčinskega inšpektorata je njen predstojnik.

14. člen

Občina ustanoviteljica lahko izrazi interes za izstop iz medobčinskega inšpektorata tako, da svojo namero pisno poda županoma občin soustanoviteljic.

Občina lahko izstopi kot ustanoviteljica, ko poravna vse obveznosti do medobčinskega inšpektorata.

15. člen

Najkasneje v tridesetih dneh po uveljavitvi tega odloka določita župana kadrovski načrt in najkasneje v nadaljnjih tridesetih dneh v skladu z zakonom o javnih uslužbencih imenujeta predstojnika medobčinskega inšpektorata.

Predstojnik medobčinskega inšpektorata sprejme akt o sistemizaciji delovnih mest v medobčinskem inšpektoratu najkasneje v tridesetih dneh po imenovanju.

Za delovno mesto občinskega inšpektorja se objavi javni natečaj.

16. člen

Medobčinski inšpektorat prične z delom, ko občini ustanoviteljici zagotovita sredstva za začetek dela, prostore in opremo, vendar najkasneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega odloka.

17. člen

Župana občin ustanoviteljic objavita ta odlok v Uradnem listu Republike Slovenije v petnajstih dneh po sprejemu na seji tistega občinskega sveta, ki je o odloku o ustanovitvi organa skupne občinske uprave zadnji odločal.

18. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0611-0002/2007

Cerkno, dne 29. septembra 2007

Župan
Občine Cerkno
Jurij Kavčič l.r.

Št. 015-13/07-003

Železniki, dne 18. oktobra 2007

Župan
Občine Železniki
Mihael Prevc l.r.

ŽIRI
5059. Odlok o zaključnem računu Občine Žiri za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena Statuta Občine Žiri (Uradni vestnik Gorenjske, št. 18/99) je Občinski svet Občine Žiri na 6. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejel

ODLOK**o zaključnem računu Občine Žiri za leto 2006**

1. člen

S tem odlokom občinski svet sprejme zaključni račun proračuna Občine Žiri za leto 2006.

2. člen

Doseženi prihodki in odhodki v bilanci prihodkov in odhodkov po zaključnem računu proračuna Občine Žiri za leto 2006 znašajo:

v 000 SIT

I. SKUPAJ PRIHODKI		759.173
70	DAVČNI PRIHODKI	387.283
700	Davki na dohodek in dobiček	321.669
703	Davki na premoženje	43.303
704	Domači davki na blago in storitve	22.311
71	NEDAVČNI PRIHODKI	109.227
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	19.752
711	Takse in pristojbine	1.710
712	Denarne kazni	93
713	Prihodki od prodaje blaga in storitev	81.529
714	Drugi nedavčni prihodki	6.143
72	KAPITALSKI PRIHODKI	58.139
720	Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	19.971

722	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	38.168
73	PREJETE DONACIJE	1.319
730	Prejete donacije	1.319
74	TRANSFERNI PRIHODKI	200.174
740	Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	200.174
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	3.031
782	Prejeta sred. iz prorač. EU za strukturno politiko	3.031
II. SKUPAJ ODHODKI		749.710
40	TEKOČI ODHODKI	270.931
400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	49.829
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	7.587
402	Izdatki za blago in storitve	209.688
403	Plačila domačih obresti	3.327
409	Rezerve	500
41	TEKOČI TRANSFERI	253.968
410	Subvencije	5.848
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	122.666
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	42.389
413	Drugi tekoči domači transferi	83.065
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	202.070
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	202.070
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	22.741
431	Investicijski transferi prav. in fiz. os., ki niso proračunski uporabniki	8.000
432	Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	14.741
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJ-KLJAJ) (I. – II.)		18.492

3. člen

Račun finančnih terjatev in naložb v letu 2006 ne izkazuje prometa.

4. člen

Račun financiranja v letu 2006 obsega:		v 000 SIT
VII.	ZADOLŽEVANJE	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	8.129
55	ODPLAČILA DOLGA	8.129
550	Odplačila dolga	8.129
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I. + IV. + VII. – II. – V. – VIII.)	10.363
X.	NETO FINANCIRANJE (VI. + VII. – VIII. – IX = – III.)	–18.492
XI.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH OB KONCU PRETEKLEGA LETA	8.067

5. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb, račun financiranja in bilanca stanja Občine Žiri za leto 2006 so sestavni del tega odloka.

6. člen

Stanje sredstev na računih Občine Žiri konec leta 2006 znaša 9.242.687 SIT, od tega znašajo sredstva rezerv za naravne nesreče 5.700.000,00 SIT. Ostanek sredstev na računih konec leta 2006 v višini 3.542.687 SIT je sestavni del proračuna za leto 2007.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-52/2007
Žiri, dne 19. oktobra 2007

Župan
Občine Žiri
Bojan Starman l.r.

5060. Odlok o rebalansu proračuna Občine Žiri za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 16. člena Statuta Občine Žiri (Uradni vestnik Gorenjske, št. 18/99), je Občinski svet Občine Žiri na 6. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejel

ODLOK o rebalansu proračuna Občine Žiri za leto 2007

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Žiri za leto 2007 (Uradni list RS, št. 29/07) se spremeni 2. člen tako, da se glasi:

»2. člen

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

v EUR

	Skupina/Podskupina kontov	
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	4.510.300
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.277.838
70	DAVČNI PRIHODKI	2.716.715
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.367.153
	703 Davki na premoženje	262.168
	704 Domači davki na blago in storitve	87.394
71	NEDAVČNI PRIHODKI	561.123
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	71.941
	711 Takse in pristojbine	7.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	455.058

	714 Drugi nedavčni prihodki	27.124
72	KAPITALSKI PRIHODKI	536.759
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	234.222
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopred. dolgoročnih sredstev	302.537
74	TRANSFERNI PRIHODKI	490.404
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	490.404
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	205.299
	782 Prejeta sredstva iz proračuna EU za strukturno politiko	205.299
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	4.474.416
40	TEKOČI ODHODKI	1.250.015
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	215.829
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	34.119
	402 Izdatki za blago in storitve	982.395
	403 Plačila domačih obresti	13.979
	409 Rezerve	3.693
41	TEKOČI TRANSFERI	1.255.914
	410 Subvencije	30.038
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	610.942
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	223.630
	413 Drugi tekoči domači transferi	391.304
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.802.199
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.802.199
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	166.288
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso prorač. upor.	52.435
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	113.853
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	35.884
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0

44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah jav. prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	35.884
55	ODPLAČILA DOLGA	35.884
	550 Odplačila domačega dolga	35.884
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.) – ali 0 ali +	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-35.884
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	-35.884
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo	- ali 0 ali +

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk-podskupin kontov in načrt razvojnih programov sta priložni k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Žiri: www.ziri.si.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-51/2007
Žiri, dne 19. oktobra 2007

Župan
Občine Žiri
Bojan Starman l.r.

5061. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Žiri

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 51/06) in Statuta Občine Žiri (Uradni vestnik Gorenjske, 18/99), je Občinski svet Občine Žiri na 6. redni seji dne 18. 10. 2007 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Žiri

1. člen

V 4. členu Pravilnika o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Žiri (Uradni list RS, št. 79/07) se spremeni prva alineja prvega odstavka, ki se pravilno glasi:

»– kmetijska gospodarstva, pravne in fizične osebe, SME podjetja, skladno s Prilogo I k Uredbi Komisije (ES) št. 70/2001, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, imajo stalno bivališče oziroma sedež v občini, so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo v lasti oziroma v zakupu kmetijska zemljišča, ki ležijo na območju občine.«

2. člen

V 7. členu se spremenita tretji in četrti odstavek, tako da se pravilno glasita:

»B. Na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1998/2006 (de minimis):

1. Naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah
2. Nove investicije za delo v gozdu
3. Nova znanja na področju dopolnilnih dejavnosti in gozdarstva
4. Pokrivanje operativnih stroškov transporta iz odročnih krajev

C. Ostali ukrepi:

1. Šolanje na poklicnih in srednješolskih kmetijskih in gozdarskih programih
2. Delovanje društev
3. Raziskovalne naloge
4. Izvajanje lokalne razvojne strategije LEADER.«

3. člen

V 8. členu se spremeni prva vrsta druge točke drugega odstavka, ki se pravilno glasi:

»2. Naložbe v prilaganje novo uvedenega standarda dobrega počutja živali v živinorejski proizvodnji – skladno s predpisi EU:«

Za alinejami se doda stavek:

»Podpore za naložbe v prilaganje novo uvedenega standarda dobrega počutja živali v živinorejski proizvodnji se izvaja do konca prehodnega obdobja. Obdobje dodeljevanja pomoči bo opredeljeno v javnem razpisu.«

Spremeni se prvi stavek tretjega odstavka, ki se pravilno glasi:

»Upravičenci: kmetijska gospodarstva, pravne in fizične osebe, SME podjetja, skladno s Prilogo I k Uredbi Komisije (ES) št. 70/2001, ki se ukvarjajo s primarno kmetijsko proizvodnjo.«

Spremeni se prvi stavek petega odstavka, ki se pravilno glasi:

»Specifični pogoji upravičenosti za 2: Naložbe v prilaganje novo uvedenega standarda v živinorejski proizvodnji«

Spremeni se prvi stavek osmega odstavka, ki se pravilno glasi:

»Specifični stroški za 2: Naložbe v prilaganje novo uvedenega standarda dobrega počutja živali v živinorejski proizvodnji:«

4. člen

Spremeni se predzadnji odstavek 10. člena, ki se pravilno glasi:

»razlika med višino sofinanciranja zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50% opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanje živali za primer bolezni.«

5. člen

V drugi alineji šestega odstavka 12. člena se črta besedilo:
»materialni stroški priprave in dostave izdelkov za razstave«.

6. člen

Spremeni se 17. člen, ki se pravilno glasi:

»17. člen

Pokrivanje operativnih stroškov transporta iz odročnih krajev

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

Namen ukrepa:

Pokrivati operativne stroške tovornega transporta na odročnih, razpršenih območjih občine.

Cilji ukrepa:

Ohraniti dejavnost transporta in transportne mreže na odročnih krajih.

Predmet podpore:

Je financiranje stroškov prevoza za prevoze, ki niso ekonomsko upravičeni.

Upravičenci:

Subjekti, ki so registrirani za opravljanje dejavnosti tovornega transporta.

Splošni pogoji upravičenosti

Upravičenec/izvajalec transporta mora predložiti dokazilo o opravljenih tovornih transportih na odročnih območjih, z navedbo razdalj seznam lokalnih odročnih prog z navedbo razdalj in številom prevozov letno zagotoviti ustrezen in kakovosten transport.

Upravičeni stroški

Operativni stroški tovornega prevoza/kilometer v odročnih krajih.

Finančne določbe

Bruto intenzivnost pomoči:

do X% upravičenih operativnih stroškov tovornega transporta.

Znesek pomoči: Občina bo znesek pomoči za ukrep in območja, ki so upravičena do podpore (odročna območja) določila z javnim razpisom.«

7. člen

Doda se 21. člen, ki se glasi:

»21. člen

Izvajanje lokalne razvojne strategije (Leader)

(63. člen Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005)

Namen ukrepa:

Zagotoviti večletno podporo inovativnim partnerskim razvojnim iniciativam na podeželju, ki bodo prispevale k razvoju delovnih mest in kakovosti življenja na podeželju.

Cilji:

Izvajanje projektov po načelih Leader.

Sredstva bodo dodeljena za upravljanje in izvajanje lokalne razvojne strategije na podlagi letnega programa Lokalne akcijske skupine.

Upravičenci:

– lokalna akcijska skupina, priznana s strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo.

Pogoji upravičenosti:

– lokalna razvojna strategija, potrjena s strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo,

– lokalna akcijska skupina, priznana s strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo,

– predložen letni program upravljanja in izvajanja lokalne razvojne strategije.

Finančne določbe:

Sredstva bodo dodeljena za upravljanje in izvajanje lokalne razvojne strategije na podlagi letnega programa Lokalne akcijske skupine.

– do 50% opravičljivih stroškov za izvajanje projektov.«

8. člen

Spremeni se 29. člen, ki se pravilno glasi:

»Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik za dodeljevanje finančnih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Žiri.«

9. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 331-40/2007

Žiri, dne 19. oktobra 2007

Župan
Občine Žiri
Bojan Starman l.r.

ČRNA NA KOROŠKEM

5062. Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Črna na Koroškem

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05) in Statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06) je Občinski svet Občine Črna na Koroškem na 6. redni seji dne 2. 10. 2007 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA

Občine Črna na Koroškem

1. člen

V Statutu Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06 – uradno prečiščeno besedilo), se v celotnem besedilu statuta pred besedo »samoupravna« doda beseda »temeljna« v ustreznem sklonu in številu.

V celotnem besedilu statuta se beseda »delavec« namesti z besedama »javni uslužbenec« v ustreznem sklonu in številu.

2. člen

V 2. členu se naslov pod zaporedno številko VII. spremeni tako, da se glasi: »Vaška skupnost Šmelc.«

VII. točka 2. člena se spremeni tako, da se glasi: »Območje vaške skupnosti Šmelc obsega del naselja Podpeca, in sicer hišne številke: 63, 64, 65, 66 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 77a in 78.

V 2. členu se za številko VII. doda nova zaporedna št. VIII. z naslovom »Vaška skupnost Topla«.

VIII. točka 2. člena se glasi: »Območje vaške skupnosti Topla obsega hišne številke: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11.«

3. člen

V 4. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi: »Na osnovi odločitve organov občine se lahko v posamezne oblike odločanja vključijo tudi osebe, ki imajo v občini začasno prebivališče ter osebe, ki so lastniki zemljišč in drugih nepremičnin na območju občine, če tako določa zakon.«

4. člen

V 7. členu se pod točko 8 doda nova peta alineja, ki se glasi: »Določa občinski program športa.«

V 7. členu se pod točko 10 doda šesta alineja, ki se glasi: »Zagotavlja varnost v cestnem prometu na občinskih cestah.«

V 7. členu se v drugi alineji pod točko 12 beseda »kazen« nadomesti z besedo »globa«.

5. člen

V 10. členu se v tretjem odstavku za dvopičjem za besedo »so« črta besedilo »komisija po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo«.

6. člen

V 11. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi: »Občinsko upravo ustanovi občinski svet na predlog župana s splošnim aktom, s katerim določi njene naloge in pristojnosti. Občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občine, ki ga imenuje in razreši župan.«

7. člen

V 16. členu v drugem odstavku se v sedemnajsti alineji za besedo razrešuje črta besedilo »člane komisije po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo.«

V 16. členu v drugem odstavku se črta dvaindvajseta alineja.

8. člen

V 17. členu v četrtem odstavku se za besedo »enote« črta besedilo »in vodje notranje organizacijske enote v upravnih enotih«.

9. člen

V 25. členu se črta peta alineja.

10. člen

Za 27. členom se doda 27.a člen, ki se glasi:

»(1) Odbor za gospodarstvo in razvoj obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarstva in turizma, ki so občinskemu svetu predlagana v sprejem, zlasti pa:

- spremlja gospodarske tokove v gospodarstvu,
- predlaga delitev denarne pomoči za razvoj podjetništva in turizma,
- sodeluje z nosilci gospodarske dejavnosti,
- opravlja druge naloge, za katere ga pooblasti občinski svet.

(2) Odbor šteje 7 članov.«

11. člen

Za 27.a členom se doda nov 27.b člen, ki se glasi:

»(1) Odbor za komunalne zadeve, urejanje prostora in varstvo okolja obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občinskega sveta s področja planiranja in gospodarjenja z okoljem in nepremičnim premoženjem občine, ter oblikuje svoje stališče in podaja predloge v sprejem občinskemu svetu, zlasti pa:

- obravnava in daje predloge v zvezi s prodajo občinskega nepremičnega premoženja,
- obravnava vzdrževanje ter izgradnjo občinske infrastrukture (vodovod, kanalizacija, ceste ter druge javne površine),
- oblikuje predloge s področja varstva okolja,
- oblikuje in sodeluje pri pripravi prostorske dokumentacije,
- opravlja druge naloge, za katere ga pooblasti občinski svet.

(2) Odbor šteje 7 članov.«

12. člen

Za 27.b členom se doda nov 27.c člen, ki se glasi:

»(1) Odbor za družbene dejavnosti obravnava vse predloge in stališča javnih zavodov s področja šolstva, otroškega

varstva in zdravstva ter podaja predloge v sprejem občinskemu svetu, zlasti pa:

- pripravi letni program športa, ki ga potrdi občinski svet;
- seznaneni se z delitvijo enkratnih denarnih pomoči socialno ogroženim občanom in dodelitvijo pomoči novorojenčkom;
- obravnava vsa vprašanja s področja športa in kulture;
- sodeluje z društvi s področja družbene dejavnosti;
- spremlja stanje zdravstva, zobozdravstva in lekarništva v občini;
- obravnava problematiko s področja predšolske in šolske vzgoje;
- opravlja druge naloge, za katere ga pooblasti občinski svet.

(2) Odbor šteje 7 članov.«

13. člen

Za 27.c členom se doda nov 27.č člen, ki se glasi:

»(1) Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in razvoj podeželja obravnava vse predloge in stališča s področja kmetijstva in gozdarstva, ki so v pristojnosti občine. Pripravlja svoje pripombe in stališča, ter podaja predloge občinskemu svetu v sprejem, zlasti pa:

- obravnava predloge razvoja podeželja;
- obravnava predloge delitve denarne pomoči s področja kmetijstva;
- obravnava predloge razvoja kmetijstva in gozdarstva v občini;
- opravlja druge naloge, za katere ga pooblasti občinski svet.

(2) Odbor šteje 5 članov.«

14. člen

Za 27.č členom se doda nov 27.d člen, ki se glasi:

»(1) Statutarno-pravna komisija občinskega sveta ima 5 članov. Komisija obravnava predloge sprememb statuta in poslovnika občine, odlokov in drugih aktov, ki jih občinski svet sprejema v obliki predpisov. Komisija oblikuje svoje mnenje oziroma stališče glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in statutom občine.

(2) Komisija lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem spremembe in dopolnitve statuta in poslovnika občinskega sveta ter njuno obvezno razlago.

(3) Med dvema sejama občinskega sveta ali v času seje, če tako zahteva predsedujoči občinskega sveta, statutarno-pravna komisija razlaga poslovnik občinskega sveta.«

15. člen

Za 27.d členom se doda nov 27.f člen, ki se glasi:

»Občinski svet imenuje predsednika delovnega telesa občinskega sveta. Člani delovnega telesa občinskega sveta pa imenujejo namestnika predsednika.«

16. člen

V 29. členu se v tretjem odstavku besedilo »potrdilo občinske volilne komisije« nadomesti z besedilom »poročilo občinske volilne komisije o izidu glasovanja«.

V tretjem odstavku se doda nov stavek, ki se glasi: »Kadar občinski svet pritožbi iz prejšnjega stavka ugotovi, da dokončne odločitve o izvolitvi župana tekoče naloge iz pristojnosti župana upravlja najstarejši član občinskega sveta.«

17. člen

34. člen se v celoti spremeni tako, da se glasi:

»(1) Občina ima najmanj enega podžupana. Podžupana imenuje izmed članov občinskega sveta župan, ki ga lahko tudi razreši.

(2) V primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravlja funkcijo župana do razpisa nadomestnih volitev župana podžupan. Če ima občina več podžupanov pa tisti podžupan, ki ga določi župan, razen če je razrešen. Če župan ne določi, kateri podžupan bo začasno opravljal funkcijo župana oziroma če je razrešen, odloči občinski svet, kateri izmed članov občinskega sveta bo opravljal to funkcijo.

(3) Podžupan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno, če tako predlaga župan. O poklicnem opravljanju dela podžupana odloči občinski svet.

(4) Kadar nastopijo razlogi, da tako župan kot podžupan ne moreta opravljati svoje funkcije, nadomešča župana član občinskega sveta, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši član občinskega sveta.

(5) Če podžupan opravlja funkcijo župana nima glasovalne pravice na seji občinskega sveta.

V primeru odsotnosti župana, ima podžupan, ki vodi sejo občinskega sveta, glasovalno pravico.«

18. člen

V 35. členu se črta tretja alineja.

V 35. členu se drugi odstavek nadomesti z besedilom: »tajnika občinske uprave pa se vabi, če je potrebno«.

19. člen

V 39. členu se črta tretji stavek prvega odstavka.

20. člen

K 45. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Predlog poročila o nadzoru podpiše predsednik nadzornega odbora.«

21. člen

V 51. členu se besedilo »s predpisom ministrstva za notranje zadeve« nadomesti z besedilom »z uredbo vlade«.

22. člen

V 55. členu se v prvem odstavku za besedo »ima« doda beseda »lahko«.

23. člen

V 58. členu se črta zadnji odstavek.

24. člen

K 62. členu se v drugem odstavku doda nov stavek, ki se glasi:

»Pravni posli, ki jih sklene svet krajevne skupnosti, katerih vrednost presega 500 €, so veljavni le ob soglasju župana.«

25. člen

V 63. členu se v petem odstavku črta besedilo »člana občinskega sveta«.

26. člen

V 89. členu se doda deveta alineja, ki se glasi:

»– organizira pokopališko in pogrebno dejavnost.«

27. člen

Spremembe in dopolnitve statuta se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije in začnejo veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-0002/2007

Črna na Koroškem, dne 15. oktobra 2007

Župan
Občine Črna na Koroškem
Janez Švab l.r.

5063. Spremembe in dopolnitve Poslovnika Občinskega sveta Občine Črna na Koroškem

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06) je Občinski svet Občine Črna na Koroškem na 6. redni seji dne 2. 10. 2007 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA

Občinskega sveta Občine Črna na Koroškem

1. člen

Besedilo 5. člena se nadomesti z besedilom:

»(1) Svet dela na rednih, izrednih, dopisnih in slavnostnih sejah.

(2) Redne seje se sklicujejo najmanj štirikrat na leto.

(3) Izredne seje se sklicujejo po določilih tega poslovnika, ne glede na rokovne omejitve, ki veljajo za redne seje.

(4) Dopisne seje se sklicujejo po določbah tega poslovnika v primerih, ko niso izpolnjeni pogoji za sklic izredne seje.

(5) Slavnostne seje se sklicujejo ob praznikih občine in drugih svečanih priložnostih.

(6) Žalna seja se skliče v primeru smrti župana, občinskega svetnika, člana občinskih delovnih teles in uslužbencev občinske uprave.«

2. člen

Za 8. členom se doda 8.a člen, ki se glasi:

»(1) Obvezni dnevni red konstitutivne seje občinskega sveta je:

1. ugotovitev števila navzočih novoizvoljenih članov,

2. poročilo Občinske volilne komisije o izidu volitev v svet in volitev župana,

3. imenovanje mandatne komisije za pregled prispelih pritožb in pripravo predloga potrditve mandatov članov sveta,

4. poročilo mandatne komisije in potrditev mandatov svetnikov,

5. poročilo mandatne komisije in odločanje o pritožbah kandidatov za župana,

6. imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(2) O dnevnem redu konstitutivne seje občinskega sveta novoizvoljeni občinski svet ne razpravlja in ne odloča.

3. člen

V 17. členu se v prvem odstavku doda nov stavek, ki se glasi:

»(1) Vprašanje naj bo dano praviloma v pisni obliki dva dni pred sejo občinskega sveta na občinsko upravo.«

(2) V predzadnjem in zadnjem odstavku se črta besedi »njun namestnik«.

4. člen

Za 23. členom se doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»(1) Dopisna seja se lahko opravi, kadar ni pogojev za sklic izredne seje sveta. Na dopisni seji ni mogoče odločati o proračunu in zaključnem računu občine, o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo občinski davki in druge dajatve ter o zadevah, iz katerih izhajajo finančne obveznosti občine in o prodaji občinskega premoženja. Dopisna seja se opravi na podlagi fizične ali elektronske oblike osebno vročenega vabila s priloženim gradivom ter predlogom sklepa, ki naj se sprejme ter z osebnim telefonskim glasovanjem ali glasovanjem po elektronski pošti. Glede na način izvedbe dopisne seje mora sklic seje vsebovati rok trajanja dopisne seje (točen datum in čas trajanja seje, to je do katere ure se šteje trajanje seje).

(2) Dopisna seja je sklepčna, če je bilo vabilo poslano vsem članom sveta, od katerih jih je osebno vročitev potrdilo več kot polovica. Šteje se, da so osebno vročitev potrdili člani, ki so glasovali.

(3) Predlog sklepa, ki je predložen na dopisno sejo je sprejet, če je za sklep glasovala večina svetnikov, ki so do roka oddali svoj glas.

(4) O dopisni seji se vodi zapisnik, ki mora poleg sestavin, določenih s tem poslovníkom, vsebovati še potrdila o osebni vročitvi vabil članom sveta oziroma ugotovitev, koliko članov sveta je glasovalo. Potrditev zapisnika dopisne seje se uvrsti na prvo naslednjo redno sejo sveta.«

5. člen

V 36. členu se doda prvi stavek, ki se glasi:

»(1) Seja občinskega sveta praviloma traja do štiri ure.«

6. člen

47. člen se nadomesti z besedilom:

»(1) Javno glasovanje se opravi z dviganjem posebnih glasovalnih tablic, ki so rdeče, zelene in bele barve, in sicer »ZA« je zelene barve, »PROTI« je rdeče barve in »VZDRŽAL« je bele barve.«

7. člen

V 48. členu se beseda »vzdržali« nadomesti z besedo »vzdržal«.

8. člen

V 52. členu se za prvim odstavkom doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»(1) Zapisnik se svetnikom pošlje v desetih delovnih dneh po seji občinskega sveta.«

Ostali odstavki se ustrezno preštevilčijo.«

9. člen

V 60. členu se prvi stavek nadomesti z besedilom:

»Število članov in delovno področje delovnih teles občinskega sveta se določi s statutom občine.«

Drugi odstavek se črta.

10. člen

Pri poglavju VII. VOLITVE IN IMENOVANJA, se 101. člen nadomesti z besedilom:

»Podžupane imenuje župan izmed svetnikov občinskega sveta.«

11. člen

Spremembe Poslovníka občinskega sveta se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije in začnejo veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-0001/2007

Črna na Koroškem, dne 15. oktobra 2007

Župan
Občine Črna na Koroškem
Janez Švab l.r.

VSEBINA

USTAVNO SODIŠČE			
5023.	Odločba o ugotovitvi, da so člani 8, 11, 14, 23 in 38 ZFO-1 v neskladju z Ustavo in da člani 12, 13, 21 in 24 ZFO-1 niso v neskladju z Ustavo	13617	
5024.	Odločba o ugotovitvi, da drugi odstavek 62. člena Zakona o sodiščih ni v neskladju z Ustavo ter o ugotovitvi, da je bila s sodbo Vrhovnega sodišča kršena pravica do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave	13624	
5025.	Odločba o delni razveljavitvi prvega odstavka 92. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih	13633	
5026.	Odločba o ugotovitvi, da prvi odstavek 146. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ni v neskladju z Ustavo	13635	
5027.	Sklep o zavrženju pobude za odpravo Uredbe	13637	
OBČINE			
BELTINCI			
5028.	Odlok o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina za geografsko območje Občine Beltinci	13639	
5029.	Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci	13642	
5030.	Sklep o povišanju normativa števila otrok v oddelkih javnega vrtca v Občini Beltinci	13646	
5031.	Sklep o prenehanju mandata članice Občinskega sveta Občine Beltinci	13647	
5032.	Razpis nadomestnih volitev enega člana Občinskega sveta Občine Beltinci – predstavnika romske skupnosti	13647	
CELJE			
5033.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Ljudska univerza Celje	13647	
5034.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Celje	13649	
5035.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vrtev Mestne občine Celje	13650	
5036.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov Mestne občine Celje	13651	
5037.	Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Teharje in k.o. Spodnja Hudinja	13652	
5038.	Sklep o javni razgrnitvi predloga Sprememb in dopolnitev občinskega lokacijskega načrta za Tehnološki park Celje	13653	
ČRNA NA KOROŠKEM			
5062.	Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Črna na Koroškem	13691	
5063.	Spremembe in dopolnitve Poslovnika Občinskega sveta Občine Črna na Koroškem	13693	
ČRNOMELJ			
5039.	Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Črnomelj za programsko obdobje 2007–2013	13653	
IVANČNA GORICA			
5040.	Sklep o imenovanju člana Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica	13664	
LAŠKO			
5041.	Sklep o začetku priprave Občinskega prostorskega načrta Občine Laško	13664	
LENDAVA			
5042.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Lendava za leto 2007	13666	
5043.	Sklep o cenah programov vrtca	13667	
LJUBNO			
5044.	Odlok o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«	13667	
RAVNE NA KOROŠKEM			
5045.	Sklep o ukinitvi javnega dobra v k.o. Tolsti vrh	13668	
SLOVENSKE KONJICE			
5046.	Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za prizidek stanovanjsko-poslovnemu objektu in podzemne garaže ter otroško igrišče	13669	
ŠEMPETER - VRTOJBA			
5047.	Sklep o nadaljevanju postopka priprave lokacijskega načrta Mlake (Ledine) v Šempetru pri Gorici – 1. faza	13670	
ŠMARJEŠKE TOPLICE			
5048.	Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Šmarješke Toplice	13670	
5049.	Pravilnik o vrednotenju kulturnih programov in projektov v Občini Šmarješke Toplice	13672	
5050.	Pravilnik o vrednotenju športnih programov v Občini Šmarješke Toplice	13673	
5051.	Sklep o določitvi cene programov v vrtcu Sonček pri Osnovni šoli Šmarjeta	13675	
VELIKA POLANA			
5052.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Velika Polana za leto 2006	13676	
5053.	Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Velika Polana za leto 2007	13677	
VITANJE			
5054.	Odlok o lokalnih turističnih vodnikih na območju Občine Vitanje	13678	
VRANSKO			
5055.	Odlok o organiziranju, izvajanju in financiranju socialno varstvene storitve pomoč na domu v Občini Vrankso in Občini Tabor	13679	
5056.	Odlok o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Vrankso in Občini Tabor	13683	
ŽALEC			
5057.	Sklep o imenovanju občinske volilne komisije	13686	
ŽELEZNIKI			
5058.	Odlok o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat občin Cerklje in Železniki«	13686	
ŽIRI			
5059.	Odlok o zaključnem računu Občine Žiri za leto 2006	13688	
5060.	Odlok o rebalansu proračuna Občine Žiri za leto 2007	13689	
5061.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Žiri	13690	

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 101/07
na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Sodni register	7251
Sklepi o izbrisu po 33. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	7251
Celje	7251
Ljubljana	7252
Izbrisi po 35. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	7252
Koper	7252
Ljubljana	7252
Vpisi po Zakonu o gospodarskih družbah	7257
Ustanovitve	7257
Celje	7257
Koper	7257
Kranj	7257
Ljubljana	7258
Maribor	7260
Nova Gorica	7260
Novo mesto	7261
Ptuj	7262
Slovenj Gradec	7262
Spremembe	7262
Celje	7262
Koper	7264
Kranj	7268
Krško	7270
Ljubljana	7270
Maribor	7282
Murska Sobota	7285
Nova Gorica	7286
Novo mesto	7286
Ptuj	7287
Slovenj Gradec	7288
Izbrisi	7288
Ljubljana	7288
Novo mesto	7288
Prekllici	7289
Potne listine in maloobmejne prepustnice preklicujejo	7289
Osebne izkaznice preklicujejo	7289
Vozniška dovoljenja preklicujejo	7290
Zavarovalne police preklicujejo	7290
Spričevala preklicujejo	7290
Drugo preklicujejo	7291

